

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 1998

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΗ'

Τρίτη 18 Αυγούστου 1998

Αθήνα, σήμερα στις 18 Αυγούστου 1998, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.42' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής **κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ): Σύμφωνα με την από 13.8.98 εξουσιοδότηση του Τμήματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της ΙΖ' συνεδριάσεώς του, της 13ης Αυγούστου 1998, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Ρύθμιση εργασιακών σχέσεων, σύσταση Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας και άλλες διατάξεις".

Εισερχόμεστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκκώνηση των νομοσχεδίων, που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Δευτεροβάθμια Τεχνική - Επαγγελματική Εκπαίδευση και άλλες διατάξεις".

Το νομοσχέδιο κρατείται και θα ψηφισθεί στο σύνολο μετά την προεκκώνηση.

Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Παλαιαίικη Άμυνα και άλλες διατάξεις".

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση. Υπουργείου Ανάπτυξης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Μητρώο επιχειρήσεων ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων και άλλες διατάξεις".

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Εφαρμογή των αποφάσεων 827/25.5.1993 και 955/8.11.1994 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών με τις οποίες ιδρύθηκαν δυο Διεθνή Ποινικά Δικαστήρια για την εκδίκαση παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στο έδαφος της πρώην Γιουγκοσλαβίας και της Ρουάντα."

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Επανερχόμεστε στην αρχή της ημερήσιας διάταξης για την ψήφιση στο σύνολο του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: "Δευτεροβάθμια Τεχνική-Επαγγελματική Εκπαίδευση και άλλες διατάξεις".

Ο κύριος Υπουργός έχει να κάνει καμία παρατήρηση;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι, κύριε Πρόεδρε, ως έχει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Οι κύριοι εισηγητές; Ουδείς.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο: "Δευτεροβάθμια Τεχνική - Επαγγελματική Εκπαίδευση και άλλες διατάξεις" και στο σύνολο, όπως διανεμήθηκε;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία, όπως διανεμήθηκε.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: "Δευτεροβάθμια Τεχνική-Επαγγελματική Εκπαίδευση και άλλες διατάξεις" έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολο και έχει ως εξής:

"Δευτεροβάθμια τεχνική - επαγγελματική εκπαίδευση και άλλες διατάξεις"

Άρθρο 1 Σκοπός

Η δευτεροβάθμια τεχνική - επαγγελματική εκπαίδευση αποβλέπει, σύμφωνα και με τις επιδιώξεις του κατά το άρθρο 1 του ν. 2009/1992 (ΦΕΚ 18 Α') Εθνικού Συστήματος Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (Ε.Σ.Ε.Ε.Κ.), στο συνδυασμό της γενικής παιδείας με την εξειδικευμένη τεχνική και επαγγελματική γνώση, με σκοπό την επαγγελματική ένταξη στην αγορά εργασίας.

Άρθρο 2 Οργάνωση - Λειτουργία

1. Η τεχνική - επαγγελματική εκπαίδευση παρέχεται στα

Τεχνικά – Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια (Τ.Ε.Ε.). Τα Τ.Ε.Ε. ανήκουν στη δευτεροβάθμια-μεταγυμνασιακή εκπαίδευση. Σε αυτά εισάγονται, χωρίς εξετάσεις, οι κάτοχοι απολυτηρίου Γυμνασίου ή άλλου ισότιμου τίτλου της αλλοδαπής.

2. Οι σπουδές στα Τ.Ε.Ε. διαρκούν έως και τρία (3) έτη και οργανώνονται σε δύο κύκλους, Α' και Β', οι οποίοι περιλαμβάνουν επί μέρους τομείς και ειδικότητες.

3. Ο Α' κύκλος σπουδών διαρκεί δύο (2) έτη, ενώ μπορεί να είναι και εσπερινής φοίτησης, διάρκειας τριών (3) ετών. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων μπορεί να επιμηκύνεται ο χρόνος φοίτησης έως και κατά ένα έτος επιπλέον, ανεξάρτητα από τη λειτουργία του Τ.Ε.Ε. ως ημερήσιου ή εσπερινού, σε περίπτωση που εφαρμόζονται προγράμματα μαθητείας. Ο Β' κύκλος σπουδών διαρκεί ένα (1) έτος, και ειδικά στα Τ.Ε.Ε. εσπερινής φοίτησης ένα εξάμηνο επιπλέον.

4. Στους μαθητές, μετά την αποφοίτησή τους από τον Α' κύκλο σπουδών χορηγείται, κατόπιν εξετάσεων, πτυχίο επιπέδου 2 του άρθρου 6 παρ. 1 περ. β' του ν. 2009/1992. Οι εξετάσεις διενεργούνται εντός του σχολείου σε όλα τα διδαχθέντα μαθήματα. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, καθορίζονται ορισμένα βασικά μαθήματα κάθε ειδικότητας, στα οποία οι εξετάσεις γίνονται με κοινά θέματα σε νομαρχιακό επίπεδο.

Οι πτυχιούχοι του κύκλου αυτού έχουν τις εξής δυνατότητες:

α) Να λάβουν άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

β) Να συνεχίσουν τις σπουδές τους στο Β' κύκλο σπουδών των Τ.Ε.Ε., αντίστοιχης ειδικότητας.

γ) Να εγγράφονται στη Β' τάξη του Ενιαίου Λυκείου.

5. Στους μαθητές μετά την αποφοίτησή τους από το Β' κύκλο σπουδών χορηγείται, κατόπιν εξετάσεων, πτυχίο επιπέδου 3 του άρθρου 6 παρ. 1 περ. γ' του ν. 2009/1992. Οι εξετάσεις διενεργούνται με κοινά θέματα σε πανελλαδικό επίπεδο.

Οι απόφοιτοι του κύκλου αυτού έχουν τις εξής δυνατότητες:

α) Να λάβουν άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

β) Να εγγράφονται κατά προτεραιότητα σε Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ι.Ε.Κ.), σε αντίστοιχες με το πτυχίο τους ειδικότητες, για την απόκτηση του κατά το άρθρο 6 παρ. 1 περ. δ' του ν. 2009/1992 διπλώματος μεταδευτεροβάθμιας επαγγελματικής κατάρτισης.

6. Οι πτυχιούχοι του Β' κύκλου, εφόσον συμπληρώσουν δεκαοκτάμηνη επαγγελματική εμπειρία στην ειδικότητά τους, εισάγονται στα Τ.Ε.Ε. σε τμήματα αντίστοιχης ή συναφούς ειδικότητας με την ειδικότητα του πτυχίου τους, κατόπιν εξετάσεων επί μαθημάτων που ορίζουν τα ίδια τα Τ.Ε.Ε.. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ρυθμίζεται και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετική με την πρόσβαση των πτυχιούχων του Β' κύκλου στα Τ.Ε.Ε..

7. Οι μαθητές των Ενιαίων Λυκείων που δεν επιθυμούν να συνεχίσουν τις σπουδές σε αυτά μπορούν να εγγραφούν στο Α' έτος του Α' κύκλου των Τ.Ε.Ε., με δικαίωμα κατοχύρωσης των μαθημάτων στα οποία εξετάστηκαν επιτυχώς στο Ενιαίο Λύκειο.

8. Οι μαθητές σε κάθε τάξη ή τμήμα τάξης Τ.Ε.Ε. δεν μπορεί να υπερβαίνουν τους τριάντα (30). Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων μπορεί να μειώνεται ο αριθμός των μαθητών των Τ.Ε.Ε. κατά τμήμα τάξης.

9. Στους μαθητές των Τ.Ε.Ε. μπορεί να χορηγούνται κρατικές υποτροφίες.

10. Η διάταξη της παρ. 11 του άρθρου 2 του ν. 1566/1985 (ΦΕΚ 167 Α') εφαρμόζεται και στα Τ.Ε.Ε..

Άρθρο 3

Περιεχόμενο σπουδών των Τ.Ε.Ε.

1. Τα προγράμματα διδασκαλίας των Τ.Ε.Ε. περιλαμβάνουν θεωρητικά και εργαστηριακά μαθήματα των επί μέρους ειδι-

κοτήτων και βασικά μαθήματα γενικής παιδείας και γενικής ωφελιμότητας.

2. Σκοπός των τομέων και ειδικοτήτων που λειτουργούν στον Α' κύκλο σπουδών των Τ.Ε.Ε. είναι αφ' ενός η παροχή τεχνολογικής παιδείας και η διαμόρφωση επαγγελματικής συνείδησης, αφ' ετέρου η παροχή των αναγκαίων εφοδίων, ώστε οι απόφοιτοι να μπορούν να ασκήσουν και αυτόνομα ορισμένο τεχνικό επάγγελμα. Τα μαθήματα γενικής παιδείας και γενικής ωφελιμότητας στον Α' κύκλο σπουδών των Τ.Ε.Ε. καλύπτουν το 38% έως 42% των συνολικών ωρών του ωρολογίου προγράμματος στο πρώτο έτος και το 33% έως 37% στο δεύτερο έτος.

3. Σκοπός των προγραμμάτων διδασκαλίας του Β' κύκλου σπουδών στα Τ.Ε.Ε. είναι η σε βάθος και σε μεγαλύτερο εύρος διδασκαλία θεωρητικών και εργαστηριακών μαθημάτων. Τα μαθήματα γενικής παιδείας και γενικής ωφελιμότητας στον κύκλο αυτόν καλύπτουν το 23% έως 27% των ωρών του ωρολογίου προγράμματος.

4. Τα αναλυτικά προγράμματα περιλαμβάνουν κυρίως:

α) Σαφώς διατυπωμένους σκοπούς, κατά μάθημα και κατά κύκλο σπουδών.

β) Διδακτέα ύλη επιλεγμένη σύμφωνα με το σκοπό του μαθήματος, ανά κύκλο σπουδών, ανάλογη και σύμμετρη προς το ωρολόγιο πρόγραμμα και προς τις δυνατότητες αφομοίωσης των μαθητών, διαρθρωμένη σε επί μέρους ενότητες και θέματα.

γ) Κάθε αναλυτικό πρόγραμμα εργαστηριακού μαθήματος συνοδεύεται από παράρτημα που περιγράφει τον απαιτούμενο εργαστηριακό εξοπλισμό για την υλοποίησή του. Με αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων καθορίζεται αναλυτικά ο εργαστηριακός εξοπλισμός κάθε εργαστηρίου κατεύθυνσης.

5. Τα διδακτικά βιβλία για τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς συγγράφονται σύμφωνα με τα αναλυτικά προγράμματα.

Άρθρο 4

Ίδρυση, κατάργηση, συγχώνευση, μετατροπή, προσθήκη τομέων και ειδικοτήτων στα Τ.Ε.Ε.

1. Η ίδρυση Τ.Ε.Ε., η προσθήκη νέων τομέων και ειδικοτήτων στα Τ.Ε.Ε. που λειτουργούν και η ανάλογη αύξηση των οργανικών θέσεων προσωπικού γίνεται μια φορά κάθε έτος και κατά το πρώτο τρίμηνο αυτού, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών.

2. Η κατάργηση και η συγχώνευση Τ.Ε.Ε., η κατάργηση τομέων και ειδικοτήτων και η ανάλογη μείωση των οργανικών θέσεων προσωπικού γίνονται, εντός των προθεσμιών της προηγούμενης παραγράφου, με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

3. Η μετατροπή Τ.Ε.Ε. από ημερήσια σε εσπερινά και αντίστροφα, η μετονομασία τους ή η μεταφορά της έδρας τους γίνονται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

4. Για τα θέματα των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος άρθρου, γνωμοδοτεί το νομαρχιακό συμβούλιο, ύστερα από εισήγηση της νομαρχιακής επιτροπής. Σε περίπτωση κατά την οποία το νομαρχιακό συμβούλιο δεν γνωμοδοτήσει εντός της προθεσμίας που θα ορίσει προς αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, οι προβλεπόμενες στο παρόν άρθρο υπουργικές αποφάσεις εκδίδονται και χωρίς τη γνωμοδότηση αυτή. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 49 και 50 του ν. 1566/1985.

Άρθρο 5

Εξουσιοδοτικές διατάξεις

1. α) Με αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, που εκδίδονται μετά από εισήγηση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, ρυθμίζονται τα θέματα σχετικά με:

- i) την οργάνωση και λειτουργία των Τ.Ε.Ε.,
- ii) τους τομείς και τις ειδικότητες,

iii) τον ορισμό των κλάδων και ειδικοτήτων των εκπαιδευτικών που διδάσκουν τα μαθήματα και διεξάγουν τις εργαστηριακές ασκήσεις και τις πρακτικές εφαρμογές σε πρώτη και δεύτερη ανάθεση,

iv) τα ωρολόγια και αναλυτικά προγράμματα μαθημάτων, εργαστηριακών ασκήσεων και πρακτικών εφαρμογών, τις πρακτικές ασκήσεις και τη δυνατότητα συνδιδασκαλίας,

v) την έναρξη και λήξη του σχολικού και διδακτικού έτους, τις αργίες και διακοπές,

vi) τις εγγραφές, μετεγγραφές, φοίτηση των μαθητών, τη χορήγηση υποτροφιών, τους τίτλους και τα πιστοποιητικά σπουδών.

vii) τη διαδικασία, τους λόγους και τα όργανα που αποφασίζουν για τη διακοπή των μαθημάτων και τη συμπλήρωσή τους με παράταση του διδακτικού έτους,

viii) την κατάταξη ανά ειδικότητα και τη διάρκεια φοίτησης των αποφοίτων Τ.Ε.Ε. που εγγράφονται σε Ι.Ε.Κ.,

ix) την οργάνωση της μαθητικής ζωής και το γενικό πλαίσιο των σχολικών εκδηλώσεων,

x) κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετική με τη λειτουργία των Τ.Ε.Ε..

β) Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων μπορεί να ζητά, για την έκδοση των αποφάσεων των περιπτώσεων ii, iv και viii της παραγράφου αυτής, τη γνώμη του Δ.Σ. του Ο.Ε.Ε.Κ..

2. Με απόφαση του προϊσταμένου Διεύθυνσης Εκπαίδευσης, ή του προϊσταμένου Γραφείου Τ.Ε.Ε., όπου υπάρχει, ύστερα από σχετική εισήγηση του οικείου Διευθυντή των Τ.Ε.Ε., μπορούν να συνάπτονται συμβάσεις με επιχειρήσεις του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα για τις εργαστηριακές εφαρμογές και πρακτικές ασκήσεις εξειδίκευσης των μαθητών των Τ.Ε.Ε..

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ύστερα από γνώμη του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, καθορίζονται τα θέματα που αναφέρονται στις ποινές, τις εξετάσεις κάθε είδους, τη βαθμολογία και αξιολόγηση των μαθητών των Τ.Ε.Ε.. Μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος αυτού εφαρμόζονται ανάλογα οι αντίστοιχες διατάξεις για τους μαθητές των Τεχνικών Επαγγελματικών Σχολών.

Άρθρο 6

Ίδρυση και μετατροπή σχολικών μονάδων άλλων υπουργείων σε Τ.Ε.Ε.

1. Με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και του καθ' ύλην αρμόδιου υπουργού μπορούν να ιδρύονται Τ.Ε.Ε. Α' κύκλου σπουδών ή να μετατρέπονται σε Τ.Ε.Ε. σχολικές μονάδες τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης ή Ι.Ε.Κ. που λειτουργούν υπό την εποπτεία άλλων υπουργείων.

2. Με όμοιες αποφάσεις, που εκδίδονται ύστερα από γνώμη του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, ρυθμίζονται τα θέματα της παραγράφου 1 του άρθρου 5 που αναφέρονται στις σχολικές μονάδες της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 7

Ιδιωτικές σχολικές μονάδες

1. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου οι ιδιωτικές Τεχνικές Επαγγελματικές Σχολές (Τ.Ε.Σ.) μετατρέπονται σε ιδιωτικά Τ.Ε.Ε. Α' κύκλου, με αντίστοιχη μετατροπή των αδειών λειτουργίας τους.

2. Οι ιδιοκτήτες τέως ιδιωτικών Τεχνικών Επαγγελματικών Λυκείων (Τ.Ε.Λ.) μπορούν να αποκτήσουν άδεια λειτουργίας ιδιωτικών Τ.Ε.Ε.. Οι όροι, οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετικά με τη χορήγηση των αδειών αυτών ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

3. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετικά με την ίδρυση νέων ιδιωτικών Τ.Ε.Ε. και η προσθήκη τμημάτων σε αυτά.

Μέχρι την έκδοση της απόφασης αυτής, για την ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικών Τ.Ε.Ε. εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις για την ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικών Τ.Ε.Σ. και Τ.Ε.Λ..

Άρθρο 8

Λοιπές διατάξεις

1. Για την πρακτική άσκηση των μαθητών των Τ.Ε.Ε. και των εκπαιδευόμενων των Ι.Ε.Κ. μπορεί να συγκροτούνται και να λειτουργούν, ανάλογα με τις υπάρχουσες ανάγκες, Σχολικά Εργαστηριακά Κέντρα (Σ.Ε.Κ.) ανά δύο τουλάχιστον σχολικές μονάδες, συμπεριλαμβανομένων και των δημόσιων Ι.Ε.Κ..

2. Με απόφαση του προϊσταμένου της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, ύστερα από πρόταση του γραφείου Τ.Ε.Ε. ή του τμήματος εκπαιδευτικών θεμάτων τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης, ορίζονται οι σχολικές μονάδες της ίδιας πόλης ή περιοχής, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, οι μαθητές ή οι εκπαιδευόμενοι των οποίων ασκούνται στο Σ.Ε.Κ..

3. Διευθυντές και Υποδιευθυντές των δημόσιων Τ.Ε.Ε. ορίζονται από τα οικεία Περιφερειακά Υπηρεσιακά Συμβούλια Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (Π.Υ.Σ.Δ.Ε.) εκπαιδευτικοί της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 9

Μεταβατικές και καταργητικές διατάξεις

1. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων οι Τ.Ε.Σ. του άρθρου 9 του ν. 1566/1985 μετατρέπονται σε Τ.Ε.Ε. Α' Κύκλου, από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Με όμοια απόφαση γίνεται ο καθορισμός των τομέων και των ειδικοτήτων που θα λειτουργήσουν σε αυτά και η ρύθμιση κάθε άλλης λεπτομέρειας σε σχέση με τη λειτουργία τους. Η Β' Τάξη των ημερήσιων Τ.Ε.Σ. και η Β' και Γ' τάξη των εσπερινών Τ.Ε.Σ. εξακολουθούν να λειτουργούν, σύμφωνα με το προβλεπόμενο γι' αυτές πρόγραμμα διδασκαλίας, μέχρι την αποφοίτηση όσων είναι εγγεγραμμένοι σε αυτές κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, που εκδίδεται εντός εξαμήνου από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου και κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 4 παρ. 4:

α. Ιδρύονται νέα Τ.Ε.Ε..

β. Ορίζονται οι τομείς και οι ειδικότητες που θα λειτουργήσουν σε κάθε Τ.Ε.Ε..

γ. Προσδιορίζονται τα Σχολικά Εργαστηριακά Κέντρα (Σ.Ε.Κ.) και οι τομείς και ειδικότητες αυτών που θα διατηρηθούν σε λειτουργία για την πρακτική άσκηση των μαθητών των Τ.Ε.Ε. και των τάξεων Τ.Ε.Σ. και τέως Τ.Ε.Λ., μέχρι τη μετατροπή τους ή την παύση της λειτουργίας τους.

3. Ο εργαστηριακός εξοπλισμός που ανήκει στα Σ.Ε.Κ. εξακολουθεί να χρησιμοποιείται για την πρακτική άσκηση των μαθητών των Τ.Ε.Λ. μέχρι το τέλος του σχολικού έτους 1998 - 1999, των μαθητών της τεχνολογικής κατεύθυνσης του Ενιαίου Λυκείου και των μαθητών των Τ.Ε.Σ.. Από το σχολικό έτος 1999 - 2000 τα διδακτήρια και ο εργαστηριακός εξοπλισμός των Τ.Ε.Λ. χρησιμοποιούνται από τα αντίστοιχα Τ.Ε.Ε., οι Διευθυντές των οποίων είναι υπεύθυνοι για τη λειτουργία των εργαστηρίων, όπου εξασκούνται οι μαθητές των Τ.Ε.Ε. και οι μαθητές της τεχνολογικής κατεύθυνσης των Ενιαίων Λυκείων.

4. Οι μαθητές που αποφοιτούν από τις Τ.Ε.Σ. μπορούν να εγγράφονται στο Β' κύκλο σπουδών των Τ.Ε.Ε.. Οι μαθητές που αποτυγχάνουν στις εξετάσεις της Β' τάξης Τ.Ε.Σ. μπορούν να εγγράφονται στη Β' τάξη του Α' κύκλου των Τ.Ε.Ε..

5. Οι μαθητές της Α' τάξης των μετατραπέντων Τ.Ε.Λ. σε Ενιαία Λύκεια που προήχθησαν κατά το σχολικό έτος 1997-1998 μπορούν να εγγραφούν στη Β' τάξη του Α' Κύκλου των Τ.Ε.Ε.. Στην ίδια τάξη μπορούν να εγγραφούν και οι μαθητές που αποτυγχάνουν στις εξετάσεις της Β' τάξης των Τ.Ε.Σ..

6. Οι Διευθυντές, Υποδιευθυντές και λοιποί εκπαιδευτικοί που ανήκαν οργανικά στα τέως Τ.Ε.Λ. και Ενιαία Πολυκλαδικά

Λύκεια (Ε.Π.Λ.) και έχουν καταλάβει οργανικές θέσεις στα Ενιαία Λύκεια, μπορούν, με αίτησή τους, να τοποθετηθούν κατά προτεραιότητα για την κάλυψη οργανικών θέσεων στο συνιστώμενο Τ.Ε.Ε. που είναι εγγύτερο προς το μετατραπέν τ έως Τ.Ε.Λ. ή Ε.Π.Λ.. Η τοποθέτηση αυτή γίνεται με απόφαση του Νομάρχη, ύστερα από πρόταση του Π.Υ.Σ.Δ.Ε..

7. Μετά την οριστική παύση λειτουργίας των τάξεων Τ.Ε.Σ., οι διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 1566/1985 καταργούνται, εκτός της παραγράφου 11 του άρθρου αυτού, η οποία παραμένει σε ισχύ ως προς την ισοτιμία των πτυχίων των σχολών μαθητείας του Ο.Α.Ε.Δ. προς τα πτυχία των Τ.Ε.Σ..

8. Στις περιπτώσεις συστέγασης άλλων σχολικών μονάδων και Ι.Ε.Κ. σε ένα διδακτήριο ή συγκρότημα συγκροτείται ενιαία σχολική επιτροπή, στην οποία συμμετέχει και ο Διευθυντής του Ι.Ε.Κ..

9. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται ανάλογα και στη Σιβιτανίδειο Δημόσια Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου.

Άρθρο 10 **Κάλυψη δαπάνης**

Οι δαπάνες που προκαλούνται από την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 4, 5 και 9 και 5 παρ. 2 θα αντιμετωπίζονται για μεν το τρέχον οικονο-μικό έτος από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, για δε τα επόμενα οικονομικά έτη από τις πιστώσεις που θα εγγράφονται στον ανωτέρω προϋπολογισμό.

Οι δαπάνες που προκαλούνται από την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 8, 3 παρ. 4γ, 4 παρ. 1, 8 παρ. 1 και 9 παρ. 2 θα αντιμετωπίζονται από τις πιστώσεις του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Άρθρο 11

1. α) Μελέτες, ενέργειες και έργα του "Επιχειρησια-κού Προγράμματος "Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση (Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ.)" του 2ου Κ.Π.Σ. εκτελούνται είτε από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων είτε από ενδιαμέσους φορείς, σύμφωνα με την κοινοτική οδηγία 92/50/ΕΟΚ, εφόσον συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της στις διατάξεις της παρούσας παραγράφου.

Οι ενδιαμέσοι φορείς μπορεί να είναι εποπτευόμενοι από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων οργανισμοί, νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή και νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Με αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων συγκροτούνται γνωμοδοτικές επιτροπές ανάθεσης και εφαρμογής κάθε ενέργειας ή έργου σε ενδιαμέσους φορείς του Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ., ρυθμίζονται οι διαδικασίες ανάθεσης, οι όροι διαχείρισης των πιστώσεων από τους φορείς αυτούς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ύστερα από εισήγηση της οικείας γνωμοδοτικής επιτροπής, μπορούν να ανατίθενται απευθείας, μετά από διαπραγμάτευση, μελέτες, ενέργειες και έργα του Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ. σε εποπτευόμενους από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ενδιαμέσους φορείς.

Μεταξύ του Δημοσίου, το οποίο εκπροσωπεί ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, και του ενδιαμέσου φορέα δια του νομίμου εκπροσώπου του, υπογράφεται σύμβαση, σύμφωνα με τους όρους της απόφασης ανάθεσης.

Η σύμβαση περιλαμβάνει τουλάχιστον τον τόπο και το χρόνο υπογραφής της, τα συμβαλλόμενα μέρη, σαφή προσδιορισμό και περιγραφή του ανατιθέμενου έργου, τον προϋπολογισμό του έργου, το χρόνο υλοποίησης βάσει του εγκεκριμένου Τεχνικού Δελτίου Έργου, τον τρόπο πληρωμής και διαχείρισης

των πιστώσεων, τις ποινικές ρήτρες και γενικά κάθε αναγκαίο όρο για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου και την επιτυχή ολοκλήρωση του υπό εκτέλεση έργου.

β) Αποφάσεις του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, καθώς και οι αντίστοιχες συμβάσεις για την απευθείας ανάθεση και εκτέλεση έργων του Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ. σε ενδιαμέσους φορείς, οι οποίες υπογράφηκαν μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος, θεωρούνται έγκυρες και παράγουν τα αποτελέσματά τους.

γ) Οι ενδιαμέσοι φορείς χρηματοδοτούνται από τον Ειδικό Λογαριασμό του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ή και από το Π.Δ.Ε. ΣΑΕ/045/2 για την εκτέλεση των έργων του Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ., με βάση τα εγκεκριμένα Τεχνικά Δελτία Έργων.

δ) Στις περιπτώσεις υλοποίησης των Ενεργειών "Εργαστήρια Φυσικών Επιστημών", "Εργαστήρια Τεχνολογίας", "Εργαστήρια Πληροφορικής" του μέτρου "Ενιαίο Λύκειο" και της ενέργειας "Σχολικές Βιβλιοθήκες", καθώς και κάθε άλλης συναφούς ενέργειας ή έργου του Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ., οι ενδιαμέσοι φορείς μπορούν να εκπονούν μελέτες, να εκτελούν και να επιβλέπουν διαρρυθμίσεις χώρων εντός υφιστάμενων σχολικών κτιρίων της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε όλους τους νομούς της χώρας και να προμηθεύονται κάθε είδους εξοπλισμό που είναι απαραίτητος για τη δημιουργία των Σχολικών Βιβλιοθηκών, των Εργαστηρίων Φυσικών Επιστημών, Τεχνολογίας και Πληροφορικής. Η ίδρυση αυτών σε υφιστάμενες σχολικές μονάδες γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

2. Ο Ειδικός Λογαριασμός του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων για την αξιοποίηση των κονδυλίων του Κ.Π.Σ., ο οποίος συστήθηκε με το εδ. γ' της παρ. 10 του άρθρου 2 του ν. 2233/1994, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 50 του ν. 2413/1996, λειτουργεί σύμφωνα με τον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, χωρίς καμία αναφορά ή περιορισμό από τις διατάξεις που διέπουν τη διάθεση και κατανομή των πιστώσεων του προϋπολογισμού του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και κατά παρέκκλιση των διατάξεων για το Δημόσιο Λογιστικό, τις κρατικές προμήθειες και τις αμοιβές.

3. Οι Σχολικές Επιτροπές εκτελούν δράσεις, χρηματοδοτούμενες από τους ειδικούς λογαριασμούς του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, για μελέτες, προγράμματα και έργα του Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ., σχετικά με τα εργαστήρια πληροφορικής, τεχνολογίας και φυσικών επιστημών, τις βιβλιοθήκες και γενικά όλες τις συναφείς ενέργειες του Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ. ή άλλων ευρωπαϊκών προγραμμάτων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που αφορούν στις σχολικές τους μονάδες. Οι Διευθυντές δευτεροβάθμιων σχολικών μονάδων ή οι νόμιμοι αναπληρωτές τους, ως μέλη της Σχολικής Επιτροπής, διαχειρίζονται τις ως άνω χρηματοδοτήσεις που αφορούν τις σχολικές μονάδες στις οποίες προϊστανται, ως εκπρόσωποι της Σχολικής Επιτροπής, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις περί Σχολικών Επιτροπών και τους όρους των εν λόγω χρηματοδοτήσεων.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών καθορίζονται η διαδικασία, ο τρόπος διαχείρισης, ελέγχου και απόδοσης λογαριασμού των ως άνω χρηματοδοτήσεων, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας.

4. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α'), όπως αυτή διαμορφώθηκε με το άρθρο 24 παρ. 1 εδ. α' του ν. 2527/1997 (ΦΕΚ 206 Α'), προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

"Ειδικώς, το επιστημονικό προσωπικό για την εκτέλεση ερευνητικών έργων και προγραμμάτων, τα οποία χρηματοδοτούνται μέσω των ειδικών λογαριασμών των Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι., Ερευνητικών Κέντρων και Ερευνητικών Ινστιτούτων, καθώς και το προσωπικό που ασχολείται με την εκτέλεση ερευνητικών έργων και προγραμμάτων Ερευνητικών Ινστιτούτων που είναι Ν.Π.Ι.Δ., προσλαμβάνεται με τη διαδικασία προσλήψεως ειδικού

επιστημονικού προσωπικού. Η επιλογή γίνεται από πενταμελή επιτροπή ειδικών επιστημόνων που συγκροτείται με την ευθύνη της Συγκλήτου του Α.Ε.Ι., του Συμβουλίου του Τ.Ε.Ι. και του Διοικητικού Συμβουλίου του Ερευνητικού Κέντρου ή Ινστιτούτου, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 2 και 5 του άρθρου 19 του παρόντος. Οι πίνακες επιλογής που συντάσσονται από την επιτροπή αυτήν αναρτώνται στο κατάστημα του οικείου φορέα. Ο έλεγχος τόσο των προκηρύξεων όσο και των πινάκων επιλογής γίνεται από το Α.Σ.Ε.Π., αυτεπαγγέλτως ή κατ' ένσταση υποψηφίων, μόνο και για λόγους νομιμότητας, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των τριών τελευταίων εδαφίων της παρ. 6 του ίδιου ως άνω άρθρου 19. Το διοικητικό και λοιπό προσωπικό, πλην του προσωπικού κατηγορίας ΥΕ, το οποίο απαιτείται για την εκτέλεση ερευνητικών προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται μέσω των ειδικών λογαριασμών των Α.Ε.Ι. – Τ.Ε.Ι., Ερευνητικών Κέντρων και Ερευνητικών Ινστιτούτων, προσλαμβάνεται κατ' ανάλογη εφαρμογή του τρίτου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 2527/1997."

5. Συστήνονται στο Ι.Κ.Υ. θέσεις υπευθύνου και αναπληρωτή υπευθύνου ενέργειας για την υλοποίηση από το Ι.Κ.Υ. προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από τα κοινοτικά ταμεία της Ε.Ε.. Για την ίδια αιτία συγκροτούνται στο Ι.Κ.Υ. επιτροπές για την υλοποίηση των ως άνω έργων, στις οποίες συμμετέχουν μέλη Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι., Ε.Π. των Τ.Ε.Ι., δημόσιοι υπάλληλοι, μόνιμοι ή με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου, ιδιώτες και νομικός σύμβουλος του Ι.Κ.Υ.. Με απόφαση του Δ.Σ. του Ι.Κ.Υ. ορίζονται ο υπεύθυνος και αναπληρωτής υπεύθυνος της ενέργειας, καθώς και η σύνθεση των ως άνω επιτροπών. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών καθορίζονται οι αμοιβές όλων των ανωτέρω. Η ισχύς της παρούσας παραγράφου αρχίζει από 1.1.1997.

Άρθρο 12

Οι πάσχοντες από μυϊκή δυστροφία Duchenne, από βαριά αγγειακή δυσπλασία του εγκεφαλικού στελέχους, από κακοήθειες νεοπλασίες (λευχαιμίες, λεμφώματα, συμπαγείς όγκους), από το σύνδρομο του Bund Chiari, από τη νόσο του Fabry, από βαριά ινοκυστική νόσο (παγκρέατος, πνευμόνων) από σκλήρυνση κατά πλάκας, από βαριά μυασθένεια, θεραπευτικώς αντιμετωπιζόμενη με φαρμακευτική αγωγή, οι νεφροπαθείς που υποβάλλονται σε αιμοκάθαρση, οι πάσχοντες από συγγενή αιμορραγική διάθεση – αιμορροφιλίες και υποβαλλόμενοι σε θεραπεία με παράγοντες πήξεως, οι υποβληθέντες σε μεταμόσχευση μυελού των οστών ή μεταμόσχευση κερατοειδούς χιτώνος, καρδιάς, ήπατος, πνευμόνων, οι πάσχοντες από ινσουλινοεξαρτώμενο νεανικό διαβήτη τύπου 1, οι πάσχοντες από σύνδρομο Evans, οι πολυμεταγγιζόμενοι πάσχοντες από μεσογειακή αναιμία, οι έχοντες κινητικά προβλήματα οφειλόμενα σε αναπηρία άνω του 67%, εγγράφονται καθ' υπέρβαση σε οποιοδήποτε τμήμα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, υπό τους περιορισμούς του εδ. β' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 1771/1988 και τις προϋποθέσεις του άρθρου 46 εδ. VII του ν. 1946/1991, με το οποίο αντικαταστάθηκε το πρώτο εδάφιο της περ. ζ' της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 1351/1983, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 4 παρ. 1 εδ. α' του ν. 1771/1988.

Άρθρο 13

Στις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 10 του ν. 2217/1994 (ΦΕΚ 83 Α') υπάγονται όλα τα Α.Ε.Ι. των οποίων οι φοιτητές, σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών τους, πραγματοποιούν πρακτική άσκηση.

Άρθρο 14

1. Για τη μετάθεση εκπαιδευτικών απαιτείται υπηρεσία ενός έτους στην κατεχόμενη οργανική θέση μέχρι 31 Αυγούστου του έτους κατά το οποίο πραγματοποιούνται οι μεταθέσεις.

Η παρ. 5 του άρθρου 7 του π.δ. 1024/1979 καταργείται.

2. Η έφεση και η προσφυγή και η προθεσμία για την άσκηση της αναστέλλουν την εκτέλεση των πειθαρχικών αποφάσεων που εκδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 1024/1979 (ΦΕΚ 288 Α'). Η παράγραφος 7 του π.δ. 1024/1979 καταργείται.

3. Ισχύουν και για μειονοτικά σχολεία οι διατάξεις που αφορούν στην πρόσληψη και πληρωμή των καθαριστριών στα δημόσια σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

4.α) Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν. 2517/1997 (ΦΕΚ 160 Α') εφαρμόζονται και για το σχολικό έτος 1998-1999 και περιλαμβάνουν και τις συνιστώμενες θέσεις εκπαιδευτικών κατά τη διαδικασία της παραγράφου 12 του άρθρου 4 του ν. 1566/1985 (ΦΕΚ 167 Α').

β) Κατ' εξαίρεση των διατάξεων του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 2469/1997 (ΦΕΚ 38 Α') κατά το σχολικό έτος 1998-1999 καλύπτονται με διορισμό και οι υφιστάμενες κενές θέσεις μουσουλμάνων δασκάλων στα μειονοτικά σχολεία της Θράκης.

5. Καταργείται η παράγραφος 14 του άρθρου 8 του ν. 2413/1996.

6. Τα πιστοποιητικά σπουδών που χορηγούνται στους μαθητές ελληνικής υπηκοότητας από τα ομογενειακά σχολεία Κωνσταντινούπολης και με τα οποία βεβαιώνεται η περάτωση σπουδών σε αυτά είναι ισότιμα προς τα απολυτήρια Λυκείων της ημεδαπής.

7. Το Υ.Σ.Μ.Ε. συνεδριάζει στην έδρα του Γραφείου Συντονιστή Μειονοτικής Εκπαίδευσης στην Κομοτηνή. Ο Γραμματέας του Συμβουλίου, με τον αναπληρωτή του, ορίζονται με την απόφαση συγκρότησης και είναι διοικητικοί υπάλληλοι του Γραφείου Συντονιστή Μειονοτικής Εκπαίδευσης ή εκπαιδευτικοί αποσπασμένοι στο Γραφείο αυτό.

8.α) Οι αποσπασμένοι εκπαιδευτικοί που υπηρετούν στα ομογενειακά σχολεία της Κωνσταντινούπολης παραμένουν για πέντε (5) πλήρη σχολικά έτη. Στις περιπτώσεις που, για υπηρεσιακούς λόγους, αδυνατούν να αναλάβουν υπηρεσία με την έναρξη του διδακτικού έτους, το διαρρέον χρονικό διάστημα δεν υπολογίζεται για τη συμπλήρωση της πενταετίας.

β) Οι εν λόγω εκπαιδευτικοί μέχρι την ανάληψη υπηρεσίας στα ομογενειακά σχολεία ή τις εκπαιδευτικές υπηρεσίες της Κωνσταντινούπολης βρίσκονται στη διάθεση της οικείας διεύθυνσης ή γραφείων εκπαίδευσης για την προσφορά υπηρεσιών.

9. Ιδρύεται συντονιστικό γραφείο με έδρα την πόλη της Κομοτηνής. Σκοπός του γραφείου είναι ο συντονισμός, η οργάνωση και η εύρυθμη λειτουργία των μειονοτικών σχολείων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας μειονοτικής εκπαίδευσης Θράκης. Του συντονιστικού γραφείου προΐσταται, ως συντονιστής, εκπαιδευτικός εν ενεργεία της πρωτοβάθμιας ή της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με βαθμό Α' ή Β' και υποχρεωτική υπηρεσία σε μειονοτικά σχολεία της Θράκης τουλάχιστον πέντε (5) ετών.

Ο χρόνος της υπηρεσίας του ανωτέρω, ως συντονιστή, θεωρείται για κάθε περίπτωση υπηρεσιακής του κατάστασης ότι διανύθηκε στην οργανική του θέση.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών ρυθμίζονται ο τρόπος, οι προϋποθέσεις, τα απαραίτητα δικαιολογητικά διορισμού, η διάρκεια της θητείας, ο καθορισμός του χρόνου ανανέωσης της θητείας, η ημερήσια αποζημίωση για την εκτός έδρας μετακίνηση, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια που είναι σχετική με το θεσμό του συντονιστή και που δεν προβλέπεται με την παρούσα διάταξη.

10. Η παράγραφος 1 του άρθρου 42 του ν. 2413/1996 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

"Για τη γραμματειακή υποστήριξη των σχολείων μειονοτικής εκπαίδευσης της Θράκης συνιστάται κλάδος υπαλλήλων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου που αποτελείται από σαράντα (40) θέσεις υπαλλήλων ΠΕ κατηγορίας."

Άρθρο 15

1. α) Η παράγραφος 12 του άρθρου 24 του ν. 1268/ 1982, όπως ήδη ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

"12. α) Με απόφαση της Συγκλήτου είναι δυνατή η οργάνωση διατμηματικών προπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών στο ίδιο Α.Ε.Ι. που οδηγούν σε ξεχωριστό πτυχίο. Τα διατμηματικά προγράμματα είναι δυνατόν να οργανώνονται είτε στο πλαίσιο μιας Σχολής είτε σε διασχολική βάση.

β) Η ανωτέρω απόφαση της Συγκλήτου λαμβάνεται ύστερα από κοινή πρόταση των Γενικών Συνελεύσεων των εμπλεκόμενων Τμημάτων και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, αφού προηγουμένως ασκηθεί ο σχετικός έλεγχος νομιμότητας από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

γ) Σε κάθε διατμηματικό πρόγραμμα σπουδών συγκροτείται με πράξη του πρύτανη Διοικούσα Επιτροπή, η οποία έχει όλες τις αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου και της Γενικής Συνέλευσης Τμήματος. Η Διοικούσα Επιτροπή αποτελείται από μέλη Δ.Ε.Π. που προέρχονται από το καθένα από τα συνεργαζόμενα Τμήματα και από εκπροσώπους των φοιτητών του προγράμματος σε αριθμό ίσο προς το 50% του αριθμού των μελών Δ.Ε.Π. της Διοικούσας Επιτροπής. Τα συνεργαζόμενα Τμήματα συμμετέχουν στη Διοικούσα Επιτροπή με ίσο αριθμό μελών Δ.Ε.Π.. Τα μέλη Δ.Ε.Π., τα οποία μετέχουν στη Διοικούσα Επιτροπή, πρέπει απαραίτητως να έχουν ενεργό εκπαιδευτική συμμετοχή στο διατμηματικό πρόγραμμα σπουδών. Η Διοικούσα Επιτροπή εκλέγει μεταξύ των μελών της τον Πρόεδρο και τον Αναπληρωτή Πρόεδρο, οι οποίοι πρέπει να ανήκουν στις βαθμίδες του Καθηγητή ή του Αναπληρωτή Καθηγητή.

δ) Η εισαγωγή φοιτητών σε ένα διατμηματικό πρόγραμμα σπουδών γίνεται με την ισχύουσα εκάστοτε διαδικασία εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ο δε αριθμός των φοιτητών που θα γίνονται δεκτοί κάθε χρόνο σε ένα διατμηματικό πρόγραμμα σπουδών καθορίζεται με την απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων περί του καθορισμού του αριθμού των εισακτέων κατ' έτος στα Ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

ε) Η διοικητική υποστήριξη κάθε διατμηματικού προγράμματος σπουδών γίνεται από την αντίστοιχη Γραμματεία, η οποία συστήνεται και στελεχώνεται με απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου του οικείου Ιδρύματος.

στ) Με την αναφερόμενη στο εδάφιο α' απόφαση της Συγκλήτου καθορίζεται και κάθε λεπτομέρεια που αφορά στην οργάνωση, τη λειτουργία και τη διοίκηση του διατμηματικού προγράμματος σπουδών. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι ισχύουσες εκάστοτε διατάξεις και ο εσωτερικός κανονισμός του οικείου Ιδρύματος."

β) Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται κατ' αναλογία και για την οργάνωση διατμηματικών προγραμμάτων σπουδών στα Τ.Ε.Ι..

2. α) Το πρώτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 6 του ν. 1268/1982, όπως ήδη ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

"Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Οικονομικών και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ύστερα από γνώμη της Συγκλήτου του οικείου Α.Ε.Ι. και του Σ.Α.Π., μπορεί να ιδρύονται, να καταργούνται, να συγχωνεύονται, να κατατέμνονται ή να μετονομάζονται Α.Ε.Ι., Σχολές ή Τμήματα."

β) Η παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 1404/1983, όπως ήδη ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Οικονομικών και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ύστερα από γνώμη της Συνέλευσης του οικείου Τ.Ε.Ι. και του Σ.Τ.Ε., μπορεί να ιδρύονται, να καταργούνται, να συγχωνεύονται, να κατατέμνονται ή να μετονομάζονται Τ.Ε.Ι., Παραρτήματα, Σχολές ή Τμήματα. Οι ανωτέρω γνώμες πρέπει να υποβληθούν μέσα σε αποκλειστική προθεσμία ενός (1) μηνός από την υποβολή του σχετικού ερωτήματος."

3. Οι παράγραφοι 4, 5, 6 και 9 του άρθρου 1 του ν. 2233/1994 αντικαθίστανται ως εξής και ισχύουν από το ακαδημαϊκό έτος 1998-1999:

"4. Από τις 20 Νοεμβρίου έως την 1η Δεκεμβρίου κάθε έτους η Κ.Ε.Ε.Μ.Ε. ορίζει μετά από κλήρωση δύο (2) βαθμολογητές και έναν (1) αναβαθμολογητή ανά μάθημα με ισάριθμους αναπληρωτές. Κανείς δεν επιτρέπεται να είναι βαθμολογητής ή αναβαθμολογητής για δύο συνεχόμενα ακαδημαϊκά έτη. Οι βαθμολογητές ορίζονται μετά από κλήρωση από το σύνολο των μελών Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και του Πανεπιστημίου Μακεδονίας Οικονομικών και Κοινωνικών Επιστημών, που διδάσκουν το μάθημα αυτό και σε περίπτωση που δεν υπάρχει επαρκής αριθμός από άλλο Α.Ε.Ι. της χώρας.

Ο ορισμός του αναβαθμολογητή γίνεται μετά από κλήρωση από το σύνολο των μελών Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. της χώρας που διδάσκουν το ίδιο μάθημα."

"5. Η Κ.Ε.Ε.Μ.Ε. ορίζει: α) τα μαθήματα στα οποία θα εξετασθούν οι υποψήφιοι, ο αριθμός των οποίων ανέρχεται σε τρία (3) και β) την εξεταστέα ύλη ανά μάθημα, την οποία ανακοινώνει τουλάχιστον τρεις (3) μήνες πριν από την έναρξη των εξετάσεων.

Ο ορισμός των εισηγητών των εξεταζόμενων μαθημάτων γίνεται από την Κ.Ε.Ε.Μ.Ε. ως ακολούθως:

Από τις 20 Νοεμβρίου έως την 1η Δεκεμβρίου κάθε έτους η Κ.Ε.Ε.Μ.Ε. ορίζει, μετά από κλήρωση, τρία μέλη Δ.Ε.Π. με τους αναπληρωτές τους ανά εξεταστέο μάθημα από αυτά που διδάσκουν το μάθημα αυτό ή συγγενές του σε ελληνικό Α.Ε.Ι.. Τα μέλη αυτά του Δ.Ε.Π. προσέρχονται την ημέρα των εξετάσεων του συγκεκριμένου μαθήματος στην έδρα της Κ.Ε.Ε.Μ.Ε. και προτείνουν σε αυτήν πολλαπλάσιο αριθμό θεμάτων από τα εξεταζόμενα ανά εξεταστέο μάθημα. Η Κ.Ε.Ε.Μ.Ε. διενεργεί κλήρωση των προτεινόμενων θεμάτων παρουσία των εισηγητών και ορίζει τα θέματα των εξετάσεων.

Η Κ.Ε.Ε.Μ.Ε. μετά την κλήρωση των θεμάτων ελέγχει αν τα θέματα που κληρώθηκαν περιλαμβάνονται στην εξεταστέα ύλη, συντάσσοντας πρακτικό για κάθε εξεταζόμενο μάθημα στο οποίο πλην των άλλων πρέπει να αναφέρεται ένα τουλάχιστον σύγγραμμα (τίτλος συγγράμματος-συγγραφέας-εκδότης), που προσκομίζεται από τον εισηγητή, και το κεφάλαιο ή η ενότητα που περιλαμβάνει το κληρωθέν θέμα.

Ειδικά, στην περίπτωση κατά την οποία προβλέπεται εξέταση σε ξένη γλώσσα, ως εισηγητές ή βαθμολογητές μπορεί να ορίζονται και μέλη Ε.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. αντίστοιχων ειδικοτήτων."

"6. Η Κ.Ε.Ε.Μ.Ε., ανάλογα με τον αριθμό των γραπτών δοκιμίων, ορίζει τον απαιτούμενο αριθμό βαθμολογητών και αναβαθμολογητών για την έγκαιρη βαθμολόγησή τους."

"9. α) Για τις κατατακτήριες εξετάσεις στα Α.Ε.Ι. των πτυχιούχων Τ.Ε.Ι. και λοιπών σχολών υπερδιετούς κύκλου σπουδών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι διατάξεις που ισχύουν για τις εξετάσεις μετεγγραφών Α.Ε.Ι. εξωτερικού.

β) Σε περίπτωση, που οι εξετάσεις ενός ή περισσότερων μαθημάτων για τις μετεγγραφές από Α.Ε.Ι. εξωτερικού ή τις κατατακτήριες στα Α.Ε.Ι. των πτυχιούχων Τ.Ε.Ι. δεν μπορεί να γίνουν σύμφωνα με το καθορισμένο πρόγραμμα για λόγους ανώτερης βίας, η Κ.Ε.Ε.Μ.Ε. με απόφασή της μπορεί να ορίζει νέα ημερομηνία διεξαγωγής τους."

4. Οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 5 του ν. 2454/1997 ισχύουν ανάλογα και για τους μετεγγραφόμενους από Α.Ε.Ι. εξωτερικού σε ισότιμα και αντίστοιχα τμήματα Α.Ε.Ι. εσωτερικού.

5. Οι αθλήτριες των εθνικών ομάδων γυναικών ενόργανης και ρυθμικής γυμναστικής και συγχρονισμένης κολύμβησης που συμμετέχουν σε Ολυμπιακούς Αγώνες εισάγονται σε Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού της προτίμησής τους, ανεξάρτητα από τη θέση που καταλαμβάνουν στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

6. Η παρ. 11 του άρθρου 2 του ν. 2621/1998 αντικαθίσταται

ως εξής:

"11. Απόφοιτοι Λυκείου που κατά τη διάρκεια της φοίτησής τους έχουν διακριθεί ή διακρίνονται στη Βαλκανική Μαθηματική ή Πληροφορική Ολυμπιάδα ή τη Διεθνή Μαθηματική ή Πληροφορική Ολυμπιάδα και τους έχουν απονεμηθεί πρώτο, δεύτερο και τρίτο βραβείο (χρυσό, αργυρό και χάλκινο μετάλλιο) εγγράφονται από το ακαδημαϊκό έτος 1998-1999 καθ' υπέρβαση του αριθμού εισακτέων χωρίς εξετάσεις σε Τμήματα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι., εφόσον για την εισαγωγή στα Τμήματα αυτά εξετάζεται στις γενικές εξετάσεις και το μάθημα των μαθηματικών. Η βράβευση θα αποδεικνύεται με σχετική βεβαίωση της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρίας ή της Εταιρίας Πληροφορικής και Υπολογιστών, αντίστοιχα."

7. α) Η περίπτωση α' του δευτέρου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 814/1943 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

"Ο Διευθυντής της Βιβλιοθήκης".

β) Η παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 814/1943 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

"1. α) Ο Διευθυντής της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος (Ε.Β.Ε.) διορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων με πενταετή θητεία, που μπορεί να ανανεώνεται δύο φορές, κατέχει το β' βαθμό κατηγορίας ειδικών θέσεων και λαμβάνει τις αποδοχές που προβλέπονται από το άρθρο 15 του ν. 2470/1997.

β) Η θέση του Διευθυντή της Ε.Β.Ε. είναι αποκλειστικής απασχόλησης και πληρώνεται κατόπιν προκηρύξεως που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και σε δύο ημερήσιες εφημερίδες Αθηνών και Θεσσαλονίκης. Οι αιτήσεις των υποψηφίων και τα σχετικά δικαιολογητικά υποβάλλονται εντός αποκλειστικής προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την ημερομηνία της τελευταίας δημοσίευσης. Η επιλογή γίνεται από εννεαμελή επιτροπή που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Στην επιτροπή μετέχουν και μέλη του εφορευτικού συμβουλίου της Ε.Β.Ε., υποχρεωτικώς δε δύο μέλη Δ.Ε.Π. – Α.Ε.Ι. και ένας καθηγητής βιβλιοθηκονομίας Τ.Ε.Ι..

γ) Για την επιλογή στη θέση Διευθυντή της Ε.Β.Ε. απαιτούνται:

i. Πτυχίο Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή αναγνωρισμένο ισότιμο πτυχίο της αλλοδαπής.

ii. Διδακτορικό δίπλωμα ή τίτλος μεταπτυχιακών σπουδών στη βιβλιοθηκονομία, τις Ανθρωπιστικές ή τις Κοινωνικές Επιστήμες Α.Ε.Ι. ημεδαπής ή αναγνωρισμένος ισότιμος τίτλος αλλοδαπής.

iii. Προϋπηρεσία τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ετών σε Α.Ε.Ι., Ερευνητικό ή άλλο Επιστημονικό Ίδρυμα ή δημόσια υπηρεσία.

iv. Άριστη γνώση, εκτός της ελληνικής, μίας τουλάχιστον γλώσσας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

v. Τεκμηριωμένη ερευνητική και συγγραφική δραστηριότητα στους τομείς της περ. (ii) και άλλους συναφείς τομείς.

δ) Το όριο ηλικίας για την επιλογή σε θέση Διευθυντή της Ε.Β.Ε. ορίζεται στο πενήνταπενταπέντε (55ο) έτος της ηλικίας."

γ) Το άρθρο 18 του ν. 814/1943 τροποποιείται ως ακολούθως:

"Το Διευθυντή απόντα ή κωλυόμενο για οποιονδήποτε λόγο ή ελλείποντα ή εκλιπόντα αναπληρώνει βιβλιοθηκονόμος με βαθμό Α' της ΠΕ κατηγορίας με δεκαετή τουλάχιστον προϋπηρεσία οριζόμενος με απόφαση του Εφορευτικού Συμβουλίου."

Άρθρο 16

Το Ειδικό Ταμείο Ζακύνθου για την ανοικοδόμηση του Ιερού Ναού του Πολιούχου της Νήσου, Αγίου Διονυσίου, που συστήθηκε με το από 24.5.1923 προεδρικό διάταγμα (ΦΕΚ 117 Α'), όπως ισχύει σήμερα, καταργείται και τυχόν υπάρχουσα περιουσία του περιέρχεται στον Ιερό Ναό.

Άρθρο 17

Επίκουροι Καθηγητές με τίτλο υφηγητή, που εντάχθηκαν στη βαθμίδα του Επίκουρου Καθηγητή μετά την έκδοση αμετάκλητων δικαστικών αποφάσεων, για τους οποίους στο συνολικό χρόνο της θητείας τους στη βαθμίδα του Επίκουρου Καθηγητή υπολογίστηκε και ο πλασματικός χρόνος μέχρις ότου τους αναγνωριστεί δικαστικώς το δικαίωμα ένταξης και κρίθηκαν αρνητικά για την εξέλιξή τους στη βαθμίδα του Αναπληρωτή Καθηγητή κατά το ν. 1268/1982 και το ν. 1404/1983, επανέρχονται στη θέση του Επίκουρου Καθηγητή με αίτησή τους, που υποβάλλεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, μέχρι να συμπληρώσουν τον πραγματικό χρόνο υπηρεσίας του ν. 1268/1982 και μπορούν να ζητήσουν μια φορά την εξέλιξή τους στη βαθμίδα του Αναπληρωτή Καθηγητή.

Άρθρο 18

1. Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου τρίτου του ν. 2174/1993 ισχύουν και για το ακαδημαϊκό έτος 1998-1999.

2. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 12 του ν. 1351/1983 (ΦΕΚ 56 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

"Στην περίπτωση που Πρόεδρος ορίζεται δημόσιος εκπαιδευτικός λειτουργός ή άλλος υπάλληλος του δημόσιου τομέα και ο οποίος εξακολουθεί να μισθοδοτείται από την οργανική του θέση, καταβάλλονται έξοδα παραστάσεως και κινήσεως, με την ίδια διαδικασία που προβλέπεται στο προηγούμενο εδάφιο."

Άρθρο 19

Ιδρύονται στην Παιδαγωγική Τεχνική Σχολή (ΠΑ.ΤΕ.Σ.) της Σ.Ε.Λ.Ε.Τ.Ε. τμήματα επιμόρφωσης – εξειδίκευσης ετήσιας φοίτησης:

α) Συμβουλευτικής και Προσανατολισμού.

β) Γενικής Τεχνολογίας.

Με αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, μετά από εισήγηση του Δ.Σ. της Σ.Ε.Λ.Ε.Τ.Ε., καθορίζονται τα προγράμματα σπουδών, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για τη λειτουργία των τμημάτων αυτών. Ως προς τη διαδικασία επιλογής, τα κριτήρια εισαγωγής και κάθε σχετική λεπτομέρεια εφαρμόζονται οι διατάξεις του εδαφίου α' της παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 2327/1995 (ΦΕΚ 156 Α').

Άρθρο 20

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις."

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρεσχέθη η ζητή-
θείσα εξουσιοδότηση.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: "Παλαιά και Άμυνα και άλλες διατάξεις".

Το νομοσχέδιο αυτό θα συζητηθεί σε τρεις συνεδριάσεις. Σήμερα θα συζητηθεί η αρχή του νομοσχεδίου και τις επόμενες δύο συνεδριάσεις τα άρθρα και οι τροπολογίες που έχουν κατατεθεί.

Η Νέα Δημοκρατία ορίζει ως Κοινοβουλευτικό της Εκπρόσωπο το Βουλευτή Αχαΐας κ. Σπήλιο Σπηλιωτόπουλο.

Ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου ορίζει ως Κοινοβουλευτικό του Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Μουσταφά

Μουσταφά και ως ειδική αγορήτρια την κ. Στέλλα Αλφιέρη.

Το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Γεώργιο Τσαφούλια και ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Αναστάσιο Ιντζέ.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Στρατή Κόρακα.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Αντώνης Κοτσάκας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΟΤΣΑΚΑΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, στην Ελλάδα έχει ξεκινήσει μια συζήτηση γύρω από το θεσμό της Παλλαϊκής Άμυνας από τις αρχές της δεκαετίας του '80. Μια συζήτηση που αντιμετώπισε δυσκολίες, προβλήματα και με μια σοβαρή καθυστέρηση κατά την προσωπική μου απόψη έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας –θεωρώ ότι εγγράφεται στα θετικά της– να καταθέσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Το νομοσχέδιο που θα συζητήσουμε αποτελεί μια νέα θεώρηση, μια νέα προσέγγιση για τη συμμετοχή του Έλληνα πολίτη στην προστασία της χώρας. Ο Θεσμός της Παλλαϊκής Άμυνας εξυπηρετεί και εθνικές ανάγκες, για την προστασία της εθνικής ανεξαρτησίας, αλλά και όλες τις άλλες περιπτώσεις φυσικών ή τεχνολογικών καταστροφών.

Έγινε μια μεγάλη συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή. Ακούστηκαν διάφορες απόψεις διαμετρικά αντίθετες, προσεγγίσεις που εμπεριείχαν –και αυτό είναι φυσικό– την ξεχωριστή άποψη του κάθε κόμματος, αλλά και τη διάθεσή του για να κάνει πολιτική.

Πρέπει να πούμε, όμως, ότι το συγκεκριμένο νομοθέτημα έχει λάβει σοβαρά υπόψη του μια πραγματικότητα, που υπάρχει σε ιδιαίτερα προηγμένες θεσμικά χώρες και μπορώ να αναφέρω τον Καναδά, τις χώρες της Βόρειας Ευρώπης. Το λέω αυτό γιατί ακούσαμε και για τριτοδιεθνιστικές, ή τριτοκοσμικές απόψεις στις συνεδριάσεις της Επιτροπής.

Το θεσμικό πλαίσιο που ισχύει μέχρι σήμερα αναφέρεται σε δύο έννοιες. Η πρώτη έννοια είναι η πολιτική άμυνα, είναι τα ΠΣΕΑ, είναι το νομοθετικό διάταγμα 17 του 1974. Και αυτό αφορά κατά κύριο λόγο –για να το πούμε απλά– στο πώς το κράτος, οι υπηρεσίες του κράτους, θα παραμείνουν εν λειτουργία και θα αυτοπροστατευθούν για να προστατεύσουν τον πολίτη στη συνέχεια σε κάθε έκτακτη κατάσταση είτε αυτό αφορά επιβουλή είτε αφορά άλλου είδους φυσικές ή τεχνολογικές καταστροφές.

Η δεύτερη έννοια είναι η πολιτική προστασία, είναι ο νόμος 2344/95 με τον οποίο ιδρύθηκε η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας, η Γενική Γραμματεία στα πλαίσια του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, όπου έχει σαν κύριο προσανατολισμό την προστασία των πολιτών.

Είναι προφανές, από αυτό που είπα και μόνο, ότι το υπάρχον σήμερα θεσμικό πλαίσιο έχει κάποια κενά. Διακρίνεται, δηλαδή, από ένα πολυκερματισμό των αρμοδίων φορέων και από μια έλλειψη συντονισμού και δράσης ενός γενικότερου σχεδιασμού. Το πιο σημαντικό είναι, ότι υπάρχει ανυπαρξία οργάνωσης και εκπαίδευσης του πληθυσμού, του απλού πολίτη, για να μπορεί και ο ίδιος να συμβάλει. Και δεν υπάρχει καμιά πρόβλεψη για συμμετοχή του πολίτη, ο οποίος σε κάθε έκτακτη κατάσταση βρίσκεται εκτός των Ενόπλων Δυνάμεων. Και εννοώ τα τακτικά τμήματα των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, αλλά και τους επιστρατεύμενους. Υπάρχει ένα σημαντικό τμήμα του πληθυσμού, που σε εκείνες τις περιπτώσεις, ακόμα και αν θέλει να συμβάλει δεν μπορεί, ή ακόμα και αν επιχειρήσει να συμβάλει σαν αποτέλεσμα του πανικού, του έκτακτου των γεγονότων, είναι πολύ πιθανόν ότι θα δημιουργήσει επιπλέον προβλήματα με την κινητικότητα που θα παρουσιάσει.

Οι στόχοι του νομοσχεδίου είναι η ολοκλήρωση και η επικαιροποίηση του υπάρχοντος πλαισίου. Είναι ανάγκη, δηλαδή, να διαμορφωθεί ένα ενιαίο πλαίσιο με ξεκάθαρες αρμοδιότητες και ευθύνες για τον κάθε φορέα. Τα υπάρχοντα σχήματα στα οποία αναφέρθηκα προηγουμένως πρέπει να ενταχθούν κάπου και πρέπει να υπάρξει ένας ενιαίος συντονισμός.

Γίνεται εισαγωγή για πρώτη φορά της έννοιας της τοπικής άμυνας. Γνωρίζουμε όλοι περισσότερο ή λιγότερο ότι ένα σημαντικό τμήμα των μάχιμων τμημάτων των Ενόπλων Δυνάμεων σε κάθε έκτακτη κατάσταση –ένα τμήμα, που μπορεί να προσεγγίζει, αν γνωρίζω καλά, το 20% των μάχιμων τμημάτων– πρέπει να διατεθεί για διάφορα συμπληρωματικά, όπως λέγονται στη στρατιωτική ορολογία, σχέδια. Και είναι κρίσιμο αυτό το ποσοστό του 20% –ή όσο είναι– να μπορεί να αξιοποιηθεί εκεί που πρέπει, να απελευθερωθεί και για τα συμπληρωματικά σχέδια να συμβάλουν οι πολίτες.

Υπάρχει μια μεγάλη συζήτηση για τις γυναίκες. Έχει ληφθεί πρόνοια οι γυναίκες να μην εμπλέκονται άμεσα με τα όπλα παρά μόνο σε εντελώς εξαιρετικές και ιδιαίδους περιπτώσεις και σε βοηθητικές εργασίες, όπως παραδείγματος χάρι τη φύλαξη κάποιου συγκεκριμένου χώρου.

Στους στόχους του νομοσχεδίου είναι να ενταχθεί σε ένα ενιαίο πλαίσιο το σύνολο της πολιτείας. Δηλαδή και η κεντρική διοίκηση, η περιφέρεια, ο νομός, αλλά κατά βάση ο ΟΤΑ, ο νέος οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης. Για να μπορέσει, όμως, να γίνει αυτό πρέπει να κρατήσουμε ότι, το βασικό κύτταρο είναι ο νέος ΟΤΑ και ο πολίτης. Και έτσι νομίζω ότι εξελίσσονται, όχι απλά περιορίζονται εκείνες οι επιφυλάξεις που μιλούν για στρατοκρατικές αντιλήψεις.

Η βάση είναι ο Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ο δήμαρχος, το δημοτικό συμβούλιο και οι πολίτες οι ίδιοι που ενεργοποιούνται για να προστατεύσουν τη χώρα ή για να προστατευθούν από φυσικές ή τεχνολογικές καταστροφές.

Η νομαρχία και η περιφέρεια συντονίζουν κυρίως τις διαδικασίες ενημέρωσης, εκπαίδευσης αλλά και κινητοποίησης όταν χρειαστεί. Τα τμήματα της παλλαϊκής άμυνας έχουν τοπικό διοικητή. Ο τοπικός διοικητής δεν μπορεί παρά να είναι στέλεχος των Ενόπλων Δυνάμεων. Και υπάρχουν βέβαια στο ΓΕΣ. Η οργάνωση όμως της παλλαϊκής άμυνας δεν στηρίζεται μόνο στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας προσφέρει στο νέο θεσμό τη δομή και την οργάνωσή του. Τα τμήματα της παλλαϊκής άμυνας συντονίζονται και από τα Υπουργεία Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης μέσω της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας που αναφέρθηκα εισαγωγικά, του Γενικού Γραμματέα της περιφέρειας και του νομάρχη για θέματα πολιτικής προστασίας και πολιτικής άμυνας αντίστοιχα. Και φυσικά το ΚΥΣΕΑ που έχει και την τελική ευθύνη και χαράσσει τις κατευθυντήριες γραμμές, συμμετέχουν και οι Υπουργοί Μακεδονίας – Θράκης και Αιγαίου για τα θέματα της αρμοδιότητάς τους.

Ο μέχρι σήμερα πολυκερματισμός –και εδώ είναι χαρακτηριστικές κάποιες εμπειρίες που νομίζω πολλοί συνάδελφοι τις έζησαν, τουλάχιστον όσοι είναι μέλη της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας και ήταν μαζί μας σε ένα τελευταίο ταξίδι στον ακριτικό Έβρο, αλλά και οι εμπειρίες από άλλους νομούς– έχουν δημιουργηθεί τραγελαφικές καταστάσεις, κύριοι συνάδελφοι. Τα σχέδια μέχρι σήμερα είναι ασυντόνιστα, επικαλυπτόμενα, αλλά πολλές φορές είναι και αντικρουόμενα μεταξύ τους και αυτό είναι τραγικό.

Τώρα λοιπόν μπορεί να υπάρξει ένας ενιαίος, επιτελικός σχεδιασμός, αλλά και μια αποκεντρωμένη εφαρμογή και υλοποίηση με βάση τις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε περιφέρειας. Και οι καλύτεροι γνώστες των ιδιαίτερων συνθηκών δεν είναι άλλοι από τους εκλεγμένους τοπικούς άρχοντες.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Αυτοί θα κάνουν το σχεδιασμό; Ποιος θα τον κάνει;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΟΤΣΑΚΑΣ: Θα συμμετέχουν και στο σχεδιασμό, κύριε συνάδελφε. Αν μελετήσετε καλά το νομοσχέδιο –πιστεύω ότι το έχετε μελετήσει– θα δείτε ότι συμμετέχουν και στο σχεδιασμό.

Η παλλαϊκή άμυνα σε κάθε περίπτωση στηρίζεται στη μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή του πολίτη. Η συμμετοχή όμως προϋποθέτει εκπαίδευση, προϋποθέτει κατάρτιση. Έτσι είναι προφανές, είναι ανάγκη ελάχιστες μέρες το χρόνο οι πολίτες να συγκεντρώνονται όχι σε διάφορα κέντρα όπως διαβάσαμε στις εφημερίδες πριν από αρκετούς μήνες, αλλά να συγκε-

ντρώνονται στον τόπο που μένουν και δουλεύουν, στο δήμο ή στην κοινότητά τους, ελάχιστες μέρες το χρόνο και εκεί να γίνεται η ενημέρωση και η κατάρτιση που θα είναι το απαραίτητο εφόδιο εάν και όποτε χρειαστεί.

Ο λαός μας στην ιστορική του διαδρομή σε κάθε κρίσιμη περίπτωση έχει αποδείξει τη διάθεση για συμμετοχή και συμβολή. Για να είναι όμως αποτελεσματική αυτή η συμμετοχή και η συμβολή προϋποθέτει γνώση. Η γνώση προϋποθέτει εκπαίδευση θεωρητική και πρακτική. Η εκπαίδευση αυτή όπως είπα, διαρκεί λίγες μέρες μόνο και λαμβάνεται μέριμνα να μη δημιουργεί προβλήματα στους συμμετέχοντες. Δηλαδή, οι συμμετέχοντες παίρνουν άδεια μετά αποδοχών από τους εργοδότες τους. Εδώ πρέπει να παρατηρήσω κύριοι Υπουργοί, ότι υπάρχει ένα κενό. Αυτοί που θα συμμετέχουν δεν είναι κατά κύριο λόγο υπάλληλοι δημόσιοι ή ιδιωτικοί –είναι και τέτοιοι– είναι και αυταπασχολούμενοι. Είναι αγρότες, είναι επαγγελματίες. Και εκεί πρέπει να λάβουμε κάποια μέριμνα για να μη δημιουργηθούν επιπλέον προβλήματα.

Θέλω να αναφερθώ σε δυο ειδικά θέματα. Η παλλαϊκή άμυνα κύριοι συναδελφοί, προϋποθέτει πολίτες, προϋποθέτει ανθρώπινο δυναμικό.

Και σήμερα στις κρίσιμες εθνικά περιοχές, στις ευαίσθητες εθνικά περιοχές, παρατηρείται ένα τρίτο κύμα μετανάστευσης, θα έλεγα εσωτερικής μετανάστευσης. Δηλαδή, οι πολίτες φεύγουν από τις απόκεντρες περιοχές των ακριτικών νομών και πηγαίνουν στα αστικά κέντρα. Οι πολίτες φεύγουν από τα μικρά νησιά και πηγαίνουν στα μεγάλα νησιά. Είναι ανάγκη, λοιπόν, και είναι μία ευκαιρία μέσα και από αυτό το νομοθέτημα, η ίδια η πολιτεία, όχι μόνο να επιδείξει την ευαισθησία της απέναντι σε αυτές τις περιοχές, σε αυτούς τους κατοίκους, αλλά να λάβει και έμπρακτα μέτρα που θα έχουν αποτέλεσμα τη συγκράτηση του τοπικού πληθυσμού. Νομίζω, ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις, κύριε Υπουργέ, με την υποδομή που διαθέτουν, μπορούν να δεσμευτούν και να αναλάβουν πρωτοβουλίες για τις περιοχές εκείνες που κατ'αρχήν μετά από απόφαση του ΚΥΣΕΑ όπως ορίζει ο νόμος θα εφαρμοστεί ο θεσμός, να υπάρχει δέσμευση, ότι θα συμβάλουν καθοριστικά στην κατασκευή έργων υποδομής σε εκείνες τις περιοχές. Νομίζω, ότι μπορούμε να προβλέψουμε ότι εκείνοι οι ακρίτες που θα συμμετέχουν στο θεσμό, πέρα από τις ηθικές αμοιβές στις οποίες αναφέρεστε, τα μετάλλια και τους επαίνους, υπάρχει μία διάταξη η οποία όμως είναι αρκετά αόριστη, μπορούν να τους δοθούν και κάποια επιπλέον κίνητρα σαν μέτρο, σαν τρόπος να συγκρατηθούν στο τόπο τους. Μπορώ, για παράδειγμα, να πω ότι τέτοια κίνητρα είναι το συνταξιοδοτικό για κάποιον που υπηρετεί είκοσι – είκοσι πέντε χρόνια στην παλλαϊκή άμυνα, μπορεί να υπάρξει ένα μικρό μπόνους όσον αφορά το συνταξιοδοτικό του, αντί να συνταξιοδοτηθεί στα εξήντα να συνταξιοδοτηθεί στα πενήντα εννέα ή στα πενήντα οκτώ. Ή κάποια μόρια για τα παιδιά αυτών των εθνοφυλάκων, στις προσλήψεις στο δημόσιο. Όπως πολύ σωστά έχετε εφαρμόσει σαν Υπουργείο Εθνικής Άμυνας ένα σύστημα μοριοδότησης για τους οπλίτες πενταετούς θητείας που προέρχονται από ακριτικές περιοχές, μπορούμε, πρέπει να κατοχυρώσουμε κάτι αντίστοιχο, ακόμα και ειδικές αμοιβές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Μία δεύτερη παρατήρηση αφορά τον οπλισμό. Θα τα πούμε αυτά βέβαια και στην κατ'άρθρο συζήτηση. Δεν ξέρω για τη Θράκη, ιδιαίτερα για τις δύσκολες συνθήκες του Αιγαίου, υπάρχουν πολλές δεκάδες μικρά νησιά, κατοικημένα νησιά στα οποία δεν υπάρχει ούτε μία διμοιρία στρατού. Πιστεύω ότι είναι ανάγκη σε εκείνες τις περιοχές, οι ενταγμένοι στην παλλαϊκή άμυνα να έχουν τον οπλισμό στο σπίτι τους. Στο παρελθόν υπήρχαν επιφυλάξεις. Όμως η εμπειρία των τελευταίων δεκαετιών πείθει τον καθένα που θα μπορούσε να έχει επιφυλάξεις, η εμπειρία των ΤΕΑ όπου όπως είναι γνωστό οι εθνοφύλακες έχουν τον οπλισμό στο σπίτι τους, ποτέ δεν έχει δημιουργηθεί το παραμικρό πρόβλημα. Εγώ επιμένω ότι για την ιδιαιτερότητα του Αιγαίου είναι ανάγκη τα τμήματα της παλλαϊκής άμυνας να έχουν οπλισμό.

Η τρίτη παρατήρηση, κύριε Υπουργέ, αφορά τον τρόπο πρόσκλησης. Αναφέρεστε σε φύλλο ατομικής πρόσκλησης. Πιστεύω ότι εδώ χρειάζεται κάποια διευκρίνιση. Ίσως το φύλλο ατομικής πρόσκλησης είναι η ίδια ακριβώς διαδικασία με εκείνη που ακολουθούν οι Ένοπλες Δυνάμεις και στην επιστράτευση. Όμως δεν ξέρω, αυτό θα σας το πουν οι νομικοί σύμβουλοι, φαντάζομαι ότι σε κάθε περίπτωση φυσικής ή τεχνολογικής καταστροφής δεν μπορεί να ακολουθηθεί μία αντίστοιχη διαδικασία ατομικής πρόσκλησης. Ίσως η συγκεκριμένη αναφορά στο νομοσχέδιο να αποτελεί αιτία ακυρότητας ή αμφισβήτησης της κινητοποίησης εφόσον ρητά αναφέρεται στο νομοσχέδιο.

Τελειώνοντας πιστεύω, κύριοι συνάδελφοι, ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο συμπληρώνει την αποτρεπτική ικανότητα της χώρας μας. Ίσως πολλοί από εμάς να το ήθελαν αρκετά πιο τολμηρό. Νομίζω όμως ότι είναι η συνισταμένη της επικρατούσας αντίληψης. Πιστεύω, ότι θα επικρατήσει και στη συζήτηση εδώ το ίδιο κλίμα, το ίδιο πνεύμα από τα άλλα κόμματα που επικράτησε στις τελευταίες συζητήσεις της Διαρκούς Επιτροπής, όπου εκεί φάνηκε πραγματικά ότι τα κόμματα –το καθένα με την ιδιαιτερότητά του– ήθελαν να έχουν θετική συμβολή.

Ξεκινήσαμε με μία άρνηση και είχαμε καταλήξει σε μία σύνθεση. Πιστεύω ότι μπορούμε από εκεί να ξεκινήσουμε και συμβάλλοντας ο καθένας από την πλευρά του, να το κάνουμε ακόμη πιο θετικό.

Με αυτές τις σκέψεις λοιπόν, καλώ το Τμήμα να υπερψηφίσει το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Λυμπερακίδης έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ: Με τον πρόποντα σεβασμό, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να εκφράσω τη λύπη μου και την έκπληξη μου για την απόφασή σας ένα τέτοιο νομοσχέδιο, το οποίο αναφέρεται σε ένα τέτοιο μεγάλο –ίσως το μεγαλύτερο– και καυτό θέμα, να έχετε επιτρέψει να συζητείται στο Θερινό Τμήμα με τη μειωμένη σύνθεση του Κοινοβουλίου, ενώ θα έπρεπε να συζητηθεί στην Ολομέλεια, ώστε να μπορέσουν όλοι οι συνάδελφοι, κυρίως των ακριτικών περιοχών, να εκφραστούν και να τοποθετηθούν επί του προβλήματος αυτού, αφού το νομοσχέδιο αφορά κυρίως τη μεθόριο και την παραμεθόριο.

Προσωπικά, θεωρώ απαραίτητο, μια και δεν έπαισα την Κυβέρνηση στην Επιτροπή να το αποσύρει, να αναλάβετε εσείς την πρωτοβουλία, κύριε Πρόεδρε, να αναβάλετε τη συζήτηση για τον Οκτώβριο με την έναρξη της νέας περιόδου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε συνάδελφε, το νομοσχέδιο αυτό εισάγεται σύμφωνα με τις συνταγματικές διατάξεις. Από εκεί και πέρα, το κάθε κόμμα και ο κάθε ομιλητής θα συμμετάσχει στη συζήτηση, όπως επιβάλλει ο Κανονισμός της Βουλής.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, όπου συμμετέχω και είχα την τιμή να εκπροσωπήσω τις απόψεις του κόμματός μου επί του νομοσχεδίου αυτού, οι θέσεις μας ήταν αρνητικές. Και το λέω αυτό στην αρχή της αγόρευσής μου. Και αμέσως εξηγούμαι: Γιατί είναι πάρα πολύ δύσκολο, σε μία τέτοια επιγραφή νομοσχεδίου, η οποία αναφέρεται στη συμμετοχή όλου του λαού στην άμυνα της χώρας, είναι δύσκολο επαναλαμβάνω, να πει κανείς όχι. Μόλις ακούς την ονομασία, σταυροκοπιέσαι, ενθουσιάζεσαι, ντομπάρεσαι εθνικά, γιατί λες ότι όλος ο λαός ορθώνει τα στήθη του, για να θωρακίσει την πατρίδα. Τι πιο συγκινητικό;

Και θέλω εδώ να σας αναφέρω ότι με επιμονή προσπαθήσαμε, ψάχνοντας το σχέδιο νόμου επί πολλές συνεδριάσεις στην ΟΚΕ μας, να βρούμε κάτι θετικό, ώστε να μπορέσουμε να εκφράσουμε την άρνησή μας με κάποια επιφύλαξη. Όμως, δυστυχώς, τίποτε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Από παντού ξεχειλίζει επιπολαιότητα, μπερδεμα, άνιση αντιμετώπιση πε-

ριοχών, ηλικιών και φύλων. Και γενικά, από παντού ανάβλυζε μια έμμονη και πεισμώνης προσπάθεια ορισμένων εγκάθετων και αρχαίων στελεχών του πολιτικού σχεδιασμού του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην οδό Χαριλάου Τρικούπη τα οποία, γεμάτα παρελθοντικά βιώματα και πάθη και πιθανόν προσωπικές εμπειρίες από τα κάποτε ολοκληρωτικά καθεστώτα εγγύς και πέραν, αισθάνονται ανασφάλεια ακόμη και εκπονούν αυτά τα αναχρονιστικά νομοσχέδια. Και δυστυχώς, παρασύρουν πολιτικούς φθασμένους και ώριμους, όπως τον κ. Τσοχατζόπουλο, σε περιπέτειες, λέγοντάς του ότι αυτός πρέπει να περάσει το νομοσχέδιο αυτό, που δεν κατάφεραν οι προγενέστεροί του να το πετύχουν και αν αυτός το περάσει, πόσο θα πάρει επάνω του.

Μα, είναι δυνατόν, την ώρα που ο άνθρωπος πάτησε στο φεγγάρι και ελεγχει το διάστημα, την ώρα που η αρχή, η πορεία και το τέλος των πολέμων γίνονται επί χάρτου, την ώρα που στις μάχες αντικαθίσταται το γιαταγάνι, το λιανοντούφεκο και ο τσιφτές από τα ατομικά, τα χημικά, τα ηλεκτρονικά όπλα μαζικών καταστροφών και ισοπέδωσης και οι κυβερνήσεις μελετούν πως να διαφυλάξουν καλύτερα τον άμαχο πληθυσμό τους με μετακινήσεις και καταφύγια, εμείς να παίζουμε τις κουμπάρες;

Τι κάνουμε, κύριε Υπουργέ; Προσπαθούμε να αμυνθούμε με την κυρά-Κατίνα, τον παππού-Πασχάλη, τον πολίτη του Έβρου. Για να μην πω ότι στην ουσία φαίνεται να ψάχνουμε να βρούμε τρόπο να το λιανίσουμε ευκολότερα.

Πέραν του πομπώδους τίτλου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο παρουσιάζει αδυναμία εφαρμογής και καταφανή σύγχυση των ειδικοτήτων, των δυνατοτήτων, των αρμοδιοτήτων, αλλά και των συσχετισμών των νόμων.

Δεν ξεκαθαρίζει τι θα γίνει με την εθνοφυλακή. Παρά τις "ζεστές" τοποθετήσεις και προσθήκες του κυρίου Υπουργού περί αυτής -κωδικοποίηση όπως μπήκε τώρα- την οποία αν κανείς παρακολουθήσει στις εξηγήσεις, στις διευκρινίσεις και στις αναλύσεις, βλέπει ότι τίποτε δεν άλλαξε και περισσότερο μπερδεύεται το νομοσχέδιο. Θα πω ότι η διάθεση των συντακτών του σχεδίου κατευθύνεται μάλλον στην αντικατάσταση της εθνοφυλακής από την πολιτοφυλακή, άρθρο 7 παράγραφος 8, αφού και στο διάγραμμα που μας κατετέθει, όπως και στο άρθρο 5 παράγραφος 3 του σχεδίου νόμου, αναφέρεται επί λέξει "τις περιφέρειες... μετά από εισήγηση του ΥΕΘΑ και απόφαση του ΚΥΣΕΑ είναι δυνατόν να μην οργανώνονται οι προβλεπόμενες από τον ν. 1295/82 μονάδες εθνοφυλακής".

Κύριε Υπουργέ, πού καθόριζε η υπάρχουσα νομοθεσία και η ιδρυτική και η συμπληρωματική του 1982 να οργανώνονται μονάδες ΤΕΑ; Στην Αθήνα; Όχι, βέβαια. Καθόριζε, στις παραμεθόριες περιοχές. Εκεί λοιπόν το παρόν νομοσχέδιο επιτρέπει τη μη οργάνωση, δηλαδή, την κατάργηση των μονάδων εθνοφυλακής. Αν ήθελε ο συντάκτης να είναι έντιμος προς τις μονάδες αυτές, θα μπορούσε να διευκρινίζει ειδικά το θέμα και να λέει "σε περιοχές όπως τα μικρά νησιά μας, στα οποία υπάρχει αδυναμία συγκρότησης εθνοφυλακής λόγω πληθυσμιακής ανεπάρκειας, τότε την τοπική άμυνα την αναλαμβάνει η παλλαϊκή άμυνα με όλες τις υποχρεώσεις, τα καθήκοντα, τις ευθύνες και τα δικαιώματα της εθνοφυλακής των χερσαίων περιοχών".

Εμείς από τις παρά τοις συνόροις περιοχές, κύριε Υπουργέ της παλλαϊκής άμυνας, έχουμε θετικά δείγματα γραφής από την εθνοφυλακή και στο απώτερο παρελθόν και στο πρόσφατο και παρά την κατά τον τελευταίο καιρό αδιαφορία της πολιτείας για καλύτερη και αρτιότερη οργάνωσή της και παρά την πλήρη σχεδόν εγκατάλειψη και εξώθηση των ΤΕΑ σε κατάσταση αποσύνθεσης δεν γίνεται να εγκαταλείψουμε εμείς την ιδέα ότι με ελάχιστα κίνητρα και ενδιαφέρον οι μονάδες Εθνοφυλακής θα αποτελούν και πάλι τον κύριο και ουσιαστικό κορμό της τοπικής άμυνας και δεν χρειάζονται την "κυρά Σταυρούλα" για να αποδώσουν. Αν θέλετε ωστόσο προσθέστε και άλλες μεγαλύτερες ηλικίες, όχι όμως παιδιά κάτω των 18 ετών, που αποτελούν τον γόνο του έθνους και γυναίκες που δεν υπέστησαν τη βασική εκπαίδευση στα όπλα. Προσθέστε

εμπειρους άνδρες και όχι "πρόβατα για σφαγή". Προς Θεού, βέβαια, μην εκτρέψετε το θεσμό ούτε από τους σκοπούς του ούτε από τις δυνατότητές του λόγω του έμπειρου στα όπλα προσωπικού. Ούτε από την υπαγωγή του, θα μετανιώσετε.

Και μην ετοιμάζεστε να μου πείτε, κύριε Υπουργέ. Αφού σας είπα κύριοι συνάδελφοι και στην Επιτροπή -δεν ενοχλείται η εθνοφυλακή-. Θα σας επαναλάβω ακόμα και τώρα, και με την υπόσχεση για την κωδικοποίηση, ότι πουθενά δεν διευκρινίζεται ρητά αυτό στο γράμμα του νομοσχεδίου, ενώ από πολλά σημεία αναβλύζει το αντίθετο.

Μην παίζετε, λοιπόν, με την άμυνα της χώρας. Εξαίρεστε την τοπική άμυνα από τον σχεδιασμό της παλλαϊκής άμυνας. Ξεχάστε τους όρους "πολιτοφυλακές" και τα τοιαύτα. Τονώστε την ιδέα και την πραγματικότητα της εθνοφυλακής και αξιοποιείτε τις δαπάνες και το φόρο του Έλληνα πολίτη από άσκοπες σπατάλες που σκέπτεσθε να κάνετε, σε σωστές επιλογές άμυνας.

Όσον αφορά τώρα τα εναπομείναντα, πολιτική άμυνα και πολιτική προστασία, τα λεγόμενα ΠΣΕΑ. Θέλετε να τα ονομάστε ΠΑΜ. Θέλετε να τα οργανώσετε καλύτερα. Θέλετε να βάλετε τις γιαγιάδες και τους παππούδες και τα παιδιά "στο κόλπο", προκειμένου να βελτιώσουν, όπως λέτε, την προς εαυτόν άμυνα και προστασία; Αν νομίζετε, κάντε το. Κατασκευάστε όμως, καλού-κακού, και κανένα καταφύγιο, για να γλιτώσει κανείς, σε ώρα ανάγκης. Μην προσπαθείτε να μεθύσετε εθνικά με πομπώδεις τίτλους τον κόσμο. Εγώ πολλές φορές το ανέφερα, το τόνισα, το φώναξα και θα το ξαναφωνάξω: Η καλύτερη άμυνα, η θωράκιση των περιοχών μας είναι η ανάπτυξη η οποία κρατάει τον πληθυσμό και τον κάνει λιοντάρι να φυλάξει την ευτυχία του. Για την δυστυχία του κανείς δεν ενδιαφέρεται να την προστατέψει.

Δυστυχώς, όμως, όλες οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από το 1981 και μετά είναι μόνο λόγια και φρούδες ελπίδες.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Τι είναι αυτό το πράγμα;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μου φεύγει η υποψία από το νου και το επαναλαμβάνω και πάλι ότι οι συντάκτες του παρόντος νομοσχεδίου, κύριε Ιωαννίδη, είναι από εκείνους τους σκληρούς φανατικούς και αμετανόητους της δεκαετίας του '70, που έβλεπαν στρατιωτικό, χωροφύλακα, αγροφύλακα, τελευταία και δασοφύλακα, κυρίως όμως εθνοφύλακα και έβγαζαν σπυριά. Ορκίστηκαν ότι άμα έλθουν στην εξουσία όλα αυτά τα "φύλακα" να τα διαλύσουν και τα κατάφεραν. Τον Έλληνα αξιωματικό τον ενοούχισαν. Το χωροφύλακα τον ενοποίησαν με τον αστυφύλακα και του έδωσαν την προσφιλή τους ονομασία, του ΕΛΑΣ. Την αγροφυλακή τη διέλυσαν. Το δασοφύλακα τον έμπλεξαν με τον πυροσβέστη. Και τώρα την εθνοφυλακή από της καταλήψεως της εξουσίας, επιδιώκουν να τη μετονομάσουν σε πολιτοφυλακή και να την μετατρέψουν στην ουσία σε Σώμα με δόλιες επεκτάσεις σύμφωνα με τη σκοτεινή τους ψυχή και τα ολοκληρωτικά τους πρότυπα.

Και θέλω εδώ μια και μιλούμε για μετονομασία και πολιτοφυλακή, να σας διαβάσω ένα διάγγελμα του Γεωργίου Παπανδρέου της 4ης Δεκεμβρίου 1994, ο οποίος μεταξύ άλλων λέει τα εξής: "Την 1η Δεκεμβρίου συμφώνως με την ομόφωνη απόφαση ολοκλήρου του υπουργικού συμβουλίου έπρεπε η πολιτοφυλακή του ΕΑΜ να παραδώσει υπηρεσία στο νέο Σώμα της εθνοφυλακής. Αλλά η πολιτοφυλακή ηρνείτο να παραδώσει. Και τότε εκρίναμε ότι η διάταξη της παραδόσεως θα έπρεπε να υπογραφεί από όλα τα μέλη του υπουργικού συμβουλίου. Θεωρήσαμε τη συνυπογραφή θέμα εμπιστοσύνης. Αλλά οι υπουργοί της άκρας αριστεράς, παρά την ομόφωνη προηγούμενη απόφαση, δεν υπέγραψαν." Και κάπου αλλού λέει: "Και απόδειξη παρέχεται σήμερα ακόμη στη διαμάχη της πολιτοφυλακής του ΕΑΜ και της εθνοφυλακής του λαού. Η άκρα αριστερά υποστηρίζει την πολιτοφυλακή η οποία ανήκει σε μία οργάνωση. Εμείς υποστηρίζουμε την εθνοφυλακή, η οποία ενσαρκώνει την ιδέα του λαού. Κηρύττουν τη λαοκρατία με λέξεις και εμείς την καθιστούμε πράξη." Αυτά έλεγε ο Γεώργιος Παπανδρέου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουρ-

γός Εθνικής Άμυνας): Μπερδέψατε πενήντα χρόνια, κύριε συνάδελφε. Είναι το 1944 και όχι το 1994.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ: Το διορθώνω. Είναι το 1944. Αλλά νόμισα ότι ιστορικά ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Αυτό είναι το λάθος σας στην παρατήρηση που κάνετε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ: Όχι κύριε Υπουργέ. Γιατί αν ενθυμείσθε περί ΕΑΜ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Μιλάτε για πενήντα χρόνια πριν.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ θα παρακαλέσω να λείπουν οι διορθωτικές παρεμβάσεις σωστές ή μη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Διορθωτική παρέμβαση έκανα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Λέω αν είναι σωστές ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Δικαίωμα ασκώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Υπουργέ, είναι δικαίωμά σας όταν ζητάτε το λόγο από τον Πρόεδρο ή ζητάτε να δεχθεί διακοπή ο ομιλών. Δεν μπορεί ο καθείς. Γιατί είπατε εσείς για διορθωτική παρέμβαση, ο κ. Παυλόπουλος για κάτι άλλο όπως αυτός το αντιλαμβάνονταν και θα συνεχιστεί αυτή η εικόνα στη Βουλή που νομίζω ότι δεν ταιριάζει σε κανέναν από μας.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να κρατηθεί παρακαλώ ο χρόνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Θα κρατηθεί.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ: Να ευχαριστήσω τον κύριο Υπουργό, ο οποίος με διόρθωσε. Αλλά να πω ότι τέτοιες αναφορές στο παρελθόν μην ξεχνάτε ότι έκανε και ο κ. Γιαννόπουλος, ο φίλος μου ο Βαγγέλης στο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, και τελικά κέρδισε την προεδρία του ΠΑΣΟΚ ο κ. Σημίτης.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Τι είναι πάλι αυτό;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ: Μίλησε για ΕΑΜ, ΕΑΜίτες κλπ. εκεί στη γενική σας συνέλευση. Εγώ για τέτοια μίλησα εδώ.

Κύριε Υπουργέ, εγώ πιστεύω ότι εσείς προσωπικά δεν έχετε την πρόθεση να καταργήσετε την εθνοφυλακή. Πέστε μου ειλικρινά αν ο νόμος αυτός, όπως συντάσσεται, δεν δίνει το δικαίωμα, δεν παρέχει τη δυνατότητα σε κάποιον άλλον Υπουργό Εθνικής Άμυνας να καταργήσει την εθνοφυλακή.

Έτσι λοιπόν για την ιστορία, περί τα μέσα του 1982 ενεχειρήθη η πρόταση περί παλλαϊκής άμυνας στον τότε Υπουργό κ. Δροσογιάννη μαζί με τα σχετικά σχέδια του γιουγκοσλαβικού στρατού, κανονισμός παλλαϊκής άμυνας από το Βελιγράδι και φυλλάδια από τη Ρωσία του ΑΚΑΜ Μόσχας. Έτσι λοιπόν το τρίτο επιτελικό γραφείο του ΓΕΣ έκανε την έρευνά του και κατέθεσε την εισήγησή του στη στρατιωτική ηγεσία του ΥΕΘΑ, στην οποία ετονίζετο επί λέξει: "Η μορφή αυτή του πολέμου είναι προσαρμοσμένη με τα ολοκληρωτικά κομμουνιστικά καθεστώτα και δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε δημοκρατικά καθεστώτα όπως η Ελλάδα". Ο τότε αρχηγός ΓΕΣ συνεφώνησε με την εισήγηση του τρίτου επιτελικού γραφείου, ο δε Υπουργός κ. Δροσογιάννης ενέκρινε την εισήγηση και το θέμα ετέθη στο αρχείο. Επανήλθε στο προσκήνιο το θέμα μετά από πολλά χρόνια, μάλλον επί εποχής αρχηγού ΓΕΕΘΑ κ. Βελίδη.

Και εμφανίζεται πέρυσι με μορφή νομοσχεδίου και έρχεται φέτος με ανεξήγητη επίμονη διάθεση.

Όπως γίνεται αντιληπτό δεν συμφωνούσα στην Επιτροπή, δεν συμφωνώ και τώρα και τούτο γιατί παρά την εκτενή συζήτηση στην Επιτροπή, σχεδόν καμία ουσιαστική βελτίωση δεν επήλθε. Εμμένει στη στείρα φιλοσοφία της πολυνομίας, της πολυθεσμίας και της ακατάστατης επικάλυψης αρμοδιο-

τήτων. Αρκεί να σας πω ότι οι φορείς που καλούνται να υλοποιήσουν το παρόν σχέδιο νόμου είναι πέντε Υπουργεία, δεκατρείς περιφερειάρχες, πενήντα δύο νομάρχες, χιλιάδες δήμαρχοι και κοινοτάρχες και δεδομένης της ψυχροσύνθεσης του Έλληνα αντιλαμβάνεσθε το χάος που θα δημιουργηθεί.

Λαμβανομένου υπόψη δε ότι θα ισχύει και ο 17/74 και ο 23/95 αλλά και ο νόμος περί εθνοφυλακής, όπως επιμένει ο κύριος Υπουργός, το μόνο όφελος που θα προκύψει θα είναι το τακτοποιήμα ορισμένων ημετέρων, οι οποίοι θα παίξουν το ρόλο των πυρήνων και διαφόρων άλλων θέσεων του κώνου οργάνωσης του νέου φορέα.

Δεν συνδιαμορφώνει όλα τα προϋπάρχοντα και σχετικά νομοθετήματα με το προς συζήτηση νομοσχέδιο ώστε να προκύψει ένας νόμος, ο οποίος θα συμπεριλαμβάνει τα πάντα σχετικά με την άμυνα της χώρας για να δούμε επιτέλους και εμφανώς τι δεν ακουμπά αυτή η πρόταση.

Δεν εγγυάται, όπως προανέφερα, τη συνέχιση της εθνοφυλακής και βέβαια δεν προβλέπει κίνητρα γι' αυτήν. Όπως προκύπτει από τους συνδυασμούς των άρθρων, πάλι οι παραμεθόριες περιοχές θα πληρώσουν τη ύψη, αφού μόνο οι Έλληνες που γεννήθηκαν και κατοικούν σ'αυτές θα υποχρεωθούν να συμμετάσχουν στην τοπική άμυνα της Π.Α.Μ. και αν εξάρτητα από το αν είναι εγγεγραμμένοι στα δημοτολόγια των παραμεθορίων περιοχών, όσοι δεν κατοικούν εκεί δεν θα είναι δυνατόν να εκπαιδευτούν και να συμμετάσχουν σε πολεμικές επιχειρήσεις.

Η διάκριση αυτή, πέρα από το ότι θα συντελέσει στη μείωση των κατοίκων των παραμεθορίων περιοχών, θα οδηγήσει και σε περιέργα -μπορούμε να πούμε και σε τραγελαφικά- φαινόμενα τα οποία δεν χρειάζεται μεγάλη φαντασία για να τα εντοπίσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβάνομαι την αγωνιώδη προσπάθεια του κ. Σημίτη να περιβληθεί ξανά το φωτοστέφανο του πατριωτικού ΠΑΣΟΚ, κάτι που απωλέσθη δυστυχώς μόνιμα μετά τα γνωστά επεισόδια των Ίμια. Όμως, αυτού του είδους τα πειράματα είναι απαράδεκτα και ακόμη πιο επικίνδυνα. Ας σοβαρευτούμε. Η εθνική άμυνα πράγματι έχει τεράστιες αδυναμίες, απαιτούνται σοβαρά και άμεσα εφάρμοσιμα πρωτοποριακά μέτρα για την ενίσχυσή της. Τα μέτρα όμως αυτά δεν πρέπει να χωρίζουν τους Έλληνες σε ακρίτες και μη ή σε έξιπνους και κουτούς, ούτε να αποβλέπουν σε αντιμετώπιση του εχθρού με απλά τουφέκια, σκαπάνες και τσεκούρια από τα γυναικόπαιδα των ακριτικών περιοχών, τα οποία αν δεν υπακούσουν στο κάλεσμα για να θυσιασθούν σαν αρνιά, η πατρίδα θα τους κλείσει φυλακή.

Τα όποια λαμβανόμενα μέτρα για να αποδώσουν, θα πρέπει να είναι ρεαλιστικά και να καλύπτουν τις πραγματικές ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων, να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του σύγχρονου πολέμου και να λαμβάνουν υπόψη την επικρατούσα ψυχροσύνθεση και νοοτροπία του ελληνικού λαού.

Η αποτελεσματική αντιμετώπιση του εχθρού απαιτεί πλήρως εξοπλισμένα και με σύγχρονα όπλα εκπαιδευμένα τμήματα. Η συντελούμενη αναδιοργάνωση του στρατού, ιδίως ξηράς, είναι προς τη σωστή κατεύθυνση των νεωτέρων αντιλήψεων για την οργάνωση μοντέρνου στρατού. Αλλά η μη εφαρμογή των δις και τρις εξαγγελθέντων πομποδώς ΕΜΠΑΕ, στερεί από τις Ένοπλες Δυνάμεις της αποτελεσματικής ικανότητάς τους για τη σωστή αντιμετώπιση των πιθανής απειλής.

Μιλάτε για άμυνα ενώ ξέρετε πολύ καλά πως μπορεί να εξασφαλισθεί αυτή, και ενώ σωστά στα χαρτιά στα σχέδια και στις εγκυκλίους προτίθεσθε να προβείτε σε αναδιοργάνωση του δευτέρου Σώματος Στρατού. Και καυχάσθε πολλές φορές για τη μετατροπή σε δύναμη ταχείας επέμβασης του Σώματος αυτού, ώστε να εξασφαλισθεί ουσιαστική άμυνα.

Αποκρύπτете επιμελώς τις ελλείψεις και αδυναμίες του. Και αναρωτιέται κανείς πως το Σώμα αυτό θα ανταποκριθεί στο επίθετο "ταχεία" που περιγράφετε. Μήπως με τη μεταφορά των ελαφρών τμημάτων του Σώματος Ταξιαρχία Πεζικού και Μοίρες Αλεξιπτωτιστών, με τα πεπαλαιωμένα και λιγοστά ελικόπτερα ή με τα ακατάλληλα για ορισμένες αποστολές C 130;

Ή μήπως εννοείτε ότι την ταχεία μεταφορά των βαρέων τμημάτων του Σώματος –μηχανοκίνητη μεραρχία και ταξιαρχία πεζοναυτών– θα την πετύχετε με τα λίγα και αργοκίνητα αποβατικά του Β' Παγκοσμίου Πολέμου; Να μην μπούμε και σε άλλες λεπτομέρειες, κύριε Υπουργέ.

Εμείς στις παραμεθόριες περιοχές όπως ο νομός μου, ο Νομός Έβρου θέλουμε άμυνα και μάλιστα ουσιαστική άμυνα. Όχι πυροτεχνήματα, φωτοβολίδες και τίτλους. Θα ήταν πολύ σοφότερο και συνετότερο εκ μέρους σας τις ανυπολόγιστες πιστώσεις για την ΠΑΜ να τις κατευθύνετε σε άλλες πιο απαραίτητες και ουσιαστικές ανάγκες της άμυνας, όπως πολύ καλά γνωρίζετε. Το νομοσχέδιο αυτό πρέπει να το αποσύρετε. Η Νέα Δημοκρατία το καταψηφίζει ανεπιφύλακτα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κόρακας έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Πράγματι έχει γίνει πολύς λόγος μέχρι σήμερα για την παλαιά άμυνα με διάφορες ευκαιρίες και σε διάφορες εποχές. Είναι όμως αλήθεια, ότι για να μπορέσουμε να προσεγγίσουμε αυτό το ζήτημα καλό θα ήταν να δούμε τι ισχυρίζεται η Κυβέρνηση κατά κύριο λόγο και αν πράγματι είναι ειλικρινής σε αυτούς τους ισχυρισμούς, για να μπορέσουμε να δούμε τι επιδιώκει.

Το κύριο επιχείρημα της Κυβέρνησης, καταθέτοντας για συζήτηση και ψήφιση αυτό το νομοσχέδιο, είναι ότι θα συμβάλει στην ενίσχυση της άμυνας της χώρας και στην υπεράσπιση της εδαφικής της ακεραιότητας. Φυσικά το Κ.Κ.Ε. όταν πρόκειται για πραγματικές ανάγκες της άμυνας δεν είναι ποτέ αντίθετο. Το πρόβλημα όμως βρίσκεται στο ότι από τις εκάστοτε Κυβερνήσεις δεν παίρνονται τα απαραίτητα μέτρα για μία αποτελεσματική εθνική άμυνα.

Αντίθετα με την ένταξη της χώρας μας στο ΝΑΤΟ και με την υποταγή της άμυνας μας στους επιθετικούς σχεδιασμούς των αμερικανονατοϊκών ιμπεριαλιστών συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Είναι αλήθεια ότι τόσο η διάταξη των Ενόπλων Δυνάμεων μας όσο και οι εξοπλισμοί μας υποτάσσονται σε αυτούς ακριβώς τους σχεδιασμούς. Αυτός είναι και ο κύριος λόγος που οι εκάστοτε κυβερνήσεις αρνούνται πεισματικά τον διακομματικό κοινοβουλευτικό έλεγχο γύρω από τις προμήθειες των Ενόπλων Δυνάμεων μας, για τη φύση, για τη χρησιμότητα, για την πηγή και το κόστος των εξοπλισμών μας.

Ορισμένα άλλα δεδομένα που στοιχειοθετούν τον τρόπο με τον οποίο και η σημερινή Κυβέρνηση αντιμετωπίζει το κεφαλαιώδες ζήτημα της εθνικής μας άμυνας είναι τα παρακάτω:

Πρώτον, η Κυβέρνηση συμφώνησε και έβαλε την υπογραφή της κάτω από την απόφαση του ΝΑΤΟ για τη νέα δομή του. Σύμφωνα με αυτήν την απόφαση οι Ένοπλες Δυνάμεις των χωρών μελών του ΝΑΤΟ οργανώνονται σε ευέλικτες, άρτια και σύγχρονα εξοπλισμένες και εκπαιδευμένες μονάδες προφανώς για να αποστέλλονται για την καταστολή των κινημάτων όπου οι λαοί παίρνουν στα χέρια τους τις τύχες τους. Προς την ίδια κατεύθυνση θα χρησιμοποιηθούν και οι δυνάμεις ταχείας επέμβασης του ΝΑΤΟ που πρόκειται να εγκατασταθούν στη Θεσσαλονίκη.

Επιπλέον με την ίδια απόφαση του ΝΑΤΟ ανατίθεται ο έλεγχος του Αιγαίου στο ΝΑΤΟ, δηλαδή στις Ηνωμένες Πολιτείες μέσω του στρατηγείου της Νάπολης και προωθείται ουσιαστικά η διχοτόμηση του Αιγαίου. Είναι εξάλλου γεγονός ότι το ΝΑΤΟ δεν αναγνωρίζει σύνορα μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας γιατί για αυτό οι δύο χώρες αποτελούν ένα ενιαίο χώρο. Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι έτσι αποδεικνύεται ότι αποτελεί πρόσχημα, υποκρισία και επιχείρηση εξαπάτησης του ελληνικού λαού ο ισχυρισμός της Κυβέρνησης ότι όλη η αμυντική προσπάθεια καταβάλλεται για την υπεράσπιση των συνόρων μας από την εξ ανατολών απειλή, από την Τουρκία δηλαδή, χωρίς βεβαίως να κάνει τον κόπο η Κυβέρνηση –και αυτή και οι προηγούμενες– να εξηγήσει πως γίνεται να συμμετέχουμε με την Τουρκία στον ίδιο στρατιωτικοπολιτικό συνασπισμό του ΝΑΤΟ.

Ακόμα περισσότερο, όταν είναι γνωστό ότι η επιθετικότητα και ο επεκτατισμός της Τουρκίας ενθαρρύνεται, ενισχύεται, υποκινείται και εξοπλίζεται από το ΝΑΤΟ και ιδιαίτερα από τις Ηνωμένες Πολιτείες, που επιδιώκουν αποκλειστική, άμεση, δική τους κυριαρχία στην Ανατολική Μεσόγειο, το Αιγαίο και την Κύπρο ιδιαίτερα.

Δεύτερο, ενώ η Κυβέρνηση αποφασίζει όλο και μεγαλύτερα κονδύλια για την αγορά εξοπλισμών, η εγχώρια στρατιωτική βιομηχανία μας συμμετέχει μόνο κατά 4% στο σύνολο των εξοπλισμών μας, βρίσκεται σε τέλμα και οδηγείται ουσιαστικά στον αφανισμό, παρά τις τεράστιες δυνατότητές της.

Τρίτον, η συνεχιζόμενη και επιτεινόμενη πολιτική ουσιαστικής εγκατάλειψης των ακριτικών περιοχών και ιδιαίτερα του Ανατολικού Αιγαίου, αυτή η πολιτική έχει ως αποτέλεσμα το μαρασμό, την ερήμωση των νήσων μας, την αποστέρησή τους από τη νεολαία, που είναι κατά κύριο λόγο οι φυσικοί υπερασπιστές των περιοχών αυτών. Στη φυγή της νεολαίας συμβάλλει φυσικά και η αντιαγροτική πολιτική της Κυβέρνησης. Πώς να παραμείνει ο νέος παραγωγός στη Λέσβο, όταν αυτήν τη στιγμή το λάδι πουλιέται εξακόσιες (600) δραχμές το λίτρο, ενώ το κόστος του ξεπερνάει τις χίλιες διακόσιες (1.200) δραχμές;

Η κατάσταση αυτή θα μπορούσε να αντιστραφεί, κατά την άποψή μας, με την εφαρμογή, στις περιοχές αυτές, ειδικών προγραμμάτων ταχύρρυθμης ισόρροπης ανάπτυξης, όπως πριν χρόνια πρότεινε το σχετικό πόρισμα της Ειδικής Επιτροπής της Βουλής, για την ανάπτυξη της Θράκης και του Ανατολικού Αιγαίου. Το πόρισμα, όμως, αυτό δεν λήφθηκε ποτέ υπόψη, έχει ξεχαστεί σε κάποια συρτάρια και κανένας δεν ξέρει αν υπάρχει. Επίσης, τίποτα απ' όσα πρότεινε δεν έχει υλοποιηθεί μέχρι σήμερα. Απόδειξη αυτού είναι ότι από τότε που συντάχθηκε το πόρισμα μέχρι σήμερα η κατάσταση στα νησιά και στη Θράκη έχει επιδεινωθεί.

Θα φερω πάλι το παράδειγμα του Νομού της Λέσβου. Έχουμε εκεί χωριά που έχουν να δουν γέννα επτά και οκτώ χρόνια. Στην Ελλάδα και στο εξωτερικό έχουμε διπλάσιους προερχόμενους από το Νομό Λέσβου σε σχέση με τους σημερινούς κατοίκους του νομού.

Στη Θράκη έχουμε παρόμοια κατάσταση. Η περιοχή είναι γνωστή για τα προβλήματά της και αντιμετωπίζει και σήμερα ακόμα τη μάστιγα της εσωτερικής και εξωτερικής μετανάστευσης.

Για ποιο λόγο φεύγουν οι νέοι από τον τόπο τους; Αν υπήρχε μια σωστή αναπτυξιακή πολιτική και αν το βιοτικό επίπεδο των ανθρώπων ήταν καλύτερο, θα έφευγαν; Θα έφευγαν οι φυσικοί υπερασπιστές αυτών των ακριτικών περιοχών; Είναι τυχαίο το φαινόμενο της συνεχιζόμενης υπερσυγκέντρωσης του πληθυσμού στην Αθήνα, που σύμφωνα με την άποψη των αρμοδίων επιστημόνων τα επόμενα δέκα χρόνια θα έρθουν να εγκατασταθούν από την ύπαιθρο στην πρωτεύουσα πάνω από εκατό χιλιάδες άνθρωποι. Και πώς να μην έρθουν, όταν η πολιτική της Κυβέρνησης κατ' εντολήν της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει ως στόχο τα επόμενα χρόνια να ξεκληρίσει νέες εκατοντάδες χιλιάδες μικρομεσαίους αγρότες και να κλείσει όσες βιοτεχνίες και βιομηχανίες έχουν μείνει στην ύπαιθρο.

Πώς να μην έρθουν στην Αθήνα, όταν η Κυβέρνηση με τη λεγόμενη αναδιοργάνωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, το λεγόμενο "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ", καταφέρει θανάσιμο χτύπημα στα χωριά μας και στην ύπαιθρό μας;

Όλα αυτά δεν τα ξέρουν οι κυβερνώντες, δεν τα ζουν; Σε ποιους τελικά θα στηρίξουν την παλαιά άμυνα, στους γέρους και στις γριές, που αυτοί έχουν απομείνει στην ύπαιθρο μας;

Τέταρτον, κοντά σε όλα αυτά θα θέλαμε να σημειώσουμε, ότι η Κυβέρνηση υπονομεύει ουσιαστικά την αμυντική ικανότητα της χώρας μας, ακολουθώντας μία σκληρή αντιλαϊκή πολιτική μονόπλευρης λιτότητας νέων φορολογικών επιβαρύνσεων για τους εργαζόμενους, μείωσης γενικότερα του βιοτικού επιπέδου των λαϊκών στρωμάτων μαζί και των αξιωματικών και υπαξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεών μας, περιορισμό των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και δημοκρατικών

ελευθεριών τους. Ας δούμε πώς σέρνει στα δικαστήρια και καθυβρίζει χιλιάδες αγρότες, πώς ποινικοποιεί και καταστέλλει με τη χρησιμοποίηση των ΜΑΤ και των δικαστηρίων τους κοινωνικούς αγώνες των εργαζομένων γενικότερα της χώρας μας. Και αυτά, όταν είμαστε μάρτυρες σκανδαλωδών προνομίων και εκχωρήσεων στο μεγάλο ξένο και ντόπιο κεφάλαιο με τις προκλητικές αυξήσεις των κερδών του και την παράδοση σε αυτό της δημόσιας περιουσίας.

Πέμπτον, καλό επίσης θα ήταν να διερωτηθούν ορισμένοι σ' αυτήν την Αίθουσα αν η εξωτερική πολιτική εξάρτησης προς τα ξένα ιμπεριαλιστικά κέντρα που ακολουθείται και σήμερα, η διαπαιδαγώγηση στο πνεύμα της ηττοπάθειας, του ωχαδελφισμού, της τυφλής υποταγής στα ξένα κέντρα, της υποτέλειας, του ραγιαδισμού, που οδηγεί τους κυβερνώντες στη συγκεκριμένη απαράδεκτη πολιτική απέναντι στη Γιουγκοσλαβία και στις ευχαριστίες απέναντι στους Αμερικανούς, τονώνει την αμυντική ικανότητα της χώρας μας.

Δεν έχουν το δικαίωμα οι κυβερνήσεις, οι εκάστοτε κυβερνήσεις και οι σημερινοί κυβερνώντες και όσοι άλλοι επιδιώκουν την καλλιέργεια συνειδήσης για το "ευρωπαϊκό όραμα", όπως λέγεται σήμερα, για προτεραιότητες στις αποφάσεις των ξένων κέντρων, για υποταγή των εθνικών μας συμφερόντων στις δεσμεύσεις απέναντι στα ξένα ιμπεριαλιστικά κέντρα, να επικαλούνται τον πατριωτισμό του λαού μας και να του ζητούν να υπηρετήσει αυτήν την πολιτική τους.

Είναι δυνατόν πράγματι να υποστηρίξετε, κύριοι Βουλευτές -όσοι από εσάς υποστηρίζετε αυτήν την πολιτική, αλλά και η Κυβέρνηση- και σήμερα την παραμονή των αμερικάνικων και ΝΑΤΟικών βάσεων στη χώρα μας που κρυφά η Κυβέρνηση υπέγραψε τη συνέχιση της παραμονής τους, την ύπαρξη πυρηνικών όπλων στο έδαφός μας, την με κάθε μέσο υπηρετήση και προώθηση της νέας τάξης των ιμπεριαλιστών στην περιοχή μας και να μιλάτε για εθνική άμυνα;

Είναι δυνατόν, αλήθεια, να μιλάτε για παλλαϊκή άμυνα που θα ενισχύσει δήθεν την εθνική άμυνα και ταυτόχρονα να στέλνετε τμήματα των Ενόπλων Δυνάμεών μας στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, στη Σομαλία, στην Αλβανία, να παίρνετε μέρος σε τρομοκρατικά γυμνάσια του ΝΑΤΟ, να προσανατολιζόσθε σε συμμετοχή σε γενικευμένες επιχειρήσεις εκτός συνόρων της χώρας μας στα πλαίσια των ΝΑΤΟικών επιδιώξεων με άμεσο στόχο το Κοσσυφοπέδιο;

Όλα αυτά δείχνουν, μεταξύ άλλων, πόσο υποκριτικός είναι ο ισχυρισμός της Κυβέρνησης, ότι με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο ενισχύει την αμυντική ικανότητα της χώρας μας.

Είναι εντελώς κατανοητό, ότι η αμυντική θωράκιση της χώρας, ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες, δεν εξαρτάται μόνο και τόσο από τον αριθμό του ένοστου ανθρωπίνου δυναμικού. Πέρα από το κύριο που είναι τα ζητήματα ιδεολογικού, πολιτικού, οικονομικού, κοινωνικού προσανατολισμού που προαναφέρθηκαν, από τη χάραξη δηλαδή μιας πολιτικής σε αντίθεση κατεύθυνση από τη σημερινή, από πλευράς καθαρά στρατιωτικής, σύμφωνα με γνώμες ειδικών, η αμυντική θωράκιση της χώρας εξαρτάται και από την ανάπτυξη επιλεγμένων δυνάμεων και την καταλληλότητα των οπλικών συστημάτων σε σχέση με τα εδαφικά δεδομένα της χώρας, από τη δυνατότητα απρόσκοπτης προμήθειας όπλων, πυρομαχικών και άλλων εφοδίων από πηγές που δημιουργούν τα μικρότερα προβλήματα εξάρτησης και φυσικά πριν απ' όλα από την εγχώρα βιομηχανία.

Είναι υποκριτικός λοιπόν ο ισχυρισμός της Κυβέρνησης, ότι με το νομοσχέδιο για την παλλαϊκή άμυνα στοχεύει, όπως είπαμε και παραπάνω, στην ενίσχυση της αμυντικής ικανότητας της χώρας.

Τι όμως, κατά τι γνώμη μας, επιδιώκει η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο αυτό;

Παίρνοντας υπόψη την περίοδο που έρχεται για συζήτηση μπορούμε να πούμε ότι οι επιδιώξεις είναι αρκετές και διάφορες. Πρώτον, μεταξύ άλλων, αποπροσανατολισμός της νεολαίας και γενικότερα των εργαζομένων και του λαού μας από τα προβλήματα που δημιουργεί η σημερινή κυβερνητική πολιτική, οικονομικά, κοινωνικά, προβλήματα δικαιωμάτων,

συνδικαλιστικών και κοινωνικών ελευθεριών, πολιτικά ζητήματα κλπ.

Δεύτερον, εκμεταλλευόμενη τα πατριωτικά αισθήματα, πάει να περάσει στη νεολαία και στο λαό την αποδοχή της στρατιωτικοποίησης της ελληνικής κοινωνίας με πολλαπλούς στόχους και δεν είναι τυχαίο το ότι η Κυβέρνηση "ποιεί την νήσσα" μπροστά στις άκρως επικίνδυνες τοποθετήσεις του νέου Αρχιεπισκόπου της Ελλάδος. Δεν είναι τυχαίο ότι η Κυβέρνηση ανέχεται, αν δεν συμμετέχει, και στη δημιουργία διαφόρων κέντρων και κυκλωμάτων θρησκευτικοστρατιωτικής υφής.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Με τον Αρχιεπίσκοπο τι να κάνουμε;

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Να μιλήσετε κ. Ιωαννίδη. Στόμα έχετε, ανοίξε το, πάρτε θέση, αν συμφωνείτε με αυτά που λέει, εσείς και η Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Ιωαννίδη, μην παρεμβαίνετε.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Αν είναι δυνατόν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Μα, κύριε Κόρακα, δεν δικάζουμε τώρα εδώ οποιονδήποτε και μάλιστα ένα θεσμό!

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Δεν ζητώ από εσάς να δικάσετε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κακώς ο κ. Ιωαννίδης σας διέκοψε, κακώς όμως και εσείς συνεχίζετε τη συζήτηση.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Δεν είπα τίποτε. Απλώς έδωσα μια απάντηση επειδή με ρώτησε "τι να κάνουμε".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Ιωαννίδη, να ακούτε τις απόψεις των συναδέλφων και του κ. Κόρακα. Αν δεν σας αρέσουν να κάνετε τα σχόλια σας όταν θα μιλήσετε.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Όπως βλέπετε, είμαι χαμογελαστός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Πάντα χαμογελαστός κάνετε τις παρεμβάσεις σας, αυτό είναι το κακό.

Συνεχίστε, κύριε Κόρακα.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Τρίτον, δημιουργία μηχανισμού παρέμβασης, ελέγχου και αν χρειαστεί καταστολής, σε όλην την επικράτεια που κάποια στιγμή μπορεί να αξιοποιηθεί από τις πιο αντιδραστικές ντόπιες και ξένες δυνάμεις.

Θα ήθελα να πω εδώ, κύριοι Βουλευτές, ότι θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι όταν συζητείται και ψηφίζεται ένας νόμος εδώ δεν συζητείται και δεν ψηφίζεται για τις επόμενες μόνο ημέρες, αλλά έχει μια πολύ μεγαλύτερη ισχύ και μπορεί να αξιοποιηθεί με τρόπο που ενδεχόμενα -για να δείξω έστω μια καλή θέληση προς τους κυβερνώντες- σήμερα δεν υποπτεύονται.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΟΤΣΑΚΑΣ: Ας βοηθήσουμε όλους...

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Σίγουρα όμως, με την πολιτική που υποστηρίζετε κύριε Κοτσακά δεν βοηθάτε στο να μην υπάρξουν τέτοιες ανώμαλες καταστάσεις.

Αυτούς τους στόχους, λοιπόν, και άλλους επιδιώκει η Κυβέρνηση. Επειδή όμως, μπορεί ορισμένοι να αναφερθούν στο ΚΚΕ θα θέλαμε να ξεκαθαρίσουμε ότι εμείς δεν είμαστε αντίθετοι με τη συμμετοχή του λαού στην υπεράσπιση της ακεραιότητας της χώρας και με το όπλο στο χέρι αν χρειαστεί. Αντίθετα πιστεύουμε ότι μόνο έτσι θα μπορέσει να διαφυλαχθεί, όταν είναι ανάγκη, αυτή η ακεραιότητα και το ΚΚΕ τουλάχιστον, όταν χρειάστηκε το έδειξε.

Η διαφωνία μας, όμως, βρίσκεται στο περιεχόμενο και στην ίδια την αντίληψη του υπό συζήτηση νομοσχεδίου. Πράγματι, όσο και αν προσπάθησαν ο Υπουργός και ορισμένοι Βουλευτές και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας να παρουσιάσουν διαφορετικά τα πράγματα, το νομοσχέδιο περιέχει διατάξεις και διαπνέεται από νοοτροπία που δεν έχουν καμία σχέση με την ευαισθησία και τον πατριωτισμό του λαού μας. Έτσι, όχι απλώς δεν έχουμε κατάργηση, αλλά έχουμε διατήρηση και συμπλήρωση του Γκιζικικού νομοθετικού διατάγματος 17/74. Διαβάστε το για να δείτε ορισμένες διατάξεις του που μπορούν να οδηγήσουν.

Έχουμε επίσης την υποχρεωτική ένταξη και συμμετοχή στην παλλαϊκή άμυνα του συνόλου σχεδόν των Ελλήνων πολιτών από δεκαοκτώ μέχρι εξήντα χρονών και αυτό, εκτός από την

προσβολή στον πατριωτισμό των Ελλήνων, γιατί δεν χρειάζεται υποχρεωτικότητα για να εκδηλωθεί αυτός ο πατριωτισμός, δεν έχει καμιά σχέση με τις παραδόσεις του λαού μας, τους λαϊκούς θεσμούς και αγώνες.

Επιπλέον, η δυνατότητα εθελοντικής ένταξης της νεολαίας από τα δεκαέξι μέχρι τα δεκαοκτώ χρόνια, αγοριών και κοριτσιών, με κίνητρα μάλιστα, στοχεύει στην ιδεολογική χειραγώγηση της νεολαίας. Η υποχρεωτική ένταξη των γυναικών δεν έχει καμία σχέση με την ισοτιμία των δύο φύλων.

Ακριβώς το αντίθετο συμβαίνει, πρόσθετα νέα βάρη, ευθύνες, προβλήματα για τη γυναίκα. Είναι πράγματι ανισοτιμία, είναι νέα μέτρα ανισοτιμίας σε βάρος της. Θα έπρεπε να διερωτηθεί κανείς με πόσες θητείες ή πόσες συμμετοχές σε παλλαϊκές άμυνες ισοδυναμεί μια εγκυμοσύνη και ένας τοκετός. Όταν χρειάστηκε, στο αλβανικό μέτωπο, στην ελληνική αντίσταση, η ελληνίδα γυναίκα έδειξε με πόσο θαυμαστό ηρωισμό και αυτοθυσία δίνεται στην υπόθεση της υπεράσπισης της πατρίδας. Και όταν χρειάστηκε, κράτησε και το όπλο.

Αλλά και η συγκρότηση και ο τρόπος διοίκησης είναι αποκαλυπτικός των επιδιώξεων αυτού του σχεδίου νόμου και δεν μπορεί κανείς παρά να συμφωνήσει, ότι από την κορυφή έως τη βάση είναι δομημένο με στρατιωτική αντίληψη. Μπορεί βέβαια να υπάρχει το επιχείρημα ότι ο εχθρός αντιμετωπίζεται με στρατιωτικά μέσα και ασφαλώς υπάρχει σοβαρή βάση σ' αυτό.

Όμως, το ίδιο προβλέπεται και σε καιρό ειρήνης, όπου με βάση το νομοθετικό διάταγμα 17/74, από το οποίο διαπνέεται το σχέδιο νόμου και το συμπληρώνει, προβλέπεται η αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτων αναγκών. Ποιες αλήθεια μπορεί να είναι σε καιρό ειρήνης οι έκτακτες ανάγκες, που απαιτούν να είναι επικεφαλής των μονάδων παλλαϊκής άμυνας ένας στρατιωτικός; Για την αντιμετώπιση των καταστροφών από φυσικά φαινόμενα, δεν είναι καλύτερο ο επικεφαλής, δηλαδή, το κουμάντο να το έχει ο μηχανικός, ο δασοφυροσβέστης κλπ; Και αυτό που ζούμε στις μέρες μας, αποδεικνύει του λόγου το ασφαλές.

Επιπλέον, είναι γεγονός ότι στο 17/74 προβλέπεται ότι κατάσταση έκτακτης ανάγκης είναι και "η παρακώλυση και η διατάραξη της οικονομικής και κοινωνικής ζωής της χώρας". Δηλαδή, όταν οι εργαζόμενοι της χώρας μας διαδηλώνουν, όταν οι αγρότες μας διαδηλώνουν, μπορεί αυτό να θεωρηθεί κατάσταση έκτακτης ανάγκης και να κληθεί η παλλαϊκή άμυνα να παρέμβει. Θεωρούμε επίσης ότι οι λαϊκοί θεσμοί, όπως είναι αυτοί της συμμετοχής του λαού μας στην υπεράσπιση της πατρίδας, πρέπει να έχουν αποκλειστικά εθελοντικό χαρακτήρα.

Εμείς, κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε με το νομοσχέδιο αυτό, εάν καταργούσε το 17/74. Αυτό το θεωρούμε βασικό. Αν είχε εθελοντικό χαρακτήρα και μόνο για τους άντρες στις παραμεθόριες περιοχές και μόνο εν καιρώ πολέμου και για την υπεράσπιση των συνόρων μας, σε τέτοια περίπτωση θα μπορούσαμε να δεχθούμε και τη συμμετοχή –φυσικά την εθελοντική συμμετοχή– των γυναικών.

Για τις άλλες ανάγκες, δεν χρειάζεται κατά τη γνώμη μας στρατιωτική δομή, αλλά συνεργασία των διαφόρων κοινωνικών, επιστημονικών λαϊκών φορέων. Για τις διάφορες ανάγκες, όπως είναι η πυρόσβεση, οι θεομηνίες κλπ., υπάρχει καταλληλότερη ειδίκευση, αλλά και δυνατότητα, από την πλευρά των αρμοδίων, των ειδικευμένων υπηρεσιών για τη δουλειά αυτή και όχι των στρατιωτικών.

Βέβαια, από όλα αυτά προκύπτει ότι δεν είναι δυνατόν να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο, αν η Κυβέρνηση δεν κάνει δεκτές τις προτάσεις που κάνουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κ. Αλφιέρη έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απόψε το Ελληνικό Κοινοβούλιο έχει έντονο στρατιωτικοποιημένο λόγο. Θέλω να σας εξομολογηθώ κάτι, μας μεταφέρει εικόνες ξεχασμένες και γίνεται ένας απολογισμός των ΤΕΑ και δυστυχώς το Ελληνικό Κοινοβούλιο φέρεται θετικώς.

Εγώ κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας πω ότι τα ΤΕΑ στην Κρήτη, στη δεκαετία του 1970, που καθόριζαν την καθημερινή μας ζωή, δεν είχαν καθόλου θετικό ρόλο. Γι' αυτό φοβάμαι –και είναι αρκετά ενοχλητικό– ότι με αυτό το νομοσχέδιο γίνονται τέτοιες κουβέντες, που μας μεταφέρουν σε μια άλλη εποχή, που ήταν πολύ δυσάρεστη για τη λειτουργία της Δημοκρατίας.

Η Κυβέρνηση ένα χρόνο τώρα, παίζοντας το παιχνίδι "γάτα–ποντίκι", άλλοτε έφερνε στην επιφάνεια και άλλοτε απέσυρε το νομοσχέδιο για την παλλαϊκή άμυνα, προσμετρώντας τις αντιδράσεις των πολιτών, ανδρών και γυναικών.

Επειδή οι αντιδράσεις ήταν μεγάλες και οι πολίτες, άνδρες και γυναίκες, δεν ενέκριναν τη στρατικοποίηση της κοινωνίας, η Κυβέρνηση αποφάσισε να το περάσει λάθρα, εν μέσω του καλοκαιριού, ώστε μετά τις διακοπές να το δεχθούμε σαν τετελεσμένο γεγονός. Ένα γεγονός που θα αναστατώσει την καθημερινή ζωή των γυναικών και των ανδρών, εντείνοντας την ανασφάλειά τους για το αύριο, αφού θα δημιουργήσει καινούρια, αρνητικά δεδομένα στην προσωπική και κοινωνική τους ζωή.

Είναι χαρακτηριστικό εξάλλου της σημερινής Κυβέρνησης ότι έχει κόψει κάθε γέφυρα επικοινωνίας με την ελληνική κοινωνία, δεν νιώθει την αγωνία των γυναικών και δεν θέλει να ακούσει τη φωνή των πολιτών, ανδρών και γυναικών, στα μικρά και μεγάλα προβλήματα που τους απασχολούν, την ανεργία, τη βίωσιμη ανάπτυξη των πόλεων, την προστασία του περιβάλλοντος, το σεβασμό στον ελεύθερο χρόνο, τις πολιτικές για ίσες ευκαιρίες.

Η Κυβέρνηση δεν είναι ικανή να σχεδιάσει πολιτικές για την ισότιμη συμμετοχή των γυναικών, στην οικονομική, κοινωνική και πολιτική ζωή του τόπου και οδηγεί την καθημερινή ζωή πίσω, σε εποχές δύσκολες και ιστορικά ξεπερασμένες, σε εποχές που οι δυνάμεις της πολιτοφυλακής καθόριζαν και έλεγχαν τη ζωή των πολιτών, ανδρών και γυναικών, της περιφέρειας.

Ο φόβος της παρακολούθησης οδήγησε εκατοντάδες πολίτες να χαθούν στην ανωνυμία της πόλης, επιδιώκοντας δημοκρατικότερους όρους στη ζωή τους. Η Κυβέρνησή σας όμως είναι ικανή να σχεδιάσει πολιτικές εξόντωσης των γυναικών. Είναι ικανή να σχεδιάζει πολιτικές που περιορίζουν τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών, ανδρών και γυναικών.

Θέλω να υπενθυμίσω στην Κυβέρνηση ότι η ισότητα ξεκινά από τα δικαιώματα και όχι από τις υποχρεώσεις και δη από τις στρατικοποιημένες και αναγκαστικές υποχρεώσεις. Σας καταθέτω την εικόνα της σύγχρονης Ελληνίδας, που με πολιτική σας ευθύνη, δεν της επιτρέπετε να έχει ισχυρό λόγο στα πολιτικά και κοινωνικά δρώμενα της χώρας της.

Είναι γνωστό ότι η Ελλάδα κατέχει την εικοστή δεύτερη θέση στους δείκτες ανθρώπινης ανάπτυξης. Όσον δε αφορά τη συμμετοχή των γυναικών στη δημόσια ζωή κατατάσσεται στην εξηκοστή έβδομη θέση. Οι γυναίκες απουσιάζουν από τα κέντρα λήψεως των αποφάσεων. Η εικόνα της ελληνικής Βουλής είναι ενδεικτική. Έχουν εκλεγεί μόνο δεκαεννέα Βουλευτίνες στο σύνολο των τριακοσίων εθνικών αντιπροσώπων, ποσοστό 6,3%. Αλλά πιστεύω ότι οι γυναίκες έχουν την πρωτιά και σε άλλα ποσοστά. Η συμμετοχή στην ανεργία ανέρχεται περίπου σε ποσοστό 65% με 70%.

Το νομοσχέδιο για την παλλαϊκή άμυνα και τη στράτευση των γυναικών είναι μέτρο εκφασισμού της ελληνικής κοινωνίας, αφού μέσα από την υποχρεωτική τους στράτευση, οι γυναίκες και κατ'επέκταση η ελληνική κοινωνία, εμπλέκονται στα σχέδια των στρατοκρατών. Οι στρατιωτικοί μηχανισμοί αποκτούν ιδιαίτερη δύναμη σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο σε καιρό ειρήνης, διαμορφώνοντας στην ουσία καταστάσεις διαρκούς επιστράτευσης του πληθυσμού.

Είναι απαράδεκτο η Κυβέρνηση να ενισχύει το χουντικό διάταγμα 17/1974 και να το διατηρεί και να το ισχυροποιεί. Πρόκειται για ένα μέτρο αντιδημοκρατικό, όπως τονίζεται και τα κείμενα διαμαρτυρίας που υπέγραψαν φορείς και προσωπικότητες της χώρας. Είναι βήμα οπισθοδρόμησης, όσον

αφορά την προστασία και διεύρυνση των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και ελευθεριών όλων των πολιτών, ανδρών και γυναικών.

Αυτό τονίζεται και στην επιστολή της Διεθνούς Αμνηστίας. Η Διεθνής Αμνηστία ταυτόχρονα κάνει λόγο για παραλήψεις που δεν εναρμονίζονται με τους διεθνείς κανόνες και τις σχετικές συστάσεις, όσον αφορά το δικαίωμα αντίρρησης συνείδησης. Η Διεθνής Αμνηστία καλεί την ελληνική Κυβέρνηση να συμπεριλάβει στο νομοσχέδιο το δικαίωμα κάποιου ή κάποιας να αρνηθεί να συμμετάσχει στην παλλαϊκή άμυνα.

Η Κυβέρνηση ένα μόλις χρόνο μετά την ψήφιση του ν. 2510/97, ο οποίος προσπάθησε να εναρμονίσει τη νομοθεσία της χώρας με αυτές των υπολοίπων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπαναχωρεί και επιβάλλει την υποχρεωτική θητεία ανδρών και γυναικών, ηλικίας από δεκαοκτώ έως εξήντα χρόνων, με επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση που αρνηθούν να παρουσιαστούν.

Θεσμοθετείται, σε αντίθεση με το πνεύμα του άρθρου 10 του Συντάγματος, η απαγόρευση της σχετικής πληροφόρησης, η αδιαφάνεια στη διαχείριση των κονδυλίων που διατίθενται και επανέρχονται τακτικές ενός λησμονημένου και καταδικασμένου στην κοινωνική συνείδηση παρελθόντος, όπως ο χαφιεδισμός.

Πρόκειται, λοιπόν, για μέτρα ιδεολογικού και πολιτικού εκφασισμού ολόκληρης της κοινωνίας, αφού στηρίζεται στις εθνικοπατριωτικές ιδέες και αντιλήψεις, ενισχύει την ιδεολογία του εθνικισμού και θέτει τους πολίτες, γυναίκες και άνδρες, σε διαρκή ετοιμότητα, σε ετοιμοπόλεμη κατάσταση απέναντι σε ορατούς και αόρατους κινδύνους.

Με ένα τέτοιο νομοσχέδιο το κράτος αποκτά τη δύναμη να παρεμβαίνει και να ανατρέπει, όποτε θέλει, την κοινωνική ζωή των πολιτών, ανδρών και γυναικών, περιορίζοντας τις ατομικές ελευθερίες, όπως αυτές είναι θεσμοθετημένες στο Σύνταγμα.

Την ίδια στιγμή που η Κυβέρνηση θεσμοθετεί την υποχρεωτική τους στράτευση, δεν εξασφαλίζει προϋποθέσεις ισότιμης συμμετοχής τους στις στρατιωτικές και αστυνομικές σχολές και το λυμενικό. Ενδεικτικά αναφέρω ότι το 1994 στη Σχολή Ευελπίδων φοιτούσαν μόνο έξι γυναίκες στο σύνολο χιλίων διακοσίων τριάντα οκτώ ανδρών! Στην Σχολή Ναυτικών Δοκίμων φοιτούσαν τρεις γυναίκες σε τριακόσιους ενενήντα πέντε άνδρες και στην Σχολή Ικάρων τρεις γυναίκες σε τριακόσιους ογδόντα έναν άνδρες. Ο ν. 2109/92 καθορίζει το ποσοστό συμμετοχής των γυναικών στις Στρατιωτικές Σχολές που ποτέ όμως δεν ξεπέρασε το 10%. Η ευαισθησία της Κυβέρνησης απέναντι στις γυναίκες που υπηρετούν στις Ένοπλες Δυνάμεις σε εθελοντική βάση είναι ανύπαρκτη. Δεν υπάρχει συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο που να εξασφαλίζει το μέλλον και τη σταδιοδρομία των γυναικών στις Ένοπλες Δυνάμεις, με αποτέλεσμα να υπάρχουν αντιδράσεις και αποκλεισμοί σε σχέση με την προβλεπόμενη εξέλιξη των ανδρών συναδέλφων τους. Γιατί σεβόμενοι και το πνεύμα του Συντάγματος –και να μην κάνει και ένα ηρωικό βήμα η Κυβέρνηση– να μην θεσμοθετήσουμε την ισότιμη πενήντα – πενήντα συμμετοχή ανδρών και γυναικών στις Ένοπλες Δυνάμεις και την ίση μεταχείριση στην επαγγελματική τους εξέλιξη; Θα ήταν ένα γενναίο βήμα που θα αποδείκνυε ότι η Κυβέρνηση σέβεται τα δικαιώματα και τη δυνατότητα, η γυναίκα να ενταχθεί ισότιμα με τον άνδρα στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Η παλλαϊκή άμυνα αποδεικνύεται ότι θα είναι ένα ακόμα βήμα στην πολιτική και κοινωνική υποβάθμιση της γυναίκας.

Στα σχέδια της Κυβέρνησης για την στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας εμπλέκονται και οι υπόλοιποι θεσμοί. Στα άρθρα 3 και 4 του παρόντος σχεδίου νόμου, η Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση μετατρέπονται από πυρήνες πρωτογενούς εξουσίας σε διαρκείς μηχανισμούς υλοποίησης στρατιωτικών σχεδιασμών του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και του ΚΥΣΕΑ. Στην παρ. 2 του άρθρου 4 δίνεται η δυνατότητα στις παραμεθόριες νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις να εξοπλίζουν τμήματα της ΠΑΜ σε περιόδους έντασης, επιστράτευσης ή πολέμου για την τοπική άμυνα όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται. Ποιος όμως θα ορίσει και θα καθορίσει την ένταση,

ώστε η περιβόητη τοπική άμυνα να μην εξαντληθεί στην καταστολή των ατομικών και κοινωνικών ελευθεριών των μειονοτικών πληθυσμών που ζουν σε ακριτικές περιοχές της χώρας;

Η Κυβέρνηση με την προώθηση αυτού του νομοσχεδίου πιστεύει ότι με την στράτευση των γυναικών θα λύσει προβλήματα ανεργίας και ασφάλειας της χώρας μας, υιοθετώντας πρότυπα οργάνωσης κρατών όπως το Ιράκ, το Ιράν, η Λιβύη αλλά και το Ισραήλ, εκεί δηλαδή που η καθημερινή πραγματικότητα των πολιτών, ανδρών και γυναικών, είναι η τρομοκρατία, η βία και η στρατικοποίηση της ζωής και της σκέψης. Εκεί όπου η πολιτική και κοινωνική δημοκρατία είναι το ζητούμενο. Προωθείται με γοργούς ρυθμούς η Ισραηλοποίηση της χώρας μας με εθνικά αμυντικά δόγματα, εξοπλιστικά προγράμματα μαμούθ και υποχρεωτική στράτευση ανδρών και γυναικών. Η εσωτερική και εξωτερική πολιτική της χώρας μας κτίζεται στη δυνατότητα αυτοάμυνας των πολιτών, ανδρών και γυναικών, την ίδια στιγμή που σοφά στο Σύνταμά μας, άρθρο 120, γίνεται λόγος για το δικαίωμα αντίστασης των πολιτών, ανδρών και γυναικών, και την προστασία του δημοκρατικού μας πολιτεύματος. Και βέβαια σ' αυτήν τη χώρα είμαστε πια σε θέση να γνωρίζουμε ότι η αντίσταση δεν είναι μόνο υπόθεση των όπλων, είναι πολύ περισσότερο υπόθεση της κοινωνικής συνείδησης και προϋποθέτει την αλληλεγγύη των πολιτών, ανδρών και γυναικών, που η Κυβέρνηση με τις πολιτικές της επιλογές προσπαθεί να διαλύσει, διασπώντας τον κοινωνικό ιστό. Η Κυβέρνηση επιμένει να ταυτίζει τις έννοιες της Εθνικής Άμυνας με την πολιτική προστασία –είναι δύο έννοιες εντελώς διαφορετικές– που αποτελεί δικαίωμα των πολιτών, ανδρών και γυναικών. Πουθενά σ' αυτό το νομοσχέδιο δεν προτείνονται μέτρα πολιτικής προστασίας, για παράδειγμα η ενημέρωση και η κινητοποίηση των πολιτών στην αντιμετώπιση των πυρκαγιών. Είδαμε πολίτες να καίγονται στην προσπάθεια να σώσουν τις περιουσίες τους. Πουθενά δεν υπάρχει και δεν προβλέπεται ενημέρωση, οργάνωση και εκπαίδευση του πληθυσμού σε τέτοια θέματα που θα μπορούσαν να υπάρχουν σε αυτό το νομοσχέδιο. Στο παρόν σχέδιο νόμου δεν αναγνωρίζεται η ανάγκη ενημέρωσης και προστασίας του πληθυσμού από τις επιπτώσεις και τους κινδύνους ενός πολέμου ή μιάς φυσικής καταστροφής και η παροχή οδηγιών για την αντιμετώπισή τους. Δεν διαμορφώνονται όροι παραμονής του πληθυσμού στις περιοχές και σε ασφαλή σημεία σε περιόδους έντασης, φυσικών καταστροφών και πολέμων. Δεν διασφαλίζεται η έγκαιρη προειδοποίηση του πληθυσμού. Δεν προβλέπεται η ανάπτυξη καταφυγίων. Ούτε, τέλος, διαμορφώνονται όροι για παροχή κάθε είδους βοήθειας στους πληθυσμούς που πλήττονται. Είναι πολιτική προστασία, κύριοι συνάδελφοι. Πιστεύετε ότι θα δημιουργήσετε μαχητές και κομμάντος μέσα σε τέσσερις ημέρες, όσο διαρκεί η εκπαίδευση;

Σύμφωνα με μαρτυρίες στρατιωτικών, η στοιχειώδης προετοιμασία απαιτεί διάρκεια τουλάχιστον δεκαέξι μηνών σκληρής εκπαίδευσης. Το μόνο που θα κάνετε είναι οι πολίτες, άνδρες και γυναίκες να θεωρούνται αιχμάλωτοι πολέμου και με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Είμαι σίγουρη ότι πρόκειται για ένα ακόμα νομοθέτημα που θα το καταργήσει η ελληνική κοινωνία.

Η απόφαση για την υποχρεωτική στράτευση των γυναικών, παρά τη λεκτική της τοποθέτηση, ότι στηρίζεται στις αρχές της ισότητας και της ισότιμης μεταχείρισης των δύο φύλων, φέρνει στην επιφάνεια τα πολλαπλά προβλήματα άνισης μεταχείρισης και αποκλεισμού που αντιμετωπίζει κάθε γυναίκα στους διάφορους χώρους που συμμετέχει, στην οικογένεια, στην εργασία, στις κοινωνικές οργανώσεις, τα κόμματα και τους θεσμούς εξουσίας, την Κυβέρνηση.

Το νομοσχέδιο για την παλλαϊκή άμυνα έχει στόχο να εξοντώσει εντός τις γυναίκες από το πολιτικό και κοινωνικό γίγνεσθαι. Όλες μας γνωρίζουμε πόσο δύσκολα έχουμε κερδίσει τα δικαιώματά μας προστατεύοντας ταυτόχρονα τις προσωπικές μας ζωές με το συνέταιρο ανδρικό φύλο. Όλες και όλοι γνωρίζουμε ότι ποτέ η πολιτεία δεν στάθηκε αλληλέγγυα στα αιτήματα και τα προβλήματα των γυναικών.

Και δεν αρκούν μόνο τα νομοθετήματα. Ποτέ και από κανέναν επίσημο φορέα δεν ελέγχθηκε αν για παράδειγμα τηρούνται στη χώρα μας οι νόμοι για ίση αμοιβή, για ίση απασχόληση, για την προστασία της εργαζόμενης μητέρας, για την προστασία της προσωπικότητας της εργαζόμενης γυναίκας. Θα πρέπει κάποτε εδώ σε αυτήν την Αίθουσα να ξεκινήσουμε ένα σοβαρό διάλογο για τα δικαιώματα των γυναικών. Δυστυχώς οι επιλογές της Κυβέρνησης για τη στράτευση των γυναικών αποδεικνύουν ότι δεν έλαβε καθόλου υπόψη της το πόρισμα της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής για την ισότητα των δύο φύλων. Και παρακαλώ πολύ να καταθέσω εδώ ότι η Ελλάδα και η Πορτογαλία είναι οι χώρες που δεν έχουν διακομματική επιτροπή για τις γυναικείες υποθέσεις. Φαίνεται ότι η υπόθεση των γυναικών κοστίζει πάρα πολύ στο Ελληνικό Κοινοβούλιο ή στην ελληνική κοινωνία. Θα ήθελα να το λάβει υπόψη της η Κυβέρνηση και να δημιουργήσει αυτή τη διακομματική επιτροπή.

Ο Συνασπισμός πιστεύει ότι η επιδίωξη της ισότητας ανδρών και γυναικών προϋποθέτει βαθιές τομές στην οργάνωση των θεσμών της κοινωνίας και της πολιτικής. Προϋποθέτει ακόμα τη δημιουργία κατάλληλων κοινωνικών υποδομών και υπηρεσιών που στόχο θα έχουν την προστασία του δικαιώματος συμμετοχής των γυναικών στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή του τόπου, χωρίς τους περιορισμούς που θέτει σε αυτές η επιχειρούμενη, με άλλο σχέδιο νόμου, συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους.

Με το νομοσχέδιο για την παλλαϊκή άμυνα, η Κυβέρνηση χωρίς να λάβει υπόψη της τους προβληματισμούς και τα χρόνια αιτήματα των γυναικών, προχωρά στην ουσία στον επαναπροσδιορισμό της έννοιας της κοινωνικής συμμετοχής και των προϋποθέσεων της σε βάρος πάντα των γυναικών.

Ο Συνασπισμός είναι κάθετα αντίθετος σε αυτές τις λογικές και τις επιλογές, γιατί αντιστοιχούν σε αντιλήψεις εθνικής περιχαράκωσης και στρατικοποίησης της πολιτικής και κοινωνικής ζωής του τόπου.

Ο Συνασπισμός από θέση αρχής, αλλά και με τις καθημερινές πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις του που αφορούν την προστασία της προσωπικότητας και των δικαιωμάτων όλων των πολιτών, ανδρών και γυναικών και των εργαζομένων Ελλήνων, προσφύγων και μεταναστών, υποστηρίζει τις ανοικτά οργανωμένες κοινωνίες.

Στις κοινωνίες όπου αναπτύσσεται ο διάλογος, ανταλλάσσονται σχέσεις, ιδέες, εμπειρίες ανάμεσα στους πολίτες, γυναίκες και άνδρες. Υποστηρίζουμε τις ανοικτές κοινωνίες στις οποίες οι πολιτισμοί και οι φορείς τους επικοινωνούν και συνδιαλέγονται, οι κίνδυνοι των εθνικών και ιερών πολέμων και συγκρούσεων απομακρύνονται και αναπτύσσονται ελευθερίες προσωπικότητας, ικανές να υπερασπιστούν την ειρήνη και τη συμβίωση λαών και πολιτών. Και όλα αυτά δεν είναι όνειρα και οράματα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί απόδειξη των πολιτικών του διαλόγου και της συνεργασίας, πολιτικές που αναπτύχθηκαν ανάμεσα στα κάποτε αλληλοσπαράσσόμενα ευρωπαϊκά κράτη. Η Ευρώπη και η χώρα μας πλήρωσαν πολύ αδρά τους δύο παγκόσμιους πολέμους, που ξεκίνησαν στο έδαφός της για να πειστούν στη χάραξη άλλων δρόμων που οδηγούν στη δημοκρατία.

Ο Συνασπισμός πιστεύει ότι αυτό το νομοσχέδιο αντιστρατεύεται τις ευρωπαϊκές πολιτικές και στόχους. Η Κυβέρνηση για ακόμα μία φορά επιλέγει με τις πολιτικές της να απομονώσει τη χώρα μας από τις διεθνείς και ευρωπαϊκές αναφορές της. Αποδεικνύει καθημερινά το πόσο δεν σέβεται και δεν προστατεύει τις ανθρώπινες ελευθερίες των πολιτών, ανδρών και γυναικών και τα κοινωνικά δικαιώματα όλων των εργαζομένων Ελλήνων, προσφύγων και μεταναστών. Στην Επιστημονική Έκθεση της Βουλής κατονομάζεται αυτό, δεν είναι μία δική μου άποψη μόνο.

Τελειώνοντας θα ήθελα να αναφερθώ στο άρθρο 20. Η τροπολογία του άρθρου αυτού προκαλεί πολλά ερωτηματικά, γιατί έγινε χωρίς μελέτη και δεν τεκμηριώνει τη σκοπιμότητα της αλλαγής. Με το ν. 2292/95 διαμορφώσατε τη νέα διεύθυνση εξοπλισμών, τονίζοντας τότε σε αυτήν την Αίθουσα

ότι δεν μπορεί να αναπτυχθεί πολεμική βιομηχανία χωρίς να συνδέεται με το κομμάτι των προμηθειών. Ο σχεδιασμός, λοιπόν, έχει άμεση σχέση με τις προμήθειες της αμυντικής βιομηχανίας. Αυτό τότε τονίσατε σε αυτήν την Αίθουσα. Σήμερα έρχεστε εσπευσμένα να αλλάξετε τα πράγματα διασπώντας τα πράγματα σε κομμάτια. Γιατί; Ποια είναι η σκοπιμότητα. Η στεγανοποίηση του κομματιού των προμηθειών δημιουργεί ερωτηματικά. Στη νέα ελληνική διεύθυνση γιατί δεν εντάσσονται το τμήμα κωδικοποίησης και το τμήμα ελέγχου τιμών, το τμήμα ποιότητας και η διεύθυνση αντισταθμιστικών ωφελημάτων;

Γιατί διαγράφεται, κύριε Υπουργέ; Γιατί δεν εξασφαλίζετε τη διαφάνεια των προμηθειών; Τέσσερα δισεκατομμύρια (4.000.000.000) είναι. Παρακαλώ περιμένουμε μία απάντηση.

Ο Συνασπισμός ζητά από τη Κυβέρνηση να αποσύρει το νομοσχέδιο και να μη το φέρει προς ψήφιση. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι οι Υπουργοί Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Μέριμνα για την απασχόληση προσώπων Ειδικών Κατηγοριών".

(Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή)

Ο κ. Ιντζές έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι το νομοσχέδιο αυτό που αναφέρεται στην παλλαϊκή άμυνα είναι ένα κορυφαίο και θεμελιώδες νομοθέτημα. Και δεν είναι ένα νομοθέτημα που έχει προκύψει από κάποια έκτακτη ανάγκη για να έλθει στο Θερινό Τμήμα της Βουλής προς ψήφιση.

Επομένως, εάν και ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας πιστεύει σε αυτήν την παρατήρηση που έκανα, ότι είναι θεμελιώδες νομοσχέδιο, γιατί αναφέρεται στην εθνική άμυνα της χώρας, θα έπρεπε να το φέρει στην Ολομέλεια. Διότι τέτοια κορυφαία και θεμελιώδη νομοσχέδια δεν μπορεί να συζητιούνται στη Βουλή με περιορισμένη σύνθεση, γιατί έτσι υποτιμάται και η αποστολή και το περιεχόμενο του σχεδίου νόμου. Αυτή είναι η πρώτη παρατήρηση που είχα να κάνω και θέλει να υποστημειώσει το γεγονός ότι δεν δίνει τη δέουσα προσοχή στο νομοθέτημα αυτό η Κυβέρνηση.

Η δεύτερη γενική παρατήρηση που έχω να κάνω είναι ότι η Ελλάδα και ως χώρα του NATO και ως χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η μόνη που έχει θέματα άμυνας, έχει θέματα εθνικής ύπαρξης. Είναι η μόνη χώρα που απειλείται, που απειλούνται ευθέως και αμέσως τα εθνικά της σύνορα. Και το κυριότερο είναι ότι απειλείται από χώρα σύμμαχο, το NATO. Επομένως εάν για άλλες χώρες τα θέματα εθνικής άμυνας και ιδιαίτερα της παλλαϊκής άμυνας σήμερα ηχούν παράτερα, παράδοξα, άκαιρα, αναχρονιστικά, για την Ελλάδα σήμερα η έννοια της παλλαϊκής άμυνας ηχεί όπως ηχούσε στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, σε όλες τις χώρες του κόσμου που είχαν εμπλακεί σε αυτό το πόλεμο, από την Αγγλία, Γαλλία μέχρι την Ελλάδα, μέχρι την Γιουγκοσλαβία και όσες άλλες χώρες έκαναν παλλαϊκή αντίσταση στο φασισμό και ναζισμό.

Επομένως, πράγματι το νομοθέτημα αυτό καλύπτει μία τεράστια σημαντική υπαρξιακή ανάγκη του κράτους μας, της πατρίδας μας. Και έτσι έπρεπε να αντιμετωπισθεί. Γι' αυτό στην αρχή της ομιλίας μου είπα ότι έπρεπε να συζητηθεί στην Ολομέλεια της Βουλής και όχι στο Τμήμα.

Τι είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παλλαϊκή άμυνα; Είναι η πανστρατιά όλων των πολιτών σε κάθε χώρα που μπορούν να συμβάλουν έμμεσα ή άμεσα στην εθνική άμυνα, στην εθνική επιβίωση και στην εθνική αντίσταση. Διότι και όταν καταληφθεί η χώρα από τον εχθρό, μόνο μία παλλαϊκή άμυνα μπορεί να αντισταθεί και να ανατρέψει το τετελεσμένο γεγονός της κατοχής.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να κάνω την εξής παρατήρηση. Εκπλήσσομαι από την αρνητική ψήφο του ΚΚΕ, διότι ευτυχώς και ιστορικά είναι από τα κόμματα εκείνα που δίδαξαν την παλλαϊκή άμυνα και την χρησιμοποίησαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Μάλλον εμείς εκπλησσόμεθα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Και τώρα η Ελλάδα πράγματι, παρά τα όσα επικαλείται για ΝΑΤΟ και Αμερικάνους το ΚΚΕ που συμφωνούμε και υπερθεματίζουμε στις διαπιστώσεις, είναι αντίθετα σε ένα νομοθέτημα...

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Για την παλλαϊκή άμυνα ναι, όχι όμως γι'αυτό το έκτρωμα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: ... που ενισχύει και την εθνική άμυνα με την παλλαϊκή, αλλά προπαντός και τον λαϊκό παράγοντα.

Διότι όποιες αμφιβολίες και αν υπάρχουν ότι στρατικοποιείται η παλλαϊκή άμυνα, το γεγονός και μόνο ότι κάθε πολίτης με προϋπόθεση μόνο την ιδιότητα του πολίτη θα δύναται να φέρει όπλα, ανατρέπει κάθε ισορροπία στρατικοποίησης του πολιτικού καθεστώτος κάθε χώρας. Και μόνο από αυτό το γεγονός, ότι δηλαδή όταν ο λαός είναι ένοπλος οποιαδήποτε κάστα δεν μπορεί να επιβληθεί, έπρεπε όλοι μας εδώ μέσα, όλη η Βουλή να ψηφίσει αυτό το νομοθέτημα. Βεβαίως με τις προσθήκες και τις παρατηρήσεις που θα κάνω παρακάτω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η άμυνα κάθε χώρας διδάσκει ακόμα ο Θουκιδίδης, δεν είναι μόνο υπόθεση στρατιωτική, δεν είναι μόνο υπόθεση ενόπλων ανδρών. Είναι προπαντός η οικονομική ανάπτυξη, οι οικονομικές συνθήκες είναι αυτές που εξασφαλίζουν τη συνέχεια και την επικράτηση και στο πεδίο της μάχης. Αυτό αποδείχθηκε σε πολλούς ιστορικούς πολέμους, αλλά και στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Εάν συν τοις άλλοις κατέρρευσε ο άξονας Ιταλίας, Γερμανίας, Ιαπωνίας, είναι διότι ο οικονομικός παράγοντας έκλινε υπέρ των συμμάχων με την είσοδο στον πόλεμο και της Αμερικής.

Επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έπρεπε πρώτα να δούμε την οικονομική ανάπτυξη της χώρας και μετά να δούμε και την παλλαϊκή άμυνα ή τουλάχιστον ταυτόχρονα να έχουμε τους ίδιους στόχους. Γιατί; Διότι δεν μπορούμε να μιλάμε για παλλαϊκή άμυνα όταν οι παραμεθόριες περιοχές και αναφέρονται στις περιοχές από τον Έβρο μέχρι και τα Ιωάννινα είναι έρημες ανθρώπων. Τι παλλαϊκή άμυνα θα γίνει στον Έβρο; Ήμουν πριν από έξι μήνες στον Έβρο, αλλά πήγα και προχθές. Προχθές συμμετείχα στο Παγκόσμιο Συνέδριο των Θρακών και το μεγάλο πρόβλημα ήταν ότι η Θράκη ερημώνει. Πράγματι επισκέφθηκα το τρίγωνο, όπως λέγεται, κοντά στο Ορμένιο. Είδα εκεί κεφαλοχώρια με νεόδομητα σπίτια, πενταετίας ή δεκαετίας. Τα χωριά όμως κατοικούνταν από πέντε και δέκα γέροντες άνω των εβδομήντα ετών. Τι σημαίνει αυτό; Ότι οι Θράκες για πολλούς λόγους ξενιτεύτηκαν. Πήγαν κυρίως στη Γερμανία. Έκαναν χρήματα ήλθαν έκτισαν σπίτια και μετά επειδή δεν μπορούσαν να επιβιώσουν επανήλθαν στη μετανάστευση. Τι παλλαϊκή άμυνα θα γίνει εκεί; Ποιούς θα επιστρατεύσετε στη Θράκη –αυτό είναι ένα χτυπητό παράδειγμα– για να γίνει αυτή η λεγόμενη παλλαϊκή άμυνα; Επομένως η παλλαϊκή άμυνα πρέπει να αρχίσει από την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη ή παράλληλα. Κάτι όμως που δεν έγινε.

Με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο η παλλαϊκή άμυνα ορίζεται ως η συμμετοχή των πολιτών στην εθνική ασφάλεια. Αλλά, ενώ θα ανέμενε κανείς να γίνει ένα ενιαίο νομοθέτημα που να περιλαμβάνει και το αμαρτωλό Ν.Δ. 17/74 και τον ν. 2344/95 για την πολιτική προστασία και το νόμο που αναφέρεται στην εθνοφυλακή, στα ΤΕΑ, έτσι ώστε να καλύπτει όλες τις ανάγκες της παλλαϊκής άμυνας, τι γίνεται; Γίνεται μια πρόχειρη συρραφή.

Δεν θίγει τα καυτά θέματα, είτε από λόγους ευαισθησίας να μη διαταράξει σήμερα την καθεστηκυία τάξη είτε για λόγους που δεν μπορώ να αντιληφθώ ή να διερευνήσω. Έτσι λοιπόν έρχεται αυτό το νομοσχέδιο το οποίο καλύπτει μεν κάποιες ανάγκες, ενοποιεί κατά κάποιο τρόπο αυτό το νομοθετικό πλαίσιο, αλλά είναι πάλι ένα ημίμετρο.

Η παλλαϊκή άμυνα –πέρα από τον ορισμό της που υπάρχει στο νομοθέτημα– περιλαμβάνει την τοπική άμυνα, την πολιτική άμυνα και την πολιτική προστασία.

Ναι, καλύπτει ανάγκες, αλλά πλημμελώς.

Μερικές παρατηρήσεις: Διερωτώμαι. Μέσα στη Βουλή ακούω από διάφορα κόμματα για την ισότητα των δύο φύλων. Και

όταν έρχεται η ώρα η γυναίκα να συμβάλει ισότιμα με τον άνδρα, αρχίζουν κάποιοι να λένε ότι υπάρχει μία τάση εξοντώσης της γυναίκας. Το είπε η προ εμού αγορεύσασα κ. Αλφιέρη. Γιατί η γυναίκα εξοντώνεται; Η γυναίκα η ίδια θέλει να συμβάλει στην άμυνα. Και συνέβαλε από μόνη της. Γνωρίζουμε όλοι τη γυναίκα της Ηπείρου, που την τιμά η ελληνική πολιτεία, γιατί τίμησε την Ελλάδα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Τη γυναίκα της Πίνδου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Ναι, της Πίνδου. Όλες οι γυναίκες της Ελλάδος συνέβαλαν με τον τρόπο τους. Με το να μεταφέρουν στη ράχη τους πολεμικά εφόδια μέσα στα χιονισμένα βουνά, να ράβουν ρούχα και να πλέκουν διάφορα πλεκτά και να τα στέλνουν στο μέτωπο –και ήταν εθελόντριες και ξενυχτούσαν–συνέβαλαν. Αυτό δείχνει ότι η γυναίκα θέλει να συμβάλει στην άμυνα.

Δεν μπορεί τώρα, που τίθεται ένα πλαίσιο έστω και πλημμελές, να έρχονται μερικοί που είναι εξ ορισμού οι συνήγοροι της ισότητας των δύο φύλων, να βάλουν εναντίον του νομοθετήματος.

Βέβαια, δεν μπορεί αυτή η ισότητα, που βλέπουμε κατ' αρχήν να είναι γραμματικά τυπωμένη στο νομοσχέδιο, να γίνεται ανισότητα μεταξύ γυναικών πλέον.

Αλήθεια, κυρίες Υπουργέ της Εθνικής Άμυνας, οι γυναίκες του Κολωνακίου θα έχουν την ίδια μεταχείριση με τις γυναίκες του Έβρου, της Φλώρινας, των Σερρών, των νησιών, όλης της παραμεθόριου ή θα πούμε ότι θα αρχίσουμε από τις παραμεθόριες και μετά, άμα παραστεί ανάγκη, βλέπουμε; Γιατί ανάγκη δεν θα παραστεί για το Κολωνάκι ή για τα βόρεια προάστια ποτέ.

Δεύτερον: Κοιτάξτε τη νοοτροπία τη στενόκαρδη και τη γραφειοκρατική. Γιατί γραφειοκράτες το συνέταξαν. Όσοι είναι έμμηστοι, μισθωτοί, προβλέπεται τον καιρό της εκπαίδευσης, η παροχή αδείας μετ' αποδοχών. Πολύ σωστό το μέτρο. Όμως, για τον αγρότη που θα λείψει από την εργασία του, για το βιοτέχνη, για τον επαγγελματία, για το δικηγόρο, για το γιατρό, για το μηχανικό –δεν είναι όλοι μεγάλοι, πολλοί είναι βιοπαλαίστες– για όλους αυτούς δεν υφίσταται ανάγκη καταβολής του εισοδήματος που θα απωλέσουν κατά το χρόνο της εκπαίδευσης; Να η νοοτροπία, η μονόπλευρη, η στενόκαρδη, η υπαλληλίστικη! Και μου κάνει εντύπωση πώς ο κύριος Υπουργός ένα τέτοιο νομοσχέδιο τόλμησε να το φέρει στο Τμήμα για ψήφιση. Εξαρχής ξεκινάμε με μία ανισότητα. Εκτός εάν και επίσημα εκφράζεται αυτό που σκεπτόμαστε πίσω από το μυαλό μας, ότι δηλαδή ο αγρότης είναι πάντα το θύμα, ο επαγγελματίας είναι το θύμα. Εκτός εάν αυτούς τους εκλαμβάνουμε σαν μεγαλοεισοδηματίες και νοιαζόμαστε μόνο για τους μισθωτούς.

Όταν μιλάμε για παλλαϊκή άμυνα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό σημαίνει και έξοδα. Ρωτάω τον κύριο Υπουργό: Υπάρχουν καταφύγια στον Έβρο; Στα νησιά υπάρχουν καταφύγια; Σε όλη την παραμεθόριο υπάρχουν καταφύγια; Ή απλά κάνουμε ένα νομοθέτημα, για να λέμε ότι έχουμε και ένα νόμο για την παλλαϊκή άμυνα; Εάν διαπιστώνουμε ότι υπάρχει ανάγκη παλλαϊκής άμυνας –εγώ το έκανα στην αρχή του λόγου μου, διαπιστώνω ότι υπάρχει ανάγκη παλλαϊκής άμυνας και ίσως πολύ γρήγορα θα κληθούμε να την εφαρμόσουμε, εφόσον η Τουρκία απειλεί ευθέως και θρασύτατα, υποκινούμενη από τις ΗΠΑ σαφέστατα, αλλά και από την Ευρωπαϊκή Ένωση– τι μέτρα λαμβάνουμε και ποιος θα κάνει τα καταφύγια, κυρία Υπουργέ;

Να, λοιπόν, η συμβολή της πολιτείας αν όντως πιστεύει ότι υφίσταται ανάγκη παλλαϊκής άμυνας. Να επιχορηγήσει τους κατοίκους των παραμεθόριων περιοχών, τις κοινότητες. Να βρει τον τρόπο να γίνουν με δαπάνες του κράτους καταφύγια για να μπορέσω εγώ που θα είμαι ένοπλος και θα έρθω αμέσως τώρα, να πιστεύω ότι θα δώσω τη μάχη για το σπίτι μου, για τη γυναίκα μου, για το παιδί μου, για εκεί που μεγαλώνω και ζυμώνω το χώμα κάθε μέρα με τον ιδρώτα μου, ότι η οικογένειά μου είναι ασφαλής.

Είναι ελεεινές, όπως είπα, το νομοσχέδιο και έχει λαοφοβία. Όταν ήταν κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην αρχή, στη δεκαετία

του '80 μιλάγαμε για παλλαϊκή άμυνα και λέγαμε όλοι οι άνδρες, τώρα και οι γυναίκες, θα φέρουν όπλα. Και θα πω ένα παράδειγμα για μια χώρα, που δεν μπορεί να κατηγορηθεί ούτε κατά διάνοια ότι είναι χώρα σοσιαλιστική, εργατική, κομμουνιστική, την Ελβετία. Κάθε άνδρας που απολύεται από τον στρατό στην Ελβετία μετά από σαράντα μέρες βασικής εκπαίδευσης, φέρει όλον τον εξοπλισμό, όπλα, παλλάσκες, στολή, τα πάντα στο σπίτι του. Πέντε άνδρες, πέντε εξαρτήσεις εμπόλεμες στο σπίτι.

Μήπως γίνονται περισσότερα εγκλήματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ελβετία που είναι όλοι ένοπλοι απ' ό,τι γίνονται στην Ελλάδα που απαγορεύεται η οπλοφορία; 'Η κοροϊδεύομαστε; Όλοι δεν φέρουμε κυνηγητικά όπλα; Το κυνηγητικό όπλο δεν σκοτώνει; Μόνο το πολεμικό όπλο σκοτώνει; Εδώ είναι η λεγόμενη λαοφοβία. Φοβούνται το λαό να έχει όπλο για την πατρίδα, μήπως χρησιμοποιηθεί ως εσωτερικός κίνδυνος. Μια κρατούσα ιδεολογία και πολιτική αντιλήψη λόγω της μετεμφυλικής κατάστασης που τη διατηρούσε συνειδητά η συντηρητική παράταξη, η τότε ΕΡΕ. Σήμερα η Νέα Δημοκρατία δεν έχει τις ίδιες αντιλήψεις, αλλά περίπου ίδια είναι η αντίληψη.

Γιατί να έχει ο λαός όπλα; Ναι, να έχει ο λαός όπλα, όχι όμως επιλεκτικά. Ο Ιντζές μπορεί, ο Γιάννης δεν μπορεί να φέρει όπλο ή δεν είναι καλός. Και τώρα με τα ΤΕΑ δεν υπάρχει παλλαϊκή άμυνα. Διαλέγουν ποιοι θα είναι στα ΤΕΑ.

Πρέπει όποιος εντάσσεται στην παλλαϊκή άμυνα –κατά ηλικίες, κατά περιοχές– αδιακρίτως να φέρει όπλο, πολεμική εξάρτηση και να την έχει στο σπίτι του για να μπορούν να συγκροτηθούν Σώματα Στρατού για να ανταπεξέλθουν στην αποστολή για την οποία νομοθετούμε σήμερα, την παλλαϊκή άμυνα, κάτι που δεν το βλέπω.

Βεβαίως, υπάρχουν και πολλές ασάφειες τις οποίες θα τις δούμε στα άρθρα, αλλά έτσι για να έχει μία γεύση ο κύριος Υπουργός όταν θα πάρει το λόγο να δώσει εξηγήσεις, να πω το εξής: Αναφέρομαι στα τμήματα ενισχυμένης παλλαϊκής άμυνας, αν το αναφέρω καλά, στους πυρήνες που ενώ το άρθρο 15 παραπέμπει στο άρθρο 4 παράγραφος 4, στην παράγραφο 4 δεν υπάρχει ο ορισμός του πυρήνα. Άρα, υπάρχει ένα εννοιολογικό κενό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Έχετε ένα λάθος στην παραπομπή.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Το έψαξα και βλέπω ότι πυρήνας δεν υπάρχει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Είναι οι δυνάμεις παλλαϊκής ενίσχυσης, οι οποίες πηγαίνουν από νομό σε νομό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Ευχαριστώ πολύ. Θα σας ακούσω και μετά.

Με αυτές τις παρατηρήσεις το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα πιστεύει ότι η Ελλάδα βρίσκεται σε κίνδυνο. Δεν μας ενδιαφέρει τί λένε μερικοί ότι θα απομονωθούμε, ότι είμαστε εθνικιστές, ότι πάμε σε άλλες εποχές.

Η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σε κίνδυνο. Και είναι λάθος της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σήμερα –και της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας χθες– που όταν μιλάει για οικονομικούς στόχους στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θέτει ως πρώτο παράγοντα τα πολεμικά βάρη, τις αμυντικές δαπάνες που βαρύνουν τον ελληνικό προϋπολογισμό και δεν μπορεί να καλύψει, να φθάσει να πληρώσει τις προϋποθέσεις για την οικονομική και νομισματική ένωση. Διότι, εάν μειώσουμε τις αμυντικές μας δαπάνες στα μεγέθη που έχει η Ολλανδία, το Βέλγιο και άλλες χώρες, αμέσως το δημόσιο έλλειμμα τουλάχιστον εξαλείφεται.

Από εκεί και πέρα αλυσιδωτά και τα επιτόκια και το δημόσιο χρέος. Αυτές είναι οι ολιγωρίες, οι ανεπάρκειες της Κυβέρνησής μας –όχι της τωρινής αλλά και των προηγούμενων– που, ενώ μιλάνε σε ένα τραπέζι, έχουν άλλα δεδομένα.

Εμείς έχουμε μία ιδιαιτερότητα. Έχουμε αμυντικές δαπάνες που ρουφάνε το αίμα του ελληνικού λαού και είναι αναγκαίες και τις ψηφίζουμε παρά το ότι έχουμε αντιρρήσεις στον τρόπο διαχείρισής τους. Όπως είπαν πολλοί συνάδελφοι, δεν υπάρχει

επιτροπή προμηθειών. Παρά ταύτα λέμε "ναι" στις αμυντικές δαπάνες, λέμε "ναι" στο νομοθέτημα για την παλλαϊκή άμυνα, διότι πράγματι η χώρα μας κινδυνεύει. Δεν ζούμε σε περιβάλλον που ζουν οι άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με αυτές τις σκέψεις κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και παρά τις πολλές μας επιφυλάξεις ψηφίζουμε το σχέδιο νόμου κατ' αρχήν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Υπουργός Έθνικης Άμυνας κ. Τσοχατζόπουλος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατανοώ απόλυτα τις παρατηρήσεις των συναδέλφων διότι είναι 18 Αυγούστου και συνήθως δεν εργάζεται η Βουλή αυτήν την εβδομάδα, αλλά σήμερα ασχολείται με ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο. Πρέπει όμως να πω ότι από τη στιγμή που αποφασίστηκε από τα αρμόδια όργανα του Κοινοβουλίου η λειτουργία του αυτό το διάστημα έχουμε ευθύνη, υποχρέωση και καθήκον να συμβάλουμε με τον ίδιο ζήλο ως να ήταν Σεπτέμβρης αντί του Αυγούστου για να συζητήσουμε ένα βασικό νομοσχέδιο το οποίο έχει τον τίτλο "Παλλαϊκή Άμυνα και άλλες διατάξεις" και αναφέρεται σε σημαντικές προϋποθέσεις ενίσχυσης της αμυντικής θωράκισης της ελληνικής πολιτείας.

Επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να υπενθυμίσω ότι κατά τη διάρκεια της συζήτησης στη Διαρκή Επιτροπή, σε τρεις συνεδριάσεις, μας δόθηκε η δυνατότητα να συζητήσουμε για το σύνολο των ενδοιασμών, των παρατηρήσεων και της κριτικής η οποία έγινε από την πλευρά των συναδέλφων σχετικά με το χαρακτήρα, τη φυσιογνωμία, τους στόχους, την αποτελεσματικότητα και την απόδοση του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Είναι άλλο Τμήμα αυτό, κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Όχι, εδώ δεν είναι Επιτροπή, ας μου επιτρέψετε, εδώ είναι το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Ολομέλειας.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Το είπαμε στην Επιτροπή που ήταν άλλο Τμήμα. Σας το λέω αυτό για να μας τα θυμίσετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Δεν έχω καμία αντίρρηση. Θα τα πούμε όλα. Απλά ήθελα να πω ότι επί αυτών των θεμάτων συζητήσαμε διεξοδικά.

Θέλω εξ αρχής να τονίσω ότι αυτό το νομοσχέδιο, εκτός από την παλλαϊκή άμυνα, περιλαμβάνει τη δημιουργία Εθνικής Επιτροπής Εξοπλισμών για τις Ένοπλες Δυνάμεις. Είναι μία ρύθμιση που αναμενόταν εδώ και αρκετό καιρό και η οποία δίνει τη δυνατότητα στους πολίτες εντός και εκτός της Ελλάδας, στον ελληνισμό γενικότερα, να συμμετάσχει στην οικονομική κάλυψη των εξοπλιστικών αναγκών της χώρας. Στην επιτροπή αυτή, της οποίας προιστάται ο Πρόεδρος της Βουλής και στην οποία συμμετέχουν οι αρχηγοί των κομμάτων και μία σειρά άλλοι βασικοί φορείς, εδραιώνουμε και επιβεβαιώσουμε το ενδιαφέρον της ελληνικής κοινής γνώμης να υποστηριχθεί οικονομικά η τεράστια θυσία που κάνει ο ελληνικός λαός για να ενδυναμώσει την άμυνά του.

Επίσης, υπάρχει και ρύθμιση με την οποία καλύπτεται το κενό που υπάρχει από τη μέχρι σήμερα λειτουργία των ΠΣΕΑ. Όπως ξέρετε, είναι οι βασικές υπηρεσίες υλοποίησης της πολιτικής άμυνας βάσει παλαιότερας νομοθεσίας, η οποία θεσπίστηκε με το ν. 2344/95.

Όπως ξέρετε, υπήρχε πρόβλημα λειτουργίας και αποτελεσματικότητας με την ανάκληση αποστράτων, στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, ανωτάτων και ανωτέρων, που καλύπτουν αυτά ακριβώς τα κενά που υπήρχαν μέχρι σήμερα στο Κράτος, στα υπουργεία, στις περιφέρειες, στις νομαρχίες, στους δήμους.

Εξάλλου, σχετική πρόταση άκουσα και από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης στη διάρκεια της συζήτησης στην Επιτροπή, έχοντας θετική εμπειρία από τη δοκιμαστική κάλυψη των

θέσεων των ΠΣΕΑ στις ακριτικές περιοχές από απόστρατους αξιωματικούς.

Επίσης, σε αυτό το σχέδιο νόμου ρυθμίζεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναγνώριση της πολεμικής περιόδου από 20.7.74 και 20.8.74 στην Κύπρο, καλύπτοντας μία υποχρέωση της Πολιτείας έναντι εκείνων των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, τα οποία έλαβαν μέρος σε αγώνες στην Κύπρο, έδωσαν τη ζωή τους και μέχρι σήμερα δεν είχε αναγνωριστεί η θυσία τους.

Ρυθμίζεται ακόμη στο πλαίσιο των αλλαγών που προβλέπουμε για τη λειτουργία των οπλιτών θητείας, η δυνατότητα υπογραφής προγραμματικών συμβάσεων του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης με τα μέσα μαζικής μεταφοράς, για τη δωρεάν μετακίνηση στρατευμένων. Έτσι η νέα ρύθμιση για την υποχρεωτική παραμονή εννέα μηνών στα σύνορα αφορά όλους ανεξαιρέτως τους στρατευμένους, από την επόμενη ΕΣΣΟ, που παρουσιάζονται οι οπλίτες θητείας, και παράλληλα θα εφαρμοστούν μία σειρά διατάξεων, όπως της υποχρεωτικής άδειας κάθε δύο μήνες, της υποχρεωτικής δωρεάν μετακίνησης προς τις εστίες τους. Πραγματικά αυτή η επιπρόσθετη επιβάρυνση με υποχρεωτική παραμονή για όλους ανεξαιρέτως εννέα μήνες στα σύνορα, θα μπορεί να αξιολογείται και να ανταποκρίνεται από τη μεριά της πολιτείας με μία σειρά από ρυθμίσεις, που θα διευκολύνουν με έναν αποτελεσματικό τρόπο τη σημερινή κατάσταση και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες υπηρετούν νέοι άνθρωποι κάνοντας το καθήκον τους προς την πατρίδα.

Αυτές είναι οι βασικές ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στο σχέδιο νόμου, στο οποίο έχω αναφερθεί. Επίσης, προβλέπεται και η σύσταση στο Υπουργείο Άμυνας νέας Γενικής Διεύθυνσης Αμυντικής Βιομηχανίας Έρευνας και Τεχνολογίας, η οποία έρχεται να συμπληρώσει τη Γενική Διεύθυνση Εξοπλισμών και το ΕΠΥΕΘΑ που υπάρχει στο Υπουργείο, έτσι ώστε να μπορέσει να ολοκληρωθεί το πλαίσιο για την αποτελεσματικότητα των εξοπλισμών του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης, σε συνεργασία με την Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας αναφέρω από την αρχή τι περιλαμβάνει αυτό το σχέδιο νόμου;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Θα δεχθείτε κι άλλες τροπολογίες ή θα καταθέσετε κι άλλες;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Υπάρχουν κάποιες τροπολογίες, που έχουν κατατεθεί από συναδέλφους...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Από εσάς;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Από εμένα έχουν κατατεθεί. Όλες έχουν κατατεθεί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δεν θα κατατεθεί άλλη τροπολογία;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Μέχρι στιγμής δεν έχω την πρόθεση. Αν υπάρξει όμως κάτι έκτακτο, εδώ είμαστε, ανά πάσα στιγμή –προβλέπεται από τον Κανονισμό αυτή η δυνατότητα– θα την αξιοποιήσουμε, αλλά δε νομίζω ότι θα χρειαστεί, διότι έχουν κατατεθεί σήμερα ήδη οι τελευταίες, που είχαμε προβλέψει.

Επανέρχομαι, για να υπενθυμίσω, διότι αναφέρομαι στο σύνολο των ρυθμίσεων που περιλαμβάνει το νομοσχέδιο, ότι οι ρυθμίσεις που προβλέπονται στο νομοσχέδιο για την παλλαϊκή άμυνα, δεν είναι ξεκομμένες, δεν είναι απλά ρυθμίσεις –όπως εκφράστηκε μέσα από την ανησυχία των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας, ότι δήθεν εδώ καταργούμε την εθνοφυλακή και ερχόμαστε με την παλλαϊκή άμυνα, ένα είδος λαϊκού στρατού, να την υποκαταστήσουμε– αλλά υπάρχει μία συνολική στρατηγική αντίληψη για τους σύγχρονους όρους κινητοποίησης της ελληνικής κοινωνίας.

Οι Έλληνες πολίτες αποκτούν τη δυνατότητα, μέσα από συγκεκριμένη μορφή γνώσης που θα τους παρσχεθεί με σαφείς προγραμματισμένες διαδικασίες, να κινητοποιούνται για την αντιμετώπιση, τόσο καταστάσεων φυσικών και τεχνολογικών καταστροφών, όσο και καταστάσεων τοπικής άμυνας και πολιτικής προστασίας.

Ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο ζήσαμε την τρομακτική φυσική καταστροφή με τις πυρκαγιές στα δάση. Διαπιστώσαμε πόσο είναι ανάγκη πέραν της αρμόδιας κρατικής υπηρεσίας που είναι το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης για την αντιμετώπιση των πυρκαγιών, να υπάρξει συντονισμένη συνολική κινητοποίηση όλων των δυνάμεων. Βεβαίως, το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, οι Ένοπλες Δυνάμεις, το Υπουργείο Γεωργίας και μια σειρά άλλα συναρμόδια Υπουργεία και η Τοπική Αυτοδιοίκηση κινητοποιούνται. Χρειάζεται όμως μια συντονισμένη κινητοποίηση των πολιτών. Οι τοπικές κοινωνίες εκφράζονται μέσα από τη δυναμική που δημιουργούν οι τοπικοί πληθυσμοί, εφ' όσον έχουν την ικανότητα να κινητοποιηθούν συντονισμένα για την αντιμετώπιση ενός συγκεκριμένου προβλήματος.

Ιδιαίτερα στο θέμα της πυρκαγιάς, αν υπάρχει η γνώση, πώς και με ποιό τρόπο θα κινηθεί ο τοπικός πληθυσμός, πού υπάρχουν πηγές για λήψη νερού, πού υπάρχουν οι κατάλληλοι δρόμοι για να κινηθεί κάποιος, τότε η αποτελεσματική άμυνα, η θωράκιση μιας τοπικής κοινωνίας μεγεθύνεται. Αυτό, κατ' αναλογία, ολοκληρώνεται για το έθνος για την ελληνική πολιτεία, για τους πολίτες μέσα από τη ρύθμιση που καταθέσαμε.

Μ' αυτό το νομοσχέδιο διαμορφώνουμε όρους για να μπορέσει ο Έλληνας πολίτης να λάβει μέρος στην προστασία της πατρίδας του, αλλά και στην προστασία της δημόσιας και της ιδιωτικής περιουσίας. Όταν συζητήσαμε στη Διαρκή Επιτροπή, σας είχα δώσει ένα διάγραμμα μέσα από το οποίο γίνεται σαφές τι περιλαμβάνει αυτό το νομοσχέδιο.

Επιτρέψτε μου να πω ότι εδώ έχουμε την πολιτική άμυνα, η οποία περιλαμβάνει τα ΠΣΕΑ, όπως διαμορφώθηκε με το ν.δ. 17/74. Ως πολιτική άμυνα προβλέπεται η υποχρεωτική κινητοποίηση σε περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών, αλλά και στην ειρήνη, από τις πολιτικές δυνάμεις θεσμούς και υποδομές της πολιτείας. Ως πολιτικές δυνάμεις εννοούνται οι κρατικές αρχές και υπηρεσίες, τα Σώματα Ασφαλείας, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ιδιωτικού δικαίου, οι οργανισμοί, καθώς και όλο το έμπυχο δυναμικό της χώρας που δεν συμμετέχει στη συγκρότηση των Ενόπλων Δυνάμεων και της Εθνοφυλακής.

Σε αυτό το νομοσχέδιο ερχόμαστε να ενιαιοποιήσουμε τον τρόπο συντονισμού της κίνησης του Κράτους σε συνεργασία με τους πολίτες. Μέχρι σήμερα το νομοσχέδιο για την πολιτική άμυνα, δηλαδή το ν.δ. 17/74 προέβλεπε μόνο την κινητοποίησης των κρατικών φορέων. Δεν υπήρχε πρόβλεψη για την κινητοποίηση των πολιτών. Το 1995 δημιουργήσαμε προϋποθέσεις εφαρμογής της πολιτικής προστασίας. Δημιουργήθηκε η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας στο Υπουργείο Εσωτερικών, η οποία ανέλαβε την ευθύνη κινητοποίησης του συνόλου πλέον της νέας δομής της πολιτείας: υπουργεία, περιφέρειες, νομαρχίες, δήμους, για την αντιμετώπιση των φυσικών καταστροφών, έτσι ώστε να μπορέσουμε να κινητοποιήσουμε όλες τις κρατικές υπηρεσίες σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών, σε έκτακτες καταστάσεις ή σε άλλες καταστροφές.

Όμως, σήμερα με αυτό το νομοσχέδιο πραγματοποιούμε το εξής: Δίνουμε τη δυνατότητα συντονισμένα πλέον να προβλέψουμε τον τρόπο κινητοποίησης του πολίτη.

Δηλαδή, το νομοσχέδιο που καθόριζε την πολιτική προστασία πρόβλεπε την κινητοποίηση της υφιστάμενης κρατικής δομής. Το νομοσχέδιο για την πολιτική άμυνα, την υπάρχουσα κρατική δομή με συγκεκριμένα θέματα δημόσιας τάξης και ερχόμαστε τώρα διευρύνοντας αυτήν την ικανότητα κινητοποίησης των πολιτών πλέον, όχι μόνο των κρατικών υπηρεσιών, δηλαδή, με ποιό τρόπο θα ενταχθούν οι Έλληνες πολίτες στην αντιμετώπιση αυτών των στόχων, είτε για την πολιτική προστασία είτε για την πολιτική άμυνα, κάτι το οποίο είναι απαραίτητο συμπλήρωμα σε κάθε σύγχρονη πολιτεία. Πρέπει μάλιστα να παραδεχθείτε ότι αυτό το μοντέλο το οποίο καταθέτουμε δεν έχει καμία σχέση, όπως είπαν ορισμένοι, ούτε με τριτοκοσμικές αντιλήψεις ούτε προβλέπει στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας, διότι το προσωπικό της παλλαϊκής άμυνας δεν απαιτεί τη στρατιωτική ιδιότητα και διότι δεν

υπάρχει καθεστώς επιστράτευσης, αφού τον κύριο λόγο έχει η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Ακριβώς διότι η υλοποίηση αυτής της πολιτικής γίνεται μέσα από αυτήν. Ο δήμος είναι το όργανο το οποίο έχει την ευθύνη κινητοποίησης των πολιτών για τη συμμετοχή τους, είτε στο θέμα της πολιτικής προστασίας ή της πολιτικής άμυνας. Και αυτό ακριβώς το μοντέλο είναι εκείνο το οποίο υπάρχει στις ευρωπαϊκές χώρες και στις ΗΠΑ. Θα ήθελα να δώσω και ένα παράδειγμα. Έζησα ο ίδιος προσωπικά στη Σουηδία και διεπίστωσα ότι έχουν έκτακτα μέτρα συναγερμού, δοκιμασία της αμυντικής θωράκισης της πολιτείας. Σε μια κοινότητα οι πολίτες συμμετείχαν ενεργά όταν σε αυτοκινητόδρομο προσγειώθηκε ένα αεροπλάνο C130 το οποίο μετέφερε κάποια υλικά, για την κάλυψη αυτής της ανάγκης. Αυτό σημαίνει ότι εδώ προβλέπουμε τη δυνατότητα συμμετοχής του πολίτη και όλων εκείνων που δεν στρατεύονται και οι οποίοι δεν συμμετέχουν στις Ένοπλες Δυνάμεις επειδή ακριβώς δεν συμμετέχουν σε εθνοφυλακή η οποία διατηρεί το ρόλο της. Μην ξεχνάτε ότι η Εθνοφυλακή είναι τμήμα των Ενόπλων Δυνάμεων, ενταγμένο στο ρόλο και στη λειτουργία τους. Δεν υπάγεται ούτε σε κανένα άλλο σώμα ούτε σε καμία άλλη πολιτική αρχή. Αυτό που κάνουμε είναι ότι διασφαλίζουμε τον συντονισμό των πολιτών και για τη μέχρι σήμερα λειτουργία και πολιτική προστασία και πολιτική άμυνα και επιπρόσθετα έρχεται το θέμα για το οποίο άκουσα ότι ορισμένοι μας κατηγορήσαν. Δηλαδή, ότι προβλέπουμε την τοπική άμυνα ως τρίτο στοιχείο δραστηριότητας της τοπικής κοινωνίας παράλληλα με την κινητοποίηση των θεσμών, που είναι η κρατική δομή, είτε του Υπουργείου Εσωτερικών είτε του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης είτε οι νομαρχίες είτε οι περιφέρειες είτε η Αυτοδιοίκηση. Συμμετοχή δηλαδή της τοπικής κοινωνίας στη διαμόρφωση επιπρόσθετης θωράκισης της ασφάλειας και της άμυνας της χώρας. Βέβαια η τοπική άμυνα, είναι σαφές ότι προβλέπεται ως υποχρέωση του τοπικού πληθυσμού, γίνεται με ευθύνη του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, συμμετέχουν όλοι οι πολίτες –γυναίκες και άνδρες– που δεν είναι στρατευμένοι στις Ένοπλες Δυνάμεις και στην Εθνοφυλακή και λειτουργούν ως πολλαπλασιαστής ισχύος για τις ίδιες τις Ένοπλες Δυνάμεις που απελευθερώνονται με τη λειτουργία της κινητοποίησης της τοπικής κοινωνίας ως τοπική άμυνα από μια σειρά υποχρεώσεων που μέχρι σήμερα είχαν οι Ένοπλες Δυνάμεις στην περίπτωση μιας τοπικής ανάγκης, είτε αυτό είχε να κάνει με την αποκατάσταση ζημιών, ύδρευση πόλεων, συγκέντρωση μηχανημάτων, προστασία γεωργίας, κτηνοτροφίας. Και εδώ κατ' εκτιμήσεις πρέπει να πούμε ότι μέσα από τη λειτουργία της τοπικής άμυνας που έρχεται να συμπληρώσει τις άλλες δυο λειτουργίες υποκαθίσταται ένα 20% απασχόλησης στην επιβάρυνση την οποία έχουν οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας και η εθνοφυλακή για τη λειτουργία σε τοπικό επίπεδο για να εξασφαλίσει την τοπική άμυνα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

Να, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι έρχεται να κάνει πλέον η ολοκληρωμένη αυτή αντίληψη για την προστασία και θωράκιση της ελληνικής πολιτείας. Ιδιαίτερα αυτό έχει σημασία στις παραμεθόριες περιοχές, στα σύνορα της χώρας και αυτό είναι πάρα πολύ σαφές, δεν χρειάζεται να το τονίσω και γι' αυτό εκεί προβλέπεται και η πρώτη πιλοτική εφαρμογή αυτής της πολιτικής της παλλαϊκής άμυνας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να το πούμε, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε το γεγονός, ότι η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία υφίσταται απειλή. Και δεν μπορούμε να αγνοήσουμε το γεγονός, ότι την ίδια στιγμή που κινητοποιείται –και συμφωνείτε όλοι– στην ανάγκη ενίσχυσης της αμυντικής ικανότητας των Ενόπλων Δυνάμεων με νέα δομή, με εξοπλισμούς, με οργάνωση, με παρεμβάσεις, με εκπαίδευση και μάλιστα οικονομική επιβάρυνση σημαντικότατη, υπάρχουν και επιπρόσθετες ανάγκες κινητοποίησης της κοινωνίας μας, ώστε να λάβουν μέρος σε αυτήν την αναγκαία θωράκιση της ελληνικής πολιτείας αυτήν την περίοδο, την οποία διανύουμε και έτσι να έχουμε πράγματι σύγχρονους

όρους κινητοποίησης των πολιτών, γυναίκες και άνδρες.

Βεβαίως, έχουν γραφτεί πολλά και έχουν ειπωθεί, ότι ήδη δεν το νομοσχέδιο αυτό επιστρατεύει τις γυναίκες. Επιτρέψτε μου, δεν υπάρχει καθεστώς στρατιωτικής επιστράτευσης. Το λέμε πάρα πολύ καθαρά αυτό το θέμα. Είμαι ο πρώτος, ο οποίος τόνισα ότι δεν προβλέπουμε στράτευση γυναικών, παρ' όλο που αναπτύχθηκε μία σχετική φιλολογία.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Είναι υποχρεωτική η συμμετοχή τους!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Με συγχωρείτε, υποχρεωτική συμμετοχή όλων των Ελλήνων πολιτών προβλέπεται από το 1977, κύριε Κόρακα. Δεν το προβλέπει αυτό το νομοσχέδιο! Παρακαλώ, μη διαστρεβλώνετε την πραγματικότητα που υπάρχει σε αυτήν την Αίθουσα. Επιτέλους! Ισότιμα η συμμετοχή ανδρών και γυναικών προβλέπεται από το 1977! Παρακαλώ, μελετήστε τα πράγματα! Δεν μπορούμε συνέχεια να λέμε πράγματα ανύπαρκτα, φαντασιώσεις, τις οποίες κατασκευάζετε για να βγείτε αντιπολιτευτικά απέναντι στην Κυβέρνηση! Παρακαλώ πολύ!

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Υπουργέ, μου επιτρέπετε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Δεν δέχομαι διάλογο! Δεν δέχομαι διακοπή, κύριε συνάδελφε!

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Είστε πολύ δημοκρατικός!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Δεν δέχομαι διακοπή. Επιτρέψτε μου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν δέχεται διακοπή ο κύριος Υπουργός και είναι δικαίωμά του, κύριε Κόρακα. Καθίστε. Θα τα πείτε στη δευτερολογία σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Σας άφησα να πείτε ό,τι θέλετε. Επιτρέψτε μου να εισηγηθώ, όπως εγώ εκτιμώ, το νομοσχέδιο, για να αποκαλύψω τις σκόπιμες διαφοροποιήσεις και αμφισβητήσεις τις οποίες καταθέτετε.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Στο άρθρο 7. Είναι υποχρεωτική η συμμετοχή!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Βεβαίως είναι υποχρεωτική η συμμετοχή, αλλά αυτή εστιάζεται σε μία δραστηριότητα που αφορά όλους τους Έλληνες πολίτες, ενώ προβλέπεται υποχρεωτική συμμετοχή από το 1977 στα θέματα της τοπικής άμυνας και της τοπικής ασφάλειας από αντίστοιχους νόμους. Μη λέτε πράγματα που δεν ισχύουν!

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Και όπλα για τις γυναίκες!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Κόρακα, περιοριστείτε να λέτε αυτά που θέλετε να πείτε μόνος σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Κόρακα, σας παρακαλώ!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Επανερχομαι, λοιπόν, στο θέμα των γυναικών. Πρώτο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έδειξε τη μεγάλη ευαισθησία την οποία έχει για το ρόλο της Ελληνίδας γυναίκας, η οποία πράγματι είναι επιβαρυνόμενη σήμερα.

Εγώ συμφωνώ, κυρία Αλφιέρη, με αυτά που λέτε, ότι δεν έχει ισότιμη θέση, όσον αφορά το εισόδημα, ότι δεν έχει ισότιμη θέση όσον αφορά το Κοινοβούλιο, ότι δεν έχει ισότιμη θέση όσον αφορά τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, τη συμμετοχή στις εκλογικές διαδικασίες. Δεν διαφωνώ σε αυτό. Και είναι ευθύνη όλων μας. Αλλά δεν αντιμετωπίζεται το πρόβλημα αυτό κατηγορώντας το νομοσχέδιο για την παλλαϊκή άμυνα, το οποίο έρχεται να θωρακίσει την ελληνική πολιτεία και την ελληνική κοινωνία, ιδιαίτερα στις παραμεθόριες περιοχές, όπου ακριβώς εκεί το θέμα από την Ελληνίδα γυναίκα είναι η συμμετοχή και η στράτευση. Και μπορεί βεβαίως, σε κάποιους κύκλους σε άλλα μέρη, στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, που βρίσκονται μακριά από αυτές τις περιοχές να λένε "μα, κοιτάξτε να δείτε, αυτό το νομοσχέδιο οδηγεί σε στρατιωτικοποίηση", αλλά επιτρέψτε μου να πω, καμία στρατιωτικοποίηση δεν υπάρχει! Εδώ είναι κινητοποίηση Ελλήνων πολιτών, που διατηρούν την ιδιότητα του πολίτη και απλά υλοποιούν

πολιτικές για την τοπική άμυνα που επεξεργάζεται μεν το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, αλλά την υλοποιούν πολίτες με ελεύθερη βούληση, διότι ακριβώς θέλουν να στηρίξουν την αμυντική ικανότητα της πολιτείας, της χώρας τους, της περιοχής τους. Και αυτό ακριβώς δεν θέλετε να δείτε ορισμένοι, προσπαθώντας να αιτιολογήσετε ότι ήλθαμε εμείς εδώ και επαναφέρουμε ξεπερασμένες αντιλήψεις και πρακτικές. Λυπούμαι!

Δεν υπάρχει, λοιπόν, κανένα καθεστώς στρατιωτικής επι-στράτευσης. Δεν υπάρχει στράτευση των γυναικών. Νομίζω αναφερθήκατε στο τι θα γίνει με τις ηλικιωμένες γυναίκες που ζουν στα χωριά, στις κοινότητες και δεν ξέρουν την προκειμένη στιγμή τι θα κάνουν. Μα, ακριβώς, αυτός ο πληθυσμός πρέπει να προστατευθεί και το περιεχόμενο αυτού του νομοσχεδίου δίνει τη δυνατότητα κατά την εφαρμογή του να αποκτήσουν γνώσεις, τακτική ενημέρωση, κάθε χρόνο, έτσι ώστε μέσα από τη συνεργασία οι τοπικές υπηρεσίες, οι νομαρχίες, οι δήμοι, οι κοινότητες να διαμορφώσουν όρους αυξημένης προστασίας και κινητοποίησης και της Ελληνίδας γυναίκας και του Έλληνα πολίτη, ο οποίος έχει ξεπεράσει το εξηκοστό όριο της ηλικίας.

Επειδή μας έγινε κριτική ότι δήθεν η Διεθνής Αμνηστία μας κατηγορεί, θέλω να σας πω ότι κάνετε λάθος. Η Διεθνής Αμνηστία συμφωνεί απόλυτα και μάλιστα πήραμε συγχαρητήρια, διότι με ειδική τροπολογία την οποία κάναμε, δώσαμε τη δυνατότητα στους αντιρρησίες συνείδησης να προχωρούν σε εναλλακτική θητεία, έτσι ώστε να μην υπάρχει πρόβλημα. Επειδή νομίζετε ότι οι αντιρρησίες συνείδησης θα υποχρεωθούν να συμμετάσχουν, στον κανονισμό ο οποίος θα εκδοθεί, προβλέπεται ακριβώς η αντίστοιχη μεταχείρισή τους, όπως, στο νόμο για τη στράτευση, έτσι ώστε να μην εμπίπτουν στις υποχρεώσεις συμμετοχής σε αυτήν τη διαδικασία.

Άρα, λοιπόν και εδώ δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όσους θέλησαν να μας κατηγορήσουν ότι ναι μεν ρυθμίσαμε το θέμα των αντιρρησιών συνείδησης με την εναλλακτική θητεία, αλλά ερχόμαστε τώρα εδώ να το πάρουμε πίσω.

Βέβαια, αντίστοιχες ρυθμίσεις υπάρχουν σε πολλά ευρωπαϊκά κράτη. Ανέφερα τη Σουηδία, τη Γαλλία, τη Γερμανία. Αυτό το αναφέρω για να μην μπορεί κανείς να αμφισβητήσει ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι σύγχρονο, έχει ως στρατηγικό στόχο τη συνολική θωράκιση της ελληνικής πολιτείας, προβλέπει την ένταξη στο ενιαίο θεσμικό πλαίσιο ολοκληρωσης της ελληνικής πολιτείας, έτσι ώστε είτε έχουμε θέματα που αφορούν τους όρους κινητοποίησης της υποδομής κάτω από το Υπουργείο Εσωτερικών, γενική γραμματεία περιφερειών, νομαρχίες, δήμοι, κοινότητες, είτε αφορά τις διάφορες κρατικές υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για την πολιτική άμυνα στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης με τα Π.Σ.Ε.Α., είτε αφορά τη δυνατότητα κινητοποίησης των πληθυσμών, των πολιτών, να υπάρχει ένα ενιαίο πλαίσιο διαδικασίας, σχέδια κινητοποίησης, συντονισμός για να πετύχουμε τη μεγαλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητα στην άμυνα της χώρας ενάντια, είτε σε φυσικές καταστροφές είτε σε περιπτώσεις τοπικής ανάγκης, άρα για άμυνα, είτε σε περιπτώσεις φυσικής ή τοπικής καταστροφής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να πω ότι το ενιαίο που εξασφαλίζει αυτό το νομοσχέδιο, δίνει μία νέα διευρυμένη δυνατότητα συνολικά στην πολιτεία. Υπάρχουν ορισμένες αντιρρήσεις και ανησυχίες. Μα, θα μπορούσε να υλοποιηθεί όλος αυτός ο γενικός συντονισμός που γίνεται, είτε μέσω από το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης είτε μέσα από το Υπουργείο Εσωτερικών είτε μέσα από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, ώστε να έχουμε μία αποτελεσματική και ολοκληρωμένη λειτουργία; Μα, κύριοι συνάδελφοι, είναι η μόνη δυνατότητα να ξεπεράσουμε τη σημερινή κατάσταση η οποία υπάρχει, διότι σήμερα υπάρχει ασάφεια, υπάρχουν επικαλύψεις. Βλέπετε, απευθύνονται πολλοί στα Π.Σ.Ε.Α. της Νομαρχίας και τους λένε: "Μα, κινητοποιηθείτε, σώστε, κάντε κάτι, πυρκαγιές, πλημμύρες, σεισμοί", τα πάντα. Την ίδια στιγμή όμως έρχονται και ζητούν με ποιο τρόπο θα κινητοποιηθούν

αν υπάρξει κάποιο πρόβλημα.

Είδατε προχθές τι έγινε στην Κάλυμνο. Υπήρξε ένα πρόβλημα, κινητοποιήθηκε η τοπική κοινωνία, αντέδρασε. Τέτοιες περιπτώσεις, λοιπόν, είναι αποτελεσματικές, όταν διαμορφώνονται θεσμοί, πάνω στους οποίους μπορεί να στηριχθεί η λειτουργία της κοινωνίας. Βέβαια, όλα αυτά έχουν ένα εποπτεύον όργανο, το Κ.Υ.Σ.Ε.Α., το οποίο συνολικά έχει την ευθύνη ως το ανώτατο κυβερνητικό όργανο για τη συνολική πολιτική της εθνικής άμυνας, εθνικής κινητοποίησης, καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, να πάρει αποφάσεις ώστε να ελέγξει πώς και με ποιόν τρόπο αυτή η κινητοποίηση, αυτές οι νέες δυνατότητες, αυτή η αξιοποίηση των θεσμών θα είναι ενιαίες, θα είναι ενταγμένες σε μία γενική στρατηγική.

Επειδή ο κύριος συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία έκανε την παρατήρηση ότι "εσείς προβλέπετε εδώ περιοχές, όπου δεν θα υπάρχει εθνοφυλακή", θα ήθελα να πω ότι βεβαίως έπρεπε και αυτό να το προβλέψουμε, διότι από τη στιγμή που εντάσσουμε το σύνολο πλέον αυτών των νέων δομών σε μία ενιαία λειτουργία, πρέπει να προβλέψουμε εκεί, που δεν υπάρχει εθνοφυλακή. Θυμάστε, κύριε συνάδελφε, ότι συμφωνήσατε μαζί μου πως στα μικρά νησιά δεν υπάρχει εθνοφυλακή. Εκεί λοιπόν, εκ των πραγμάτων, λέει το ΚΥΣΕΑ ότι το ρόλο της εθνοφυλακής αναλαμβάνει η τοπική άμυνα, που δημιουργείται μέσα από την ΠΑΜ και όλες τις υποδομές, τις οποίες εν συνεχεία διατηρεί.

Επειδή αναφέρθηκε ο κ. Ιντζές προηγουμένως στο τι κάνουν οι πυρήνες κινητοποίησης, αυτοί είναι πέραν της δομής, που υπάρχει σε επίπεδο τοπικής άμυνας, δηλαδή στο επίπεδο του δήμου, για να καλυφθεί η τοπική ανάγκη. Και επειδή ο πληθυσμός ποικίλει και δεν είναι επαρκής, θα σας πω παραδείγματος χάριν ότι στα Δωδεκάνησα, οι προβλεπόμενοι να συμμετάσχουν στην παλλαϊκή άμυνα άνδρες είναι εχόντα δύο χιλιάδες –αν θυμάμαι καλά–και γύρω στις είκοσι επτά χιλιάδες είναι οι γυναίκες. Αυτός είναι ένας σημαντικός αριθμός ανθρώπων, πολιτών, οι οποίοι μέσα από το νέο νομοσχέδιο, εντάσσονται σε μία ολοκληρωμένη δυναμική κινητοποίηση και αξιοποίηση.

Κύριε Πρόεδρε, λυπούμαι που δεν μπόρεσα να αναφερθώ σε όλα τα σημεία, τα οποία θα ήθελα. Στη συζήτηση επί των άρθρων, θα κάνω μία σειρά από παρατηρήσεις που έχω και για τα υπόλοιπα θέματα.

Εκείνο, όμως, που θέλω να τονίσω, τελειώνοντας την τοποθέτησή μου, είναι το εξής: Τι προσφέρει αυτό το νομοσχέδιο; Τον ενιαίο συντονισμό, στην κινητοποίηση του συνόλου της υποδομής της σύγχρονης ελληνικής πολιτείας, είτε είναι το Κράτος είτε οι οργανισμοί είτε η Τοπική Αυτοδιοίκηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού.)

Συγχρόνως, όμως, η παλλαϊκή άμυνα στηρίζεται στη μεγαλύτερη δυνατή και οργανωμένη κινητοποίηση του πολίτη, της Ελληνίδας και του Έλληνα, σε περιπτώσεις φυσικής καταστροφής, σε περιπτώσεις τοπικής ανάγκης. Και είναι αποδεδειγμένη η θέληση για συμμετοχή και προσφορά του λαού μας σ' αυτές τις περιπτώσεις. Αυτό πρέπει να το λάβουμε υπόψη μας.

Δεν ερχόμαστε να επιβάλουμε κάτι στον Έλληνα πολίτη. Θέλει ο Έλληνας πολίτης τη συμμετοχή και τη στράτευση, για να υπερασπισθεί ακριβώς αξίες, αρχές, οι οποίες μπορεί να είναι η προστασία από φυσικές καταστροφές, από τεχνολογικές καταστροφές, από οποιαδήποτε μορφή κατάσταση έκτακτης ανάγκης, τις οποίες έχει ενδιαφέρον να τις στηρίξει, αλλά χρειάζεται γνώση.

Και τη γνώση έχει ευθύνη η πολιτεία να την παρέχει, όχι ευκαιριακά, όχι με έγγραφα, όχι με διαφημιστικά φυλλάδια, αλλά με συγκεκριμένες διαδικασίες, που εξοπλίζουν τον πολίτη μέσα από αυτές τις τρεις ή τέσσερις ημέρες, που προβλέπουμε την εκπαίδευση του πολίτη, Ελληνίδας και Έλληνα, ώστε να είναι αποτελεσματικός, να είναι χρήσιμος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τελειώνετε, κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ - ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Να λοιπόν, γιατί αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να συζητήσουμε ουσιαστικά αυτό το νομοσχέδιο, έστω και αν είμαστε μέσα στον Αύγουστο. Και να το συζητήσουμε, διότι προσφέρουμε αυτήν τη στιγμή στην ελληνική κοινωνία μία νέα μορφή επιπρόσθετης αμυντικής θωράκισης και για φυσικές καταστροφές και για ανάγκες τοπικής προστασίας και άμυνας, αλλά και για οποιαδήποτε άλλη μορφή κινητοποίησης, την οποία έχει ανάγκη να πραγματοποιήσει, για να υπερασπισθεί την ασφάλεια, την ειρήνη, την ευημερία και την πρόοδο στην περιοχή του.

Ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος έχει το λόγο.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με το σχέδιο νόμου που έχει συνταχθεί από την Κυβέρνηση, παλλαϊκή άμυνα είναι η ενεργός συμμετοχή στην Εθνική Άμυνα του διαθεσίμου τοπικού δυναμικού και των δύο φύλων, που μπορεί να προσφέρει υπηρεσίες και δεν συμμετέχει στη συμπλήρωση των Ενόπλων Δυνάμεων και της εθνοφυλακής.

Πριν από οποιαδήποτε ανάλυση, θεωρώ σκόπιμο να τονίσω ότι ως προς τη γενική αρχή της παλλαϊκής άμυνας, δεν έχουμε καμία αντίρρηση. Η διαφωνία μας έγκειται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όπως αυτό εισάγει την παλλαϊκή άμυνα. Οποιαδήποτε βοηθά στην αντιμετώπιση απειλής, δηλαδή στην άμυνα της χώρας, είναι εκ προοιμίου αποδεκτό, με την προϋπόθεση βεβαίως ότι η πρόταση αυτή είναι υλοποιήσιμη και ότι οπωσδήποτε συμβάλλει στην ενίσχυση της άμυνας της χώρας και βεβαίως δεν δημιουργεί προβλήματα περισσότερα, από αυτά που καλείται να λύσει.

Η παλλαϊκή άμυνα, όπως το λέει η λέξη, καλεί σε άμυνα, που σημαίνει ότι υπάρχει απειλή και ανάγκη αντιμετώπισής της, δηλαδή μηχανισμοί και προσωπικό ένοπλο. Και τέτοιο προσωπικό, τέτοιοι μηχανισμοί, είναι οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας.

Το ερώτημα που ανακύπτει, αν οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας μπορούν να αντιμετωπίσουν τις απειλές, έχει μία και μόνο απάντηση. Ναι. Για να μπορεί όμως να συνεχίζει να έχει ικανότητα αντιμετώπισης απειλών θα πρέπει η Κυβέρνηση, μετά από τόση καθυστέρηση στον εξοπλισμό και τον εκσυγχρονισμό των Ενόπλων Δυνάμεων, επιτέλους να πάρει συγκεκριμένες αποφάσεις όχι άλλες εξαγγελίες. Πρέπει να εφαρμόσει πολιτική εξοπλισμών και πολιτική εκσυγχρονισμού των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας. Έχει κάνει κάποια βήματα, για τον εκσυγχρονισμό, όμως στο θέμα των εξοπλισμών βρισκόμαστε σε απαράδεκτη κατάσταση.

Γνωρίζει πολύ καλύτερα όλων και η πολιτική και η στρατιωτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, σε ποια κατάσταση ακριβώς βρισκόμαστε.

Τι προσφέρει η παλλαϊκή άμυνα στην άμυνα της χώρας, όπως εισάγεται σήμερα με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο; Τίποτα. Το υφιστάμενο νομικό καθεστώς επιλύει όλα αυτά τα προβλήματα. Και αναφέρομαι σε αυτά, στα οποία αναφέρθηκαν οι προλαλήσαντες και ο κύριος Υπουργός, στο ν.17/1974 για την πολιτική άμυνα σε περίπτωση πολέμου, το ν.2344/1995 για την πολιτική προστασία σε καιρό ειρήνης και το ν.1295/1952 περί εθνοφυλακής. Αυτά καλύπτουν πλήρως όλο το φάσμα, όλες τις ανάγκες της παλλαϊκής άμυνας και εν καιρώ ειρήνης και εν καιρώ πολέμου.

Ιστορικά θα μπορούσαμε να αναφέρουμε, όσον αφορά τον υπόψη θεσμό στη χώρα μας, ότι η παλλαϊκή άμυνα είναι, κύριε Υπουργέ, ξενόφερτο, τριτοκοσμικό σύστημα, εγκαταλελειμένο όμως ήδη και από τους τελευταίους, τους Γιουγκοσλάβους. Είναι γνωστό ότι οι Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το 1982 έχουν επιχειρήσει επανειλημμένα να εισαγάγουν στο Κοινοβούλιο ένα τέτοιο νομοσχέδιο και να το κάνουν νόμο του κράτους. Πλην όμως, τόσο το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας,

όσο το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και το Υπουργείο Εσωτερικών δεν κατόρθωσαν να συντάξουν ένα βιώσιμο σχέδιο για να υποβληθεί και να εγκριθεί από τη Βουλή των Ελλήνων και να γίνει νόμος του κράτους. Στο δε Γενικό Επιτελείο Στρατού έχουν διενεργηθεί μέχρι σήμερα, από τότε, πέντε μελέτες για το αντικείμενο με αρνητικές προτάσεις, με αποτέλεσμα κάθε φορά το θέμα να μπαίνει στο αρχείο.

Αυτό το νομοσχέδιο καλούμαστε σήμερα να το κάνουμε νόμο του κράτους μετά από τόσα χρόνια. Βεβαίως, το σχέδιο νόμου όπως κατατίθεται, είναι σε αναντιστοιχία με τη σοβαρότητα και τη σπουδαιότητα της αποστολής του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Και εξηγούμαι: Τόσο από αυτά τα οποία είπε στην επιτροπή και σήμερα ο κύριος Υπουργός Εθνικής Άμυνας, όσο και από τα σχετικά άρθρα του νομοσχεδίου διαπιστώνεται ότι κατατίθεται το νομοσχέδιο αυτό, εισάγεται ο θεσμός της τοπικής άμυνας, για να μπορέσουν να καλυφθούν δευτερεύουσες ανάγκες σε περίπτωση εισβολής που μέχρι σήμερα εκαλύπτοντο από τις Ένοπλες Δυνάμεις, με αποτέλεσμα να έχουμε μια απώλεια δυναμικού της τάξεως περίπου του 20%. Νομίζω ότι το τελευταίο δεν ήταν απαραίτητο να μπει σε ένα νομοσχέδιο. Δεν χρειάζεται να αποκαλύπτουμε, όσο γνωστά και αν είναι, τα ποσοστά αδυναμιών τα οποία έχουμε.

Αλλά το να καλέσουμε αυτούς τους οποίους συμμετέχουν στην παλλαϊκή άμυνα να αναλάβουν την τοπική άμυνα, που κανονικά ανατίθεται σε ένοπλα εκπαιδευμένα στρατιωτικά τμήματα, κατά την άποψή μας είναι απαράδεκτο.

Το λέω αυτό γιατί, αν πάμε στο συγκεκριμένο άρθρο που αναφέρει ποιοι συμμετέχουν, ποιο είναι το προσωπικό των τμημάτων, θα δούμε με μεγάλη ανησυχία ότι η τοπική άμυνα ανατίθεται σε γυναίκοι και ανειδίκευτους, όσον αφορά τη στρατιωτική υπηρεσία και τη χρήση των όπλων –κυρίως τη χρήση των όπλων– και βεβαίως, με τις εξαιρέσεις, οι οποίες εισάγονται στο νομοσχέδιο και με δεδομένη τη διαφθορά που επικρατεί σήμερα στον κρατικό μηχανισμό, ούτε αυτός ο αριθμός ο οποίος υπολογίζεται ότι θα στελεχωθεί τα τμήματα παλλαϊκής άμυνας, θα υπάρξει.

Επομένως, ένας σοβαρότατος ρόλος που αφορά στην τοπική άμυνα σε περίπτωση εισβολής, σε περίπτωση πολέμου, ανατίθεται σε ακατάλληλο προσωπικό.

Μου θυμίζει, κύριε Υπουργέ, αυτό που έγινε τελευταία, τη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από τη δασοφυλάκεια στην πυροσβεστική, όπου βεβαίως, εδώ θρηνησαμε μόνο δάση.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Θρηνησαμε και πυροσβέστες.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Στην περίπτωση, όμως αυτή, που θα καλέσετε γυναίκοι και ανειδίκευτους τους δολιοφθορείς της Τουρκίας ή της ειδικές δυνάμεις της Τουρκίας, γιατί αυτή θα είναι η πρώτη κρούση στις εγκαταστάσεις που θα φυλάνε ή στην επιτήρηση των ακτών, αυτό –με συγχωρείτε για τη σκληρότητα της εκφράσεως– είναι έγκλημα. Και γνωρίζετε πολύ καλά ότι μόνο τα τακτικά στρατιωτικά τμήματα υπάγονται στη Συνθήκη της Γενεύης, περί αιχμαλώτων πολέμου. Δηλαδή, κύριοι συνάδελφοι, στέλνουμε τα γυναίκοι και, χωρίς καμία κάλυψη. Θα μου πείτε βεβαίως, οι αντίπαλοί μας έχουν σεβαστεί ποτέ κάποιες συνθήκες για να σεβαστούν τη Συνθήκη της Γενεύης; Όχι. Είναι όμως ένα διαπραγματευτικό χαρτί, το οποίο παίζει στο τραπέζι σε αυτές τις περιπτώσεις.

Έτσι, λοιπόν, έκπληκτοι βλέπουμε, ότι ξαφνικά αφαιρούνται πολεμικές επιχειρήσεις από εκπαιδευμένα τμήματα, όπως είναι η ενθοφυλακή και ανατίθενται σε ανειδίκευτο προσωπικό και μάλιστα στο προσωπικό εκείνο το οποίο οι Ένοπλες Δυνάμεις έχουν ταχθεί να προστατεύουν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Εάν μου επιτρέπετε, κύριε συνάδελφε, από πού το βγάξετε αυτό; Αφαιρέσεις εθνοφυλακής;

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας πω αμέσως. Θα το έλεγα στη συνέχεια, αλλά θα το πω τώρα. Βάσει του νομοσχεδίου, όπου ιδρύονται τμήματα παλλαϊκής άμυνας υπάρχει δυνατότητα να μην ιδρύεται εθνοφυλακή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουρ-

γός Εθνικής Άμυνας): Δεν είναι έτσι. Όπου δεν υπάρχει εθνοφυλακή, ιδρύεται παλλαϊκή άμυνα.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εν τοιαύτη περιπτώσει, κύριε Υπουργέ, γιατί αντί να φτιάξετε τμήματα παλλαϊκής άμυνας δεν οργανώνετε τμήματα εθνοφυλακής.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Μα το είπα προηγουμένως. Στα νησιά παραδείγματος χάριν, δεν μπορώ να κάνω εθνοφυλακή. Πολύ απλά.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μα με συγχωρείτε, εκεί ακριβώς μας χρειάζεται.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Στα μικρά νησιά είπαμε, δεν μπορούμε να κάνουμε εθνοφυλακή.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Πρώτον, γράψτε το κάπου, κύριε Υπουργέ και δεύτερον, η πρώτη επαφή που θα έχει ο ελληνικός πληθυσμός με τον εισβολέα θα είναι ακριβώς στα μικρά νησιά. Και εκεί χρειάζεται τάγμα εθνοφυλακής, που είναι εκπαιδευμένο, που είναι στρατιωτικό τμήμα που κάνει βολές επανειλημμένα και συμμετέχει στις ασκήσεις σε καιρό ειρήνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Μα αφού θα υπάρχει ο στρατός, έτσι και αλλιώς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, εάν θέλετε να κάνετε κάποια παρέμβαση και το επιτρέπει ο κύριος ομιλητής ευχαρίστως, αλλά να μην επαναληφθεί αυτός ο συνεχής διάλογος.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Πάντως υπάρχει σύγχυση κατά την άποψή μου, διότι όταν καταργούνται οι Μονάδες Κινητής Εφεδρείας της Πολιτικής Άμυνας που προέρχονται από τα Σώματα Ασφαλείας και στη θέση αυτών μπαίνουν ανεκπαίδευτα τμήματα για να αντιμετωπίσουν μία απειλή, τότε υπάρχει τεράστιο πρόβλημα, εκτός εάν οι τρεις κύριες αποστολές της παλλαϊκής άμυνας που είναι η τοπική άμυνα, η πολιτική άμυνα και η πολιτική προστασία, δεν έχουν σαφή όρια διαχωρισμού μεταξύ τους. Όλοι οι προλαλήσαντες ανέφεραν, ότι η τοπική άμυνα μέχρι σήμερα εξασφαλίζεται από την εθνοφυλακή και ο κύριος Υπουργός ισχυρίζεται πολύ σωστά ότι αυτή είναι εντεταγμένη μέσα στις Ένοπλες Δυνάμεις. Ναι, η πρώτη σειρά εφεδρείας είναι μέχρι ηλικίας σαράντα ετών, η δεύτερη μέχρι πενήντα και από τα πενήντα μέχρι τα εξήντα είναι οι ηλικίες που παίρνουν τα τάγματα εθνοφυλακής. Που θα βρείτε προσωπικό για την παλλαϊκή άμυνα; Θα πάρετε επομένως αυτούς τους οποίους πρέπει να προστατεύσουμε. Αυτούς, λοιπόν, τους βάζετε στην πρώτη γραμμή τους φέρνετε σε επαφή με τον εισβολέα και μάλιστα με τα επίλεκτα τμήματα του εισβολέα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε μία διακοπή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Εάν επιτρέπει και ο κύριος συνάδελφος, παρακαλώ.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε συνάδελφε, επειδή νομίζω ότι συζήτησε η επιτροπή, δεν επιτρέπεται εδώ να γίνεται αυτή η σύγχυση. Είπατε κάτι πρωτοφανές, ότι τα τμήματα της παλλαϊκής άμυνας για την τοπική άμυνα θα έλθουν να αντιμετωπίσουν τον εισβολέα.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Μα είναι λάθος, δεν προκύπτει αυτό από πουθενά, διότι δεν υποκαθίστανται οι Ένοπλες Δυνάμεις στο ρόλο τους για την τοπική άμυνα από τις δυνάμεις της παλλαϊκής άμυνας.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Άρθρο 6...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Σαφώς, δεν υποκαθίστανται. Παραμένει αποκλειστική αρμοδιότητα των Ενόπλων Δυνάμεων η υπεράσπιση της χώρας. Εκείνο το οποίο κάνει η τοπική άμυνα είναι όλη εκείνη τη δευτερεύουσα δουλειά. Επιφορτίζαμε τις

Ένοπλες Δυνάμεις να παρακολουθήσουν τα καταφύγια, να κοιτάξουν πώς θα μετακινηθεί ο άμαχος πληθυσμός δηλαδή, στις δευτερεύουσες δραστηριότητες. Στα μετόπισθεν, εκεί είναι που συμμετάσχουν οι δυνάμεις της παλλαϊκής άμυνας, καταλάβετε; Να, λοιπόν, γιατί δεν κινδυνεύει ούτε να έλθει σε επαφή με τον εχθρό στην προκειμένη περίπτωση, ούτε θα αναλάβει δραστηριότητα.

Το λέω αυτό για να μη γίνονται παρεξηγήσεις εδώ πέρα. Γιατί έτσι όπως το λέτε εσείς θα βάλουμε τα γυναικόπαιδα από δεκαοκτώ μέχρι εξήντα ετών να κάνουν αυτήν τη δουλειά. Μα δεν είναι έτσι.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Στο άρθρο 6 παράγραφος 3 υποπαράγραφος β αναφέρεται "αποστολές της Τοπικής Άμυνας που μπορεί να ανατεθούν στα τμήματα πολιτικής άμυνας είναι ιδίως: Η αυτοάμυνα στους δήμους και τις κοινότητες όπου συγκροτούνται κλπ." Αυτοάμυνα τι σημαίνει; Εκτός αν πρέπει να διευκρινίσουμε τον όρο, κύριε Υπουργέ, ή να τον αλλάξουμε.

Παρακάτω αναφέρεται: "... η επιτήρηση των ακτών της περιοχής τους προκειμένου να αποφευχθεί η προσέγγιση εχθρικών στρατιωτικών τμημάτων κλπ".

Κύριε Υπουργέ, την επιτήρηση σήμερα την έχουμε αναθέσει σε ειδικά εκπαιδευμένους στρατιώτες. Αφήστε που μπορεί να γίνει και διείσδυση ειδικών δυνάμεων χωρίς να αντιληφθεί κανείς τίποτα και η πρώτη επομένως επαφή με τη διείσδυση αυτή θα είναι τα γυναικόπαιδα.

Και συνεχίζω: "... η φρούρηση κοινωφελών έργων και εγκαταστάσεων". Οι μεγάλες μονάδες της ΔΕΗ ή τα διωλιστήρια δεν είναι οι στόχοι προτεραιότητας για τους δολιοφθορείς του αντιπάλου, κύριε Υπουργέ; Αυτούς θα τους φρουρήσουν τα γυναικόπαιδα; Διότι περί αυτού πρόκειται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Επομένως εάν δεν έχετε τέτοια πρόθεση παρακαλώ πολύ να διαμορφώσετε τη διατύπωση της αποστολής. Δεν μπορεί να υπάρχει τέτοια αποστολή και να ξέρουμε ότι τα γυναικόπαιδα αυτά θα αντιμετωπίσουν τις ειδικές δυνάμεις. Αυτή είναι η τύχη που διασφαλίζουμε στον ελληνικό λαό, στον άμαχο πληθυσμό μας;

Γνωρίζετε πολύ καλά και εσείς και ο κύριος Υφυπουργός ότι υπάρχει ένα θέμα εκπαίδευσης με το οποίο προσπαθούμε συνεχώς να εκπαιδεύουμε τα τακτικά τμήματα ώστε να είναι πάντα ετοιμοπόλεμο. Και εδώ λέτε ότι με τέσσερις ημέρες εκπαίδευση –όπως προχώρησαν όλοι– και με επικουρική στήλη εκπαίδευση των γυναικών στα όπλα όπως αναφέρεται στο άρθρο 10, θα είναι έτοιμοι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ: Με σεμινάρια ίσως.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αφήστε τα σεμινάρια και την επιμόρφωση. Φαντάζομαι ότι εννοείται την πολιτική προστασία και την πολιτική άμυνα. Άλλο το ένα και άλλο το άλλο. Επομένως πρέπει, κύριοι συνάδελφοι, να ξεκαθαριστούν οι έννοιες για να ξέρουμε ποιος κάνει τι.

Υπάρχει μία σύγχυση εδώ και παρακαλώ τον κύριο Υπουργό να το λάβει υπόψη του για να μπορέσουμε να συνεννοηθούμε και να νομοθετήσουμε σωστά εδώ.

Έρχομαι τώρα σε ένα άλλο θέμα το οποίο αφορά την οργάνωση, το συντονισμό και τη λειτουργία των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Αν δεχτούμε ότι με το σύστημα του "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ" μέχρις ότου αρχίσει να κινηθεί η μηχανή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης θα περάσει η πρώτη τετραετία άπρακτη, στην ουσία δεν μπορεί να εφαρμοσθεί αυτός ο νόμος. Διότι γνωρίζετε πολύ καλά μέχρι σήμερα ότι η πολιτική σχεδίαση εκτάκτου ανάγκης που έχει ανατεθεί στις νομαρχίες σε συνεργασία με το Υπουργείο Άμυνας, με το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και με το Υπουργείο Εσωτερικών δεν έχει αποδώσει καρπούς. Και το λέω αυτό για τον εξής λόγο: Δείτε τους σεισμούς και τις πλημμύρες. Οι πρώτοι που φθάνουν είναι οι Ένοπλες Δυνάμεις, οι Πρόσκοποι και ο Ερυθρός Σταυρός.

Έζησα τους σεισμούς στη Πάτρα. Τα σχέδια της πολιτικής σχεδίασης εκτάκτου ανάγκης έπρεπε κανονικά να προβλέπουν, για τέτοιες περιπτώσεις, χώρους εγκατάστασης των

σεισμοπλήκτων, με τις σκηνές, με τους κοινόχρηστους χώρους κλπ. Δεν υπήρχε τίποτα.

Επομένως ένα σύστημα το οποίο δεν λειτουργεί καθόλου, μην το περιπλέκετε περισσότερο. Και μιλώ για περιπλοκή, διότι αν δει κανείς στο νομοσχέδιο το άρθρο 3 που αναφέρεται οργάνωση παλλαϊκής άμυνας θα παρατηρήσει ότι περιπλέκονται το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, το Υπουργείο Εσωτερικών, το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, τα Υπουργεία Αιγαίου, Μακεδονίας Θράκης, λοιποί οργανισμοί, γενικοί γραμματείς περιφερειών, νομάρχες, δήμαρχοι κλπ. Μήπως βρισκόμαστε σε άλλη χώρα και το σύστημα Δημόσιας Διοίκησης λειτουργεί τόσο ωραία και αναθέτουμε την τοπική άμυνα σε τέτοιους οργανισμούς οι οποίοι λειτουργούν θαυμάσια και θα αμυνθούν των πατρίων εδαφών;

Αν πράγματι είναι αυτό, τότε αξίζουν συγχαρητήρια σε όλους μας γιατί καταφέραμε να οργανώσουμε ένα τέτοιο κράτος.

Αλλά γνωρίζουμε ποιο είναι το ελληνικό κράτος και γνωρίζουμε πώς αποσυντονίζεται και είναι αδύνατον να πάρει στα σοβαρά τέτοιες αποστολές. Και το λέω μετά γνώσεως αυτό διότι όταν είχα την τύχη να είμαι και εγώ στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας ως Υφυπουργός, είδα ότι οι αρμοδιότητες της ΠΣΕΑ στις νομαρχίες είχαν ανατεθεί σε έναν υπάλληλο σε κάποιο γραφείο χωρίς καμιά υλοποίηση των σχεδίων. Απλώς στο οργανόγραμμα της νομαρχίας υπήρχε ως αρμόδιος της ΠΣΕΑ ο κύριος ή η κυρία τάδε. Αυτό ήταν όλο κι'όλο.

Εάν πρόκειται να πάμε έτσι σε μια παλλαϊκή άμυνα τότε κάνουμε μεγάλο λάθος, κύριε Υπουργέ. Θ

Θα ήθελα να πω και μερικά πράγματα για την ενεργοποίηση. Πώς ενεργοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 4 η παλλαϊκή άμυνα; Για να ενεργοποιηθεί ένας τέτοιος μηχανισμός μαμούθ, διότι περί αυτού πρόκειται πλέον και λόγω μεγέθους και λόγω περιπλοκότητας, θα πρέπει σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 4 κατά περίπτωση να ενεργοποιηθούν Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας, ΓΕΣ, Διεύθυνση ΠΑΜ-ΠΣΕΑ του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας του Υπουργείου Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης και Δημόσιας Τάξης, Περιφέρειες, Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, ΟΤΑ πρώτου βαθμού... Ποιος θα τους συντονίζει, θα τους ενεργοποιήσει όλους αυτούς; Εδώ σήμερα δεν μπορεί να σβήσει μια πυρκαγιά ο νομάρχης ή ο δήμαρχος ή ο κοινοτάρχης! Είμαστε σε πλήρη διάλυση ως κρατικός μηχανισμός. Και βεβαίως αποδεικνύεται εκ των υστέρων το έγκλημα που έγινε με τη μεταβίβαση της δασοπροσέγγισης στους πυροσβέστες χωρίς προετοιμασία και παρά τη ρητή επιφύλαξη του Αρχηγού του Πυροσβεστικού Σώματος ότι δεν είμαστε έτοιμοι. Και το πληρώσαμε με διπλάσιες καμμένες εκτάσεις μέχρι σήμερα εξαιτίας των πυρκαγιών σε σχέση με πέρυσι. Είναι κρίμα λοιπόν. Και πάτε να κάνετε τώρα αυτό με την τοπική άμυνα.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Είχαμε και θύματα.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως είχαμε και θύματα. Πρέπει να το αποσύρετε. Εδώ αφορά την άμυνα της χώρας. Δεν μπορούμε να παίζουμε. Δεν μπορούμε να δεχτούμε τέτοιες διατάξεις, κύριε Υπουργέ.

Πέραν των άλλων, ήλθαν και κάποιες τροπολογίες. Φυσικά για την εθνική επιτροπή εξοπλισμών βεβαίως συμφωνούμε, διότι έπρεπε να είχε γίνει από καιρό. Όμως, αυτό που θεωρώ απαράδεκτο, κύριε Υπουργέ, και που την πληρώνει ο ελληνικός λαός και το καταγγέλλω εδώ στο Κοινοβούλιο, είναι ότι για πολλοστή φορά απαλλάσσετε την ΠΥΡΚΑΛ από τα χρέη προς το ΙΚΑ και τα αναλαμβάνει το κράτος. Αυτό είναι απαράδεκτο. Δηλαδή την ανικανότητα της Κυβέρνησεως να οργανώσει αμυντική βιομηχανία, θα την πληρώνει συνεχώς ο ελληνικός λαός;

Λέτε για να εξυγιανθεί η ΠΥΡΚΑΛ. Μα, πόσες φορές έχουμε επιχειρήσει να εξυγιανούμε την ΠΥΡΚΑΛ; Και γιατί δεν εξυγιάνεται; Όταν εμείς είχαμε επιχειρήσει την εξυγίανση, ήλθατε εσείς μετά και ξαναπροσλάβετε χίλια άτομα με αποτέλεσμα να τη διαλύσετε ή να την οδηγήσετε σε ακόμη χειρότερη κατάσταση. Την δε ΕΒΟ την οποία αφήσαμε με πέντε δισεκατομμύρια κέρδη, μέσα σε τέσσερα χρόνια την

κάνατε ελλειμματική με αποτέλεσμα να μην μπορεί να επιβιώσει. Και αυτές τις ανικανότητες και αδυναμίες θα τις μεταβιβάσετε στον ελληνικό λαό; Αυτό είναι απαράδεκτο.

Καλώ τους συναδέλφους απ' όλα τα κόμματα να καταψηφίσουν αυτό το άρθρο. Δεν μπορεί η Κυβέρνηση να πολιτεύεται κατ' αυτόν τον τρόπο.

Τέλος, σε σχέση με τις τροπολογίες που καταθέσατε, κύριε Υπουργέ, σύμφωνα με τα όσα είπε ο εισηγητής μας, αλλά και άλλοι συνάδελφοι ένας από τους ανομολόγητους στόχους αυτού του νομοσχεδίου είναι και η θέσπιση και κάλυψη ορισμένων θέσεων. Πράγματι ήλθε μια τροπολογία τώρα με την ειδική έκθεση, σύμφωνα με την οποία θεσπίζονται ογδόντα έξι θέσεις ανωτέρων και ανωτάτων αξιωματικών –που είναι σωστό να τοποθετηθούν απόστρατοι αξιωματικοί στις θέσεις αυτές– με δαπάνη τριακόσια ένα εκατομμύρια (301.000.000) δραχμές οι οποίες θα καλυφθούν από ανώτερους και ανώτατους αξιωματικούς. Επαναλαμβάνω ότι είναι σωστό.

Όμως, επειδή η Κυβέρνησή σας σε όλες τις άλλες θέσεις των Ενόπλων Δυνάμεων που προβλέπονται για εφέδρους έχει τοποθετήσει τους αξιωματικούς με αυστηρά κομματικά κριτήρια, έτσι και αυτήν τη φορά εκμεταλλεύεται αυτό το νομοσχέδιο για να τοποθετήσει κομματικά πρόσωπα σ' αυτές τις θέσεις. Εκτός εάν, κύριε Υπουργέ, δεσμευθείτε εδώ στο Κοινοβούλιο –και σας το ζητώ αυτό– ότι η κάλυψη αυτών των θέσεων θα γίνει με αξιокρατικά κριτήρια, ανεξάρτητα ποια κομματική ιδεολογία θα έχει ο αξιωματικός που θα τοποθετηθεί εκεί. Μόνον έτσι θα μπορέσουμε να φτιάξουμε κράτος και ειδικά ευαίσθητο τομέα πολιτικής άμυνας και πολιτικού σχεδιασμού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Τσοχατζόπουλος, έχει το λόγο για μια σύντομη παρέμβαση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε συνάδελφε, την αντίφαση στα λεγόμενά σας και στις καταλήξεις σας δεν μπορώ να την αντιληφθώ. Επιτρέψτε μου να διαφωνήσω και να αποκαλύψω γιατί διαφωνώ.

Συμφωνείτε, είπατε, στις θέσεις των ΠΣΕΑ να χρησιμοποιηθούν απόστρατοι αξιωματικοί, ανώτεροι και ανώτατοι.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Εξάλλου, το συζητήσαμε στη Διαρκή Επιτροπή. Ήταν θέση και πρόταση του κόμματός σας.

Άρα, λοιπόν, δεν διαφωνείτε με την τροπολογία.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Εκείνο το οποίο μας καταγγέλλετε είναι ότι υποψιάζεσθε, πως εάν περάσουμε αυτήν την τροπολογία με την οποία ερχόμαστε να καλύψουμε μία ανάγκη για τα υπουργεία, για τις νομαρχίες, για τις γραμματείες, για τους δήμους στη λειτουργία της πολιτικής προστασίας, εδώ θα μπουν κάποιες κομματικές επιλογές.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είμαι βέβαιος γι' αυτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Επιτρέψτε μου να καταλάβω. Άρα, διαφωνείτε. Να μην είναι απόστρατοι σ' αυτές τις θέσεις.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Τότε, κύριε συνάδελφε, επιτρέψτε μου να πω το εξής: Πρέπει να δεχθείτε πως με τα ίδια κριτήρια αντικειμενικότητας, τα οποία ισχύουν σήμερα –εντυπωσιακά νομίζω, όπως σας βεβαιώνουν όλα τα στρατιωτικά στελέχη τον τελευταίο καιρό– με τα ίδια αξιокρατικά κριτήρια θα καλυφθούν και αυτές οι θέσεις, ώστε να είσθε βέβαιοι, μια και συμφωνείτε με την τοποθέτηση αποστράτων, ότι πραγματικά θα έχουμε ενίσχυση των ΠΣΕΑ.

Μια δεύτερη παρατήρηση:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Στη δευτερολογία σας κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουρ-

γός Εθνικής Άμυνας): Μια μικρή παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω αυτήν τη στιγμή.

Κύριε συνάδελφε, επιχειρηματολογήσατε σχεδόν σε όλη σας την εισήγηση σαν να μην έχετε διαβάσει το νομοσχέδιο. Το βασικό θέμα είναι η πολιτική της παλλαϊκής άμυνας. Κάτω από αυτήν την έννοια, συντονίζονται όλες οι αρμοδιότητες και του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και του Υπουργείου Εσωτερικών για την πολιτική άμυνα, για την πολιτική προστασία και έχουν ένα και μόνο στόχο: Να ενισχύσουν την ικανότητα πρόβλεψης σε επερχόμενους κινδύνους μέσα από φυσικές καταστροφές, τοπικές ανάγκες και τοπική άμυνα σχετικά με τον πληθυσμό, που του δίνουμε τη δυνατότητα συγκεκριμένα να κινητοποιηθεί, να δράσει, να αντιμετωπίσει καταστάσεις.

Αυτό δεν έχει καμία σχέση με το ενδεχόμενο που λέτε εσείς, υποκατάσταση του ρόλου των Ενόπλων Δυνάμεων από τους φορείς της παλλαϊκής άμυνας.

Αυτό ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, για να μην υπάρξει καμία παρεξήγηση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Ορέστης Κολοζώφ έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η αποσταθεροποίηση στα Βαλκάνια, που συνεχώς βαθαίνει και η ένταση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις ασφαλώς και συνηγορούν με σκέψεις και προτάσεις, που έχουν σχέση με την όσο το δυνατόν καλύτερη προετοιμασία της άμυνάς μας. Γύρω από αυτό το ζήτημα είναι γνωστό ότι υπάρχει βαθιά διαφωνία του κόμματός μας και της κυρίαρχης αντίληψης που υπάρχει στη χώρα μας, ότι η άμυνα και η ασφάλειά της εξασφαλίζονται δήθεν καλύτερα εφόσον η πατρίδα μας είναι ενταγμένη στους στρατιωτικούς μηχανισμούς των μεγάλων ισχυρών ιμπεριαλιστικών χωρών της Ευρώπης και της Αμερικής. Η πείρα, που έχουμε συσσωρεύσει σαν χώρα, μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα πως κάθε άλλο παρά είναι θετική.

Η άρχουσα τάξη αυτής της χώρας, ακολουθώντας μια πολιτική συμβιβασμού και υποταγής στις απαιτήσεις του ντόπιου και του ξένου κεφαλαίου, επιμένει, τότε με τις κυβερνήσεις της δεξιάς και τότε με τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να μας κρατάει αγκιστρωμένους σε αυτούς τους επιθετικούς οργανισμούς και να προσπαθεί, μέσα σε αυτά τα πλαίσια, να βολέψει και την άμυνά μας. Αυτή η επιλογή έχει την επιδράση της στους σχεδιασμούς, τη δομή και τη διάρθρωση της αμυντικής μηχανής της χώρας μας, η οποία πρέπει να βρίσκεται σε αρμονία με τους γενικότερους σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ και της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτά προκύπτουν από συμβατικές υποχρεώσεις.

Κάθε φορά που αντιμετωπίζουμε κάποιο ζήτημα που έχει σχέση με τα ζητήματα οργάνωσης της άμυνας μας ανατρέχουμε στα συμμαχικά "εγχειρίδια", για να βρούμε την καλύτερη λύση που θα μπορούσε να δοθεί και στην άμυνα μας, να βολέψουμε έτσι και τις απαιτήσεις των συμμάχων και κάπου να βολευτούμε και εμείς.

Σήμερα έχουμε μπροστά μας ένα νομοσχέδιο που υποτίθεται ότι θα βοηθήσει την πατρίδα μας σε ώρα κρίσης, πολέμου, να κινητοποιήσει όλες τις δυνάμεις της και να προβάλλει την καλύτερη δυνατή άμυνα. Θα περίμενε κανείς ότι όντως το νομοσχέδιο ανταποκρίνεται σε αυτό που λέει και ο τίτλος του, δηλαδή στην οργάνωση του λαού μας να αντιμετωπίσει καταστάσεις έντασης ή και πολέμου. Όμως, όπως άλλωστε το ίδιο το νομοσχέδιο μας πληροφορεί, αυτό το σχέδιο αντιμετωπίζει ζητήματα ή θέλει να αντιμετωπίζει ζητήματα που πάνε πέρα από την οργάνωση της άμυνας σε τοπικό επίπεδο, αλλά εισάγει και τις έννοιες της πολιτικής άμυνας, καθώς και της πολιτικής προστασίας που έχουν ήδη αντιμετωπισθεί με προηγούμενους νόμους.

Θα μπορούσαμε, κύριοι συνάδελφοι, να χειροκροτήσουμε μία τέτοια προσπάθεια, που προσπαθεί ολοκληρωμένα να αντιμετωπίσει αυτά τα ζητήματα συνολικά, στο φως μάλιστα μίας σύγχρονης προσέγγισης και κάτω από το βάρος των συνεχών καταστροφών που αντιμετωπίζουμε σαν χώρα, τότε με τους

σεισμούς, τότε με τις φωτιές, τότε με τις πλημμύρες που σχεδόν ποτέ δεν λείπουν από την πατρίδα μας.

Δυστυχώς, τα πράγματα δεν πάνε προς αυτήν την κατεύθυνση. Αντί να γίνει μία μελέτη που ασφαλώς θα παίρνει υπόψη της τη σημερινή κατάσταση και αντί να δοθεί ολοκληρωμένη απάντηση στα ζητήματα της πολιτικής άμυνας, της πολιτικής προστασίας, αλλά και της παλλαϊκής άμυνας, στην πραγματικότητα διατηρείται άθικτο όλο το προηγούμενο αντιδραστικό κατασκεύασμα του νομοθετικού διατάγματος 17/74 και παραμένετε προσκολλημένοι στη φιλοσοφία που είναι η βασική φιλοσοφία αυτού του νομοθετήματος "λαός-ε-χθρός".

Είπε προηγούμενα και ο ειδικός αγορητής μας ότι σύμφωνα με το 17/74 καλούνται οι πολίτες να ενεργοποιηθούν για την αντιμετώπιση κατάστασης έκτακτης ανάγκης, που πέρα από τα άλλα, θεωρείται και η παρακώλυση και διατάραξη της οικονομικής και κοινωνικής ζωής της χώρας μας. Ασφαλώς μία τέτοια προσέγγιση του ζητήματος δεν έχει να κάνει με αβλεψία ή ανικανότητα. Αυτή η προσέγγιση εκφράζει πλήρως την πολιτική που σήμερα απαιτούν οι ισχυροί από τις ελληνικές κυβερνήσεις. Αυτή η προσέγγιση βρίσκεται σε αρμονία με την ολομέτωπη επίθεση που έχει εξαπολυθεί από τα διεθνή μονοπώλια και το ντόπιο κεφάλαιο στα δικαιώματα των εργαζομένων, τόσο στη χώρα μας, όσο και σε διεθνή κλίμακα.

Έτσι αυτό το νομοσχέδιο, διατηρεί άθικτο ένα ακόμα εργαλείο, ένα ακόμα θεσμό που την κατάλληλη στιγμή όταν οι λαϊκές κινητοποιήσεις δεν θα μπορούν να αντιμετωπισθούν διαφορετικά θα μπορούν να στέλλονται Έλληνες πολίτες να αντιμετωπίζουν τους εργαζόμενους, που θα διεκδικούν δίκαια αιτήματα. Άλλωστε κάτι τέτοιο έγινε προσπάθεια να γίνει, όχι φυσικά με θεσμικό τρόπο, αλλά είναι γνωστές οι κορυφαίες εκείνες κινητοποιήσεις των αγροτών, αλλά και των ναυτεργατών. Έγινε προσπάθεια να κινητοποιηθούν Έλληνες πολίτες σε βάρος άλλων Ελλήνων πολιτών.

Διατηρείται ακόμα η Εθνοφυλακή. Μάλιστα, εδώ υπεραμυνθήκατε αυτού του ζητήματος και μάλιστα δίνετε έμφαση στη διατήρηση και τη συνέχεια της λειτουργίας της. Η οργάνωση όχι μόνο της Εθνοφυλακής, αλλά ολόκληρου του πληθυσμού που συγκροτεί την παλλαϊκή άμυνα είναι αναμφισβήτητη στρατιωτικού χαρακτήρα. Δεν μπορείτε αυτό να το αμφισβητήσετε, κύριε Υπουργέ, παρά τα όσα ωραία ακούσαμε εδώ, η δομή και η συγκρότηση, αυτό που εσείς ονομάζετε παλλαϊκή άμυνα, έχει στρατιωτικό χαρακτήρα.

Αυτή η στρατικοποίηση διαχέεται με το σημερινό νομοσχέδιο και στον τομέα της πολιτικής προστασίας. Οι πάντες, όταν υπάρχει κάποιο πρόβλημα, θεομηνία ή κάτι άλλο, βρίσκονται υπό τις διαταγές ποιανού; Δεν είναι σαφές.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Σαφέστατο είναι.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Δεν είναι σαφές, κύριε Υπουργέ. Και επιμένω στο ζήτημα ότι δεν είναι σαφές, γιατί γίνεται μία μεγάλη σύγχυση μεταξύ των συνθηκών που οφείλονται σε θεομηνίες ή κάποιες καταστροφές και του ζητήματος της εισβολής ή του κινδύνου από τον εχθρό. Και εκεί θα καταλάβαινα να οργανώνατε μία βοηθητική, αν θέλετε, στήριξη από τα κάτω. Τη διοίκηση αρμοδιότητα έχουν οι Ένοπλες Δυνάμεις σε όλη την κλίμακα, από πάνω μέχρι κάτω.

Από κει και πέρα, όμως, όταν έχουν να αντιμετωπιστούν έκτακτα περιστατικά σε κλίμακα δήμου, σε κλίμακα νομαρχίας, για πέστε μου, αυτοί οι διοικητές της παλλαϊκής άμυνας πού θα αναφέρονται;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Μα, δεν έχουν δική τους δουλειά στην παλλαϊκή άμυνα. Είναι πολιτική προστασία εδώ με την υποδομή, η οποία πάγια αντιμετωπίζει αυτά τα θέματα.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Δεν θα χρησιμοποιηθούν αυτοί οι σχηματισμοί; Θα χρησιμοποιηθούν. Ποιος είναι επικεφαλής τους; Σε ποιον θα αναφέρονται οι επικεφαλής τους; Στο δήμαρχο, στο νομάρχη ή στον συνταγματάρχη;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Είπαμε, δήμαρχος.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Και όταν αυτό έχει να κάνει με στρατιωτικά ζητήματα; Όταν έχει να κάνει με φωτιά κοντά σε χώρους ευαίσθητους, ποιος θα έχει το πάνω χέρι; Ο δήμος, ο νομάρχης ή ο συνταγματάρχης της περιοχής;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Είναι σαφέστατο. Η πολιτική προστασία.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Ποιο είναι σαφέστατο; Εδώ υπάρχει σύγχυση. Εδώ υπάρχει η εκ περιτροπής ευθύνη. Το ίδιο το νομοσχέδιο λέει ότι ανάλογα με τις καταστάσεις, την ευθύνη θα έχουν τα διάφορα Υπουργεία και θα εναλλάσσονται.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ε, λοιπόν;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Στην πραγματικότητα δεν λειτουργούν αυτά και το είδαμε. Γιατί η μια υπηρεσία θα τα ρίχνει στην άλλη. Αυτό έγινε και όσες φορές είχαμε έκτακτη κατάσταση και στα νησιά και στον Έβρο. Τι γινόταν; Ειπώθηκε από ορισμένους ομιλητές. Έψαχνε το παιδί να βρει τη μάνα κι η μάνα το παιδί. Δεν υπήρχε τίποτε απ' ό,τι προβλεπόταν στα χαρτιά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Επιτρέπετε μια διακοπή, αν βέβαια επιτρέπει και ο κύριος Πρόεδρος;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Δεν πρέπει να υπάρχει σύγχυση σε αυτό. Για θέματα τοπικής άμυνας είναι ο τοπικός διοικητής και η δομή των Ενόπλων Δυνάμεων. Για θέματα πολιτικής προστασίας, φυσικής καταστροφής, σεισμών, πυρκαγιών κλπ. είναι η πολιτική προστασία με αρμοδιότητα δήμου, νομάρχη, γενικού γραμματέα, Υπουργείου Εσωτερικών.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Επικεφαλής ποιος είναι;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Είναι σαφές, ο δήμαρχος και ο νομάρχης. Αυτό λέει το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Υπουργέ, σύντομη η παρέμβασή σας για να προχωρήσει και η συζήτηση του νομοσχεδίου.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Εγώ αυτό το καταλαβαίνω, κύριε Υπουργέ, και το υπογράμμισα. Δεδομένου ότι μιλάμε για περιοχές που έχουν ιδιαίτερη στρατηγική σημασία και το κάθε τετραγωνικό μέτρο έχει την αξία του και τη σημασία του από άποψη άμυνας ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Άλλο αυτό.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Μα, πώς άλλο; Αυτά συνδέονται. Σε αυτές τις περιοχές θα προκύψει η σύγχυση αρμοδιοτήτων και η επικάλυψη. Και δεν είναι ένας σχεδιασμός που παίρνει υπόψη του την πραγματικότητα που είναι πολύπλοκη και όχι ευθύγραμμη, έτσι όπως μας την παρουσιάζετε.

Εμείς αυτό το νομοθετικό διάταγμα 17/74 δεν μπορούμε να καταλάβουμε γιατί το διατηρείτε. Κάνετε μια προσπάθεια αναμόρφωσης του συστήματος παλλαϊκής άμυνας. Γιατί δεν καθήσατε κάτω από την αρχή να το αναδιαμορφώσετε και να χρησιμοποιήσετε –βέβαια πάλι θα διαφωνούσαμε–αυτά που λέτε στην εισηγητική έκθεση; Αν διαβάσετε αυτό το νομοθέτημα τι προβλέπει με αυτά που λέτε εσείς, θα διαπιστώσετε μια διάσταση και ύφους και στόχων, πέρα από το γεγονός ότι εκεί μέσα φαίνεται καθαρά πως όταν έγινε αυτό το νομοθετικό διάταγμα πάρθηκε υπόψη από τότε ακόμη η ένταξή μας στη στρατιωτική δομή του ΝΑΤΟ.

Είναι ενταγμένο εκείνο το νομοσχέδιο στα πλαίσια λειτουργίας του ΝΑΤΟ. Αν θέλετε ακόμη και η ονομασία των ΠΣΕΑ είναι δανεισμένη από το ίδιο το ΝΑΤΟ, από την αντίστοιχη επιτροπή του ΝΑΤΟ. Δεν το ξέρετε αυτό;

Δεν έπρεπε σε καμία περίπτωση να έρθετε και να στηρίξετε μια τέτοια προσπάθεια σ' αυτό το νομοθετικό διάταγμα.

Παραπέρα θυμώσατε γιατί ο προηγούμενος ομιλητής μας έκανε μία παρατήρηση σχετικά με το θέμα των γυναικών. Υψώσατε μάλιστα τη φωνή σας λέγοντας ότι δεν υπάρχει

θέμα. Μα από την ίδια την εισηγητική έκθεση προκύπτουν αυτά που υποστήριξε ο ειδικός αγορητής μας. Λέει εδώ η εισηγητική έκθεση: "Ειδικά για τις γυναίκες ελήφθη η πρόνοια της δευτερεύουσας συμμετοχής τους και μόνο όταν είναι εντελώς απαραίτητο στα σχέδια εκείνα που απαιτούν οπλισμό όπως επί παραδείγματος χάρη η φύλαξη χώρων". Επομένως, προβλέπετε να έχουν όπλα οι γυναίκες.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Για γνώση. Δεν στρατεύονται.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Παίρνουν όπλα. Πάμε παρακάτω. Στο άρθρο 14 λέτε ότι όποιος αρνείται να παραλάβει το φύλλο πρόσκλησης της παλλαϊκής άμυνας ή δεν παρουσιάζεται την καθιερωμένη ώρα, τιμωρείται με φυλακή μέχρι ενός μηνός κλπ. Δεν είναι αυτό υποχρεωτικό; Γιατί θυμώσατε τόσο πολύ; Αφού προβλέπονται και ποινές, αν δεν πάνε στην παλλαϊκή άμυνα. Το ότι το υποχρεωτικό το είχαν νομοθετήσει πριν από σας άλλοι; Μα, εσείς το κάνετε και συγκεκριμένο. Προβλέπετε και ποινές. Εσείς υπερθεματίζετε. Γιατί θυμώνετε όταν σας τα λένε αυτά οι αγορητές μας; Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αν πράγματι θέλουμε να θωρακίσουμε τη χώρα και ιδιαίτερα τις παραμεθόριες περιοχές, το πρώτο που πρέπει να εξασφαλίσουμε είναι άμεσα επείγοντα μέτρα για ανακούφιση του πληθυσμού και για την ανάπτυξη αυτών των περιοχών. Το είπε και προηγούμενος ομιλητής, ο οποίος μέμφθηκε το κόμμα μας, γιατί τάχα είμαστε αντίθετοι με την παλλαϊκή άμυνα, που προβλέπει αυτό το νομοσχέδιο. Κομμουνιστές εσείς, λέει, παλλαϊκή άμυνα, όπλα στο λαό και είσθε αντίθετοι; Κι ο ίδιος αναφέρεται στο ν.δ. 17/94 και το ονομάζει το αμαρτωλό, στο οποίο στηρίζεται αυτό το νομοσχέδιο και ο ίδιος μιλάει για προχειρότητα και για συρραφή αυτού του νομοσχεδίου. Ε, τι παραπάνω θέλει κανένας, για να απορρίψει ένα νομοσχέδιο, όταν υπάρχουν αυτά τα πράγματα;

Η απορία είναι δική μας. Γιατί το ΔΗ.Κ.ΚΙ. ψηφίζει αυτό το νομοσχέδιο; Φαίνεται ότι δεν θέλει να κόψει τον ομφάλιο λώρο.

Όλες οι ακριτικές περιοχές της χώρας μας φθίνουν και αυτό είναι γνωστό. Οι νέοι τις εγκαταλείπουν, γιατί δεν έχουν καμία προοπτική. Είμαι από ακριτική περιοχή και από μικρό παιδί βλέπω ακριβώς αυτό το ζήτημα να υπάρχει. Δεν έχει αλλάξει ούτε κατά κεραία. Κάποια στιγμή φαινόταν ότι θα αντιστραφεί αυτή η τάση, όμως συνεχίζεται και σήμερα είναι πολύ επιβαρυνμένη. Ο πληθυσμός είναι γερασμένος σ' αυτές τις περιοχές.

Αυτή είναι δυστυχώς η πικρή αλήθεια, κύριε Υπουργέ, και το ξέρετε πολύ καλά. Και ο όποιος σχεδιασμός, ο καλύτερος σχεδιασμός για παλλαϊκή άμυνα, δεν μπορεί να είναι αποτελεσματικός μ' αυτές τις συνθήκες που υπάρχουν σ' αυτές τις περιοχές. Και σ' αυτό σε καμία περίπτωση ούτε μπορούμε να δημαγωγήσουμε, ούτε μπορούμε να κλείσουμε τα μάτια μας.

Εάν δεν μπει πραγματικά στην ημερήσια διάταξη της οποίας κυβέρνησης η ανάπτυξη αυτών των περιοχών έτσι ώστε οι νέοι άνθρωποι να επιστρέψουν εκεί και όσοι γεννιούνται εκεί να παραμένουν σ' αυτές τις περιοχές, όποια μέτρα και να πάρετε για παλλαϊκές άμυνες θα γυρίζουν στον αέρα.

Η άποψη του κόμματός μας είναι πως ένας τέτοιος θεσμός που οργανώνει τους πολίτες και τους εκπαιδεύει για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών θα πρέπει να έχει εθελοντικό χαρακτήρα. Στην οργάνωση και αντιμετώπιση ζητημάτων που έχουν σχέση με την πολιτική προστασία και άμυνα, η Τοπική Αυτοδιοίκηση με την εθελοντική βοήθεια των κοινωνικών οργανώσεων και φορέων, μπορεί να προσφέρει πολλά.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω πως ήδη αυτό γίνεται κάθε φορά που έχουμε μεγάλη καταστροφή. Σε μεγάλους σεισμούς όπως το Αίγιο, σε μεγάλες πυρκαγιές, όπως οι τελευταίες, η συμμετοχή ήταν σημαντική εκ μέρους των εθελοντών. Προσέφεραν ουσιαστική βοήθεια. Μάλιστα ορισμένες κοινωνικές οργανώσεις όπως η ομοσπονδία των οικοδόμων προσφέρθηκαν με την ευκαιρία των σεισμών στο Αίγιο να δώσουν μέλη τους που θα εκπαιδευθούν για την αντιμετώπιση των σεισμών. Στις τοπικές κοινωνίες υπάρχουν δάσκαλοι, καθηγητές που

μπορούν να αξιοποιηθούν από την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Είναι ακόμη ο κόσμος που ασχολείται με την υγεία. Όλες αυτές οι οργανώσεις είναι σε θέση να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους.

Πιστεύουμε ότι με έναν τέτοιο τρόπο οργάνωσης το αποτέλεσμα θα ήταν πολύ πιο θετικό απ' αυτό που θα πετύχετε με την στρατιωτική οργάνωση των πολιτών που επιχειρείται με αυτό το νομοσχέδιο.

Κύριε Υπουργέ, φοβάμαι ότι και σεις προσωπικά χάσατε μια ευκαιρία με αυτό το νομοσχέδιο. Δεν θα προσφέρει πολλά πράγματα. Δεν θέλω να είμαι μάντης κακών. Αυτά τα οποία επισημάναμε εμείς και τα οποία μπορεί να μην υπάρχουν στη δική σας πρόθεση ή στις προθέσεις των συνεργατών σας αλλά παραμένουν μέσα στο νόμο, θα αξιοποιηθούν οπωσδήποτε αν οι καταστάσεις για την πατρίδα μας χειροτερέψουν. Εμείς αυτό το νομοσχέδιο δεν θα το ψηφίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Μουσταφά έχει το λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου.

ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστές οι θέσεις του κόμματός μας στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο για την παλλαϊκή άμυνα. Θεωρούμε το νομοσχέδιο αυτό σαν μια προσπάθεια επιβολής κλίματος στρατιωτικοποίησης της κοινωνικής ζωής του τόπου μας. Αντιστοιχεί σε απόψεις περί εχθρικής περικύκλωσης της χώρας, "αναδέλφου έθνους" σε απόψεις "ότι όλοι μας επιβουλευούνται". Νομίζω ότι εισάγει αντιλήψεις "ισραηλοποίησης" στην πολιτική και κοινωνική ζωή της χώρας, αντιλήψεις "στρατιωτικής διπλωματίας".

Εμείς πιστεύουμε ότι η χώρα μας η Ελλάδα είναι μια χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μια ανεξάρτητη χώρα, μια ειρηνική χώρα με κύρος στη διεθνή σκηνή. Έχει προβλήματα εσωτερικά και εξωτερικά. Νομίζουμε όμως ότι αυτά τα προβλήματα δεν θα λυθούν σε καμία περίπτωση με την καλλιέργεια πολεμικού κλίματος, με συζητήσεις και δραστηριότητες για επιστρατεύσεις και εξοπλιστικά προγράμματα.

Νομίζουμε ότι τα προβλήματα θα βρουν τη λύση τους, με την προώθηση της ειρήνης, με πρωτοβουλίες για επίλυση των διαφορών, με διάλογο, με μελετημένη και συνεπή εξωτερική πολιτική, με προσφυγές στα διεθνή όργανα και στην παγκόσμια κοινή γνώμη. Θα επιλυθούν με επιχειρήματα και πρακτικές, με πρωτοβουλίες διπλωματικές, που θα πείθουν τη διεθνή κοινότητα και θα εξασφαλίζουν συμμαχίες για τη χώρα μας.

Με το συζητούμενο νομοσχέδιο δημιουργείται ένα κλίμα φοβίας, έντονης απειλής στους πολίτες και θεωρούμε ότι αυτά τα προβλήματα δεν θα επιλυθούν με τη δημιουργία ψυχώσεων στη συνείδηση του λαού μας.

Πέρα από τη γενική εκτίμηση, από τη μελέτη του νομοσχεδίου, βγαίνει το συμπέρασμα ότι οι στόχοι που θέλει να εξυπηρετήσει είναι ανέφικτοι.

Σε πρόσφατη συνέντευξή του ο Αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας, ο κ. Τζογάνης, αναφέρει: "Τα ποσοστά των μόνιμων επαγγελματικών στελεχών είναι περίπου 55% στο Πολεμικό Ναυτικό και στην Πολεμική Αεροπορία και 30% στον Στρατό Ξηράς. Γίνονται προσπάθειες για να αυξηθούν αυτά τα ποσοστά για δύο λόγους: Πρώτο, γιατί υπάρχουν αυξημένες απαιτήσεις και γνώσεις για το χειρισμό των σύγχρονων οπλικών συστημάτων και δεύτερον, υπάρχει το δημογραφικό πρόβλημα". Και παρακάτω συμπληρώνει: "Χρειαζόμαστε επαγγελματίες με ευρύτερες τεχνικές γνώσεις για να αντιληφθούν την τεχνική, αλλά και την επιχειρησιακή λειτουργία ενός οπλικού συστήματος και να παραμείνουν στις μονάδες τους για μεγάλο χρονικό διάστημα".

Στην ίδια συνέντευξη αναφέρει ότι δεν υπάρχει οικονομικό εμπόδιο στην υλοποίηση του εξοπλιστικού προγράμματος που είχε εξαγγελθεί. Από τα λεγόμενα του κυρίου αρχηγού φαίνεται καθαρά ότι η άμυνα της χώρας μας βασίζεται στο βαρύ εξοπλιστικό πρόγραμμα που έχει ανακοινωθεί και που υποχρεωτικά αυξάνεται κάθε τόσο και ότι αυτοί οι εξοπλισμοί θα είναι χρήσιμοι, αποδοτικοί και αποτελεσματικοί με την ύπαρξη πρώτα απ' όλα ενός επαγγελματικού στρατού, που θα είναι άρτια εκπαιδευμένος εξοικωμένος με αυτά τα συστήματα και

θα καταρτίζεται συνεχώς.

Πάντως, επειδή βιώνουμε αυτήν την κατάσταση, νομίζουμε ότι οι στόχοι του νομοσχεδίου είναι άλλοι από τους εξαγγελλόμενους. Με την παλλαϊκή άμυνα δεν θα αυξηθεί η επιχειρησιακή ικανότητα του στρατού, αντίθετα με την ανάθεση τυχόν αποστολών στη σύγχρονη εποχή, που οι πόλεμοι διεξάγονται με ηλεκτρονικά μέσα και με υπερσύγχρονα όπλα σε άτομα μη επαγγελματίες, θα περιπλακεί περισσότερο η κατάσταση και θα δυσχερανθεί η δράση και ο ρόλος και η επιχειρησιακή ικανότητα του Στρατού.

Στο νομοσχέδιο γίνεται μια ιδιαίτερη μνεία για τη Θράκη, ανατίθενται ρόλοι στο Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης, καθώς και στο Υπουργείο Αιγαίου, για τα νησιά του Αιγαίου. Νομίζω ότι υπήρξε μια πρόταση για την κλιμάκωση των υλικών και ηθικών αμοιβών, σαν μέσο συγκράτησης του πληθυσμού σ' αυτές τις περιοχές. Σαν να θέλουμε δηλαδή να παράγουμε ακρίτες εκεί.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ένα αναμφισβήτητο γεγονός και όλοι το παραδέχονται στη Θράκη. Όσο υπήρχαν άνθρωποι στα ορεινά χωριά της Ροδόπης, όπως κτηνοτρόφοι, δασεργάτες, μελισσοκόμοι και γενικά υπήρχε μια κοινωνική ζωή σ' αυτά τα χωριά, γινόνταν μια πραγματική φρούριση των συνόρων, δεν ξέφευγε τίποτα. Όταν γινόνταν κάτι στα σύνορα, αμέσως ενημερωνόταν τα αρμόδια όργανα. Με την ερήμωση όμως των χωριών αυτών, αμέσως καθίστανται τα σύνορα ξέφραγο αμπέλι.

Είναι όμως δύσκολο κάποια στρατιωτική δύναμη ή κάποια άλλη δύναμη να αναπληρώσει αυτό το γηγενές αμυντικό οχυρό.

Έχει γίνει αρκετή κουβέντα και για το νομοθετικό διατάγμα 17/74 και για το ν. 2344. Υπήρξε μία γενική εκτίμηση για την αποδοτικότητα τους. Εγώ νομίζω ότι δεν έχει γίνει μια πραγματική αποτίμηση αυτών των διαταγμάτων και νόμων, δεν έχει γίνει η αξιολόγηση της αποδοτικότητάς τους.

Να πω μία προσωπική εμπειρία. Στην περιοχή μου όταν μιλάμε για τα Π.Σ.Ε.Α., ο κόσμος καταλαβαίνει ποιες αποζημιώσεις θα μπορέσει να πάρει από το χαλάζι ή από τις πλημμύρες ή από διάφορες καιρικές συνθήκες, παρά μία οργανωμένη, συνειδητή επιστημονική αντιμετώπιση μιας φυσικής ή τεχνολογικής καταστροφής. Έχουμε το πρόβλημα με το Κοσλοντούι στη Θράκη που αφορά όλη τη βόρεια Ελλάδα. Δεν έχουμε ακούσει τίποτε γι' αυτόν τον εν δυνάμει κίνδυνο -ας τον πούμε- ή μπορεί να είναι και πραγματικός κίνδυνος στις ημέρες μας που θέτει σε μεγάλο κίνδυνο όλους τους κατοίκους της περιοχής και την περιοχή μας.

Σε αυτά τα ζητήματα, σε όσα προέβλεπε το 2344 και το 1774, τουλάχιστον για τα θετικά τους, δεν έχει γίνει καμία σοβαρή προσπάθεια για την εκπαίδευση του πληθυσμού μας στα ζητήματα της πολιτικής προστασίας στην αντιμετώπιση καταστροφών για την αντιμετώπιση των σεισμών, πλημμυρών και δεν έχει αποτελέσει μέρος της εκπαιδευτικής διαδικασίας σε όλες τις βαθμίδες, πράγμα απαραίτητο στη σύγχρονη εποχή. Αυτό που βιώνουμε και βλέπουμε κάθε τόσο στις διάφορες φυσικές καταστροφές, ο πατριωτισμός των Ελλήνων με τις εθελοντικές οργανώσεις, με διάφορες κοινωνικές οργανώσεις πραγματικά να πηγαίνει και να σώζει την κατάσταση.

Ένα άλλο σημείο που θα ήθελα να τονίσω, είναι ότι η εφαρμογή του νομοσχεδίου για την παλλαϊκή άμυνα θα επιφέρει μία κοινωνική αναστάτωση, θα επιφέρει μία αναβίωση κλίματος καχυποψίας, θα επιφέρει μία αναβίωση κλίματος διαβαθμίσεων ανάμεσα στους πολίτες, σε αυτούς που συμμετείχαν, δεν συμμετείχαν, θέλουν να συμμετάσχουν στην παλλαϊκή άμυνα ή δεν θέλουν. Και στην πρακτική εφαρμογή του θα έχουμε προβλήματα. Είναι δικαίωμα των πολιτών να κατοικούν και να μετακινούνται ελεύθερα χωρίς να απαιτείται δήλωση ή γνωστοποίηση αλλαγής τόπου κατοικίας ή εργασίας τους. Αμέσως-αμέσως θα έχουμε προβλήματα προσέλευσης, προβλήματα συνεχούς διαθεσιμότητας των πολιτών στα κελύσματα του Κ.Υ.Σ.Ε.Α.

Ο στρατός θα επιφορτιστεί με ένα επιπρόσθετο καθήκον

να εκπαιδεύει και αυτούς που θα συμμετάσχουν στην παλλαϊκή άμυνα. Θεωρώ, ότι θα είναι χάσιμο χρόνου και δεν θα μπορέσει να επιτελεί το έργο του. Για τους πόρους που θα διατεθούν για την οργάνωση της παλλαϊκής άμυνας, δεν υπάρχει κάποια οριοθέτηση. Νομίζουμε, ότι μπορούσαν αυτοί οι πόροι να κατευθυνθούν στη βελτίωση του αξιόμαχου του στρατού αντί να σπαταληθούν σε μία αβέβαιης αποτελεσματικότητας προσπάθεια. Αυτοί οι πόροι θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής στην επαρχία, εκεί που πραγματικά πονάει η κοινωνία μας.

Γ'αυτούς τους λόγους που συνοπτικά ανέφερα μερικούς, εμείς δεν ψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Γεώργιος Τσαφούλιας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, το θέμα που συζητούμε σήμερα δεν έχει το ίδιο την αξίωση να συζητείται σε τακτική συνεδρίαση στην Ολομέλεια. Αυτό καθ' εαυτό, το ίδιο, δεν μπορεί να έχει κάποια αξίωση να συζητείται στην Ολομέλεια, γιατί δεν είναι αξίωση του ελληνικού λαού να συζητείται στην Ολομέλεια.

Ο ελληνικός λαός αυτήν τη στιγμή δεν παρακολουθεί το πρόβλημα μίας μεγάλης ουσιαστικής παρέμβασής του για την καλύτερη άμυνα της χώρας. Θέλει την καλύτερη άμυνα της χώρας, θέλει την ενίσχυση της άμυνας της χώρας, θέλει τη συμμετοχή του για την ενίσχυση της άμυνας της χώρας, αλλά κάθετα αδιάφορος, κάθετα απογοητευμένος, κάθετα μελαγχολικός στην άκρη του, γιατί έχει ορισμένα δίκαια.

Η παλλαϊκή άμυνα δεν έχει σχέση αυτή καθ' εαυτή με την ενίσχυση τυπικά της άμυνας της χώρας, χωρίς τη λειτουργία της πνευματικής αποδοχής και του ψυχικού αποδεκτού εκ μέρους των Ελλήνων, εκ μέρους των πολιτών της Ελλάδος. Δεν είναι ανεξάρτητη περίπτωση η παλλαϊκή άμυνα και η αποδοχή της παλλαϊκής άμυνας από την άσκηση μίας εξωτερικής πολιτικής που θα είναι καθολικά αποδεκτή από όλο τον πολιτικό κόσμο και από ολόκληρο τον ελληνικό λαό. Δεν είναι ανεξάρτητη η λειτουργία της Παλλαϊκής Άμυνας, η δημιουργία της και η αποδοχή της γενικότερα από το ότι πρέπει να γίνει κοινώς αποδεκτό ότι κάτω από μία καθολική έννοια αποδοχής της εξωτερικής πολιτικής από όλους τους Έλληνες, από όλο τον πολιτικό κόσμο και από την Εκκλησία ακόμα, θα υπάρξουν εκείνες οι προϋποθέσεις οι οποίες θα λειτουργήσουν και για την αποδοχή της λειτουργίας της παλλαϊκής άμυνας.

Δεν είμαστε αντίθετοι με την παλλαϊκή άμυνα, την ψηφίζουμε και θα αναφέρω γιατί την ψηφίζουμε, αλλά έχετε μία δική σας εξωτερική πολιτική, έχετε ένα δικό σας Θεό, έχετε δικούς σας χειρισμούς, έξω από την καθολική αποδοχή όλου του πολιτικού κόσμου, έξω από την καθολική αποδοχή όλων των πολιτών της Ελλάδος. Και εκεί, σ' αυτήν τη διαφοροποιημένη δική σας άσκηση εξωτερικής πολιτικής, η οποία στην προκειμένη περίπτωση συνδυάζεται με τη λειτουργία αυτού που επιβάλλεται και λέγεται παλλαϊκή άμυνα, τα χαλάτε. Εκεί βρίσκεται η διαφοροποίηση, η συγκεκριμένη εθνική διαφοροποίηση, έξω από κομματικές σκοπιμότητες, έξω από τη λειτουργία αντιπολιτευτικών τεχνασμάτων και έξω από τη λειτουργία αρνήσεων, όπως είπατε –και τις αποδέχομαι– επειδή είμαστε Αντιπολίτευση. Εδώ, δεν κάνουμε την αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση, αλλά στη συγκεκριμένη περίπτωση κάνουμε διαπίστωση θέσεων που έχουν σχέση με την αποδοχή του νομοσχεδίου που φέρνεται.

Για να είναι γενικώς αποδεκτό το νομοσχέδιο από όλους τους Έλληνες, θα έπρεπε να έχετε μία κοινή αποδεκτή εξωτερική πολιτική. Όχι άλλα να λέει ο Πάγκαλος, άλλα να λέτε εσείς, άλλα να λέει ο Υφυπουργός, άλλα να λέει ο Κρανιδιώτης, άλλα να λέει ο Γεώργιος Παπανδρέου, άλλα να εκτυλίσσονται και να εξελίσσονται μέσα στις σχέσεις σας και έξω από τις σχέσεις σας ως ενιαίο κυβερνητικό όργανο και να φέρνεται την Ελλάδα, τις περισσότερες φορές, σε ένα διχαστικό σημείο ομοφώνου ψυχικής διάθεσης όλου του

ελληνικού λαού με εκείνο το οποίο κάνετε.

Επομένως, αν είχατε μία σύμφωνη εξωτερική πολιτική με όλους εμάς, με όλα τα κόμματα, με όλους τους Έλληνες, σήμερα αυτό το νομοσχέδιο για την παλλαϊκή άμυνα θα ήταν ένα παιχνίδι και θα περνούσε πέρα για πέρα από όλες τις παρατάξεις.

Αλλά αυτό δεν το έχετε πραγματοποιήσει μέχρι σήμερα και γι' αυτό το λόγο υπάρχουν οι αντιρρήσεις. Και υπάρχουν αντιρρήσεις, οι οποίες προκύπτουν από τη διάθεση του ελληνικού λαού να μην είναι ομόθυμη η δύναμη της ψυχής του, ώστε να συμβάλει σε αυτήν την παλλαϊκή άμυνα, όπως πρέπει να συμβάλει και όπως έπρεπε να συμβάλει.

Λέει ο ελληνικός λαός "Κύριοι, εσείς τι κάνετε για να δημιουργήσετε ερείσματα εξωτερικής πολιτικής, που θα δίνουν σε μας ψυχική δύναμη να κάνουμε τη λειτουργία της παλλαϊκής άμυνας εθνική υπόθεση και να είμαστε όλοι σύμφωνοι με τη λειτουργία αυτού του νομοσχεδίου, το οποίο φέρνεται εσείς αυτήν τη στιγμή."

Επομένως, γι' αυτόν τον κίνδυνο που υπάρχει από ανατολάς, που είναι η Τουρκία, αυτόν τον ήδη υπάρχοντα κίνδυνο και με τις εξελίξεις που γίνονται στα Βαλκάνια κλπ., οπωσδήποτε όλοι συμφωνούμε πράγματι ότι η παλλαϊκή άμυνα πρέπει οπωσδήποτε να υπάρξει.

Και εδώ θυσιάζουμε εμείς, το ΔΗ.Κ.ΚΙ., την αξία της έννοιας οποιασδήποτε αντιπολιτευτικής διάθεσης και την αξία της έννοιας οποιασδήποτε δήθεν αρνήσεως και εκ μέρους ειδικότερα του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του Κ.Κ.Ε., διότι αυτήν τη στιγμή ή θεωρούμε υπέρτατο αγαθό τη διατήρηση της αξίας της έννοιας της εθνικής μας οντότητας και της διατήρησής μας ως εθνικής οντότητας ή τότε λέμε ότι δεν ενδιαφερόμεθα για τη διατήρηση της εθνικής οντότητας και ως εκ τούτου, με τον κίνδυνο της Τουρκίας και τους κινδύνους οι οποίοι υπάρχουν στα Βαλκάνια και με τις εξελίξεις, αν δεν το δεχθούμε αυτό, αντιφάσκουμε προς εκείνο το οποίο πράγματι ευθύς εξ αρχής έχει τεθεί, όπως είπε και ο κύριος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε.

Μπορεί να υπάρχουν μειονεκτήματα, μπορεί να μην υπάρχει μία σόφρων άσκηση εξωτερικής πολιτικής, μπορεί να υπάρχει διχασμένη ψυχική διάθεση του λαού να αποδεχθεί ορισμένα πράγματα, λόγω αυτής της αντιφάσεως η οποία υπάρχει στην ασκουμένη κυβερνητική πολιτική.

Εμείς αυτό δεν θα το θυσιάσουμε, εμείς αυτό δεν θα το θεωρήσουμε πρώτο έναντι της αξίας της διατηρήσεως της εθνικής οντότητας. Εδώ έχει την ευθύνη η Κυβέρνηση, διότι δεν διεχώρισε και δεν έγινε αντιληπτό και δεν κατέστησε φανερό και δεν έδωσε την αληθινή διάσταση του πολιτικού προβλήματος για τη διατήρηση της εθνικής μας οντότητας σε όλο τον ελληνικό λαό, για να διαχωρίσει την αξία της έννοιας του εθνικισμού.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Με την υποταγή στο ΝΑΤΟ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Δεν είμαστε, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε, εθνικιστές. Είμαστε όμως οπαδοί της αντίληψης της διατήρησης της εθνικής μας οντότητας. Και ο διαχωρισμός αυτών των δύο εννοιών έχει μεγάλη σχέση, διότι μας αρέσει να έχουμε καλές σχέσεις με όλο τον κόσμο και να είμαστε διεθνιστές και να είμαστε ειρηνιστές.

Αλλά τη στιγμή κατά την οποία απειλείται η εθνική μας οντότητα και απειλείται από την Τουρκία και απειλείται και από τις εξελίξεις, οι οποίες έπονται εδώ στα Βαλκάνια, δεν μπορούμε να λέμε ότι είμαστε διεθνιστές, χωρίς να υπερασπιζόμαστε με όλα τα μέσα και με όλο τον αγώνα και με όλο το περιεχόμενο του αγώνα, ο οποίος επιτρέπεται, την αξία της έννοιας της εθνικής οντότητας.

Επομένως, εμείς διαχωρίζουμε ως ΔΗ.Κ.ΚΙ. την αξία της έννοιας της εθνικής οντότητας, την οποία υπερασπιζόμαστε, έναντι οποιασδήποτε έννοιας εθνικισμού. Τον εθνικισμό, σας τον επιστρέφουμε. Δεν είναι εθνικισμός η προστασία της εθνικής οντότητας. Δεν είμαστε διεθνιστές υπό την έννοια να απορρίψουμε την αξία της έννοιας της υπεράσπισης της εθνικής μας οντότητας.

Επομένως, αυτά που έχουν σχέση, τα λέμε και τα

αποδεχόμαστε. Και είναι υπεύθυνη η Ευρωπαϊκή Ένωση, διότι εμείς είμαστε τα σύνορα της Ευρώπης. Δεν θα είχαμε ανάγκη να φθάσουμε στο πολυδάπανο των εξοπλισμών και ταυτόχρονα να μας λείπει η Ευρωπαϊκή Ένωση...

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Το ΝΑΤΟ το ζητάει αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Λέω και το ένα και το άλλο, κύριε Κόρακα. Μην τα βάζετε μαζί μου, διότι γνωρίζετε. Σας λέω, πως λέω και το ένα και το άλλο. Η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση από τη μία πλευρά θέλει να εισέλθουμε στην Ο.Ν.Ε. και από την άλλη μεριά μας δημιουργεί με την έλλειψη υποστήριξης για την προστασία των συνόρων μας την υποχρέωση να επιβαρυνόμαστε με τρισεκατομμύρια για την εθνική μας άμυνα.

Επομένως, εδώ τι θα κάνουμε, κύριε Κόρακα; Επειδή η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν δέχεται την προστασία των συνόρων μας και από την άλλη πλευρά μας επιβαρύνει με τα εκατομμύρια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Μην απευθύνεστε προσωπικά, κύριε Τσαφούλια, σας παρακαλώ. Προσωπικά σε κανέναν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ:... εμείς θα πούμε όχι στο νομοσχέδιο της παλλαϊκής άμυνας, όχι στην προστασία της εθνικής μας οντότητας, όχι στην προστασία του εθνικού μας κύρους, επειδή υπάρχουν αυτές οι προϋποθέσεις, που μπορεί να λειτουργούν και λανθασμένα από την άσκηση μιας εσφαλμένης κυβερνητικής πολιτικής.

Όχι. Εμείς λέμε ναι, διότι εν όψει όλων αυτών τα οποία οπωσδήποτε θα περάσουν, θα δει την αλήθεια ο ελληνικός λαός και θα αποδεχθεί τη θέση μας ως μία ειλικρινή θέση λειτουργίας, εξυπηρέτησης των εθνικών συμφερόντων για τη διατήρηση της εθνικής μας οντότητας.

Υπήρξε μία εποχή που η παλλαϊκή άμυνα απέτελεσε το περιεχόμενο του αγώνα σας. Λέγατε για περιεχόμενο αγώνος και ήταν περιεχόμενο αγώνος ολόκληρου του ελληνικού λαού κάποτε, εναντίον του ξένου κατακτητή. Η παλλαϊκή άμυνα τότε έμοιαζε με τα μεγάλα εμβλήματα τα οποία είχατε δημιουργήσει και τους ωραίους στίχους των τραγουδιών, για να ξεπεράσουμε μία περίοδο δύσκολη και να φθάσουμε σε μία άλλη περίοδο.

Την ώρα όμως που υπήρξε διαφοροποίηση των δύο περιόδων δεν μπορείτε αυτό ποτέ να το μνημονεύετε ως λειτουργικό στόχο ενάντια στο ΔΗ.Κ.ΚΙ, το οποίο σας είπα για ποιους σκοπούς ψηφίζει το παρόν νομοσχέδιο.

Πράγματι στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν υπάρχει οπωσδήποτε αντιμετώπιση του ν.17/1974 και του ν.2344/1995. Θα έπρεπε να υπάρξει μία κωδικοποίηση, κατάργηση όλων των προγενεστέρων, μία ριζική αναμόρφωση λειτουργίας διατάξεων, προσαρμοσμένων προς την πραγματικότητα.

Αντιλαμβανόμενος, κύριε Υπουργέ, τι ήταν το ελαττωματικό, τι ήταν ελλειμματικό κατά τη λειτουργία του ν. 2344/1995, τι ήταν ελαττωματικό και ελλειμματικό κατά τη λειτουργία του ν. 17/1974, αυτά να τα καταργήσετε και να φέρετε ένα ενιαίο κωδικοποιημένο κείμενο νομοσχεδίου για την παλλαϊκή άμυνα. Αυτοί οι νόμοι "έφαγαν το ψωμί τους", έδρασαν, εφαρμόστηκαν και απέτυχαν. Εκείνο το οποίο απέτελεσε την αποτυχία τους δεν είναι περιεχόμενο διατάξεων του νομοσχεδίου για την παλλαϊκή άμυνα. Εκείνο το οποίο απέτελεσε την αποτυχία τους και τη μη σωστή εφαρμογή τους δεν περιέχεται με προσδιοριστικά στοιχεία στις διατάξεις ώστε πράγματι να πιστέψουμε ότι αυτά ήταν άχρηστα και σεις φέρατε κάτι το χρήσιμο.

Γι' αυτόν το λόγο, μέχρι να γίνει η συζήτηση των άρθρων πρέπει οπωσδήποτε να αναμορφώσετε, να διαμορφώσετε όλες εκείνες τις διατάξεις, οι οποίες θα προσδιορίζουν ένα περιεχόμενο καλής εφαρμογής για το νομοσχέδιο της παλλαϊκής άμυνας και θα είναι πράγματι σωστό.

Η παρατήρηση του κ. Σπηλιωτόπουλου για την παράγραφο β' του άρθρου 6, εμένα με βρίσκει σύμφωνο, ανεξάρτητα εάν ψηφίζω κατ'άρχην το νομοσχέδιο. Μπορεί να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής, αλλά η διαμόρφωση μίας διάταξης η οποία θα προσδιορίζει πραγματικά καλή εφαρμογή και θα

έχει αποτελέσματα δεν συνάδει με τη β' παράγραφο. Του είπατε ότι είναι για τις δευτερεύουσες δουλειές κλπ. Εδώ υπάρχει αοριστία.

Λέει: "Η αυτοάμυνα στους δήμους και στις κοινότητες όπου συγκροτούνται, η επιτήρηση των ακτών της περιοχής τους προκειμένου να αποφευχθεί η προσέγγιση εχθρικών στρατιωτικών τμημάτων, η φρούρηση κοινωφελών έργων και εγκαταστάσεων, η προστασία του άμαχου πληθυσμού, η παροχή πρώτων βοηθειών, η διακομιδή και νοσηλεία τραυματιών κλπ". Αυτές είναι εξειδικευμένες λειτουργικές ιδιότητες που θα πρέπει να αποκτήσουν τα μέλη, δηλαδή ο λαός, οι πολίτες, ώστε πράγματι να έχουν αυτό το περιεχόμενο της αποστολής που λέει το άρθρο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Επομένως αυτό δεν μπορούν να το κάνουν αυτοί. Ως εκ τούτου, αφού δεν μπορούν να το κάνουν αυτοί, θα πρέπει να υπάρξει προσδιοριστικό περιεχόμενο λειτουργίας εφαρμογής της διατάξεως, ώστε να έχει πρακτικά αποτελέσματα. Θα πρέπει να υπάρξει σύνδεση του περιεχομένου της διατάξεως εν σχέση με την εκπαίδευση, η οποία πρέπει να παρέχεται, σχετικά με τον τρόπο της, ώστε πράγματι να πούμε ότι αυτή η διάταξη θα έχει πρακτική εφαρμογή.

Επομένως, σε αυτήν την περίπτωση οπωσδήποτε θα πρέπει να υπάρξει αναμόρφωση, θα πρέπει να υπάρχουν οπωσδήποτε διευκρινιστικές καθοριστικές γραμμές, που θα προσδιορίζουν το περιεχόμενο της εφαρμογής του νόμου ως ασφαλούς. Διότι εάν δεν υπάρξει αυτό, θα γίνει ό,τι έγινε και με τους άλλους νόμους, με το νόμο 2344/1995.

Η μεγαλύτερη αποστολή του νόμου του '95 δεν ήταν η εφαρμογή του αυτή καθαυτή, δεν ήταν η εφαρμογή του περιεχομένου του νόμου, ήταν η πραγματική διδαχή της αποστολής του νόμου αυτού και η πραγματική διδαχή της αξίας του λέγειν του νόμου αυτού στους πολίτες. Η πλήρης διαφώτιση των πολιτών περί της πραγματικής κατάστασης που έπρεπε να το αντιμετωπίσουν ως θεομηνία, ως φυσική καταστροφή, ως τεχνολογική καταστροφή, ώστε να γίνουν αποδέκτες ψυχικοί και πνευματικοί του έργου το οποίο ήλεγχε ο νόμος 2344/95. Εσείς απομακρυνθήκατε από αυτήν την πνευματική αποστολή, από αυτήν την ψυχική αποστολή που είχε το διάταγμα. Και εφαρμόσατε γραμμές αρχές με την ψυχή και το πνεύμα των ανθρώπων που καλούσαμε να αντιμετωπίσουν τις φωτιές.

Ο Τζουμάκας, τι έκανε με τον νόμο 2344/95; Έκανε καμία ψυχική και πνευματική προπαρασκευή; Έκανε καμία διαφώτιση στο λαό, ότι επικείμενη πυρκαγιά κλπ; Από το Φεβρουάριο οι νομάρχες τι έκαναν; Ποια η αντιμετώπιση του κινδύνου του προβλήματος που προέκυψε από τις πυρκαγιές; Εδώ κήκε όλη η Ελλάδα και γίναμε απλοί θεατές, Βουλευτές, Κυβέρνηση, λαός. Φθάσαμε σε ένα σημείο απόγνωσης, να μη λειτουργεί ούτε η σκέψη μας, γιατί δεν υπήρξε πνευματική και ψυχική προπαρασκευή εφαρμογής του νόμου 2344/95. Νεκροί οι νομάρχες, νεκροί οι πολίτες, νεκρές οι επιτροπές, νεκρός ο σχεδιασμός για την αντιμετώπιση αυτής της πολιτικής προστασίας. Πώς γίνεται; Επομένως, αφού αυτό δεν το εμψυχώσατε τότε και δεν του δημιουργήσατε τις προϋποθέσεις να εφαρμοσθεί σαν ένας καλός νόμος για να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα, πώς σήμερα δεν τον καταργείτε αυτόν και δεν συγκεκριμενοποιείτε σε αυτές τις διατάξεις τον τρόπο λειτουργίας, ώστε να γίνει αυτό; Έπρεπε το περιεχόμενο του νόμου να έχει διαφωτιστικό χαρακτήρα. Αποδεκτικό χαρακτήρα πνευματικής και ψυχικής επαφής προς τον πολίτη. Δεν τον έχει.

Δίνετε εδώ στρατιωτικές εντολές στο άρθρο 4, περί συμμετοχής όλων των Υπουργείων, Εθνικής Άμυνας, Δημοσίας Τάξεως, Εσωτερικών κλπ. και λειτουργεί αυτό σαν άψυχο υλικό, σαν άψυχο περιεχόμενο προς τους πολίτες. Μα οι πολίτες είναι πολίτες, δεν είναι πολιτικοί ούτε στρατιωτικοί. Εδώ δεν απευθύνεσθε σε στρατό, κύριε Τσοχατζόπουλε, απευθύνεσθε σε πολίτες. Πρέπει να καταστήσετε ενεργότερο, σαφέστερο και ερμηνευτικότερο το λειτουργήμα που θα

έχει ο πολίτης εν όψει της αποστολής που του αναθέτετε. Και για να το κάνετε αυτό πρέπει να έχετε διάταξη η οποία να προπαρασκευάζει μέσω των νομαρχιών ειδικά την ψυχή και το πνεύμα των πολιτών, οι οποίοι θα κληθούν να αντιμετωπίσουν την μεγάλη καταστροφή είτε φυσική είτε τεχνολογική. Εδώ, δηλαδή, απολιθωμένα χρησιμοποιεί στρατιωτική διαταγή για να κινητοποιηθούν οι υπηρεσίες, να κάνουν τι; Αφού λείπει η διαφώτιση. Ο λαός καίγεται και δεν τον ενδιαφέρει.

Γι' αυτόν το λόγο πρέπει να υπάρξει μέχρι την ψήφιση του νομοσχεδίου μια πλήρης εναρμόνιση του περιεχομένου αυτών των διατάξεων, σε σχέση με εκείνο το οποίο καλείται να εφαρμόσει ο λαός και οι πολίτες, ώστε να δυνευθούν μέσα από τη λειτουργία της σκέψης του πνεύματος και της ψυχής τους, την αναγκαιότητα της αποδοχής της συμμετοχής τους, διότι η αποδοχή της συμμετοχής τους αυτήν τη στιγμή είναι αναγκαστική και γι' αυτό υπάρχουν και οι κυρώσεις. Και συμφωνώ ότι δεν θα έπρεπε να υπάρχουν ούτε καν κυρώσεις. Διότι εάν υπήρχε πνευματική και ψυχική αποδοχή του περιεχομένου του νομοσχεδίου δεν χρειαζόντουσαν καθόλου κυρώσεις. Επομένως, να ποιο είναι το υπερέχον στην προκειμένη συζήτηση. Δεν είναι ότι δεν δεχόμαστε το νόμο. Πρέπει να αναπροσαρμοσθεί. Δεν δεχόμαστε τον τρόπο λειτουργίας των διατάξεων, οι οποίες απομακρύνουν τον πολίτη από την υποχρέωση που θα έχει βάση της ηθικής του δύναμης, του δικού του ηθικού στοιχείου και του πνευματικού και του ψυχικού του στοιχείου να συμμετάσχει στη λειτουργία αυτών των διατάξεων, για να μπορέσει να αποφευχθεί ο κίνδυνος.

Ακριβώς αυτά που είπα, είναι εκείνα τα οποία πιστεύει το ΔΗ.Κ.ΚΙ. Το ΔΗ.Κ.ΚΙ. πιστεύει ότι εν όψει των μεγάλων κινδύνων που υπάρχουν στα εξωτερικά μας προβλήματα, εν όψει του κινδύνου της Τουρκίας, εν όψει των κινδύνων που περικλείονται από τις πολιτικές εξελίξεις στα Βαλκάνια και εν όψει ενός άλλου στοιχείου, του στοιχείου ότι πρέπει πλέον ο ελληνικός λαός να συμμετάσχει στη λειτουργία της σκέψης, ώστε και με τα χέρια του και με την συμμετοχή του και την προσωπική του παρέμβαση να φέρει ένα καλό. Να φθάσει από το σημείο της αδιαφορίας να τα περιμένει από μία Κυβέρνηση που εξελέγη για μία τετραετία.

Είναι ένα αντιπαιδαγωγικό νομοθετικό διάταγμα. Δηλαδή αυτήν τη στιγμή δεν δέχομαι αυτά που λένε για στρατιωτικοποίηση κλπ. Αυτά είναι όλα παραμύθια. Δέχομαι ότι δεν μπορεί σήμερα στον 20ό αιώνα και με τις αντιλήψεις αυτές να στρατιωτικοποιηθεί ο λαός. Δεν δέχομαι τις αντιλήψεις ούτε του Συνασπισμού ούτε του ΚΚΕ ούτε της Νέας Δημοκρατίας. Δέχομαι αντιλήψεις άλλες. Δέχομαι τις αντιλήψεις ότι πράγματι αυτά δεν συμβαίνουν ούτε στρατιωτικοποιείται ο λαός ούτε ο λαός φοβάται, είναι πολιτισμένος, είναι η περίοδος της μεγάλης τεχνολογικής επανάστασης και δεν έχουν αυτά θέση στη σημερινή εποχή.

Δέχομαι όμως ότι είναι ένα αντιπαιδαγωγικό μέτρο αυτό το νομοσχέδιο, διότι θα αρχίσει να αντιλαμβάνεται τη συμμετοχή του ως μεγάλη αξία της έννοιας της διευθετήσεως των πολιτικών μας πραγμάτων χωρίς πάντοτε την παρουσία της Κυβέρνησης. Δηλαδή, ενώ σήμερα τα χέρια του τα δένει ο λαός και λέει "θα δούμε στην τετραετία τι θα γίνει", θα αρχίσει μετά να σκέπτεται με τη λειτουργία του νομοσχεδίου αυτού και πολιτικά. Θα αρχίσει να σκέπτεται ότι η υπόθεση δεν είναι μόνο δική σας. Δεν είναι της εκάστοτε κυβερνήσεως. Αλλά είναι η δική του παρέμβαση. Και παρέμβαση μπορεί να υπάρξει με τη διαφωνία του για τη λειτουργία της εφαρμογής του νόμου τον οποίο φέρνετε και με τις διατάξεις του οποίου διαφωνούμε.

Εν ονόματι όλων αυτών των πραγμάτων και εν ονόματι της αλήθειας ότι το ΔΗ.Κ.ΚΙ. αγωνίζεται για πραγματικές αξίες, αγωνίζεται για την πνευματική, ψυχική επαφή του λαού με την εξουσία και για την είσοδο του λαού στην εξουσία και για την προστασία των εθνικών συμφερόντων που είναι υπερτέρα έννοια οποιασδήποτε άλλης έννοιας, υπερψηφίζει κατ' αρχήν το νομοσχέδιο, αλλά επιφυλάσσεται στις επιμέρους διατάξεις να αντιμετωπίσει το πρόβλημα με την πραγματικότητα και τις

περιστάσεις οι οποίες επιβάλλουν για να γίνει μια ορθή εφαρμογή του νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωαννίδης έχει έχει το λόγο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θα αρχίσω από μια διαδικαστική παρατήρηση, γιατί έγινε πολύς λόγος. Επειδή το νομοσχέδιο αυτό έρχεται στα θερινά Τμήματα και δεν εισήχθη στην Ολομέλεια.

Είναι σαφές, το λέει και η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, ότι σύμφωνα με τα παγίως ισχύοντα και με τη διάταξη του Συντάγματος, αλλά και με τον Κανονισμό της Βουλής, ορθώς μπορεί να έλθει ένα νομοσχέδιο αυτής της υφής στα θερινά Τμήματα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δεν λέει αυτό. Λέγει ότι δεν φαίνεται πως μπορεί να δημιουργήσει ζητήματα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Δεν θέτει θέμα αντισυνταγματικότητας, αλλά θέμα δεοντολογίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Εν πάση περιπτώσει αυτό είναι, αν θέλετε, μία λεπτομέρεια. Εκείνο όμως που μου έκανε εντύπωση στις αγορεύσεις όλων των συναδέλφων είναι ότι, ενώ ουσιαστικά αποδέχονται την ανάγκη παλλαϊκής άμυνας ή ό,τι αυτό εκφράζει ως έννοια, εν τέλει, πλην του ΔΗ.Κ.ΚΙ., με κάποιες επιμέρους παρατηρήσεις λένε ότι καταψηφίζουν το νομοσχέδιο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Μπορεί να είναι βασικά ζητήματα.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Μπορεί να είναι βασικά ζητήματα αλλά η διατύπωση της απόψεώς σας είναι ότι, αν αποδεχόμαστε κάποια "εάν", θα ψηφίζατε και σεις το νομοσχέδιο. Τα "εάν" που βάζετε βέβαια είναι τέτοια και τόσα, ώστε απλώς με κάποιο κομψό τρόπο για να μην εμφανιστείτε ότι δεν υιοθετείτε την έννοια της παλλαϊκής άμυνας...

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Δεν είναι επιμέρους ζητήματα.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Λέτε συγκεκριμένα: "Αν κατηγορείτο το νομοθετικό αυτό διάταγμα, αν είχε εθελοντικό χαρακτήρα και μόνο για τους άνδρες στις παραμεθόριες περιοχές και φυσικά μόνο εν καιρώ πολέμου για την υπεράσπιση των συνόρων μας". Μα τότε θα επρόκειτο για κάτι άλλο. Δεν θα επρόκειτο ούτε για παλλαϊκή άμυνα αφού θα εξαιρούντο οι γυναίκες και θα εξαιρείτο όλη η άλλη Ελλάδα και θα ήταν μόνο οι παραμεθόριες περιοχές. Αν μάλιστα περιοριζόταν εν καιρώ πολέμου, τότε δεν θα ερχόταν να καλύψει μια τόσο προφανή ανάγκη που έρχεται να καλύψει αυτό το σχέδιο νόμου, ενός γενικότερου συντονισμού όλων των υπηρεσιών αλλά και κινητοποίησης, συντονισμού και αξιοποίησης των πολιτών στην αντιμετώπιση τεχνολογικών ή φυσικών καταστροφών.

Και όλοι όταν έρθουν αυτές οι ώρες, που ποτέ να μην έρχονται, αλλά κατά καιρούς έρχονται ως σεισμοί ή ως πυρκαγιές ή άλλες φυσικές καταστροφές, λέμε που είναι ο κρατικός μηχανισμός, γιατί δεν κινητοποιήθηκαν όπως έπρεπε οι πολίτες, να που δεν κινητοποιήθηκε το τάδε ή το δείνα Υπουργείο. Και έρχεται το παρόν νομοσχέδιο να δώσει μία λύση αναθέτοντας ουσιαστικά την πρωτοβουλία στον Υπουργό Αμύνης και στο ΚΥΣΕΑ, ούτως ώστε και σ' αυτές τις περιπτώσεις των εθνικών καταστροφών –είτε φυσικές καταστροφές είναι είτε τεχνολογικές ο μη γένοιτο που μπορεί να προκύψουν από διάφορα περιστατικά– να υπάρχει ένας γενικότερος συντονισμός εκ μέρους του Υπουργού Αμύνης με εισήγησή του στο ΚΥΣΕΑ. Περαιτέρω δε το νομοσχέδιο αναθέτει σε κάθε ένα από τέσσερις ή πέντε Υπουργούς συγκεκριμένες αρμοδιότητες. Λέει τι πρέπει να κάνει ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, λέει τι πρέπει να κάνει ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης ή ο Υπουργός Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ή ο Υπουργός Μακεδονίας Θράκης, οι γενικοί γραμματείς, οι νομάρχες και οι δήμαρχοι. Δηλαδή είναι ένα νομοσχέδιο που κατασφαλίζει μια ολοκληρωμένη προσπάθεια συντονισμού κατά την αντιμετώπιση εκτάκτων περιστάσεων εν καιρώ ειρήνης από φυσικές καταστροφές, αλλά φυσικά και εν καιρώ πολέμου ή εν καιρώ

θερμών επεισοδίων και δεν ξέρω τι άλλο. Διότι μου κάνει και εντύπωση, αν θέλετε μία πλευρά τουλάχιστον της Αντιπολίτευσης, να παραγνωρίζει την ένταση και την έκταση των κινδύνων που αντιμετωπίζει η χώρα. Δεν είναι κανείς πιο φιλειρηνιστής, πιο φανατικά αφοσιωμένος στην ειρήνη από μας. Δεν μπορούμε να αναγνωρίσουμε σε κανένα ένα τέτοιο τίτλο. Έχουμε τίτλους φιλειρηνικούς, δεν τους επικαλούμαστε για να πούμε ότι είμαστε εμείς πιο φιλειρηνικοί από άλλους, αλλά έχουν γνώση οι φύλακες. Δεν μπορεί κανείς Έλληνας σήμερα να παραγνωρίζει τους κινδύνους που υπάρχουν και για τους οποίους είναι ανάγκη να υπάρξει και ο συντονισμός και η κινητοποίηση που προβλέπεται με τη συγκρότηση της παλλαϊκής άμυνας. Ούτε είναι δυνατόν να λέμε ότι υπάρχει εθνοφυλακή εκεί που δεν υπάρχει, σε ορισμένα νησιά παραδειγματος χάρη και όπου έρχεται το νομοσχέδιο να καλύψει και αυτήν την ανάγκη με τη δημιουργία της παλλαϊκής άμυνας. Και δεν καταλαβαίνω και την περίεργη αντίληψη που διατυπώθηκε από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας με φράσεις μάλιστα τουλάχιστον άκομψες.

Διαβάζω εδώ τι μας είπε ο κ. Λυμπερακίδης. "Εντάσσουμε –λέει– "τις γιαγιάδες και τους παπούδες στο κόλπο για να θυσιαστούν", "τους στέλνουμε ως πρόβατα για σφαγή" και επανέλαβε στο τέλος "να θυσιαστούν σαν αρνιά". Είναι εξωφρενικό να ακούγονται αυτά τα πράγματα. Το ό,τι δηλαδή σε μια κρίσιμη στιγμή θα πρέπει να μπορεί ο πολίτης είτε είναι άνδρας είτε γυναίκα να συνεισφέρει στην αντιμετώπιση ενός μεγάλου κινδύνου για τη χώρα με τις ενέργειες που μπορεί να κληθεί να κάνει μέσω της παλλαϊκής άμυνας είτε για την παρακολούθηση είτε για την φρούρηση ή για οποιαδήποτε άλλη αποστολή, αυτό θα πρέπει να θεωρηθεί ότι είναι εξόντωση του πληθυσμού με το να τον στείλουμε ως αρνί, όπως είπε ο κ. Λυμπερακίδης, για να σφαγιασθεί και δεν είναι μία αυτονόητη θα έλεγα υποχρέωση του κάθε πολίτη, της κάθε γυναίκας αυτής της χώρας όταν η χώρα βρίσκεται σε κίνδυνο;

Το νομοσχέδιο έρχεται να καλύψει αυτήν την αυτονόητη υποχρέωση, να μην την αφήσει απλώς στην πρωτοβουλία των πολιτών που δεν είναι και δυνατόν να είναι συντονισμένη και οργανωμένη ως εκ τούτου και αποτελεσματική. Έτσι δίνεται η δυνατότητα σ' αυτό το σχηματισμό, κάτω από την ευθύνη και την ηγεσία της Κυβέρνησης του ΚΥΣΕΑ, του Υπουργού Αμύνης και μια σειρά άλλων Υπουργών, αλλά και νομαρχών και δημάρχων κ.ο.κ., να αξιοποιήσει όλο το έμπυχο υλικό που διαθέτει αυτή η χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Συνασπισμού κ. Μουσταφά Μουσταφά. Θα μου επιτρέψετε να παρατηρήσω ότι ένα κόμμα το οποίο τιμώ, όπως ο Συνασπισμός, επρότεινε ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο για τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου τον αγαπητό και λίαν συμπαθή σε εμένα συνάδελφο κ. Μουσταφά Μουσταφά, ο οποίος είναι γνωστό ότι είναι μουσουλμάνος. Και κανείς ψόγος για αυτό. Απλώς θέλω να σημειώσω: Θα ήταν ποτέ δυνατόν στη γειτόνα χώρα, την Τουρκία σε συζήτηση νομοσχεδίου αυτής της μορφής...

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Μα, κύριε Πρόεδρε, αυτά είναι απαράδεκτα.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Κύριε Πρόεδρε...

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Με συγχωρείτε. Σας παρακαλώ! Εγώ το χαιρετίζω αυτό, κύριοι συνάδελφοι. Δεν το ψέγω, το χαιρετίζω.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΑΛΦΙΕΡΗ: Έλεος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ!

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κανένα έλεος, κυρία μου. Σας τιμώ σας λέω. Και εσείς μου λέτε το αντίθετο;

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Κόρακα, θα σας παρακαλέσω πάρα πολύ!

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Λέω ότι το χαιρετίζω και το επαναλαμβάνω. Αλλά γιατί δεν πρέπει και δεν δικαιούμαι να κάνω και τη σκέψη, τι συμβαίνει στη γειτόνα χώρα, η οποία είναι η

χώρα που μας απειλεί;

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Εκπρόσωπος της είναι;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Όχι δεν απευθύνομαι σε εσάς. Σκέψεις δικές μου διατυπώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ να μη γράφεται τίποτα από τις παρεμβάσεις είτε του κ. Κόρακα ή οποιουδήποτε άλλου.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Επαναλαμβάνω, προς άρσιν πάσης παρεξηγήσεως, ότι και το κόμμα του ορθά έπραξε και εγώ τιμώ ιδιαίτερος τον κ. Μουσταφά Μουσταφά. Και δεν σχολιάζω καν το γεγονός αυτό καθ'αυτό. Αναφέρομαι όμως στον τρόπο που η χώρα μας ορθώς αντιμετωπίζει τους πολίτες Έλληνες μουσουλμάνους και τον εκπρόσωπο τους, πράγμα που δεν συμβαίνει στη γειτόνα χώρα, ούτε με τους Κούρδους ούτε με πολλούς άλλους ούτε με τους ελληνικής καταγωγής υπηκόους και ούτε βεβαίως με σεβασμό της διεθνούς νομιμότητας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας. Αυτό δεν πρέπει να σας ξενίζει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Λυμπερακίδης αμφισβήτησε, είπε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ανησυχεί για τον πατριωτικό του χαρακτήρα επειδή κινδυνεύει να τον χάσει τάχα με την σήμερα ασκούμενη εξωτερική πολιτική και για αυτό επανέρχεται σε ξαναξεσταμένα φαγητά, όπως ήταν οι αρχικές απόψεις από το 1982 για την παλλαϊκή άμυνα.

Θα έλεγα στον κ. Λυμπερακίδη να μην ανησυχεί για τον πατριωτικό χαρακτήρα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και θα υπενθυμίσω ότι σε αυτόν τον τόπο λίγο πολύ ξέρουμε και ιστορία και ξέρουμε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που είναι η συνέχεια της μεγάλης δημοκρατικής παράταξης, είναι η παράταξη επί των ημερών της οποίας και η Ελλάδα έγινε όση είναι μέχρι σήμερα και δεν προκλήθηκε καμία εθνική καταστροφή. Κάθε σπιθαμή γης που ελευθερώθηκε σε αυτήν τη χώρα για να γίνει η χώρα όπως είναι σήμερα, ελευθερώθηκε από κυβερνήσεις της παρατάξεώς μας. Και κάθε εθνική συμφορά ήρθε όχι επί των ημερών δικών μας κυβερνήσεων ή κυβερνήσεων της δικής μας παρατάξεως, αλλά της παρατάξεως του κ. Λυμπερακίδη.

Το σχέδιο νόμου που συζητούμε έρχεται, όπως είπα και πριν, να ολοκληρώσει μία προσπάθεια για το συντονισμό όλων ώστε να μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τόσο τους υπαρκτούς εξωτερικούς κινδύνους όσο και τις ενδεχόμενες συμφορές από φυσικές καταστροφές ή άλλες αιτίες. Και θα έλεγα ότι θα μπορούσε να έχει κανείς διαφορετικές απόψεις επί συγκεκριμένων ρυθμίσεων επί των άρθρων, θα το θεωρούσα αυτό πολύ φυσιολογικό, αλλά όχι να έχει αντίρρηση επί της αρχής, όπως διατυπώθηκε από όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης πλην του ΔΗ.Κ.ΚΙ.

Ο κ. Σπηλιωτόπουλος, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, είπε μάλιστα: Για τη γενική αρχή της παλλαϊκής άμυνας δεν έχουμε καμία αντίρρηση.

Είπε επίσης ότι θεωρεί μια ρύθμιση, που εισάγει το νομοσχέδιο, που δεν έχει σχέση με την παλλαϊκή άμυνα, αλλά είναι ρύθμιση, στην οποία αναφέρθηκε ο κύριος Υπουργός για τη σύσταση της επιτροπής για τους εξοπλισμούς, ότι είναι απολύτως αναγκαία και χρήσιμη.

Όμως, για μεν την παλλαϊκή άμυνα διетύπωσε μια άποψη τουλάχιστον περίεργη κατ' εμέ, ότι το υφιστάμενο νομικό καθεστώς καλύπτει πλήρως τις ανάγκες της χώρας, ενώ αυτό δεν συμβαίνει και έμπρακτα έχει επιβεβαιωθεί ότι δεν συμβαίνει, για δε την άλλη διάταξη είπε ότι ενώ την υιοθετεί, ανησυχώντας μήπως τυχόν γίνουν μη αξιοκρατικές επιλογές, την καταψηφίζει και αυτήν.

Όμως, εάν υπάρχει μια κυβέρνηση, που έχει αποδείξει έμπρακτα ότι επιχειρεί σ' αυτόν τον τόπο, με θεσμικό πλαίσιο που καθιέρωσε και με όλες τις γενικότερες λειτουργίες της, να καθιερώσει την αξιοκρατία, είναι αυτή η Κυβέρνηση Σημίτη. Η σημερινή Κυβέρνηση και ο Υπουργός Άμυνας, αν μπορεί να επαινεθούν για κάτι χωρίς καμιά αμφιβολία, είναι γιατί εφαρμόζουν –όπως και η προηγούμενη Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.– τον αποκληθέντα "Νόμο Πεπονή", διευρυμένο πλήρως πια με έναν τρόπο που κατοχυρώνει πλήρως την

αξιοκρατία. Ακόμη και στους χώρους εκείνους, όπου δεν είναι δυνατή η εφαρμογή αυτού του νόμου, εμπράκτως αποδεικνύει με τις επιλογές της κάθε μέρα ότι στοχεύει στις αξιολογικές επιλογές των προσώπων. Και είναι πια κοινή συνείδηση σε όλους μας νομίζω ότι είναι εκ των ων ουκ άνευ οι αξιολογικές επιλογές, για να μπορέσει να λειτουργήσει ολόκληρος ο κρατικός μηχανισμός αποδοτικότερα. Γιατί, όσο και αν είναι καλό ένα θεσμικό πλαίσιο, η ιστορία έχει επιβεβαιώσει ότι πολύ σημαντικός είναι και ο ρόλος των προσώπων. Και όπου υπάρχουν άξια πρόσωπα, τα πράγματα προχωρούν, ενώ όπου δεν υπάρχουν άξια πρόσωπα, εκεί τα πράγματα δεν προχωρούν.

Συνεπώς, δεν μπορώ να δικαιολογήσω την προκαταβολική καχυποψία, που θα μπορούσε να απευθύνεται σε άλλες κυβερνήσεις, την οποία νομίζω ότι θα έπρεπε να προσέξετε. Η παρατήρηση αναφέρεται στο νομικό καθεστώς που ισχύει, με την έννοια της αποκθάρσης του νομικού καθεστώτος, δηλαδή και του 17/74 και του νόμου του 1995, από τις διατάξεις που πιθανόν μετά από την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου δεν είναι αναγκαίο να υπάρχουν ή από ρυθμίσεις, που μπορεί να οδηγήσουν σε κάποια σύγχυση και της κωδικοποίησης όλων των σχετικών διατάξεων.

Κύριε Υπουργέ, έγινε μία παρατήρηση από τον κ. Τσαφούλια προηγουμένως, την οποία νομίζω ότι θα έπρεπε να προσέξετε. Η παρατήρηση αναφέρεται στο νομικό καθεστώς που ισχύει, με την έννοια της αποκθάρσης του νομικού καθεστώτος, δηλαδή και του 17/74 και του νόμου του 1995, από τις διατάξεις που πιθανόν μετά από την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου δεν είναι αναγκαίο να υπάρχουν ή από ρυθμίσεις, που μπορεί να οδηγήσουν σε κάποια σύγχυση και της κωδικοποίησης όλων των σχετικών διατάξεων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Στο άρθρο 15 προβλέπεται η κωδικοποίηση και των τριών νόμων.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Είθετε δηλαδή προβλεπτικότερος και των παρατηρήσεων του κ. Τσαφούλια και της δικής μου αποδοχής της παρατηρήσεώς του.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Όπως επίσης και κανονισμός για τη λειτουργία.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παλλαϊκή άμυνα είναι μια ανάγκη για τον τόπο. Είναι μια ανάγκη και εν καιρώ ειρήνης και εν καιρώ πολέμου και εν καιρώ μίνι πολέμου ή θερμών επεισοδίων κλπ. Δεν χρειάζεται να επαναλάβω τα όσα είπα προηγουμένως.

Εκείνο που είναι βέβαιο είναι ότι πρέπει όλοι να αποδεχθούμε και να διακηρύξουμε την ανάγκη αυτήν, έτσι ώστε να εμψυχώσουμε και τον ελληνικό λαό και να του δώσουμε να καταλάβει ότι είναι και δική του ευθύνη. Γιατί υπάρχει, τα τελευταία χρόνια, μια γενικότερη τάση που μεταθέτει όλες τις ευθύνες στο κράτος. Ακούς: "Τι κάνει το κράτος;" "Όποιος δημοσιογράφος και αν ρωτήσει, όποιον πολίτη πάνω σε μία συμφορά, ακούει την απάντηση: "Πού είναι το κράτος; Τι κάνει το κράτος;" Όμως και ο πολίτης θα πρέπει να καταλάβει, σε τελευταία ανάλυση, πως όλοι είμαστε το κράτος.

Και βέβαια, την πρώτη ευθύνη την έχει η πολιτική ηγεσία. Και βέβαια, την πρώτη ευθύνη την έχουμε εμείς οι πολιτικοί. Αλλά και οι πολίτες έχουν και πρέπει να αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους.

Ευθύνη της πολιτικής ηγεσίας είναι να δίνει τη δυνατότητα στους πολίτες να λειτουργούν ως πολίτες, ως άνθρωποι που έχουν ευθύνη για τη μοίρα αυτού του τόπου.

Και αυτό νομίζω ότι έρχεται να κάνει το σημερινό νομοσχέδιο, το οποίο γι' αυτό βεβαίως εμείς, η πλειοψηφία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ψηφίζουμε. Και όχι απλώς ψηφίζουμε, αλλά χαίρεται, γιατί ήταν μια επείγουσα ανάγκη.

Και ελπίζω ότι το μέλλον θα αποδείξει την ορθότητα αυτού του νομοσχεδίου και την αναγκαιότητα επιψήφισής του, πράγμα που φαντάζομαι ότι θα γίνει μετά από δύο ημέρες και κατ' άρθρον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Δεν υπάρχει κανένα θέμα. Προφανώς, ζητάτε το λόγο επί προσωπικού. Παρακολούθησα όλη τη συζήτηση. Δεν υπάρχει τέτοιο θέμα.

Ο κ. Κεδίκογλου έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ο παριστάμενος και εισηγούμενος το νομοσχέδιο Υπουργός κ. Τσοχατζόπουλος έχει την μεγάλη τύχη και τιμή να είναι ίσως ο μοναδικός Υπουργός του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο οποίος εισηγήθηκε στη Βουλή νομοσχέδια, τα οποία εκράτησαν, τα οποία υπήρξαν νομοσχέδια-μοχλοί, επενέβησαν στην ελληνική κοινωνία, με πρώτο βεβαίως το νομοσχέδιο περί δημοσίων έργων ν. 1448, που πέρασαν δεκατέσσερα χρόνια και ουσιαστικά δεν έχει σε τίποτε ξεπεραστεί. Απεναντίας πολλές προσθήκες μεταγενέστερες υπήρξαν αλυσιτελείς και εις βάρος του αν όχι βλαπτικές. Είναι ο Υπουργός ο οποίος εισηγήθηκε και άλλα νομοσχέδια όπως όσον αφορά την Διοίκηση την Τοπική Αυτοδιοίκηση και ατύχησε και η ελληνική κοινωνία και η Βουλή, μερικές φορές όταν μετατιθέμενος εγκατέλειπε το νομοθετικό του έργο στο μέσον, όπως συνέβη στο Υπουργείο Προεδρίας και πρόσφατα στο Υπουργείο Εσωτερικών. Αυτό βεβαίως, το πλήρωσε η χώρα, γιατί οι νόμοι που συμπληρώθηκαν από άλλους Υπουργούς δεν μπορούσαν να έχουν την ενάργεια, την αντίληψη και τη σύλληψη που είχε ο ίδιος ο εμπνευστής. Επίσης, εισηγήθηκε το νόμο 2344 περί πολιτικής προστασίας.

Είμαστε ιδιαίτερα ευτυχείς που ο Υπουργός αποτόλμησε σήμερα να φέρει το νομοσχέδιο με τον τίτλο "Παλλαϊκή Άμυνα", κάτι που είναι προς τιμήν του. Οφείλω να σημειώσω ότι η λέξη "παλλαϊκή" ήταν απαγορευμένη στο ελληνικό πολιτικό λεξικό μέχρι το 1974, ίσως και λίγο αργότερα, γιατί θεωρούνταν εκτός νόμου, αριστερή λέξη.

Δεύτερον, οφείλω να τον συγχαρώ, διότι επιτέλους γίνεται και για τη χώρα μας αυτός ο νόμος τον οποίο έχουν όλα τα προηγμένα κράτη. Ξεκίνησε το 1638 ως National Guard, εθνική φρουρά στις ΗΠΑ, συγκεκριμένα στη Βοστώνη και στη συνέχεια επεκτάθηκε σε άλλες πολιτείες. Είναι ανεξάρτητη η National Guard των ΗΠΑ ανήκει στην καθεμιά από τις πολιτείες, όμως τη γενική εποπτεία έχει και διατηρεί το Κογκρέσσο, όπως και για τις άλλες εξουσίες. Ακόμα η Garde National στη Γαλλία ήταν αυτή που, διαφύλαξε τη Γαλλική Επανάσταση εναντίον των Βουρβόνων, όταν έγινε η επέμβαση. Είναι, λοιπόν, μεγάλη τιμή για σας, κύριε Υπουργέ, που εισάγετε αυτό το νομοσχέδιο και βεβαίως για μας που το ψηφίζουμε. Χρήσιμον θα ήταν ίσως και νομικώς αναγκαίο, να ερχόταν στην Ολομέλεια.

Πέραν αυτών, το περιεχόμενο του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, αγαπητοί συνάδελφοι, έχει τις ρίζες του στην ελληνική ιστορία, έχει αρχή, όριο ή τέλος και περιεχόμενο, με πράξεις και ρήσεις ορισμένων ανδρών και η αρχή αυτού του νομοσχεδίου είναι η ρήση "εις αιωνός άριστος αμύνεσθαι περί πάτρης". Αναρωτήθηκε ένας πολεμιστής στην Τροία "οι αιωνοί δεν είναι καλοί" και η απάντηση του Πριάμου, αν θυμόσαστε από τον Όμηρο, ήταν "εις αιωνός άριστος αμύνεσθαι περί πάτρης".

Είχα την ευκαιρία να είμαι ανάμεσα στους λίγους που κατά καιρούς ο Ανδρέας Παπανδρέου στις αρχές έκανε στενώς διαλέξεις ή μαθήματα. Βλέποντας τώρα τον Θανάση Αλευρά θυμήθηκα ότι ο Γιάννης Αλευράς μετά το γάμο του με τη Χριστίνα μας παρέθεσε ένα γεύμα. Αν θυμάμαι καλά, ήταν μια υπόγεια ταβέρνα πίσω από τις φυλακές Αβέρωφ με το όνομα "Φωλιά της Όπερας". Εκεί είχε έρθει και ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο οποίος πήρε το λόγο κάποια στιγμή. Τότε με την ίδρυση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν η πρώτη φορά που αναφέρθηκε μετά τον εμφύλιο το ζήτημα του πατριωτισμού για όλους τους Έλληνες. Ως τότε η λέξη "πατριωτισμός" επιτρεπόταν να λέγεται μόνο από τους "νικητές" του εμφυλίου πολέμου. Μόνο αυτοί εθεωρούντο πατριώτες και απαγορεύονταν στους άλλους.

Και τότε μας μίλησε ο Ανδρέας Παπανδρέου αφού πρώτα περιέγραψε το κρυφό ειδύλλιο Γιάννη-Χριστίνας για την εθνική ανεξαρτησία, για τον πατριωτισμό ως το πρώτο καθήκον. Τώρα ο ψευτοευρωπαϊσμός και ο ψευτοδιεθνισμός προσπαθούν να

τον αφαιρέσουν, αν όχι να τον εξευτελίσουν. Και όταν τον ρωτήσαμε εμείς ποιο είναι το βάθος και πως βλέπετε την έννοια και την πραγματοποίηση μας είπε: "Εις οιωνός άριστος αμύνεσθαι περί πάτρης" είναι η αρχή, το όριο όμως ποιο είναι; και συνέχισε: Το όριο είναι αυτό που μου είπε ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας της Γιουγκοσλαβίας. Τον ρώτησα πως γίνεται εσείς χωρίς πυρηνικούς εξοπλισμούς, χωρίς-χωρίς, ανάμεσα στους δυο μεγάλους πόλους τη Σοβιετική Ένωση και το ΝΑΤΟ, τις Ηνωμένες Πολιτείες, να είστε σε ισορροπία και χωρίς προβλήματα; Βέβαια δεν παραβλέπεται η πολιτική φυσιογνωμία του Τίτο." Και η απάντηση του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας στον Ανδρέα Παπανδρέου είναι η εξής: "Πρόεδρε, το πράγμα είναι απλό. Έχουμε αποφασίσει να πεθάνουμε. Έτσι και τολμήσει κάποιος να πατήσει το πόδι του στη Γιουγκοσλαβία, εμείς έχουμε αποφασίσει να πεθάνουμε. Το πρώτο βήμα είναι να ανέβουμε όλοι στο βουνό". Σας το λέγω αυτό δε ακόμα, κύριε Υπουργέ, επειδή ιδιαίτερα τιμώ και την προσοχή σας και δεν θα ήθελα σε τίποτε να χρεωθείτε κάτι, γιατί πολλές προσπάθειες θα γίνουν για να σας χρεώσουν. Το λέω αυτό και για κάτι ακόμη.

Βεβαίως είναι πολύ καλή η πολιτική προστασία που συζητάμε, η παλλαϊκή άμυνα. Στον επίλογο, όμως, της πολύ καλής εισηγητικής έκθεσης του νομοσχεδίου που έχετε λέτε, κύριε Υπουργέ –και σ' αυτό δεν απαιτώ απάντηση, είναι δική μου τοποθέτηση, την κάνω ενώπιον της ιστορίας και του Κοινοβουλίου– ότι αυτό το σχέδιο νόμου έρχεται ως αρωγός της αποτρεπτικής μας πολιτικής θεωρώντας πως πέραν αυτής δίνουμε μια νέα ώθηση στη συλλογική ευθύνη έναντι του ατομικισμού. Πολύ ορθά και έτσι είναι. "Η συμμετοχή στην Π.Α.Μ. συνιστά τελικώς δικαίωμα στην υποχρέωση στη ζωή και για τη ζωή". Δεν μπορώ, όμως, να αποφύγω τον πειρασμό να μην αναφερθώ στους S-300 και να πω ότι προϋπόθεση της αποτροπής είναι η αμυντική ικανότητα της Κυπριακής Δημοκρατίας και βέβαια οι S-300 οι οποίοι όμως δεν θα πάνε στην Κύπρο ποτέ. Μην περιμένετε και μην εμπλέκεστε και μη φθείρεστε εσείς. Είστε ένα κεφάλαιο που χρειαζόμαστε. Διότι η εγκατάσταση των S-300 σημαίνει αναγνώριση ανταγωνιστή ή και αντιπάλου των ΗΠΑ στον πλανήτη. Ε αυτό δεν θα το κάνουν οι Ηνωμένες Πολιτείες. Οι πρόσφατες εξελίξεις στο δορυφορικό σύστημα, στους δορυφόρους που εκτοξεύθηκαν, στα ατυχήματα κλπ. δείχνουν ότι η Ρωσία παρά τα όσα προβλήματα έχει τώρα ως καπιταλιστική χώρα, εξακολουθεί να είναι ακόμη υπερδύναμη στρατιωτικώς. Και S-300 στην Κύπρο σημαίνει αναγνώριση ισοδυνάμου αντιπάλου, αναγνώριση άλλης αγοράς όπλων, αναγνώριση άλλης δύναμης. Γι' αυτόν το λόγο δεν θα επιτρέψουν εφόσον το μπορούν να πάνε ποτέ οι S-300 στην Κύπρο έστω και αν έχουν πληρωθεί. Την παρατήρηση αυτή δεν μπορώ να την αποφύγω για τον εαυτό μου και την ιστορία μου. Συμπληρώνω είκοσι δύο χρόνια στο Κοινοβούλιο.

Τέλος αγαπητοί συνάδελφοι, το ζήτημα της παλλαϊκής άμυνας, βεβαίως είχε ειπωθεί πολύ παλιότερα. Σας είπα ποια είναι η αρχή και το όριο πως το διαμόρφωσε ο Ανδρέας Παπανδρέου. Όμως το περιεχόμενο, γιατί αγωνιζόμαστε, γιατί υπερασπιζόμαστε την πατρίδα μας γιατί χρειάζεται η παλλαϊκή άμυνα. Το καθόρισε ο Περικλής στον Επιτάφιο. Είπε ο Περικλής στον επιτάφιο, ανάμεσα σε πολλά άλλα που ξέρετε: "Χρώμεθα γαρ πολιτεία ου ζηλούση τους των πέλας νόμους, παραδειγμα δε μάλλον αυτοί όντες τινί ή μιμούμενοι ετέρους. Και όνομα μιν δια το μη εις ολίγους αλλά εις πλείονας οικείν δημοκρατία κέκληται, μέτεστι δε κατά μιν τους νόμους προς τα ίδια διάφορα πάσι το ίσον". Είμαστε όλοι ίσοι απέναντι στους νόμους.

Η παλλαϊκή άμυνα, αγαπητοί συνάδελφοι, δυστυχώς στη χώρα μας εδών και αρκετά χρόνια δεν είχε το υπόβαθρο λόγω του εμφυλίου πολέμου. Σας εξήγησα ότι η λέξη εθεωρείτο παράνομη αριστερή. Εντέχνως η παλλαϊκή άμυνα πρέπει να βασίζεται στον πατριωτισμό των πολιτών ο οποίος τώρα βρίσκεται σε πολύ χαμηλό σημείο λόγω της καλλιέργειας του ψευτοευρωπαϊσμού και του ψευτοδιεθνισμού. Άλλο διεθνισμός

και άλλο ψευτοδιεθνισμός όπως καλλιεργείται, για να μην υπάρξει παρεξήγηση. Εντέχνως οι εχθροί του έθνους κατόρθωσαν να ταυτίσουν την έννοια του πατριωτισμού με την έννοια του εθνικισμού, θυμάσθε στον εμφύλιο πόλεμο. Και έτσι λοιπόν τώρα οι νέοι μας ντρέπονται και να αναφέρουν τη λέξη πατριωτισμός σήμερα. Γίναμε πολίτες της Ευρώπης, η οποία μονίμως αρνείται να μας προστατεύσει και λησμονήσαμε ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει του κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αν έχετε την καλωσύνη, κύριε Πρόεδρε, επειδή έχω μελετήσει το θέμα να μου δώσετε ένα δυο λεπτά. Αλλιώς σταματάω αμέσως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Συνεχίστε, κύριε Κεδίκογλου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Λησμονήσαμε ότι πρωτευόντως είμαστε και πρέπει να παραμείνουμε Έλληνες πολίτες.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, όπως και οι στρατευμένοι μας έτσι και οι συμμετέχοντες στην παλλαϊκή άμυνα πρέπει να πιστεύουν στην έννοια της πολιτείας, η οποία πρέπει να είναι έντιμη και κοινωνικά ευαίσθητη, η πολιτεία των πολλών, όπως λέγει ο Περικλής όπως σας διάβασα.

Ως εκ τούτου δεν μπορώ να καταλάβω, κύριε Υπουργέ, πως ζητάμε παλλαϊκή άμυνα από μία κοινωνία των ολίγων, από μία κοινωνία των διαπλεκομένων συμφερόντων, από μία κοινωνία στην οποία η Κυβέρνηση χρειάστηκε να έλθει ένας Λάτσης να της μάθει πόσο κάνει το βίος μας. Χρειάστηκε να έλθει ο κ. Λάτσης, προς τιμήν του, να μας πει ότι το βίος μας δεν κάνει είκοσι τρία, αλλά ενενήντα τρία δισεκατομμύρια. Και χρειάστηκε –άκουσον, άκουσον– να ξεσηκωθούν οι εργαζόμενοι στην Ιονική Τράπεζα, να ακούσουν τα εξ αμάξης επειδή αγωνίστηκαν για την εξυγίανση της Ιονικής παρά τις ατυχέστατες υπερβολές. Και τι είπαν οι εργαζόμενοι; Τσάμπα το πουλάτε. Σαράντα δισεκατομμύρια η Ιονική; Ξεσηκώθηκαν, διότι είχαν υποχρέωση από τις αρχές του Π.Α.Σ.Ο.Κ. να συμμετέχουν σε αποφάσεις που τους αφορούν και στην παραγωγική διαδικασία και αφού ξεσηκώθηκαν έμαθε η ελληνική Κυβέρνηση ότι η Ιονική Τράπεζα δεν είχε αξία σαράντα δισεκατομμύρια, όπως έλεγε ένας τραπεζίτης, αλλά ίσως πλησιάζει τα πεντακόσια δισεκατομμύρια.

Όταν υπάρχουν αυτές οι συνθήκες στην κοινωνία, σε μία κοινωνία ολίγων, δεν μπορεί να υπάρχει παλλαϊκή άμυνα. Η παλλαϊκή άμυνα σημαίνει ότι η κοινωνία είναι για όλους, για τους πολλούς.

Δεν μπορώ να μη χαιρετίσω τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, που είπε ότι παλλαϊκή άμυνα δεν μπορεί να υπάρξει αν δεν υπάρχει λαός, που σημαίνει οικονομική ανάπτυξη. Το ίδιο συμπλήρωσε και ο κ. Κόρακας, λέγοντας "ιδιαίτερα σημαντική για την άμυνα της χώρας μας είναι η παραμονή του πληθυσμού στις παραμεθόριες περιοχές". Ο κ. Ρόκος από το Δ.Η.Κ.Κ.Ι. είπε στην επιτροπή "υπάρχει το θέμα αριθμητικής επάρκειας πολιτών στην επαρχία και δυστυχώς η επαρχία μας έχει αδειάσει από ανθρώπους".

Προηγείται της παλλαϊκής άμυνας, κύριε Υπουργέ, η ύπαρξη των ανθρώπων, η περιφερειακή ανάπτυξη.

Είναι αναγκαίο, σύμφωνα με την παρατήρηση του εισηγητού της Πλειοψηφίας –έκανε πολύ καλή εισήγηση, περιεχομένου, όχι στρατιωτική όπως εμείς– να βρείτε κίνητρα, κύριε Υπουργέ, για να σταθεί αυτός ο νόμος, ώστε να μείνει για χρόνια στην ιστορία, ως ένας νόμος απαραίτητος για την ελληνική κοινωνία και πορεία.

Με αυτές τις σκέψεις ψηφίζω την αρχή του νομοσχεδίου. Στα επιμέρους θα υπάρξουν κάποιες παρατηρήσεις, γιατί κάποια πράγματα είναι γραφειοκρατικά και θέλουν προσοχή. Πάντως είναι ένα νομοσχέδιο απαραίτητο.

Συγχαρητήρια στον κύριο Υπουργό που το αποτόλμησε και μάλιστα με αριστερή φρασεολογία. Επιτέλους κάποτε να μάθουμε τι σημαίνει και λίγο αριστερή φρασεολογία, γιατί κοντεύουμε να ξεχάσουμε τον μπούσουλά μας, με μία προοδευτικότητα, με μία σφαιρικότητα και προπαντός με κεντρική ιδέα, ότι στηρίζεται στον άνθρωπο και έχει ανάγκη

της περιφερειακής ανάπτυξης, της οικονομικής ανάπτυξης, για να σταθεί και να υλοποιηθεί. Χωρίς ανθρώπους και μάλιστα ευημερούντες με ευνομία παλλαϊκή άμυνα δεν υπάρχει. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Σταυρακάκης έχει το λόγο.

ΜΗΝΑΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ: Θα μου επιτρέψετε απευθυνόμενος στην αξιότιμη εισηγήτρια του Συνασπισμού, η οποία έψεξε για τον στρατιωτικοποιημένο λόγο της σημερινής συζήτησης στο Κοινοβούλιο, να υπενθυμίσω ότι ο πόλεμος διεξάγεται βέβαια από τους στρατιωτικούς, αλλά καθοδηγείται από τους πολιτικούς και πρέπει να αποβάλουμε μία προκατάληψη και μία αυτολογοκριτική διάθεση, που συχνά μας χαρακτηρίζει όταν συζητούμε για θέματα άμυνας, όταν τα θέματα αυτά συζητώνται πλέον ανοιχτά και έχει πρόσβαση ο κάθε πολίτης, αρκεί να γνωρίζει τις πηγές.

Θα συμφωνήσω σε μία διατύπωση του κ. Κεδίκογλου ότι, ιστορικά λαός ηττημένος δεν υπάρχει, δεν υπάρχει ιστορικό προηγούμενο να ηττηθεί λαός όταν μάχεται. Όμως αισθάνομαι επίσης την ανάγκη να επισημάνω ότι οι βασικές αρχές του πολέμου παραμένουν αναλλοίωτες παρά την τεχνολογική εξέλιξη.

Συζητώντας σήμερα την ΠΑΜ δεν αναφερόμαστε σε ένα δίκτυο άμυνας περιοχής ως μία αντίρροπη επιλογή σε σχέση με αυτό που σήμερα ισχύει. Παρακολουθώντας τις θέσεις της Αντιπολίτευσης και αν επιχειρούσα να συμπυκνώσω κριτικά και να αξιολογήσω τα επιχειρήματα που ακούστηκαν, διεπίστωσα είτε έλλειψη θέσεων –πλην ολίγων εξαιρέσεων– είτε αναδρομές σε παρωχημένα στερεότυπα είτε απουσία σοβαρών επεξεργασιών.

Από το νομοσχέδιο ορίζεται με σαφήνεια τι είναι η παλλαϊκή άμυνα. Δηλαδή ορίζεται ποιο είναι το αντικείμενό της και ποιος είναι ο ορισμός αυτός καθ'εαυτός. Όλο το νομοσχέδιο διαπερνάται από τη συσχέτιση της πολιτικής άμυνας με την πολιτική άμυνα και την πολιτική προστασία. Το νομοσχέδιο ουσιαστικά θέλει να ξεκινήσει μία διαδικασία και να διαμορφώσει τις θεσμικές προϋποθέσεις μύησης σε μία νέα κατεύθυνση κοινωνικής ευθύνης, κοινωνικής προσφοράς, κοινωνικής αλληλεγγύης, ψυχολογικής προπαρασκευής έναντι φυσικών, τεχνολογικών ή άλλων γεγονότων, που θα ενισχύει τη διαμόρφωση και την ισχυροποίηση μιας κοινωνίας πολιτών, μιας συνειδητοποιημένης κοινωνίας που –θα μου επιτραπεί εδώ η ιστορική επισήμανση– μάχεται περισσότερο αποτελεσματικά από τον πρωτογονισμό όταν συγκρούεται μαζί του.

Η βασική αρχή που διέπει το νομοσχέδιο είναι η αξιοποίηση, η προσαρμογή του και ο συντονισμός των δράσεών του μέσω της νέας διοικητικής διάρθρωσης της χώρας με τη νέα δομή των Ο.Τ.Α.. Θα πρέπει να συμπεριληφθεί στον προβληματισμό μας ως μία μεζιζονος σημασίας θεσμική αλλαγή που συμβάλλει στην ανάπτυξη που όλοι επιθυμούμε για αυτές τις περιοχές που έχουν μεγαλύτερη προτεραιότητα στο σχεδιασμό μας.

Είμαι και εγώ υπέρ των κινήτρων, αλλά όχι υπέρ των αυστηρά ή υλική οριζόμενων παροχών. Υπήρξαν εισηγήσεις που ομολογώ ότι με απογοήτευσαν, διότι εισήγαγαν μία λογική ευδαιμονισμού. Στην Κρήτη πριν από πενήντα χρόνια δεν υπερασπίστηκαν μία ευδαίμονα ζωή. Είναι λάθος ο συσχετισμός που γίνεται. Πιστεύω ότι λειτουργεί αποφρονηματιστικά της συνειδησης του πολίτη. Να δούμε τα κίνητρα, αλλά να μην κάνουμε ευθεία υλική σύνδεση ως να εξαρτάμε την ανταπόκριση στο εθνικό καθήκον από υλικές παροχές. Είναι μία κεκτημένη ταχύτητα και μία υιοθέτηση μιας ευδαιμονικής αντίληψης που κυριαρχεί σε αυτόν τον τόπο.

Επανερχόμαστε στην εισαγωγική μας διάκριση και αισθανόμαστε την ανάγκη να επιμείνουμε ότι το ζήτημα το οποίο συζητάμε δεν είναι αν ο παλλαϊκός πόλεμος είναι λυσιτελής ως μέσον αγώνα. Είναι άλλο ο παλλαϊκός πόλεμος ως καθολική κινητοποίηση του έθνους και άλλο είναι η παλλαϊκή άμυνα η οποία ουσιαστικά είναι μία πολιτοφυλακή λειτουργούσα ως παράρτημα ή ως βοηθητικό σώμα τακτικού στρατού, παρά ως αυτοτελής δύναμη. Υπόκειται δε, ακολουθεί και υπηρετεί το

σχεδιασμό των συμβατικών τακτικών δυνάμεων, σε χώρους ιεραρχημένους, εφόσον πάντοτε αυτό χρειαστεί και με τρόπο ασφαλώς προσχεδιασμένο και σε διαδοχή χρόνου που επιτρέπει την αποδέσμευση, των συμβατικών Ενόπλων Δυνάμεων που αυτές έχουν πάντοτε τον κύριο ρόλο και το μεγαλύτερο βάρος από δευτερογενείς αποστολές, ώστε να ασχοληθούν και να συγκεντρωθούν στο κύριο βάρος της αποστολής τους.

Θα ανέμενα εδώ να συζητήσουμε και να διαβάσω στα Πρακτικά της επιτροπής, ότι η παλλαϊκή άμυνα ως θεσμός συζητείται και κρίνεται στα πλαίσια της συγκριτικής αξιολόγησης του γεωπολιτικού δυναμικού των δύο χωρών, αλλά και άλλων χωρών, οι οποίες συνιστούν το περιβάλλον μας. Οι εισηγητές έθεσαν ορθά το δημογραφικό πρόβλημα. Στο γεωπολιτικό δυναμικό της Τουρκίας προστίθεται το δημογραφικό. Και δεν εννοούμε βεβαίως ότι το καθορίζει μονοσήμαντα. Θα ήταν άλλωστε ιστορικά και κοινωνιολογικά αβάσιμο να δεχθούμε μία ευθύγραμμη με ισχύ φυσικού νόμου αιτιώδη σχέση ανάμεσα στη πληθυσμιακή έκρηξη και στην επεκτατική επιδίωξη με την κυριολεκτική στρατιωτική σημασία του όρου.

Αλλά θα ήταν εξίσου παράλογο και μη ρεαλιστικό, να παραβλέψει κανείς το πλέγμα των ζητημάτων που αναδεικνύονται και ενεργοποιούνται από τη δημογραφική υπεροχή.

Θα περιμένα παραπέρα να υπάρξει μία συσχέτιση των ποσοτικών μεγεθών και μία επιμονή στους ποιοτικούς συντελεστές και κατά πόσον το συγκεκριμένο μέτρο το οποίο εισηγείται η Κυβέρνηση, τους επηρεάζει.

Έρχομαι στη ισραηλοποίηση. Το νομοσχέδιο δεν οδηγεί σε ισραηλοποίηση της χώρας. Και δεν δέχομαι υπαινιγμούς, οι οποίοι εμπεριέχουν την πιθανότητα απειλής του πολιτικού συστήματος και της δημοκρατίας. Πρέπει να διακρίνουμε την έννοια του κινδύνου από την απειλή.

Ο κίνδυνος είναι δυναμική έννοια, αρνητικό ενδεχόμενο, είτε αφορά μία στρατιωτική εξέλιξη είτε αναφέρεται στην πολιτική άμυνα ή την πολιτική προστασία ή μια φυσική καταστροφή. Η απειλή είναι μία υπαρκτή κατάσταση οδυνηρά βιωμένη με ιστορικό βάθος, με αποτελέσματα συρρίκνωση του ελλήνισμού, και φοβάμαι με μέλλον.

Έχουμε βελτιώσει τις σχέσεις μας με τη Βαλκανική, είναι αναβαθμισμένος ο ρόλος μας, αλλά εξακολουθεί η Βαλκανική να είναι πεδίο κινδύνων που μπορούν να μετεξελιχθούν σε απειλή.

Η ισραηλοποίηση είναι ένας αδόκιμος όρος, αφού το ιστορικό υπόβαθρο γέννησής του έθνους αυτού, ο τρόπος της κοινωνικής του συγκρότησης –κοινοβιακός για πολλά χρόνια– η γεωγραφική, μορφολογική και ιστορική ιδιαιτερότητα, επέβαλε και καθόρισε μια ιδιαίτερη εσωτερική κοινωνική και στρατιωτική οργάνωση προκειμένου να αντιμετωπίσει αυτό το οποίο το συγκεκριμένο έθνος εθεώρει ως κίνδυνο για την επιβίωσή του. Η ισραηλοποίηση και η δημοκρατία δεν τίθενται σαν θέμα. Είναι συγκινησιακό και ιδεολογικό εφεύρημα που δεν δικαιώνεται από το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, ούτε από τις προθέσεις της Κυβερνήσεως.

Θα μου επιτραπεί να αντιστρέψω στο χρόνο που έχω ορισμένα επιχειρήματα. Ακριβώς το δημογραφικό που είναι τεράστιο επιβάλλει ιεραρχικά και κατά προτεραιότητα την οργάνωση του πληθυσμού με τέτοιο τρόπο, ώστε το δημογραφικό φαινόμενο, όσο είναι δυνατόν να απομειωθεί ως παράμετρος αρνητικής επίδρασης στην αποτελεσματικότητα των Ενόπλων Δυνάμεων, αλλά και στην πολιτική άμυνα. Το επιτυγχάνει αφού απελευθερώνει ένα δυναμικό της τάξεως του 20% που δεν έχουμε τη δυνατότητα, ούτε μπορούμε ούτε πρέπει να αμφισβητήσουμε, το οποίο αναδιατάσσεται, ανακατανέμεται επιχειρησιακά παραγωγικότερα και αρτιότερα, ώστε να θεωρήσουμε δεδομένο ότι αυξάνει τη μαχητικότητα των Ενόπλων Δυνάμεων με τη συμβατική τους έννοια ώστε το μέτρο να λειτουργεί ως πολλαπλασιαστής δύναμης σε καθαρά επιχειρησιακό επίπεδο, ενώ σε κάθε περίπτωση ενισχύει το αίσθημα της κοινωνικής ευθύνης.

Υπάρχει το γεωπολιτικό δυναμικό όπως είπαμε για εκτίμηση του μέτρου της εθνικής προσπάθειας που απαιτείται και που ιδιαίτερα επέμεναν οι προηγούμενοι ομιλητές. Η Τουρκία είναι

βέβαιο ότι έχει μία προνομιακή σχέση στους υπολογισμούς των ΗΠΑ και η ηγετική της δύναμη το γνωρίζει και προσβλέπει σ' αυτό. Δεν είμαστε σε θέση να προβλέψουμε με ακρίβεια, μπορούμε όμως να διαπιστώσουμε τις τάσεις που διαφαίνονται στην περιοχή και να τις συνδέσουμε με το δικό μας αμυντικό σχεδιασμό.

Έχει λεχθεί ότι το πεπρωμένο των εθνών βρίσκεται στη γεωγραφία τους. Η γεωγραφία δίνει πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα σε σχέση με κάποιον άλλον, όπως και στα ποιοτικά στοιχεία της σχέσης που διατηρεί με τον άλλον. Η Ελλάδα χρειάζεται στρατηγικό βάθος που στερείται. Και η Ελλάδα έχει το σοβαρό γεωγραφικό μειονέκτημα του κατακερματισμού του ελληνικού χώρου και των πολλών δυνητικών στόχων, πλεονέκτημα όσων απειλούν προς δημιουργία τετελεσμένων. Αυτό δημιουργεί την παγίδα να παρασυρθεί κανείς σε αντίστοιχο κατακερματισμό του δυναμικού των Ενόπλων Δυνάμεων για πληρέστερη κάλυψή του. Πειρασμός όχι απλά επικίνδυνος, αλλά φοβάμαι και επιδίωξη ουτοπική ως προς τη λυσιτελή αντιμετώπιση του προβλήματος. Έτσι πρέπει να ενισχυθεί στο έπακρο η αποτρεπτική μας ισχύ με αποδέσμευση δυνάμεων και αποτελεσματικότερη, συμπαγέστερη και ευκίνητη συγκέντρωσή τους. Η συμβολή της παλλαϊκής άμυνας είναι αξιοσημείωτη στη δημιουργία αυτής της προϋπόθεσης και στην ενίσχυση των παραδοσιακών συμβατικών σχηματισμών των Ενόπλων Δυνάμεων.

Περιμένα να αξιολογηθεί η σχέση της παλλαϊκής άμυνας με μία απο τις βασικές αρχές του ορθόδοξου πολέμου, αρχή αξιωματικής ισχύος που αναφέρεται στη συγκέντρωση των δυνάμεων και όπου ο θεσμός της παλλαϊκής άμυνας λειτουργεί αποδιοργανωτικά σε σχέση με αυτήν την προϋπόθεση επιτυχούς επιχείρησης.

Η παλλαϊκή άμυνα διεξάγεται από τους λιγότερους, αλλά θα εξαρτάται από την υποστήριξη όλων. Διεξάγεται ακόμα από ανθρώπους εξοικειωμένους με το περιβάλλον, με υψηλό φρόνημα που υπερέρχει του αντιπάλου.

Θα περίμενα ακόμα να ακούσω τη σχέση της παλλαϊκής άμυνας με το φρόνημα όχι μόνο των κατοίκων εξειδικευμένων περιοχών, που κατά προτεραιότητα θα εφαρμοσθεί και όσων ακολουθήσουν. Θα περίμενα επίσης να ακούσω την αποτρεπτική συμβολή του θεσμού αυτού εφόσον είναι βέβαιο ότι δυσχεραίνει τις επιχειρήσεις του αντιπάλου. Η παλλαϊκή άμυνα δεσμεύει δυνάμεις του αντιπάλου. Η άμυνα σε βάθος, η άμυνα περιοχής, η παλλαϊκή άμυνα, είναι βασικά εντάσεις ανθρωπίνου δυναμικού. Η αποστολή όμως και το έργο της πρέπει να καταστεί ευκρινής και πρέπει να είναι ο τρόπος που διαρθρώνεται, οργανώνεται και κινείται και η αποστολή της ευκρινής. Ο οπλισμός θα πρέπει να είναι στο σπίτι, δεν το λέγω από μιλιταριστική διάθεση, αλλά είναι μία διαδικασία μνητική.

Δεν θα πρέπει να εμπλέξουμε στον κρίσιμο χρόνο, στη διαχείριση των συμβατικών δυνάμεων με το ντάντεμα. Τότε θα είναι ντάντεμα της παλλαϊκής άμυνας, εάν δεν προβούμε σε κατάλληλες οργανωτικές τομές.

Τελειώνω με μία παράγραφο, κύριε Πρόεδρε. Υπάρχει η ιστορική, πολιτική και καθαρά στρατιωτική ερμηνεία και πραγματικότητα του επιτιθέμενου και αμυνόμενου. Δεν αποτελεί λογική αυθαιρεσία ούτε παρεκτροπή από τη φιλοσοφία της σύγκρουσης ο ισχυρισμός, ότι η καθαρά στρατιωτική πρωτοβουλία του αμυνόμενου αν αναληφθεί τον καθιστά επιτιθέμενο. Ο επιτιθέμενος καθορίζεται από ιστορικούς και πολιτικούς λόγους.

Πιστεύω, ότι η παλλαϊκή άμυνα ενισχύει την αποτρεπτική μας δυνατότητα. Θεωρώ την υιοθέτηση του θεσμού ως μέτρο που ενισχύει την αποτροπή, που ενισχύει το φρόνημα και το ηθικό του λαού, που δίνει τη δυνατότητα, τα μέσα, τον τρόπο στους ακριτερές να πράξουν αποτελεσματικά το καθήκον τους και να μετατρέψουν τον αυθορμητισμό τους σε οργανωμένη άμυνα, που βελτιώνει την αποτελεσματικότερη διάταξη και αξιοποίηση των συμβατικών δυνάμεων, που ενισχύει τη συλλογική αντίληψη, τη συλλογική στόχευση απέναντι στο διάχυτο αντικοινωνικό ατομικισμό.

Τέλος, αισθάνομαι την ανάγκη, κύριε Υπουργέ, να σας επαινέσω για τη τροπολογία που καταθέσατε και που χαρακτηρίζει την περίοδο Ιουλίου-Αυγούστου 1974 και τις άλλες περιόδους ως πολεμική. Είναι ένα ζήτημα που με ιδιαίτερη ένταση το αντιμετωπίζω στην Κρήτη, όπως και ο κύριος Υπουργός, όπου είχαμε την τιμή αλλά και την ατυχία παράλληλα να έχουμε πολλά θύματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα είμαι σύντομος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί είναι αργά.

Θα ξεκινήσω παίρνοντας αφορμή από μία παρατήρηση που έκανε ο αξιότιμος συνάδελφος ο κ. Κεδίκογλου και που δείχνει ποιά είναι η μοίρα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. γενικά στην πολιτική μας σκηνή.

Τα σοσιαλιστικά κόμματα στην Ευρώπη, ακόμα και εκείνα που ακολούθησαν στα πρώτα τους βήματα τα τριτοκοσμικά οράματα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εξελίχθηκαν. Παρατηρούμε το φαινόμενο του κυβερνώντος κόμματος, το οποίο κινείται δικήν εκκρεμούς ανάμεσα στα πάλαι ποτέ σοσιαλιστικά οράματα και σε μία προσπάθεια υιοθέτησης, κατ' ανάγκη, ιδεών άλλων κομμάτων, τις οποίες ιδέες ούτε είναι δυνατόν να υπηρετήσει, ούτε είναι δυνατόν καν να πιστέψει.

Παρατηρώ το γεγονός ότι χαιρόνται ορισμένοι συνάδελφοι από το χώρο της Συμπολίτευσης εκ του ότι, κάπου-κάπου, αυτό το κόμμα ξαναγυρνά σε εκείνες τις ρίζες. Το λέω αυτό το πράγμα, διότι αυτό το σχέδιο νόμου, το οποίο συζητείται σήμερα, δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα απομεινάρι εκείνου του καιρού, της εποχής που το ΠΑ.ΣΟ.Κ., πορευόταν με τα τριτοκοσμικά οράματα. Είναι ίσως το τελευταίο απομεινάρι. Και δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι αυτό το σχέδιο νόμου έρχεται, αφού συζητείται από το 1982 και ουδέποτε αποφασίστηκε να κατατεθεί. Έρχεται σήμερα, όπως θα πω στη συνέχεια, ως προϊόν συγκερασμού, όχι απλώς των αντιτιθέμενων, αλλά των αντιμαχόμενων τάσεων μέσα στο χώρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ως ένα προϊόν αμηχανίας μπροστά στην ανυπαρξία πολιτικής, σε ό,τι αφορά τις Ένοπλες Δυνάμεις του τόπου.

Ξεκινώ πρώτα-πρώτα από ένα βασικό θέμα. Η παλλαϊκή άμυνα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί αναγκαιότητα θεσμική, αλλά και εθνική. Είμαστε μία Χώρα με ιδιαίτερες ιδιομορφίες στο χώρο ιδίως της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είμαστε η μόνη χώρα που απειλείται από τους γείτονές της και ιδίως από την Τουρκία. Είμαστε μία χώρα που αντιμετωπίζει έντονα προβλήματα αμφισβήτησης της εδαφικής της ακεραιότητας. Δεν είναι ώρα αυτήν τη στιγμή να αναζητήσουμε τις ευθύνες εκείνων που οδήγησαν στην αποχαλίνωση της τουρκικής προκλητικότητας και βεβαίως των απαιτήσεων της Τουρκίας απέναντί μας. Αλλά είναι μία πραγματικότητα. Και η παλλαϊκή άμυνα αποτελεί ένα μέτρο αναγκαίο, δεδομένου ότι και συμπληρώνει το ρόλο των Ενόπλων Δυνάμεων, αλλά από την άλλη πλευρά επιτρέπει σε ένα λαό, ο οποίος έχει αποδείξει όλα τα χρόνια πως ξέρει να εκπληρώνει το χρέος του απέναντι στην πατρίδα, να εκπληρώσει και τώρα, ανεξαρτήτως φύλου και ηλικίας αυτό το χρέος, όταν και αν η πατρίδα το αποδεχθεί.

Γι' αυτό και η Νέα Δημοκρατία είναι υπέρ της παλλαϊκής άμυνας. Αλλά υπέρ της παλλαϊκής άμυνας ως σύγχρονου θεσμού, ο οποίος σκοπεύει να ενισχύσει την άμυνα της πατρίδας. Και έχουμε παραδείγματα άλλων χωρών που ακολούθησαν αυτό το πρότυπο και κατάφεραν, καίτοι μικρά το δέμας σε ό,τι αφορά τη δημογραφία και σε ό,τι αφορά το έδαφος, να ανταπεξέλθουν σε αυτές τις ανάγκες.

Δυστυχώς και σε αυτόν τον τομέα, και απέναντι στο μείζον ζήτημα της άμυνας της χώρας και της παλλαϊκής άμυνας, που αποτελεί αναγκαιότητα, το ΠΑΣΟΚ -ελπίζω άθελά του- και η Κυβέρνηση κατάφεραν να ευτελίσουν και την ίδια την ανάγκη και την ίδια την ιδέα της παλλαϊκής άμυνας. Υπάρχουν τρεις απλές εξηγήσεις, που δείχνουν αυτόν τον ευτελισμό.

Πρώτα-πρώτα, διερωτώμαι, εάν είναι σοβαρή η πρόθεση μίας κυβέρνησης, που συζητάει αυτό το θέμα από το 1982, το μείζον θέμα της άμυνας της χώρας, το οποίο συνδέεται

αναμφισβήτητα με την παλλαϊκή άμυνα, να φέρνει προς συζήτηση στο σχέδιο νόμου μέσα στο καλοκαίρι και να μη δίνει τη δυνατότητα στην Ολομέλεια να συζητήσει με όση σοβαρότητα θα έπρεπε. Δεν το θέτω στη συνταγματική βάση, εάν και θα μπορούσε να τεθεί και προς αυτή την κατεύθυνση. Αφήνει κάποιες αιχμές η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, εάν και καταλήγει προς άλλη κατεύθυνση. Θα σας έλεγα ότι το ζήτημα δεν είναι συνταγματικό, είναι καθαρώς πολιτικό.

Μία κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, που σκέφτεται αυτό το ζήτημα από το 1982, διερωτάται κανείς για ποιο λόγο το φέρνει μέσα στο καλοκαίρι. Διερωτηθείτε και δώστε την απάντηση στον εαυτό σας. Εάν το θεωρούσε τόσο σοβαρό ζήτημα, θα το συζητούσε τέτοια ώρα ανάμεσα σε δεκαπέντε Βουλευτές;

Αυτή είναι η πρώτη αιτία, που δείχνει τον ευτελισμό των θεσμών.

Δεύτερον, εάν διαβάσετε αυτό το νομοσχέδιο, είναι ένα απεριήραπτο κατασκεύασμα ασάφειας και γραφειοκρατίας, που όμοιό του δεν μπορεί να υπάρχει. Αφήνει άθικτες τις δομές όλων των υπολοίπων νόμων, που αφορούν τα θέματα της άμυνας, όπως είναι παραδείγματος χάριν ο πολιτικός σχεδιασμός εκτάκτου ανάγκης και όπως είναι η εθνοφυλακή και προσθέτει στα ήδη υφιστάμενα και αυτό. Αφήνει βεβαίως τη δυνατότητα να κωδικοποιηθούν, μελλοντικά, με κάποιο διάταγμα και δίνει δε και το περιθώριο αυτό το διάταγμα να έχει και άλλες διατάξεις, που δεν είναι απλώς κωδικοποιητικές. Δηλαδή, στην ουσία δημιουργεί έναν κρίκο, ο οποίος είναι καθαρά γραφειοκρατικός και ο οποίος δεν πρόκειται να προσθέσει απολύτως τίποτε.

Είναι εντυπωσιακό το γεγονός ότι αυτό το νομοσχέδιο, εάν το διαβάσει κανείς, στην κυριολεξία δεν καταλαβαίνει τι είδους αρμοδιότητες κατανέμει μεταξύ ποίων. Απ'αυτό περιμένει κανείς να ενισχυθεί η παλλαϊκή άμυνα και να υπάρξει αποτελεσματική θωράκιση της χώρας σε καιρό ανάγκης;

Σας θυμίζω δε ένα και μόνο πράγμα. Στη χώρα μας λειτουργεί –για να καταλάβετε την προχειρότητα των πραγμάτων– ειδική γραμματεία στο Υπουργείο Εσωτερικών για έκτακτες ανάγκες, που έχει γενικό γραμματέα, έχει συμβούλους και εμφανίστηκε ο ταλαίπωρος στις πυρκαγιές και έλεγε: 'Τι θέλετε να κάνω; Αυτά έχω, αυτά μπορώ. Έχω έναν υπολογιστή και δεν μπορώ να κάνω τίποτε'. Δύο χρόνια τώρα την έχουν φτιάξει και δεν μπορούν να την οργανώσουν. Και έρχονται να φτιάξουν παλλαϊκή άμυνα με αυτό το νομοσχέδιο.

Τέλος, θα ήθελα να επισημάνω ότι το πρότυπο, το οποίο ακολουθεί το νομοσχέδιο αυτό, είναι καθαρά τριτοκοσμικό. Επανερχεται το ΠΑΣΟΚ στο μοντέλο της γιουγκοσλαβικής παλλαϊκής άμυνας, η οποία δεν εφαρμόστηκε ποτέ και εγκατελείφθηκε. Καμία χώρα –και ας έλθει ο Υπουργός να μου το πει– που αντιμετωπίζει φυσικά τις ίδιες ανάγκες με εμάς, που έχει τις δικές μας ιδιομορφίες –και υπάρχουν και άλλες χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης– δεν έχει αυτό το πρότυπο. Κάποτε, όπως είπα, το υιοθέτησε η Γιουγκοσλαβία, η οποία όμως και το εγκατέλειψε. Και αυτό το τριτοκοσμικό πρότυπο, που το συζητάει το ΠΑΣΟΚ από το 1982, το φέρνει τούτη την ώρα στη Βουλή. Περιέχει δε απεριήραπτες διατάξεις και απεριήραπτες ατέλειες, μεταξύ των οποίων οι ακόλουθες, που τις επισημαίνω ενδεικτικά, γιατί κατά τη διάρκεια της συζήτησης επί των άρθρων θα τις αναλύσουμε και θα δείτε τι ακριβώς συμβαίνει.

Πρώτα πρώτα, τοπική άμυνα. Πρέπει να το δει ο Υπουργός, γιατί είναι επικίνδυνο το ζήτημα, ελπίζω άθελά του. Ο τρόπος που είναι διατυπωμένο το θέμα της παλλαϊκής άμυνας, που αφορά την τοπική άμυνα, είναι σαν να λέει ότι μέσω της τοπικής άμυνας θα είναι δυνατόν να συμπληρωθούν τα κενά τα οποία εμφανίζει η εθνική άμυνα και οι Ένοπλες Δυνάμεις. Αμφισβητείται το αξιόμαχο των Ενόπλων Δυνάμεων και θα συμπληρωθεί αυτό με την τοπική άμυνα.

Είναι γνωστό ότι η παλλαϊκή άμυνα δεν έχει σκοπό να υποκαταστήσει τις Ένοπλες Δυνάμεις. Είναι για να συμπληρώσει ορισμένα θέματα που βρίσκονται εκτός του βεληνεκού τους. Εάν διαβάσετε την περιγραφή των αρμοδιοτήτων –και

θα το δούμε στα επί μέρους άρθρα– για την τοπική άμυνα, θα αντιληφθείτε ότι εκεί, εμμέσως πλην σαφώς, άθελά του, το Υπουργείο αμφισβητεί το αξιόμαχο των Ενόπλων Δυνάμεων.

Θέμα δεύτερον. Όσοι θα εκπαιδεύονται για την παλλαϊκή άμυνα, θα εκπαιδεύονται τέσσερις ημέρες το χρόνο. Σκεφθείτε τι μπορεί να αποδώσει εκπαίδευση για τέσσερις ημέρες το χρόνο σε ό,τι αφορά την παλλαϊκή άμυνα. Σκεφθείτε ότι μόνο οι νοσοκόμες, οι οποίες ασχολούνται με τις πρώτες βοήθειες, αφιερώνουν δεκαπλάσιο χρόνο για την εκπαίδευσή τους ετησίως, απ'ό,τι αφιερώνουν σύμφωνα με το νομοσχέδιο εκείνοι που θα ασχολούνται με την παλλαϊκή άμυνα. Και αυτό, λέει το Υπουργείο, ότι αποτελεί εκσυγχρονισμό και ενίσχυση των Ενόπλων Δυνάμεων.

Τέλος, η περίφημη τροπολογία την οποία έφερε και που άκουσα τον κ. Σταυρακάκη να την επαινεί προηγουμένως, προς άλλη κατεύθυνση βέβαια και άλλο θέμα. Απόστρατοι, ανώτεροι και ανώτατοι αξιωματικοί, θα στελεχώνουν τις οργανικές μονάδες ΠΣΕΑ και παλλαϊκής άμυνας. Θα μου πείτε τι το κακό; Δεν είναι οι αρμόδιοι, δεν γνωρίζουν τα θέματα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα είχαμε καμία αντίρρηση από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας και εγώ προσωπικά, εάν το ΠΑΣΟΚ δεν είχε δώσει δείγματα γραφής, τι σημαίνει επαναφορά από την αποστρατεία. Αυτή η Βουλή μόνο τον τελευταίο χρόνο έχει ακούσει και έχει αντιληφθεί τι σημαίνει. Το σύνδρομο Λυμπέρη είναι αρκετό για να δώσει τη νοοτροπία του ΠΑΣΟΚ.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν θυμάστε, πόσους επαναφέρατε εσείς;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς είμαστε υπερήφανοι γι'αυτούς που επαναφέραμε στην αποστρατεία τους, ελάχιστα, κύριε Ιωαννίδη. Εμείς δεν κατηγορήσαμε κανέναν από αυτούς ως υπεύθυνο για απώλεια εθνικού εδάφους, όπως κάνατε εσείς. Επαναφέρατε ναύαρχο από την αποστρατεία, τον κάνατε Αρχηγό των Ενόπλων Δυνάμεων και τον ρίξατε στο πυρ το εξώτερο, ότι είναι υπεύθυνος για την κρίση των Ιμίων. Εμείς δεν είμαστε καθόλου, στο σημείο αυτό, έξω από τις αρχές μας. Επαναφέραμε ελάχιστους και το πήρατε αφορμή, για να επαναφέρετε το σύμπαν. Και εμείς δεν κατηγορήσαμε κανέναν, γιατί κανείς δεν είναι υπεύθυνος. Δεν ξέρω εάν ο ναύαρχος Λυμπέρης είναι υπεύθυνος γι'αυτά που έγιναν, εσείς τον κατηγορήσατε και εσείς δώσατε δείγματα γραφής, με ποια κριτήρια επαναφέρετε τους κομματικούς σας εγκαθέτους από την αποστρατεία.

Ποιος εγγυάται στη Νέα Δημοκρατία και στον ελληνικό λαό κυρίως ότι αυτοί οι οποίοι θα επανέλθουν από την αποστρατεία δεν είναι εγκαθέτοι του ΠΑΣΟΚ, ώστε με τον τρόπο αυτό και με Δούρειο Ίππο την παλλαϊκή άμυνα να οργανωθεί, όπως αντιλαμβάνεστε, ένας νέος κομματικός στρατός του ΠΑΣΟΚ; Δεν μπορείτε να δώσετε πειστική απάντηση σε αυτό το πράγμα και το ερώτημα θα πλανάται μέσα σε αυτήν τη Βουλή.

Τι τελικά συμβαίνει; Αυτό το νομοσχέδιο κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει δύο στόχους. Από τη μία πλευρά να κάνει ένα είδος συγκερασμού του παλαιού ΠΑΣΟΚ και του νέου ΠΑΣΟΚ, να ξαναδούμε τα οράματα για να τα συνδέσουμε με το παρόν είναι προϊόν αμηχανίας. Τούτο ενισχύεται από το ότι δεν έχει γίνει τίποτε με το εξοπλιστικό πρόγραμμα των Ενόπλων Δυνάμεων. Είναι γνωστό ότι τίποτε δεν έχει ξεκινήσει και βεβαίως πρέπει να εμφανίσει κάτι η Κυβέρνηση για να πει ότι κάτι γίνεται με τις Ένοπλες Δυνάμεις. Εμφανίζει, λοιπόν, την παλλαϊκή άμυνα για να δείξει ότι υπάρχει κάτι, ενώ είναι γνωστό ότι αυτή την ώρα, σε ό,τι αφορά το εξοπλιστικό πρόγραμμα, τα πράγματα καρκινοβατούν. Και μάλιστα την ίδια στιγμή που με τις σπατάλες τις οποίες έχει κάνει η Κυβέρνηση το μισό πρόγραμμα –είναι τέσσερα δισεκατομμύρια (4.000.000.000) αυτό το πρόγραμμα– θα μπορούσε να έχει εκτελεσθεί.

Σας θυμίζω ότι μόνο τον τελευταίο χρόνο ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δόθηκε στον κ. Κολλά, διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (250.000.000.000) στους γεωργικούς συνεταιρισμούς και επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) στην Ολυμπιακή. Δύο τρισεκατομμύρια

(2.000.000.000.000), το μισό του εξοπλιστικού προγράμματος.

Αυτήν την παλλαϊκή άμυνα που εσείς εννοείτε, κύριε Υπουργέ, και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, εμείς δεν την δεχόμαστε. Εμείς εννοούμε παλλαϊκή άμυνα, η οποία θα συμβάλει στην άμυνα της χώρας και υπέρ αυτής είμαστε. Και σε αυτή, εάν αποσύρετε το νομοσχέδιο και επαναφέρετε ένα σχέδιο που να είναι έντιμο, με την έννοια της πολιτικής εντιμότητας και αντάξιο της άμυνας της χώρας, θα είμαστε μαζί σας. Αλλά συνέννοχοι σε αυτήν την προσπάθεια, την οποία καταβάλλετε, για να αποκρύψετε την ανυπαρξία πολιτικής και να τονώσετε τα στίφη του κομματικού σας στρατού, εμείς δεν πρόκειται να γίνουμε. Και με αυτήν ακριβώς τη λογική καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο, όχι μόνο επί των άρθρων, όπως θα αποδείξουμε στην πορεία, αλλά ακόμη και επί της αρχής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Εμείς, κύριε Παυλόπουλε, ούτε Χατζηνανέστηδες βγάλαμε, ούτε καμμία συμφορά κάναμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Ιωαννίδη, δεν σας διέκοψε κανένας.

Ο κ. Τσιτουρίδης έχει το λόγο.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι ουδείς θα διαφωνούσε με το σχέδιο νόμου το οποίο συζητείται απόψε, εάν έμενε στον τίτλο του σχεδίου νόμου. Διότι ο τίτλος ηχεί όμορφα και ίσως να ηχεί ακόμα πιο όμορφα σε αυτούς οι οποίοι τόσο συμπαθητικά ήλθαν να πουν απόψε ότι το κύριο προσόν αυτού του νομοσχεδίου είναι η παραπομπή στην αριστερή φρασεολογία. Αλλά από εκεί και πέραν, πέραν του τίτλου, τίποτε δεν ανταποκρίνεται στις σημερινές ανάγκες του τόπου.

Και αυτό το λέω, διότι από τη μελέτη αυτού του σχεδίου νόμου, όσο και αν προσπάθησα, κύριε Υπουργέ, δεν βρήκα ούτε μία συνολική στρατηγική, στην οποία αναφερθήκατε, ούτε μία ολοκληρωμένη άποψη για το τι πρέπει να γίνει σε μια χώρα όπως είναι η δική μας.

Φαίνεται ότι συζητείται στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας εδώ και πολλά χρόνια μια τέτοια σκέψη, ένα τέτοιο σχέδιο νόμου, αλλά εξ' όσων γνωρίζουμε, όλα τα αποτελέσματα των μελετών για τη δημιουργία ενός τέτοιου θεσμού ήταν αρνητικά.

Αυτό το οποίο προτείνεται, κατά τη δική μας εκτίμηση, δημιουργεί περισσότερα προβλήματα από όσα επιχειρεί ή φιλοδοξεί να λύσει. Δεν μπορώ να κατανοήσω, πως αυτός ο θεσμός θα συνυπάρξει με άλλους θεσμούς, οι οποίοι προβλέπονται από τους νόμους περί εθνοφυλακής, από το νόμο περί πολιτικής άμυνας, από το νόμο περί πολιτικής ασφάλειας. Υπάρχουν θεσμοί, οι οποίοι προσφέρουν ό,τι έχουν να προσφέρουν και ουσιαστικά έρχεσθε να δημιουργήσετε ένα νέο θεσμό, ο οποίος ανέξοδα δεν κάνει τίποτε άλλο, παρά να περιπλέκει τη λειτουργία και των υπολοίπων.

Κατά τη δική μας εκτίμηση επίσης, το πρόβλημα δεν είναι τι θα γίνει στον τόπο εν καιρώ πολέμου, αλλά τι γίνεται εν καιρώ ειρήνης και εντάσεων, που δεν οδηγούν στον πόλεμο. Βεβαίως και εδώ θα πρέπει να δείτε πάρα πολύ σοβαρά ως Κυβέρνηση ένα μείζον ζήτημα, διότι η Παλλαϊκή Άμυνα εκτός των άλλων, όπως ελέγχθη και από άλλους συναδέλφους, απαιτεί την παρουσία λαού, κόσμου στις ευαίσθητες περιοχές. Πρέπει να πω ότι η παρουσία κόσμου, λαού στις περιοχές αυτές έχει ως προϋπόθεση πολιτικές, οι οποίες επιτυγχάνουν την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη αυτών των περιοχών.

Εδώ πρέπει να πούμε ότι οι επιδόσεις σας ως Κυβέρνηση συλλογικώς, μάλλον δεν είναι ιδιαίτερα λαμπρές. Άρα, αν πιστεύουμε ότι κατά τρόπο αποσπασματικό και πρόχειρο, με κάποιους θεσμούς, θα έρθουμε να ενισχύσουμε την παρουσία της Ελλάδας, του Ελληνισμού, σε ευαίσθητες περιοχές μόνο με αυτόν το θεσμό και αφήνοντας όλα τα άλλα, τα οποία οδηγούν στην εγκατάλειψη και στην απερήμωση της υπαίθρου και των ευαίσθητων ειδικά αυτών περιοχών, μάλλον δεν πετυχαίνουμε και μάλλον δεν είναι δείγμα της συνολικής στρατηγικής, στην οποία αναφερθήκατε.

Εκείνο το οποίο με τρομάζει επίσης πραγματικά και

αναρωτιέμαι γιατί κάνατε αυτήν την αναφορά, είναι αυτό το οποίο είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι χρειάζεται συντονισμένη δράση των πολιτών, ότι χρειάζεται να αναπτυχθεί η ευθύνη των πολιτών και κατ' αναλογία –έτσι είπατε, αν κατάλαβα καλά– με ό,τι έγινε στα δάση, στον τομέα της προστασίας των δασών, έρχεσθε να ολοκληρώσετε τη θωράκιση του τόπου και του έθνους. Αν κατανόησα καλά ότι κατ' αναλογία με ό,τι κάνατε στα δάση, είναι αυτό το οποίο κάνετε στην παλλαϊκή άμυνα, τότε το επιφώνημα είναι 'ΩΧ'!

Σε μια χώρα όπως η δική μας, με ένα κράτος όπως το δικό σας κράτος, στο οποίο δύο υπηρεσίες, το Δασικό Σώμα και η Πυροσβεστική Υπηρεσία, δεν μπορούν να συντονιστούν, αναρωτιέμαι, πως πιστεύετε ότι θα οργανωθούν –αναφέρομαι στο άρθρο 3, το οποίο αναφέρεται στην οργάνωση της Παλλαϊκής Άμυνας– το ΚΥΣΕΑ, ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, ο Υπουργός Εσωτερικών, οι Υπουργοί Μακεδονίας Θράκης και Αιγαίου, ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως, ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας, οι νομάρχες, οι δήμαρχοι και οι πρόεδροι των κοινοτήτων. Σε ποια χώρα ζούμε;

Θα αναφερθώ παρακάτω στο άρθρο 4 για την ενεργοποίηση της παλλαϊκής άμυνας. Δεν είναι δυνατόν να πιστεύει σοβαρά κανείς ότι θα μπορέσουμε με αυτό το οποίο βιώσαμε και βιώνουμε σε λιγότερο σημαντικά και ευαίσθητα θέματα, να συντονισθεί το Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας, το Γενικό Επιτελείο Στρατού, η Διεύθυνση ΠΑΜ, τα ΠΣΕΑ, το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως, η Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας, οι Περιφέρειες, οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, οι ΟΤΑ πρώτου βαθμού.

Πιστεύει κανείς σοβαρά, πραγματικά, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ότι μπορεί να λειτουργήσει ένα τέτοιο σχέδιο νόμου, όταν θα γίνει νόμος; Θα έλεγα λοιπόν ότι εκείνο το οποίο απαιτείται πρωτίστως είναι να συντονιστείτε μεταξύ σας ως Κυβέρνηση και ως Υπουργοί.

Θα κάνω πάλι μια αναφορά σε ένα ευαίσθητο θέμα, το οποίο όμως έχει να κάνει με την προστασία της χώρας και την προστασία του δασικού πλούτου της.

Εμείς λέμε, ως Νέα Δημοκρατία, σταθερά εδώ και πολλά χρόνια, για το τι πρέπει να γίνει σε έναν τομέα, όπως ήταν αυτός της δασοπυρόσβεσης. Ήλθατε σεις κατά τρόπο πρόχειρο, αποσπασματικό, και κάνατε κάτι διαφορετικό, κόντρα σε ομόφωνα πορίσματα, κόντρα στον επιστημονικό κόσμο της χώρας. Και όταν κάηκαν τόσες εκτάσεις, όσες ουδέποτε άλλοτε στη χώρα και σας κάναμε ορισμένες αναφορές, εσείς εμμένετε ότι όλα καλώς λειτουργούν, καλώς συντονίζονται οι διάφορες υπηρεσίες, οι νομαρχίες, η Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Με έκπληξη διαβάζουμε χθες συνέντευξη του Υπουργού Εσωτερικών, σε ένα λιγότερο σημαντικό θέμα απ' αυτό της παλλαϊκής άμυνας, όπως είναι η προστασία των δασών, ότι ως Κυβέρνηση θα ξεκινήσετε τώρα από μηδενική βάση, να ξαναδείτε το ζήτημα της δασοπυρόσβεσης.

Ποιος να σας έχει εμπιστοσύνη, λοιπόν, για τόσο σημαντικά θέματα, όπως είναι η τοπική άμυνα, όταν εμπλέκετε δέκα περίπου φορείς. Ένας τέτοιος νόμος θα μπορέσει να περπατήσει;

Θα έλθω σε ορισμένες επί μέρους παρατηρήσεις.

Εκτιμούμε ότι είναι πρόκληση σε έναν τόπο, ο οποίος πρέπει να κάνει σημαντικές προσπάθειες για να βρει το δρόμο του, να βλέπουμε προτάσεις, όπως αυτή η οποία υπάρχει στο άρθρο 18. Πόσα χρόνια ακόμη, χωρίς όνειδος, θα ερχόμαστε εδώ να μιλούμε περί ρυθμίσεως χρεών της ΠΥΡΚΑΛ, προς το ΙΚΑ αυτήν τη φορά; Δηλαδή, ο Έλληνας φορολογούμενος πρέπει να συνεχίσει να επιβαρύνεται τη δική σας κακή διαχείριση;

Νομίζω ότι πρέπει να αποσύρετε αυτήν τη διάταξη, προς παραδειγματισμό και των υπολοίπων στο συγκεκριμένο τομέα.

Εγώ με την ευκαιρία αυτή να ξαναπώ τη θέση της Νέας Δημοκρατίας, για να μη λέτε ότι αρκούμεθα σε κριτική. Βεβαίως οι πολεμικές βιομηχανίες πρέπει να είναι υπό κρατικό έλεγχο, αλλά σίγουρα πρέπει να ακολουθήσετε ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Δεν δίνετε καλό παράδειγμα και καλά μηνύματα, όταν κάθε φορά με κάθε ευκαιρία, έρχεσθε να ρυθμίσετε χρέη της

κάθε είδους ΠΥΡΚΑΛ και μάλιστα προς το ΙΚΑ.

Επίσης, θα ήθελα να διευκρινίσω, σχετικά με μία παρατήρηση την οποία έκανε ο κ. Ιωαννίδης. Ο κ. Ιωαννίδης αναφερόμενος στην τροπολογία για την αξιοποίηση των αποστράτων είπε ότι ο κ. Σπηλιωτόπουλος φοβάται ότι δεν θα χρησιμοποιηθούν αξιοκρατικά κριτήρια.

Ο κ. Σπηλιωτόπουλος και όλοι μας στη Νέα Δημοκρατία δεν φοβόμαστε. Είμαστε βέβαιοι, δυστυχώς, ότι δεν θα χρησιμοποιηθούν αξιοκρατικά κριτήρια, διότι είναι πασιφανές και προφανές σ' αυτόν τον τόπο ότι το κόμμα σας, η παράταξή σας, όλα αυτά τα χρόνια διέπρεψε –είσθε πρωταθλητές– σε διακρίσεις υμετέρων και μη υμετέρων και ειδικά στο ευαίσθητο θέμα του στρατεύματος. Άρα είμεθα βέβαιοι για το τι τουλάχιστον φιλοδοξείτε να κάνετε με αυτήν την πρόταση και γι' αυτό και την καταψηφίζουμε την πρόταση αυτή.

Θα τελειώνω, απαντώντας στην παρατήρησή σας, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Άμυνας, ότι πρέπει να κάνουμε θεσμούς. Βεβαίως πρέπει να κάνουμε θεσμούς. Το σημαντικότερο πρόβλημα σ' αυτόν τον τόπο είναι το θεσμικό έλλειμμα, το οποίο έχουμε και το έχουμε σε όλα τα επίπεδα. Αν όμως πιστεύετε σοβαρά ότι έρχεσθε τώρα, το μήνα Αύγουστο, να προτείνετε ένα σχέδιο νόμου, το οποίο φαίνεται πως μόνη βάση έχει το ανέξοδο της πρότασής σας, το αναποτελεσματικό σε κάθε περίπτωση και την εύκολη παρουσίαση αριστερής φρασσεολογίας, για να επιλύσετε, ευκαιριακά ίσως, κάποια προβλήματα σας στο ΠΑΣΟΚ, τότε θα σας πω ότι δεν προωθείτε την ανάγκη του τόπου, η οποία είναι πραγματικά η δημιουργία των θεσμών. Δεν μπορούν όλα αυτά να συνυπάρξουν.

Πιστεύουμε ότι αν επιμένετε στο σχέδιο αυτό, θα έχουμε έναν ακόμη νόμο, ο οποίος θα μείνει ανενεργός για κάποιον καιρό, ώσπου η επόμενη Κυβέρνηση να έλθει να τον καταργήσει και να κάνει κάτι αποτελεσματικότερο και ουσιαστικότερο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Παπαδημόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι ο ρωμαϊκός κανόνας "αν θέλεις ειρήνη, πρέπει να προετοιμάζεσαι για πόλεμο", βρίσκει ακόμα πλήρη εφαρμογή και σήμερα.

Και, βεβαίως, δεν είναι δυνατόν να μη σκέφτεται κανείς εν καιρώ ειρήνης σοβαρά το θέμα της άμυνας της χώρας, διότι είναι πολύ πιθανό ανά πάσα στιγμή να έχουμε μια ανάφλεξη και συνεπώς πρέπει να είμαστε έτοιμοι, για να αντιμετωπίσουμε οποιαδήποτε ένταση, ανάφλεξη ή εισβολή.

Ωστόσο, όμως, αυτή η παλαιά άμυνα, η οποία σαν θεσμός δεν μας ξενίζει κατ' αρχήν, δεν είναι αποκρουστικός. Είναι γεγονός όμως ότι ο θεσμός αυτός, που εισάγεται τώρα σε μια εποχή και έτσι που εισάγεται, μ' αυτές τις έννοιες που διαλαμβάνει το υπό ψήφιση νομοσχέδιο, δημιουργεί πλείστα όσα προβλήματα και ζητήματα, τα οποία καθόλου δεν είναι εναρμονισμένα προς τους στόχους αυτού του νομοσχεδίου.

Κύριε Υπουργέ, αναφέρεται μέσα τις έννοιες της τοπικής άμυνας, της πολιτικής άμυνας και της πολιτικής προστασίας. Ειλικρινά, όσο καλά ελληνικά να κατέχει κανείς, δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική ερμηνεία στους όρους αυτούς για να διαπιστώσει, εν πάση περιπτώσει, τι περιέχουν. Βεβαίως σε κάποια άρθρα, πιο κάτω από το 1 και 2, που γίνεται εξειδίκευση του περιεχομένου του νομοσχεδίου, προσπαθείτε να πείτε ότι τοπική άμυνα είναι αυτή η άμυνα που διεξάγεται σε ένα συγκεκριμένο τόπο. Αυτό βέβαια το καταλαβαίνουμε, το λέει η ίδια η λέξη, αλλά γιατί μπερδεύετε τις έννοιες της πολιτικής άμυνας και της πολιτικής προστασίας. Όλα δεν στοχεύουν στο να δώσουμε μια προστασία σε ένα λαό, σε ένα σύνολο πολιτών, που κατοικεί σε μια συγκεκριμένη χώρα; Γιατί λοιπόν αυτή η σύγχυση των όρων, που εμφανίζεται στο νομοσχέδιο;

Θα ήθελα να τονίσω ιδιαίτερα ότι στη σημερινή εποχή πρέπει να γίνει κατανοητό απ' όλους μας ότι δεν μπορούμε να μιλούμε για τέτοιου είδους παλαιά άμυνα, γιατί αν το συγκρίνουμε

με αυτό που έγινε –ας πούμε ένα παράδειγμα χειροπιαστό, γιατί το έζησε η φυλή μας– το 1821, τότε, πράγματι, η παλαιά άμυνα είχε ένα βαθύτερο στόχο. Γιατί; Διότι όταν περνούσε η στρατιά του Δράμαλη από τους Μύλους, άλλο θα ήταν να είχαμε παρατάξει χίλιους πολεμιστές και άλλο να είχαμε πέντε χιλιάδες. Γιατί τότε πρωτόγονα διεξαγόταν ο πόλεμος. Ακόμα και πέτρες έριχναν πάνω από το βουνό. Άλλο είναι να ρίχνεις χίλιους λίθους εναντίον του εχθρού και άλλο είναι να ρίχνεις πέντε χιλιάδες λίθους. Σήμερα, όμως, που έχουμε τέτοια τεχνολογία στην πολεμική μηχανή, φαντάζεσθε ότι τα μπουλούκια, ο ανοργάνωτος λαός, τα παιδάκια, τα γυναικόπαιδα, που έχουν ένα σωρό άλλες οικογενειακές, προσωπικές, κοινωνικές έννοιες και φροντίδες, θα είναι σε θέση να προσφέρουν αυτό, το οποίο ονειρεύεται το νομοσχέδιό σας; Ποτέ δεν πρόκειται να συμβεί αυτό. Διότι λέτε ότι θα πετύχουμε την κάπως προετοιμασία του συνόλου του πληθυσμού με κάποια σεμινάρια. Τέσσερις μέρες σεμιναρίου ξέρετε τι σημαίνει, κύριε Υπουργέ; Η πρώτη μέρα αναλύεται ως συνήθως, το γνωρίζουμε όλοι, σε φιλοφρονήσεις και καλημέρες. Θα αρχίσει ο ένας "χαίρω πολύ", ο άλλος "καλοτυχίζω αυτήν την εκδήλωσή", ο τρίτος "είμαι ευτυχής που βλέπω να πραγματοποιείται και στη χώρα μας αυτός ο θεσμός" κλπ. Η πρώτη μέρα είναι έτσι. Τη δεύτερη συνήθως πάμε λίγο αργοπορημένοι και την τρίτη ο καθένας αρχίζει να σκέπτεται την επιστροφή στο σπίτι του. Ποιος σας είπε ότι σε τέσσερις μέρες θα προετοιμάσετε το λαό, για να αντισταθεί; Πρέπει να αντιληφθούμε οι πάντες να μην καλλιεργούμε αισθήματα φοβίας στο λαό μας. Πρέπει να αντιληφθείτε, κύριε Υπουργέ, και να αντιληφθούμε όλοι μας ότι καμιά απόβαση στην παγκόσμια ιστορία δεν πέτυχε μέχρι σήμερα και συνεπώς δεν φοβόμαστε κανέναν, ούτε την τουρκική απειλή υπολογίζουμε. Σας το λέω εγώ, που είμαι άσχετος από την στρατιωτική εκπαίδευση και απ' όλα τα παρόμοια. Ανατρέξτε στην αρχαιότητα, Θα διαπιστώσετε ότι μόνο μυθικές αποβάσεις πέτυχαν. Πείτε μας αν πέτυχε μια απόβαση στη σύγχρονη ιστορία. Μία μόνο, στη Νορμανδία. Πότε; Όταν η χιτλερική μηχανή είχε διαλυθεί. Όταν δύο στρατιές στο Στάλινκραντ με τον Φον Πάουλους είχαν διαλυθεί, όταν ο Ρόμελ είχε παραδώσει τα όπλα στην Αφρική. Και πότε; Όταν η θάλασσα της Μάγχης γέμισε από πεντέμισι χιλιάδες πλοία και από οκτώ χιλιάδες αεροπλάνα και πάλι είχαμε τεράστιες απώλειες, ώσπου να γίνει προγεφύρωμα στη Νορμανδία. Και φοβόμαστε τους Τούρκους ότι είναι πολυάριθμοι και κολοκύθια μετά ριγάνεως; Ξέρετε ότι όταν ένας εχθρός έρχεται από ανοιχτό πέλαγος, ο άλλος που τον περιμένει στην προκυμαία μπορεί να τον κάψει με μία μπουκάλα βενζίνης και να βουλιάξει τα πλοία του, αν δεν έχει τεράστια ισχύ πυρός.

Δεν είναι τόσο απλό. Πιο επικίνδυνο είναι οι προσβολές που θα γίνουν από αέρος, αν εισχωρήσει στα εσώτερα η αεροπορία τους και χτυπήσει φερειπείν εργοστάσια ηλεκτρικής ενέργειας, άλλες μονάδες, την ΠΥΡΚΑΛ κλπ. και επιφέρει μεγάλες ζημιές σε εγκαταστάσεις που μπορούν να εφοδιάσουν με τα απαραίτητα τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Συνεπώς κανένας σοβαρός κίνδυνος. Και μη σας τρομάζει το γεγονός ότι πέτυχαν οι Τούρκοι να κάνουν απόβαση στην Κύπρο. Επτά πλοία έστειλαν και το ένα το καταβύθισαν οι ίδιοι. Αν δεν απέσυρε η Ελλάδα τα υποβρύχια, αν δεν ερχόταν εδώ ο Σίσκο, αν δεν ερχόταν εδώ ο Κίσιινγκερ ή ο Χόλμπρουκ σήμερα, οι πολεμοκάπηλοι όπως λένε οι κομμουνιστές, που έχουν τόση πολιτική δύναμη και τόση οικονομική ισχύ πίσω τους, που θα πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να συμβάλουν στην παγίωση της διεθνούς ειρήνης και αυτοί απεργάζονται ένα σωρό βρωμιές στο σκότος, τι θα γινόταν; Αυτοί είναι οι φίλοι μας οι Αμερικάνοι; Και καθόμαστε και πιπιλίζουμε κάθε μέρα τον κίνδυνο εξ ανατολών;

Όταν θα έρθει η ώρα, κύριε Υπουργέ, να αμυνθούμε, τότε θα γεννηθεί από την ιδέα της ανάγκης και η Μαντώ Μαυρογένους και η Μπουμπουλίνα και η Τζαβέλλα στο Σούλι. Τότε να είμαστε βέβαιοι ότι όλοι οι Έλληνες θα μπορούν να φέρουν όπλα και θα μπορούν να πράξουν αυτό το υπέρτατο καθήκον προς την πατρίδα.

Όχι ότι κινδυνεύουμε. Τι κινδυνεύουμε; Η πρώτη και η δεύτερα σειρά εφεδρείας, όπως ξέρετε καλύτερα από εμένα, μπορεί να αποδώσει μισό εκατομμύριο στρατό. Μακάρι σε αυτούς τους άνδρες, σε αυτό το σύνολο να μπορέσουμε να δώσουμε σωστή εκπαίδευση και τον απαραίτητο εξοπλισμό για να αμυνθούν και ο υπόλοιπος κόσμος ας έρθει και χωρίς τα σεμινάρια αυτά. Διότι και οι γυναίκες στα βουνά της Ηπείρου, που κουβαλούσαν στην πλάτη τους από ένα κιβώτιο σφαίρες, δεν πέρασαν από σεμινάρια. Αλλά αν οι ανάγκες της στιγμής το επιβάλλουν αυτό και οι ίδιοι οι Έλληνες θα προστρέξουν στη συγκεκριμένη περίπτωση και θα προσφέρουν την αναγκαία άμυνα.

Ένα άλλο πράγμα που τόνισε ο κ. Σταυρακάκης, είχε απόλυτο δίκιο. Δεν πρέπει, δηλαδή, σε αυτές τις περιπτώσεις να συνδέουμε την εκπλήρωση του υψίστου καθήκοντος προς τη χώρα, προς το έθνος, προς τον εαυτόν μας, προς την οικογένεια μας, με υλικές αμοιβές.

Είπαμε ότι ένα κράτος οργανωμένο οφείλει να δώσει ευημερία στο λαό του, αλλά όχι σώνει και καλά τη στιγμή που έχουμε την ανάγκη για άμυνα να λέμε, "ελάτε, θέλουμε να πολεμήσετε και θα σας δώσουμε και μερικά οικονομικά οφέλη". Αυτά είναι αστεία πράγματα.

Όταν, κύριε Υπουργέ, ο εχθρός εισβάλλει στη χώρα μας, δεν μας μένει τίποτα άλλο από το να πράξουμε το καθήκον μας. Διότι όταν θα εισβάλει ο εχθρός στη χώρα μας, τι θα κάνει; Θα ακρωτηριάσει τα σύνορα της χώρας, θα σκοτώσει εμάς τους ίδιους, θα προσβάλει τη γυναίκα μας, θα κάψει το σπίτι μας. Έχουμε λοιπόν υποχρέωση να αντισταθούμε χωρίς καμιά αντιπαροχή και να αποκρούσουμε τον εχθρό. Και θα το πράξουμε αυτό. Και αν μερικοί αφήσουν ένα μάτι, ένα πόδι, ένα χέρι, ένα αυτί στα πεδία των μαχών, ή την ίδια τη ζωή τους, εμείς οι υπόλοιποι, οι αρτιμελείς και οι υγιείς που θα μείνουμε μετά τον τερματισμό των εχθροπραξιών, θα δώσουμε πέντε δραχμές παραπάνω φόρο, για να συντηρήσουμε και αυτά τα θύματα. Όχι όμως σε αυτές τις εξαγγελίες που προετοιμάζουμε λέγοντας "έλα εδώ να πολεμήσεις και κάτι θα σου δώσω".

Νομίζω ότι αυτή είναι η ορθή τοποθέτηση των πραγμάτων και ότι την παλλαϊκή άμυνα, όταν θα έρθει η ώρα, θα την προσφέρουν οι πάντες. Και δεν χρειάζεται να κάνουμε νομοσχέδια για το συρτάρι. Γιατί αλίμονο αν πιστεύει κανείς ότι αυτό το νομοσχέδιο θα βρει εφαρμογή στο μέλλον. Θα γίνει ότι γίνεται και με την ΠΣΕΑ. Παίρνουμε έναν αδαή υπάλληλο της νομαρχίας, τον βάζουμε σε μία γωνιά, όπως χαρακτηριστικά είπαν πολλοί συνάδελφοι, με δύο τρεις φακέλους και όταν έρθει η ώρα, ποιος θα τους συντονίσει; Όταν εμπλέκονται τόσο φορείς, ποιος θα πάρει την πρωτοβουλία; Θα μου πείτε ότι υπάρχει Πρωθυπουργός στη χώρα, υπάρχουν Υπουργός Άμυνας κλπ. Εντάξει. Αλλά ποιος θα μαζέψει όλους αυτούς; Είναι προτιμότερο το συναίσθημα της ευθύνης να το αναλάβει ένας, μία υπηρεσία, όπως π.χ. το Γ.Ε.Σ. ή κάποιοι άλλοι. Αυτός ο άλλος να έχει την ευθύνη να συνάξει όλους αυτούς. Και να μην είναι πολλοί οι φορείς, γιατί όπου λαλούν πολλά κοκόρια, αργεί να ξεμερώσει. Και άμυνα δεν θα έχουμε ποτέ, όταν εναποθέσουμε τις ελπίδες μας σε ένα τόσο μεγάλο αριθμό ανεύθυνων και υπεύθυνων φορέων της πατρίδας μας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τη Νέα Δημοκρατία)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Βούλγαρης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώ την ομιλία μου αναφερόμενος σε ένα αξίωμα. Η άμυνα είναι δημόσιο αγαθό, διότι η συμμετοχή του καθενός από εμάς μπορεί μεν να είναι ιδιωτική και προσωπική, αλλά το όφελος είναι του συνόλου. Και αν είναι κάτι βασικό και επί της ουσίας που έχει αλλάξει τα τελευταία χρόνια στον κόσμο είναι ασφαλώς ότι οι κοινωνίες αλλά και οι στρατοί, για να κινηθούν, χρειάζονται και απαιτούν τη συμμετοχή ολόενα και μεγαλύ-τερου αριθμού ανθρώπων. Απαιτείται λοιπόν συμμετοχή και στη σκέψη και στη δράση.

Σ' αυτήν την πορεία οδηγεί ασφαλώς και η αλματώδης

εξέλιξη της τεχνολογίας, η οποία απαιτεί όχι μόνο εξειδίκευση αλλά γενικότερα γνώση, αντίληψη, ακόμη και κρίση. Όμως, και η δημοκρατία, το δημοκρατικό πολίτευμα εδραιώνει αυτήν την ατομική ευθύνη προς το σύνολο. Και αυτό βέβαια αποδείχθηκε και από μία έρευνα η οποία έγινε σε νεοσύλλε-κτους από το Πάντειο Πανεπιστήμιο. Και βέβαια η έρευνα αυτή επιβεβαιώνει για άλλη μία φορά στην ιστορική διαδρομή αυτού του τόπου τη διάθεση του Έλληνα και της Ελληνίδας να συμμετέχει, να προσφέρει στις ανάγκες της πατρίδας του, στις ανάγκες διαφύλαξης της εθνικής ανεξαρτησίας και ακεραιότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά το 1974 βιώνουμε –και τον τελευταίο μάλιστα καιρό με ιδιαίτερη ένταση– την τουρκική προκλητικότητα και επιθετικότητα, που συνιστά την αμφισβή-τηση των ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων στο Αιγαίο και μια μόνιμη απειλή στην Κύπρο. Γι' αυτό και μόνο το λόγο θεωρώ ότι είναι η πιο κατάλληλη στιγμή σήμερα στη Βουλή των Ελλήνων, εδώ που χτυπά η καρδιά του Ελληνισμού, στο χώρο αυτόν που καταξιώνεται η δημοκρατία, να συζητήσουμε το σχέδιο νόμου για την παλλαϊκή άμυνα της χώρας μας, της Ελλάδας, που ποτέ στη μακρόχρονη ιστορία της δεν απείλησε, δεν είχε αποικίες, αλλά που ανέδειξε όμως την τέχνη, τον πολιτισμό, την επιστήμη, τον ολυμπισμό, το δημοκρατικό πολίτευμα, πάντα μέσα στο ζωτικό της χώρο.

Το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα αποτελεί κατ' αρχάς ένα θετικό μέτρο της Κυβέρνησης, που συμβάλλει στην κατεύθυνση και στην αρχή ότι η καλύτερη αμυντική θωράκιση της χώρας είναι η χάραξη στρατηγικής που υλοποιεί με συγκεκριμένα μέτρα την αναπτυξιακή της διαδικασία.

Τη χρονική αυτή περίοδο η χώρα μας στο κατώφλι του 21ου αιώνα, αλλά και στην πορεία της προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση υλοποιεί μια μεγάλη μεταρρύθμιση στον τομέα της διοίκησης και της αυτοδιοίκησης. Η ανακυττάρωση των ΟΤΑ, ο νέος ρόλος της περιφέρειας και το κράτος –στρατη-γειό επιβάλλουν νέα οργανωτικά σχήματα, προκειμένου να οδηγηθεί σε μια κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη. Για το λόγο αυτόν η βασική αρχή του νομοσχεδίου, τόσο να συντονίσει τις ήδη υπάρχουσες υπηρεσίες στα επίπεδα της διοίκησης και αυτοδιοίκησης όσο και ο συντονισμός όλων των δράσεων της παλλαϊκής άμυνας να γίνεται μέσω της νέας δομής των ΟΤΑ, αποτελεί μια πετυχημένη επιλογή, αφού βασικό κύτταρο στο νέο οργανωτικό σχήμα της παλλαϊκής άμυνας είναι ο νέος δήμος, η πρώτη δηλαδή οργανωμένη βαθμίδα της κοινωνίας μας, που μπορεί να ενεργοποιήσει και να κινητοποιήσει τον πολίτη. Φυσικά όμως για το οργανωτικό σχήμα με το οποίο υλοποιείται η παλλαϊκή άμυνα, διαμορφώ-νεται μία πυραμίδα, στην οποία συγκεκριμένους ρόλους έχουν μετά τους ΟΤΑ, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και η περιφέρεια με κατευθυντήριες φυσικά αποφάσεις του επιτελικού οργάνου που είναι το ΚΥΣΕΑ.

Ένα άλλο βασικό στοιχείο, στο οποίο πρέπει να αναφερ-θούμε, είναι ότι το νομοσχέδιο αυτό δεν αναιρεί τις υφιστά-μενες δομές που υπάρχουν για τα θέματα της παλλαϊκής άμυνας, αλλά τις επιβεβαιώνει και τις συμπληρώνει, ώστε να προσδιορίζεται με μεγαλύτερη σαφήνεια ο τρόπος της κινη-τοποίησης των τοπικών κοινωνιών, όχι μόνο σε περίπτωση κινδύνου από εξωτερική απειλή και εισβολή ή οποιοδήποτε άλλο πρόβλημα που δημιουργεί η κατάσταση πολέμου αλλά και για την αντιμετώπιση και άλλων φαινομένων, που οφείλο-νται σε φυσικές καταστροφές και σε λόγους ανωτέρας βίας.

Κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε μια χώρα με έναν τεράστιο φυσικό πλούτο και με μια σημαντική πολιτιστική κληρονομιά. Έχουμε το μεγαλύτερο ανάπτυγμα ακτών απ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περίπου τα δεκαπέντε χιλιάδες χιλιόμετρα. Έχουμε επίσης και την ατυχία να έχουμε ένα από τα μεγαλύτερα ποσοστά σεισμικότητας από τις χώρες της Μεσογείου. Οι πολίτες θα πρέπει να εφοδιαστούν με γνώσεις και εμπειρίες, ώστε σε συγκεκριμένες στιγμές κινδύνου να γνωρίζουν μέσα από ασκήσεις, από συνεχή ενημέρωση και εκπαίδευση, όπως κάνουν σε όλα τα μέρη του κόσμου, που έχουν αντίστοιχα προβλήματα, με ποιον τρόπο πρέπει να

κινητοποιούνται, για να σώσουν τη ζωή τους, να διαφυλάξουν την υγεία τους, να διατηρήσουν το φυσικό και πολιτιστικό πλούτο της χώρας και να προστατεύσουν το εθνικό τους έδαφος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Οι μεγάλοι καταστρεπτικοί σεισμοί, η όξινη βροχή, τα ατυχήματα σε πυρηνικά εργοστάσια, οι εκτεταμένες ρυπάνσεις στα ποτάμια και τις θάλασσες από απόβλητα εργοστασίων και από πετρελαιοκηλίδες, οι μεγάλες φωτιές, αποτελούν στο τέλος του 20ου αιώνα τραγικά παραδείγματα ακόμη και στις πιο προηγμένες οικονομικά χώρες του κόσμου.

Η εμπειρία για το βαθμό αποτελεσματικότητας στην αντιμετώπιση αυτών των καταστροφών έχει αποδείξει ότι ο Στρατός, όπως και η Αστυνομία και η Πυροσβεστική, παραμένει όχι μόνο σε εθνικό αλλά και σε διεθνές επίπεδο το πιο οργανωμένο σώμα που διαθέτει η κοινωνία μας, για να αντιμετωπίσει αυτές τις καταστροφές.

Δεν είναι, λοιπόν, τυχαίο το γεγονός ότι τμήματα της παλλαϊκής άμυνας έχουν τοπικό διοικητή μόνιμο στέλεχος των Ενόπλων Δυνάμεων, υπάγονται διοικητικά στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, μέσω του Γενικού Επιτελείου Στρατού και ο οποίος βέβαια έχει και την επιχειρησιακή ευθύνη της τοπικής άμυνας και μόνο. Από την άλλη όμως πλευρά το γεγονός, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, ότι το βασικό κύτταρο σχεδιασμού είναι ο Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αποκλείει τη φύση του ίδιου του θεσμού, κάθε στρατιωτική αντίληψη. Και βέβαια σ' αυτό το σημείο θα πρέπει να στιγματίσω τις ομιλίες κάποιων συναδέλφων, που αναφέρονται σε εγκάθετους αξιωματικούς, ανωτέρους ή ανώτατους αξιωματικούς του ΠΑΣΟΚ ή της Νέας Δημοκρατίας. Οι αξιωματικοί, κύριοι συναδελφοί, είναι πολίτες αυτής της χώρας και έχουν δώσει όρκο να φυλάττουν το Σύνταγμα, την πατρίδα και τους νόμους. Και δεν πρέπει να χρησιμοποιούμε τέτοιες φράσεις.

Κλείνοντας, συμφωνώ με την πρόταση του εισηγητού της Πλειοψηφίας, να επιδείξει η πολιτεία και τα κόμματα την επιβαλλόμενη ευαισθησία και μέριμνα για τα μικρά νησιά του Αιγαίου που έχουν λιγότερο από χίλιους κατοίκους, ώστε να ενισχυθεί το πληθυσμιακό στοιχείο, που πράγματι σ' αυτά τα μικρά νησιά βρίσκεται σήμερα σε κρίση. Και βέβαια αυτή η ενίσχυση μπορεί να γίνει με κλιμάκωση των υλικών αμοιβών, με συγκεκριμένα κριτήρια, όπως ευνοϊκότερους όρους αμοιβής, ευνοϊκότερους όρους συνταξιοδότησης και παροχές. Και αυτό μπορεί να γίνει με μια πιο εξειδικευμένη περιγραφή και αναφορά στις δυνατότητες αυτές, της παραγράφου 3, του άρθρου 11, του σχεδίου νόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο επιτυγχάνεται ο βασικός στόχος της παλλαϊκής άμυνας, που είναι η μεγαλύτερη δυνατή και οργανωμένη κινητοποίηση του πολίτη, της Ελληνίδας και του Έλληνα, τόσο σε περίπτωση πολέμου όσο και σε περίπτωση φυσικών καταστροφών, από τις οποίες τόσο έχει πληγεί τον τελευταίο καιρό η πατρίδα μας. Και γι' αυτόν το λόγο ψηφίζω το σχέδιο νόμου. Ευχαριστώ. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Βούλγαρη.

Ο κ. Αλευράς έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι και αυτό το νομοσχέδιο αντιμετωπίστηκε από τις δυνάμεις της Αντιπολίτευσης με μια υψηλή επικριτική διάθεση, χωρίς να δικαιολογείται από τη φύση και το αντικείμενό του.

Αντίθετα, νομίζω ότι θα πρέπει να είμαστε όλοι έτοιμοι σε αυτήν την Αίθουσα, να συμβάλουμε σε ένα γόνιμο και δημιουργικό διάλογο για κάθε καινοτομία, για κάθε αλλαγή, η οποία θα μπορούσε να θεωρηθεί χρήσιμη και επωφελής για την οργάνωση της χώρας, πολύ περισσότερο όταν το συζητούμενο αντικείμενο του νομοσχεδίου έχει να κάνει με τη μεγάλη υπόθεση της εθνικής ανεξαρτησίας και της ασφάλειας της χώρας.

Δεν χρειάζεται να κοινοτυπώ και να επαναλάβω ότι η Ελλάδα έχει μια θλιβερή προνομία στον ευρωπαϊκό χώρο, να

είναι η μοναδική χώρα που αντιμετωπίζει εξωτερική απειλή και μάλιστα απειλή από μια γείτονα χώρα, ενταγμένη στη στρατιωτική συμμαχία στην οποία συμμετέχουμε και εμείς. Είναι γνωστό ότι το μέγεθος αυτής της απειλής είναι σοβαρό. Και η ίδια αυτή απειλή είναι υπαρκτή και κατά περιόδους δημιουργεί ένταση στις εξωτερικές σχέσεις της χώρας.

Απ' αυτήν την άποψη και με αυτό το φόντο, νομίζω ότι η υπόθεση της υπεράσπισης της εθνικής ανεξαρτησίας είναι μια υπόθεση μείζονος σημασίας για την πολιτική ζωή της χώρας, για τον πολιτικό μας σχεδιασμό. Και δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανένας πως μόνο μέσα από μια ευρύτερη εθνική και πατριωτική κινητοποίηση μπορούμε να ισχυροποιήσουμε το κίνημα υπεράσπισης της ανεξαρτησίας της χώρας. Απ' αυτήν την άποψη, η υπόθεση της υπεράσπισης της εθνικής ανεξαρτησίας είναι υπόθεση που αφορά όχι μόνο το τμήμα εκείνο του λαού που από θέση υπερασπίζεται την εθνική ανεξαρτησία –και αναφέρομαι στις Ένοπλες Δυνάμεις– αλλά αφορά και ενδιαφέρει όλους τους πολίτες, το σύνολο της κοινωνίας.

Η συμμετοχή, λοιπόν, στις Ένοπλες Δυνάμεις είναι το πρώτο βήμα σε αυτό το σύστημα υπεράσπισης της εθνικής ανεξαρτησίας. Και αυτή η συμμετοχή πρέπει να είναι συμμετοχή σε ένα σύστημα το οποίο θα αναδεικνύει την παραγωγική συμμετοχή του πολίτη. Επομένως δεν πρέπει να είναι ένα αυταρχικό σύστημα οι Ένοπλες Δυνάμεις, όπως κατά καιρούς στο παρελθόν ήταν, αλλά πρέπει να είναι ένα πεδίο παραγωγικής συμμετοχής του πολίτη και να του δίνει τη δυνατότητα ουσιαστικής συμβολής στον επιχειρησιακό σχεδιασμό.

Η υπόθεση, λοιπόν, της εθνικής ανεξαρτησίας είναι υπόθεση κινητοποίησης των πολιτών πρώτα απ' όλα. Θα ήθελα να προσθέσω ότι το θεμέλιο αυτής της κινητοποίησης των πολιτών, κατά την άποψή και την εκτίμησή μου, είναι πρωτίστως θεμέλιο ηθικό. Αυτό σημαίνει ότι απαιτεί ένα λαό, ο οποίος γνωρίζει και μπορεί να συμμετέχει στην υπόθεση της εθνικής ανεξαρτησίας. Η υπόθεση της εθνικής ανεξαρτησίας και η υπεράσπισή της απαιτεί τη συμμετοχή του λαού σε όλες τις εκφάνσεις της κοινωνικής και δημόσιας ζωής της χώρας. Απαιτεί, πρώτα απ' όλα, την οικονομική συμμετοχή του πολίτη. Και η οικονομική συμμετοχή του πολίτη είναι και συμμετοχή μέσα από τη φορολογία.

Όμως, όλες αυτές τις θεωρητικές αρχές, που νομίζω ότι βρίσκουν σύμφωνους όλους, ή τους περισσότερους μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, μεταβάλλονται αν θέλετε και αποκτούν μια διαφορετική δυναμική, όταν μιλάμε για τον επιχειρησιακό σχεδιασμό. Ο επιχειρησιακός σχεδιασμός απαιτεί επαγγελματική επάρκεια. Απαιτεί συγκεκριμένα μέσα. Απαιτεί συγκεκριμένες τακτικές. Απαιτεί συγκεκριμένους στόχους. Και εδώ, στον επιχειρησιακό σχεδιασμό, τα πράγματα είναι λίγο θαμπά στο συζητούμενο νομοσχέδιο από την άποψη της ένταξης των πολιτών στις δομές της παλλαϊκής άμυνας, η οποία παλλαϊκή άμυνα, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, πρέπει να είναι ένα κομμάτι του επιχειρησιακού σχεδιασμού.

Το νομοσχέδιο θίγει ζητήματα τα οποία θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι διαφορετικά μεταξύ τους. Δηλαδή, με βάση και τις αρχικές διατάξεις του νομοσχεδίου, μέσα από το νομοσχέδιο, τίθενται τα ζητήματα της τοπικής άμυνας, της πολιτικής άμυνας και της πολιτικής προστασίας.

Αν δει κανείς τους ορισμούς ως προς την τοπική και πολιτική άμυνα, θα έλεγα ότι τα πράγματα είναι λίγο ασαφή. Ας δεχθούμε το διαχωρισμό ότι η τοπική άμυνα έχει την υπεράσπιση του χώρου, του εδάφους και η πολιτική άμυνα έχει την υπεράσπιση του πολιτικού χώρου. Ως προς αυτά πρέπει να συζητήσουμε για τη συμμετοχή του πολίτη, άρα και για το σχεδιασμό της παλλαϊκής άμυνας και να δούμε κατά πόσο μια τέτοια ιδέα μπορεί να είναι χρήσιμη και επωφελής για τον επιχειρησιακό σχεδιασμό και τον αμυντικό σχεδιασμό.

Ως προς το ζήτημα της πολιτικής προστασίας, που επίσης αναφέρεται στο νομοσχέδιο, θα μου επιτρέψετε να πω ότι πριν από δύο χρόνια περίπου μέσα από ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών είχαμε τη δυνατότητα να συζητήσουμε για τα ζητήματα πολιτικής προστασίας και κατά την εκτίμησή

μου θα ήταν πολύ καλύτερο, αν διαμορφώναμε ένα πυραμιδικό σύστημα πολιτικής προστασίας με αποσαφηνισμένους ρόλους και αρμοδιότητες στα πλαίσια του Υπουργείου Εσωτερικών και δεν το μπλέκαμε καθόλου με τη δομή, τις προτεραιότητες και τις ιεραρχήσεις των Ενόπλων Δυνάμεων. Αυτή είναι μια πρώτη παρατήρηση.

Η δεύτερη παρατήρηση έχει να κάνει με το ότι η σύγχρονη δομή των Ενόπλων Δυνάμεων, κατά την εκτίμησή μου, έχει σημαντικά μεταβληθεί από την περίοδο του 1970 ή των αρχών του 1980. Δεν μιλάμε πια για την περίοδο που το αξιόμαχο των Ενόπλων Δυνάμεων στηρίζεται στην ένταση του ανθρώπινου δυναμικού. Δεν είναι ένα αξιόμαχο το οποίο στηρίζεται σε ποσοτικά κριτήρια κατ'ανάγκη. Αντίθετα, θα έλεγα, ότι όσο περνάνε τα χρόνια τόσο περισσότερο αποδεικνύεται ότι η σύγχρονη δομή των Ενόπλων Δυνάμεων σε όλες τις χώρες στηρίζεται στην ένταση των εξοπλισμών. Νομίζω ότι αυτό πολύ σωστά το έχει αντιληφθεί το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας τα τελευταία χρόνια και γίνεται μια πολύ μεγάλη προσπάθεια, που έχει τον τίτλο του γιγάντιου εξοπλιστικού προγράμματος της χώρας, το οποίο θα στοιχίσει τέσσερα τρισεκατομμύρια (4.000.000.000.000) δραχμές στον ελληνικό λαό και το οποίο φιλοδοξεί να κάνει τις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας αξιόμαχες.

Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, το κυρίαρχο ζήτημα στον επιχειρησιακό σχεδιασμό και το λέω αυτό, γιατί όπως είπα η παλλαϊκή άμυνα εντάσσεται στον επιχειρησιακό σχεδιασμό, είναι η ύπαρξη ισχυρών εξοπλιστικών συστημάτων.

Από εκεί και πέρα, θα πρέπει νομίζω να βάλουμε ορισμένες προτεραιότητες. Δεν νομίζω ότι απέχω πολύ από την πραγματικότητα λέγοντας ότι οι υποδομές, που υπάρχουν στο ελληνικό κράτος, δεν είναι υποδομές τέτοιες οι οποίες εννοούν την ενσωμάτωση μεγάλης κλίμακας ανθρώπων και πολιτών στις λειτουργίες του.

Δεν θα αναφερθώ σε ένα παλαιότερο παράδειγμα της επιστράτευσης του 1974 για να επιχειρηματολογήσω και να πω ότι αποδείχθηκε, πράγματι, ότι δεν υπήρχε καν σχεδιασμός και υποδομή για αφοσίωση σε εκείνη την επιστράτευση και να επιχειρηματολογήσω λέγοντας ότι αναμένω μια ίδια κατάσταση τώρα, γιατί δεν θα είναι η ίδια κατάσταση τώρα, αλλά θα έλεγα ότι οι προτεραιότητες θα έπρεπε να μας επιβάλουν πρώτα απ'όλα να δούμε το σχεδιασμό σε περίπτωση επιστράτευσης και πώς θα υπάρχουν οι κατάλληλες και αναγκαίες υποδομές, οι οποίες θα επιτρέψουν την αξιοποίηση των εφεδρών σε ένα τέτοιο σχέδιο επιστράτευσης.

Να μην μπλέξουμε, λοιπόν, την παλλαϊκή άμυνα σε μια περίπτωση επιστράτευσης ή πολεμικής αναμέτρησης, με άλλα σχέδια τα οποία υπάρχουν στα συρτάρια των Ενόπλων Δυνάμεων και τα οποία, εάν δεν είναι λειτουργικά, άμεσα και αποτελεσματικά, όπως πρέπει να είναι, δεν θα λειτουργήσουν. Φανταστείτε ένα σύστημα, μέσα στο οποίο θα εισρεύσουν ξαφνικά δεκάδες χιλιάδες πολίτες, χωρίς επαρκή ενημέρωση για τα καθήκοντά τους, χωρίς αποσαφηνισμένους ρόλους και θέσεις.

Από αυτήν την άποψη θα έλεγα, λοιπόν, ότι πράγματι η παλλαϊκή άμυνα είναι μια χρήσιμη και επωφελής ιδέα, εφόσον συνοδεύεται και συνδέεται με έναν αξιόπιστο επιχειρησιακό σχεδιασμό, ο οποίος πρέπει να υπάρχει ήδη. Φοβάμαι ότι από πολλές διατάξεις του νομοσχεδίου προκύπτει μια αντίφαση σε σχέση με τους στόχους και τις κατευθύνσεις που προτείνονται για την παλλαϊκή άμυνα.

Δεν ξεκαθαρίζεται κατ'αρχάς με σαφήνεια αν θα υπάρχει οπλισμός και αν θα υπάρχει εξάσκηση με οπλισμό. Σε ένα σημείο φαίνεται ότι μπορεί να υπάρχει πρακτική εξάσκηση. Μιλάει το νομοσχέδιο για τη θεωρητική επιμόρφωση και την πρακτική εξάσκηση. Σε άλλο σημείο φαίνεται λοιπόν ότι θα είναι μόνο θεωρητικά και επιμorfωτικά τα σεμινάρια των τμημάτων της παλλαϊκής άμυνας. Σε τρίτο σημείο εξ αντιδιαστολής μπορεί να συναγάγει κανένας ότι υπάρχει ζήτημα εξάσκησης με οπλισμό, στο σημείο που αναφέρεται στην πρακτική εξάσκηση για τις γυναίκες, λέει ότι σε θέματα οπλισμού έχει όλως επικουρικό χαρακτήρα. Άρα, θα μπορούσε

να συνάγει κανείς το συμπέρασμα ότι υπάρχει πρακτική εξάσκηση για τους άντρες κυρίως και για τις γυναίκες επικουρικά.

Θα μου επιτρέψετε να πω λοιπόν και για να κλείσω –ίσως πούμε περισσότερα στα άρθρα και με βάση μια αντίφαση σε σχέση με το ρόλο των ΟΤΑ– από τη μία θα υπάρχουν οι ΟΤΑ, από την άλλη θα υπάρχει το ΓΕΣ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε λίγα δευτερόλεπτα.

Νομίζω ότι θα ήταν καλύτερα να δούμε τον επιχειρησιακό σχεδιασμό και την ένταξη των τμημάτων της παλλαϊκής άμυνας μέσα σε ένα πλαίσιο περισσότερο ελαστικό και ευέλικτο για τις ανάγκες της σημερινής συγκυρίας. Νομίζω ότι αυτό το πλαίσιο δεν μπορεί παρά να έχει στο ζήτημα της πολιτικής προστασίας ως βασική αρχή τον εθελοντισμό και όχι την υποχρεωτικότητα και στο ζήτημα της τοπικής και πολιτικής άμυνας –για να χρησιμοποιήσω τις διακρίσεις του νομοσχεδίου– να έχει την υποχρεωτικότητα για τους άνδρες και τον εθελοντισμό για τις γυναίκες. Νομίζω ότι η εθνική συνεισφορά των γυναικών στην εθνική υπόθεση είναι πολύ άδικο να κρίνεται με τα κριτήρια της συμμετοχής σε ένα τετραήμερο σεμινάριο, το οποίο υποχρεωτικά τις βάζουμε να παρακολουθήσουν. Έχουν τόσα πολλά καθήκοντα και βάρη στις πλάτες τους, που είναι άδικο πραγματικά να τις φορτώσουμε και με αυτό το καθήκον, έστω μικρό σε χρονική ένταση ή σε υποχρέωση.

Γι'αυτό είμαι τελείως αντίθετος με την ιδέα της υποχρεωτικής συμμετοχής των γυναικών. Πιστεύω ότι θα μπορούσε σ'αυτήν την πρώτη φάση να στηριχθεί το σύστημα της παλλαϊκής άμυνας στην εθελοντική συμμετοχή και αφού δούμε την ενσωμάτωση όλων αυτών των πολιτών στις δομές της παλλαϊκής άμυνας και του επιχειρησιακού σχεδιασμού, να συζητήσουμε για την υποχρεωτική συμμετοχή τους. Ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Έχουν ληφθεί υπόψη όλες οι ιδιαιτερότητες και θα υπολογιστούν στις υποχρεώσεις του κάθε πολίτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παπαφιλίππου έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την εξέταση της υφιστάμενης νομοθεσίας για την εθνική ασφάλεια, αλλά και για την πολιτική άμυνα και την πολιτική προστασία, εντοπίζεται με σαφήνεια ότι δεν χρειάζεται νέος νόμος για το σκοπό αυτόν.

Το νομοσχέδιο αυτό δεν προσθέτει τίποτε το ιδιαίτερο και κανένα σημαντικό κενό δεν καλύπτει. Θα μπορούσατε, κύριε Υπουργέ, αν θέλατε να συμπληρώσετε την υφιστάμενη νομοθεσία, ρυθμίζοντας λόγου χάρη, τη συμμετοχή των νέων κάτω των δεκαοκτώ ετών, αλλά και των ανδρών ηλικίας άνω των εξήντα ετών. Ρυθμίστε, αν θέλετε, νομοθετικά τη διοικητική ρύθμιση για τον προσδιορισμό των στελεχών, στα οποία θα στηριχθεί η οργάνωση της όλης εθνικής και πολιτικής άμυνας, αλλά και της πολιτικής ασφάλειας. Τίποτε άλλο δεν χρειάζεται, κύριοι συνάδελφοι.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σχετίζεται κατά την ταπεινή μου άποψη με άσκηση κομματικής και κυβερνητικής σκοπιμότητας. Αυτό δεν συνδέεται ουσιαστικά με τον εντυπωσιακό τίτλο του νομοσχεδίου, αλλά με τη δημιουργία και εγκατάσταση "υμετέρων" και την άσκηση κομματικής δραστηριότητας. Δυστυχώς, αυτός ο στόχος είναι κάτι το πολύ δυσάρεστο, όταν πρόκειται για παραμεθόριες περιοχές. Άρα, κατά την άποψή μας, είναι επικίνδυνο αυτό το νομοσχέδιο. Μου θυμίζει αυτό που έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην αρχή της δεκαετίας του '80, όταν με μεγάλη μανία επιχείρησε να επιβάλει τα συνοικιακά συμβούλια στην τοπική αυτοδιοίκηση, όταν έγινε μία αναστάτωση σε όλην τη χώρα. Βεβαίως, το λέγαμε τότε και έτσι ήταν, ότι ο στόχος ήταν να κάνετε γραφεία κατά συνοικίες και να εγκαταστήσετε τους "υμετέρους". Αντέδρασε, κύριε Υπουργέ, πολύ έντονα ο κόσμος και αποτέλεσμα ήταν αυτός ο θεσμός να καταργηθεί πλήρως.

Είναι μία πραγματικότητα αυτό που σας λέω και αυτή η

εντύπωση δίνεται πάρα πολλές φορές. Γιατί την υφιστάμενη νομοθεσία μπορείτε κάλλιστα να τη συμπληρώσετε, να την αμβλύνετε. Αλλά αυτή η σύγχυση, που δημιουργείτε με αλληλοεπικαλύψεις και πολλά ερωτηματικά, μας φέρνει σε δύσκολη θέση.

Εδώ, κύριοι συνάδελφοι, ξεκινάμε απ' ό,τι ακούστηκε στην Αίθουσα αυτή, από ατυχές πρότυπο οργάνωσης, ατυχέστατο. Αυτό της Γιουγκοσλαβίας, ακούστηκε κατ' επανάληψη και δεν διαψεύστηκε. Και βέβαια εμείς έχουμε την άποψη ότι η Γιουγκοσλαβία έχει να πάρει από μας για συστήματα οργάνωσης και δημοκρατίας και όχι εμείς από αυτούς. Και αυτό νομίζω ότι είναι κατανοητό σε όλους.

Ακούσαμε ότι επιχειρήθηκε να εισαχθεί το νομοσχέδιο αυτό από το 1982 έως το 1984. Και υπήρξαν μελέτες και εισηγήσεις, οι οποίες όμως κατέληξαν στην απόρριψη από την τότε πολιτική και στρατιωτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Πού είναι ο τότε Υπουργός Εθνικής Άμυνας, ο κ. Δροσογιάννης, να μας πει εδώ και να μας εξηγήσει τι έγινε και γιατί.

Φέρτε, κύριε Υπουργέ, την τότε τελική εισήγηση από τους αρμόδιους φορείς, με βάση την οποία απερρίφθη το σχέδιο αυτό. Γιατί πρόκειται περί αυτού του ίδιου πράγματος. Κανένας δεν το διαψεύδει εδώ μέσα. Ορισμένοι στους διαδρόμους λένε "μα, πέρασαν δέκα, δεκατέσσερα χρόνια, είναι το ίδιο πράγμα;". Όμως οφείλετε να έρθετε, να μας πείτε ότι κάτι άλλο ήταν εκείνο το οποίο απερρίφθη από το δικό σας κόμμα, από τη δική σας την κυβέρνηση και -αν θέλετε- από το δικό σας τον αρμόδιο Υπουργό Εθνικής Άμυνας και από τα στελέχη της ηγεσίας των Ενόπλων Δυνάμεων.

Εάν αυτά που σας ζητάω δεν τα δούμε, τότε δύσκολα μπορούμε να ξεφύγουμε από την άποψη ότι εσείς θέλετε να δημιουργήσετε και να εγκαταστήσετε κυρίως στις παραμεθώριες περιοχές κομματικά σας στελέχη.

Κύριοι συνάδελφοι, έτσι όπως εισάγεται το νομοσχέδιο αυτό και η πρόθεση να συνυπάρξει και να συλλειτουργήσει με ό,τι νομοθετικά έχει αποφασισθεί και έχει ρυθμισθεί, εμείς πιστεύουμε ότι θα καταλήξει σε ένα νόμο ανενεργό, που μόνο προβλήματα και σύγχυση θα εισαγάγει.

Παρακολούθησα τους συναδέλφους με προσοχή. Ακόμη και από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, τον κ. Κοτσακά, ακούστηκαν πάρα πολλές αμφιβολίες και ασάφειες. Έκανε προτάσεις γι' αυτούς που θα συμμετάσχουν στην παλλαϊκή άμυνα στις παραμεθώριες περιοχές, αν θα υπάρξουν κίνητρα. Μας μίλησε για μπόνους (bonus) και για άλλα πράγματα. Όμως αυτό έμεινε στον αέρα. Άρα τι σημαίνει; Ότι έχει αμφιβολίες, αμφισβητεί το ίδιο το νομοσχέδιο. Ποιος; Ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Και ερχόμαστε εμείς βεβαίως και με τη δική μας την άποψη, γνωρίζοντας και έχοντας εμπειρία το πώς οργανώνει η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., και αν θέλετε το κόμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τέτοιες καταστάσεις, να έχουμε πάρα πολλές αμφιβολίες. Και σας έφερα και παραδείγματα απτά, γνωστά σε όλους σας.

Άρα, πώς είναι δυνατόν εμείς να πιστέψουμε σε προθέσεις. Είδαμε και οικτρές αποτυχίες στο παρελθόν, που ευχόμαστε να μην ξαναέλθουν, είτε σε επιστρατεύσεις είτε σε αντιπετωπίσεις άλλων καταστάσεων -δεν θέλω να πω πολεμικής μορφής, που αντεύχομαι- αλλά ακόμη και από ανωτέρα βία, από άλλες δυνάμεις, είτε νεροποντές είτε πυρκαγιές. Τι να πούμε, κύριε Υπουργέ, όταν εδώ συζητούσαμε γι' αυτήν την αφνίδια μεταφορά της δασοπυρόσβεσης από το Υπουργείο Γεωργίας στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης; Εκφράσαμε βεβαίως τις αμφιβολίες μας, είπαμε τις απόψεις μας και όμως επαληθευθήκαμε μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα. Καταστροφή. Είδαμε τη ρήξη του Υπουργού Γεωργίας με τους ίδιους τους δικούς του ανθρώπους, τους δασικούς, να βρίζονται μέσα στα ραδιόφωνα εις επήκοον του ελληνικού λαού.

Κύριε Υφυπουργέ, μας είπε πριν ο κύριος Υπουργός ότι δεν είναι στόχος αυτού του νομοσχεδίου μόνο η παλλαϊκή άμυνα, αλλά ότι έχουμε και άλλα θέματα εξίσου σημαντικά, όπως είναι η εθνική επιτροπή εξοπλισμού για τις ανάγκες των

Ενόπλων Δυνάμεων. Μας μίλησε ακόμη για υποχρεωτική υπηρεσία όλων των στρατιωτών μας επί εννεάμηνο στα σύνορα με ορισμένα κίνητρα. Όμως αυτά δεν έχουν καμία σχέση με το νομοσχέδιο. Θα μπορούσαν να ρυθμιστούν με άλλον τρόπο.

Τώρα έρχομαι στο θέμα της ΠΥΡΚΑΛ. Πιστεύουμε ότι οι βιομηχανίες, που έχουν σχέση με την άμυνα, πρέπει να λειτουργήσουν και αυτές με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, για να μην επιβαρύνεται η τσέπη του Έλληνα πολίτη. Αφνιδίως μας έρχεται εδώ μία πρόσθετη επιβάρυνση, χωρίς όμως να αναφέρεται ποιο είναι το ύψος της. Δηλαδή, πόσα είναι τα χρήματα με τα οποία θα επιβαρυνθεί το δημόσιο για την κάλυψη των υποχρεώσεων της ΠΥΡΚΑΛ προς το Ι.Κ.Α. Αυτό δεν το ξέρουμε. Συνεπώς δεν πρέπει να έρχονται αφηρημένα αυτά τα πράγματα. Πρέπει να έχουμε σαφή άποψη, για να ξέρουμε τι θα ψηφίσουμε. Εξάλλου εδώ παλεύουμε για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Έλληνα πολίτη, προσπαθώντας να βελτιώσουμε και όχι να χειροτερεύσουμε τα πράγματα.

Έτσι, λοιπόν, εγώ δεν θα ψηφίσω αυτό το νομοσχέδιο, για τους λόγους που προανέφερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σαλαγιάννης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να τονίσω εξ αρχής ότι αντίθετα με πολλούς προαλήσαντες, θεωρώ ότι το νομοσχέδιο είναι ένα έντιμο νομοσχέδιο για το περιεχόμενό του, για το οποίο μίλησαν εδώ τόσο ο εισηγητής μας όσο και ο Υπουργός. Όμως οι ομιλητές της Αντιπολίτευσης φόρτωσαν το νομοσχέδιο, είτε με χαρακτηρισμούς επικινδυνότητας του τύπου "αλλάζει το καθεστώς", είτε λέγοντας ότι "στρατικοποιείται η κοινωνική ζωή", είτε λέγοντας ότι πρόκειται για ένα "άχρηστο νομοσχέδιο", που δεν θα έπρεπε να έρθει στην ελληνική Βουλή. Πρόκειται για υπερβολές που λέγονται στη Βουλή. Κατά την ταπεινή μου γνώμη κάτι τέτοια υποβαθμίζουν τη συνολική της παρουσία.

Ο τίτλος του νομοσχεδίου ασφαλώς έχει μία φόρτιση για πολλούς. Παραπέμπει στη δυνατότητα μιας πολιτείας να υπερασπιστεί την εδαφική ακεραιότητα της χώρας. Δεν χωρά αμφιβολία ότι αυτή η υπεράσπιση απαιτεί τη δυνατότητα της χώρας να έχει κύρος. Το κύρος αυτό βρίσκεται στην εξωτερική της πολιτική, στην εσωτερική της πολιτική, στην οικονομική της πολιτική, στην παιδεία που έχει, στην ανάπτυξη και στην κοινωνική συνοχή που έχει, στις ανισότητες που δεν έχει, στην περιφερειακή ανάπτυξη που έχει. Βέβαια, τελικά, κύρος είναι η ισχύς των Ενόπλων Δυνάμεων της.

Κατά τη γνώμη μου, όμως, η δύναμη μιας χώρας βρίσκεται στην αποφασιστικότητα του λαού να υπερασπιστεί, όταν χρειαστεί, αυτήν την πατρίδα.

Πρέπει να πω, όμως, ότι όταν ζητά μια πατρίδα απ' τα παιδιά της να την αγαπούν, θα πρέπει να αγαπά και αυτή τα παιδιά της. Και τα αγαπά όταν τους δίνει ίσες ευκαιρίες και δυνατότητες να ζήσουν και να δημιουργήσουν. Ενώ όλα αυτά ισχύουν, δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει ανάγκη σήμερα να υπερασπισθούμε τη δυνατότητά μας να ανταπεξέλθουμε σε απειλές και κινδύνους με όσα μέσα διαθέτουμε.

Θεωρώ ότι το νομοσχέδιο, που καλούμαστε να ψηφίσουμε, διευρύνει τη δυνατότητα που μέχρι σήμερα είχαμε να υπερασπισθούμε ακριβώς τη χώρα μας από απειλές σε τοπικό κάθε φορά επίπεδο.

Εγώ, όμως, δεν θα σταθώ σ' αυτό. Θα μπω στο δεύτερο κομμάτι, που θεωρώ κυρίαρχο επίσης, του νομοσχεδίου, που είναι αυτό της δυνατότητας της κοινωνίας να αυτοαμύνεται, να αυτοπροστατεύεται από τους εξίσου σοβαρούς κινδύνους των φυσικών καταστροφών, των τεχνολογικών καταστροφών, των πλημμυρών, των πυρκαγιών, των σεισμών κλπ. Εκεί οι κίνδυνοι είναι εξίσου ισχυροί, εξίσου οδυνηροί και σε καθημερινή βάση.

Τι ισχύει μέχρι σήμερα; Κατά την ταπεινή μου γνώμη, αγαπητοί συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που ψηφίζουμε σήμερα και ο τρόπος που θα υλοποιηθεί μας δίνει τη δυνατότητα να δούμε πάλι ό,τι έχουμε μέχρι σήμερα από φορέα, από θεσμό

και από λειτουργία, πώς λειτουργεί. Λειτουργεί αποτελεσματικά; Δεν πιστεύω κανείς να το ισχυρίζεται!

Δεν θα μιλήσω για τάγματα εθνοφυλακής, τα είπαν άλλοι συνάδελφοι. Θα μιλήσω όμως λίγο για τα Π.Σ.Ε.Α.

Όσοι έχουν γνώση ή αντιμετώπισαν καταστροφές και θεομηνίες, θα καταλάβουν ότι στα Π.Σ.Ε.Α έχουμε στελέχη, είτε που έχουν πάρα πολλές άλλες αρμοδιότητες και ως πάρεργο τα Π.Σ.Ε.Α. είτε είναι στελέχη παροπλισμένα. Επίσης, θα κατανοήσουν πάρα πολύ καλά με ποια αγωνία επιχειρούμε κάθε φορά να κινητοποιήσουμε τις δυνάμεις που έχουμε, για να αντιμετωπίσουμε θεομηνίες. Μέχρι σήμερα, λοιπόν, όσον αφορά τα Π.Σ.Ε.Α, ασφαλώς δεν μπορεί η πολιτεία να είναι περήφανη για τον τρόπο που λειτουργήσαν.

Όσον αφορά την πολιτική προστασία, κατά την άποψή μου είναι πάρα πολύ σημαντικός ο νόμος και πάρα πολύ σημαντικός ο φορέας που δημιουργήσαμε και η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας. Αλλά πρέπει να ομολογήσουμε ότι μετά από τόσο καιρό ακόμη ψάχνει να βρει πόρους, να βρει στελέχωση, να βρει εξοπλισμό, αλλά και να βρεί τη δυνατότητά της να συντονίζει πραγματικά το έργο της πρόληψης και της καταστολής.

Πρέπει εδώ να πούμε ότι οι κατακερματισμένες αρμοδιότητες, που υπάρχουν σε πολλούς φορείς, κάνουν πολλές φορές Υπουργούς να αρπάζονται από τις αρμοδιότητες, θαρρείς και είναι περιουσία τους, να μην παραχωρούνται αρμοδιότητες στον αρμόδιο φορέα, ή και ενίοτε να αποποιούνται των ευθυνών τους.

Η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας θα πρέπει να βρει το δρόμο της και το παρόν νομοσχέδιο και ο τρόπος που θα υλοποιηθεί μας δίνει τη δυνατότητα, να ξαναδούμε το θέμα αυτό με έναν τρόπο ζωντανό.

Το νομοσχέδιο, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, επιχειρεί κάτι πάρα πολύ σοβαρό κατά την άποψή μου. Βάζει στο παιχνίδι, κυριολεκτικά, αυτό που μέχρι τώρα απουσίαζε, την τοπική κοινωνία, τους τοπικούς φορείς. Μέχρι τώρα σε όλα αυτά απουσίαζε η πραγματική κοινωνία, η τοπική κοινωνία. Δεν ήξερε, δεν μπορούσε να συμμετέχει και απλώς υφίστατο τα αποτελέσματα των θεομηνιών. Γι' αυτό και βλέπατε μέχρι σήμερα ακόμα και δημάρχους να κραυγάζουν "πού είναι το κράτος". Αλλά κανείς δεν ρωτήθηκε τι έκανε ο δήμαρχος, η τοπική κοινωνία να υπερασπισθεί ακόμα και το δάσος, που ήταν μέσα στα σπίτια τους. Κανένας! Η πολιτεία...

Το παρόν, λοιπόν, νομοσχέδιο δίνει στον πολίτη, στην τοπική κοινωνία, τη δυνατότητα να συμμετάσχει, τη δυνατότητα να γνωρίζει, να ξέρει, να εκπαιδεύεται, να καταρτίζεται, να πληροφορείται, αλλά και την ευθύνη να αναλαμβάνει ό,τι της αναλογεί στην προστασία αυτού που λέμε χώρου, είτε περιβάλλοντος είτε οικονομικού χώρου είτε κοινωνικού χώρου. Αυτό είναι το μεγάλο ατού αυτού του νομοσχεδίου.

Κύριοι συνάδελφοι, κλείνω λέγοντας ότι είναι τιμή του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας που έφερε το νομοσχέδιο και το έφερε με χαμηλούς τόνους. Θαρρώ πως θα είναι μεγαλύτερη τιμή, εάν καταφέρει αυτήν τη γιγαντιαία προσπάθεια μέσα από διατάγματα και κανονιστικές πράξεις να το σχεδιάσει έτσι, που να είναι αποτελεσματικό. Αυτό μας λείπει, αυτό δεν είχαμε και αυτό πρέπει να γίνει. Πιστεύω ότι με τη σοβαρότητα, που μέχρι τώρα δείξατε, θα το καταφέρετε, κύριε Υπουργέ. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Σπύρου έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε απόψε ένα νομοσχέδιο, που είναι εύηχο και συνάδει με το δημόσιο αίσθημα για άμυνα. Και αυτό το λέω, γιατί στη μακρά ιστορία του ο ελληνικός λαός έκανε αγώνες αμυντικούς και ποτέ επιθετικούς και μπόρεσε να ζήσει και να επιβιώσει και να αναπτύξει ένα λαμπρό πολιτισμό σε ένα σταυροδρόμι με άλλους πολιτισμούς, με άλλους λαούς, με άλλες θρησκείες με συγκρούμενα συμφέροντα. Και επιβίωσε, γιατί αυτός ο λαός πιστεύει σε αρχές και αξίες, πιστεύει στην ελευθερία, πιστεύει στη δημοκρατία και αγαπάει τον τόπο που γεννήθηκε.

Η Ελληνίδα του 1821 και 1940 δεν εκπαιδεύτηκε σε

παλλαϊκή άμυνα, για να μπορέσει να συμβάλει και να ενισχύει τον ελληνικό στρατό και τις ένοπλες δυνάμεις στην προσπάθειά τους για το μεγάλο αγαθό, την ελευθερία.

Μολονότι δεν είμα στην Επιτροπή Άμυνας, προσπάθησα, μελετώντας το νομοσχέδιο, παρακολουθώντας τις εισηγήσεις των ομιλητών και τις τοποθετήσεις των συναδέλφων και του κυρίου Υπουργού, δεν επείσθην ότι είναι ολοκληρωμένο, ούτε ότι είναι καλά μελετημένο για να ανταποκριθεί στο μεγάλο στόχο, που βάζει, την παλλαϊκή άμυνα, για θέματα που είναι πολύ σοβαρά, όταν η χώρα μας, μολονότι είναι τα ανατολικά σύνορα της Ευρώπης, απειλείται και μάλιστα από μία σύμμαχο χώρα του ΝΑΤΟ, μία χώρα που φιλοδοξεί να μπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και όμως μας εξαναγκάζει να κάνουμε εξοπλισμούς και οικονομικές θυσιές, παρά την προσπάθεια που κάνει η Ελλάδα να μπει στην ΟΝΕ, που δυστυχώς βρεθήκαμε εκτός και αυτό ήταν αποτέλεσμα των λανθασμένων επιλογών και της πολιτικής που ακολούθησε η σημερινή Κυβέρνηση.

Η αποθράσυνση της γειτονικής χώρας είναι και αυτή αποτέλεσμα της τακτικής που ακολουθήσανε τα τελευταία χρόνια, οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και η σημερινή, με αποκορύφωμα την κρίση στα Ίμια και σήμερα είμαστε αναγκασμένοι να κάνουμε πρόσθετες θυσιές προς την κατεύθυνση αυτή.

Το νομοσχέδιο αυτό, που καλεί σήμερα τον ελληνικό λαό σε παλλαϊκή άμυνα, πιστεύουμε ότι δεν θα πετύχει το στόχο του και ενδεχομένως να δημιουργήσει πρόσθετα προβλήματα σε περιοχές που η θωράκισή τους στηρίζεται κυρίως στην παρουσία του λαού, στην οικονομική του ανάπτυξη. Μία περιοχή που αναπτύσσεται οικονομικά, μπορεί να προστατευθεί και να αμυνθεί. Η εγκατάλειψη από τους κατοίκους αυτών των περιοχών, μέσα από την πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση, οδηγεί σε μαρασμό και εγκατάλειψη της υπαίθρου, προσθέτει κινδύνους, όσον αφορά την ασφάλειά τους. Αυτός ο κόσμος, για να ενθαρρυνθεί, δεν μπορούμε να τον προετοιμάσουμε ή να κινδυνολογούμε για πόλεμο.

Γιατί, όταν μιλάμε για παλλαϊκή άμυνα, εκτός από τις περιπτώσεις της ειρηνικής περιόδου, που είναι χρήσιμη η συμμετοχή των πολιτών –και είναι γνωστό ότι οι Έλληνες πολίτες έχουν ιδιαίτερη ευαισθησία στο να συμβάλουν την επίλυση των προβλημάτων που παρατηρούνται στην κοινωνία μας– στην περίπτωση πολέμου θα πρέπει πρώτα και εκτός από την άμυνα να υπάρξει προστασία των ιδιών των πολιτών. Εδώ διαπιστώνουμε λοιπόν ότι δεν υπάρχει μία μελέτη με οχυρωματικά έργα, έργα καταφυγίων, έργα που θα μπορέσουν να προστατεύσουν τα άτομα αυτά και ιδιαίτερα το γυναικείο πληθυσμό. Γιατί σε μία επιστράτευση, μπροστά στον κίνδυνο του πολέμου, το μεγαλύτερο τμήμα του λαού, του άρρενος πληθυσμού, θα επιστρατευθεί και θα συμμετέχει σε πολεμικές επιχειρήσεις. Επομένως, απομένουν τα νεαρά άτομα και οι γυναίκες, οι οποίες από το νομοσχέδιο δεν φαίνεται ότι έχουν εκπαιδευθεί επί τούτου για να κρατήσουν όπλα, δεν φαίνεται ότι είναι δυνατόν να προστατευθούν από μία πολεμική επιχείρηση.

Επομένως, η γενίκευση την οποία κάνετε είναι πάρα πολύ επικίνδυνη και δεν πιστεύουμε ότι θα συμβάλει στην επίλυση των προβλημάτων την οποία προσπαθείτε με το νομοσχέδιο αυτό.

Πρόσφατα βρέθηκα σε μία παλλαϊκή προσπάθεια, σε μία πυρκαγιά και δεν σας κρύβω ότι βρεθήκαμε πάνω από πενήντα άτομα, που αυθόρμητα παρευρεθήκαμε στην περίπτωση αυτή. Δεν μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα. Σε μία εποχή λοιπόν που η πρόοδος, η ανάπτυξη, η τεχνολογική πρόοδος δημιουργεί την ανάγκη να υπάρχουν μέσα για την προστασία μας, δεν είναι δυνατόν μόνο με ωραιοποιήσεις και λέξεις όπως "παλλαϊκή άμυνα" μπορούν να μας προστατεύσουν. Έφθασε ένα αεροπλάνο και κατέσβησε την πυρκαγιά, όταν πενήντα και παραπάνω άτομα την κοιτάζαμε και δεν μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα.

Επομένως το να επιδιώκουμε να ευαισθητοποιηθεί η κοινή γνώμη σε θέματα, μέσα στην ειρηνική περίοδο, όπως είναι τα

ναρκωτικά, όπως είναι το AIDS, όπως είναι πλημμύρες και άλλες καταστροφές, αυτό είναι χρήσιμο. Το να προσπαθούμε, όμως, να μεταθέσουμε γρήγορα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, η οποία τώρα προσπαθεί να δυναμώσει, τώρα προσπαθεί να αποκτήσει πόρους και αρμοδιότητες, για να μπορέσει να λειτουργήσει, είναι ένας αποπροσανατολισμός και μία μετάθεση ευθυνών του ίδιου του κράτους.

Μπαίνει η απορία, εάν είναι δυνατόν με ένα νομοσχέδιο να συνεργαστούν και να συλλειτουργήσουν υπηρεσίες από πολλά Υπουργεία, όταν οι υπηρεσίες ενός Υπουργείου δεν είναι ικανές να ανταποκριθούν –και έχουμε όλοι εμπειρίες, στην επαρχία ή και στην Αθήνα, με τις πυρκαγιές πρόσφατα ή και άλλα γεγονότα– στην αποστολή τους.

Αναφέρθηκε εδώ μέσα, σχετικά με την ΠΣΕΑ που είναι μία υπηρεσία στην οποία καταλήγει κάποιος υπάλληλος να τη χρησιμοποιεί, είτε σαν πάρεργο είτε άτομα τα οποία τα βάζουν στο ψυγείο.

Έχω την εκτίμηση, από την παρακολούθηση της διαδικασίας και της συζήτησης, ότι μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο, παρά το φιλόδοξο χαρακτήρα και την επιθυμία του Υπουργείου, γίνεται προσπάθεια να απορροφηθούν κονδύλια και να δοθούν σε κομματικούς φίλους, προκειμένου να δημιουργηθεί όλο αυτό το πλαίσιο της εκπαίδευσης, της λειτουργίας για την παλλαϊκή άμυνα. Γιατί δεν μπορώ να κατανοήσω σε έναν πληθυσμό, παραδείγματός χάρι σε ένα νησί ή σε ένα νομό εκατό χιλιάδων κατοίκων –υπολογίζεται ότι εξήντα χιλιάδες άτομα θα ασχοληθούν με την παλλαϊκή άμυνα, αν βγάλουμε τις μικρές ηλικίες και τους ηλικιωμένους– με ποιον τρόπο και με ποιο μηχανισμό θα εκπαιδεύονται όλοι αυτοί, ώστε να συντονιστούν στην κατάλληλη στιγμή;

Επίσης, δημιουργείται το αίσθημα της αδικίας. Νομοί οι οποίοι βρίσκονται στο δυτικό μέρος της χώρας μας, δεν νομίζω ότι θα μπορέσουν να χρησιμοποιηθούν στα πλαίσια της παλλαϊκής άμυνας όπως τα νησιά κυρίως του Αιγαίου και στη Θράκη. Επομένως σε αυτές τις περιοχές δημιουργείται η εικόνα ενός αυξημένου κινδύνου, θα αποθαρρυνθούν να υπάρξουν επενδύσεις στις περιοχές αυτές και έτσι η προσπάθεια, η οποία επιδιώκεται με το νομοσχέδιο αυτό, ενδεχομένως να επιβαρύνει και άλλες περιοχές.

Εμείς πιστεύουμε ότι το εξοπλιστικό πρόγραμμα της χώρας θα πρέπει να προχωρήσει δυναμικά. Ο ελληνικός λαός πιστεύει στις Ένοπλες Δυνάμεις, που έχουν τη δυνατότητα να ανταποκριθούν στην αποστολή τους και η πορεία τους όλα αυτά τα χρόνια δείχνει ότι ο ελληνικός λαός εμπιστεύεται τις Ένοπλες Δυνάμεις και όταν χρειάζεται, αυθόρμητα οι Έλληνες τις πλαισιώνουν και τις βοηθούν με αυτοθυσία.

Μέσα από τροπολογίες, επίσης, διαπιστώσαμε ότι έρχονται ορισμένα θέματα, με τα οποία θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε, όπως είναι το εννιάμηνο στα σύνορα, αλλά στη συνέχεια οι στρατιώτες με επιλογή τους εντός δύο μηνών, να κάνουν κάποια επιλογή μεταξύ τριών προτιμήσεων και να υλοποιούνται αυτά. Επίσης, οι δωρεάν μετακινήσεις είναι πολύ σημαντικές, γιατί δεν σας κρύβω ότι οι οικογένειες στερούνται σημαντικά αγαθά, προκειμένου να μετακινούνται οι στρατιώτες στις άδειες, τις οποίες παίρνουν.

Επίσης, θα διαφωνήσουμε έντονα, ιδιαίτερα με την ΠΥΡΚΑΛ, μέσα από την οποία φαίνεται ότι η κομματική λειτουργία την έχει οδηγήσει σ' αυτήν την υπερχρέωση, ιδιαίτερα στο ΙΚΑ. Δεν είναι δυνατόν να λειτουργεί έτσι μία ευαίσθητη βιομηχανία, η οποία πρέπει να παραμείνει κρατική και πρέπει να λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, για να μπορέσει να ανταποκριθεί στην αποστολή της. Δεν είναι δυνατόν πολεμικό υλικό να έχει τριπλάσια τιμή στη χώρα μας απ' ό,τι μπορεί να το βρει κανείς στην αγορά. Αυτό είναι αδιανόητο, είναι χρήματα του ελληνικού λαού και θα πρέπει με ιδιαίτερη ευαισθησία να τα αντιμετωπίζετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Σπύρου.

Η κ. Ροδούλα Ζήση έχει το λόγο.

Ελάτε να υπερασπισθείτε τις γυναίκες, κυρία Ζήση!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Η κ. Ζήση θα υπερασπισθεί το δικαίωμα των γυναικών, να συμμετέχουν στην άμυνα της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σαφώς. Είπα ότι η κ. Ροδούλα Ζήση θα υπερασπισθεί τις γυναίκες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Οι οποίες, κύριε Πρόεδρε, δεν θίγονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κυρία Ζήση.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Χαίρομαι που ο κύριος Πρόεδρος έχει ήδη καταλάβει το περιεχόμενο της ομιλίας μου. Επειδή ξέρω ότι είναι ευαίσθητος, ότι τον διακρίνει μία ευαισθησία στο θέμα του χρόνου, θα είμαι σύντομη, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι το συζητούμενο νομοσχέδιο είναι ένα αίτημα χρόνων. Είναι θεσμικά η μετουσίωση της βούλησης και της διεκδίκησης του ελληνικού λαού, που εμφορείται από αρχές και αξίες, από τα εθνικά ιδεώδη, από φιλειρηνική διάθεση και από ευαισθησία στους θεσμούς προστασίας του πολίτη και στην ανάπτυξη της χώρας.

Αναμφίβολα η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας με την ίδια ευαισθησία και έχοντας εξαντλήσει το διάλογο με φορείς και πολίτες προχώρησαν στο εν λόγω νομοθέτημα, ικανοποιώντας τα αιτήματα των πολιτών αλλά και τις ανάγκες της πατρίδας μας.

Διερωτώμαι, όμως, ή μάλλον εκφράζω τη λύπη μου, γιατί ένα τέτοιο νομοσχέδιο δεν έχει τη δυνατότητα καταγραφής της συναίνεσης των πολιτικών δυνάμεων της χώρας, όλων των κομμάτων του Εθνικού μας Κοινοβουλίου, αφού με ελάχιστες τροποποιήσεις στα άρθρα θα μπορούσαμε να αντιστοιχίσουμε την υπάρχουσα κοινωνική συναίνεση με την πολιτική συναίνεση και να διαμορφώσουμε όλες τις προϋποθέσεις ενεργοποίησης του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας μας, της Ελλάδας, στο στόχο της άμυνας και της πολιτικής άμυνας της χώρας μας.

Με την παλλαϊκή άμυνα δημιουργούμε θεσμό, που ενισχύει και διευρύνει τους υπάρχοντες θεσμούς και δεν ακυρώνει την επιτυχημένη και δοκιμασμένη πορεία τους, στα θετικά και στα αρνητικά. Αναφέρομαι στον τομέα της πολιτικής άμυνας, δηλαδή στα ΠΣΕΑ, που ανήκουν ως γνωστό στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης από το 1974 με προεδρικό διάταγμα και έχουν σαν αρμοδιότητα τη λειτουργία και το συντονισμό του κράτους σε έκτακτες περιστάσεις, καθώς και στον τομέα της πολιτικής προστασίας με το ν. 2344/95, που υπάγεται στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Ενισχύοντας όμως τους υπάρχοντες θεσμούς και καλύπτοντας τα κενά που μπορεί να υπήρξαν στη λειτουργία τους, με προγραμματισμένη, συγκροτημένη και πλήρη εκπαίδευση και κινητοποίηση της τοπικής κοινωνίας, μπορούμε να εξασφαλίσουμε την αμυντική μας επάρκεια, τόσο σε περιπτώσεις εξωτερικής επιβολής όσο και σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών και ανώτερης φυσικής βίας. Και στην απειλή πολέμου και στην απειλή από φυσικές καταστροφές, η γνώση και η προετοιμασία των πολιτών είναι δύναμη. Η συνεργασία και η ετοιμότητα των θεσμών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης μπορούν να βοηθήσουν να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά τα προβλήματα. Ο συντονισμός θεσμών και πολιτών μπορεί να ενισχύσει την αμυντική θωράκιση της χώρας, αξιοποιώντας τις δυνατότητες της τοπικής κοινωνίας πριν από την ώρα της κρίσης.

Δεν θα διαφωνήσω με όσους συναδέλφους υποστήριξαν ότι παλλαϊκή άμυνα δεν γίνεται χωρίς λαό και ότι στη Θράκη και στα νησιά μας και γενικά στις παραμεθόριες περιοχές υπάρχει πρόβλημα με την εσωτερική και την εξωτερική μετανάστευση, υπάρχει το δημογραφικό πρόβλημα.

Θα συμφωνήσω ότι η θωράκιση αυτών των περιοχών γίνεται με την ανάπτυξη, τον πολιτισμό, την ανάδειξη και αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της παράδοσης και της ιστορίας μας. Και βεβαίως, θα συμφωνήσω ότι θα πρέπει να

δοθούν κίνητρα σε αυτές τις περιοχές, σε όλους τους τομείς ανάπτυξης και οικονομίας, ώστε να διατηρηθεί και να αυξηθεί ο πληθυσμός τους.

Παράλληλα, όμως, πρέπει αυτός ο πληθυσμός να είναι ενημερωμένος και εκπαιδευμένος σωστά, γιατί μόνο έτσι θα είναι ενεργός, συμμετοχός και έτοιμος να αντιμετωπίσει τους όποιους κινδύνους.

Η ανάπτυξη, η ασφάλεια, η ειρήνη, η δημοκρατία, απαιτούν την ενεργοποίηση των πολιτών και των θεσμών αποκέντρωσης και αυτοδιοίκησης. Δεν έχουμε άραγε συμφωνήσει όλοι σε αυτό; Θα παραμείνουμε σε παρωχημένες λογικές, σε λογικές που οριοθετούσαν κάποιες αρμοδιότητες και έδιναν σε υπηρεσίες του κράτους και γενικά στην κεντρική εξουσία τον πρώτο ρόλο; Δεν θέλουμε την ενεργοποίηση όλων των πολιτών, όλων αυτών των θεσμών αποκέντρωσης και αυτοδιοίκησης, που εμείς οι ίδιοι έχουμε στηρίξει και ο ίδιος ο λαός, που είναι ο αποδέκτης, τους έχει δεχθεί με πολύ μεγάλη ανακούφιση και ικανοποίηση; Θα παραμείνουμε λοιπόν σε αυτές τις παρωχημένες λογικές;

Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι κατά βάθος συμφωνείτε όλοι σας με την ουσία αυτού του σχεδίου νόμου. Δηλαδή συμφωνείτε ότι με αυτό το νομοσχέδιο για την παλλαϊκή άμυνα γίνεται μία ολοκληρωμένη προσπάθεια, που ακουμπά σε ολόκληρη τη σύγχρονη δομή της πολιτείας, την περιφέρεια, την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, την Τοπική Αυτοδιοίκηση, που αναλαμβάνουν ευθύνες πολιτικής προστασίας και τοπικής άμυνας. Μπαίνει δηλαδή ένα θέμα της κοινωνικής ευθύνης, της ενεργούς συμμετοχής όλων των θεσμών, όλων των πολιτών για έναν πολύ μεγάλο, πολύ σημαντικό και πολύ ευαίσθητο τομέα.

Κύριε Υπουργέ, δέχομαι τις ευαισθησίες των κοινωνικών στρωμάτων, που με προσοχή αφουγκραστήκατε και λάβατε υπόψη σας κατά τη σύνταξη αυτού του νομοσχεδίου. Απαντάτε με αυτό το σχέδιο νόμου σε όλες αυτές τις ευαισθησίες, στα ερωτηματικά και στις ανάγκες που έχουν εκφραστεί από όλες τις κοινωνικές ομάδες και από όλους τους πολίτες.

Υπάρχουν βεβαίως και ευαισθησίες που εκφράστηκαν και εδώ σήμερα στο Εθνικό Κοινοβούλιο, αλλά κυρίως από τις γυναίκες οργανώσεις και τους τομείς γυναικών των κομμάτων, που σας κατέθεσαν προβληματισμούς και αντιδράσεις για την ισότιμη συμμετοχή των γυναικών στην παλλαϊκή άμυνα, στο επίπεδο βέβαια της στράτευσης και της ένοπλης παρουσίας των γυναικών.

Σήμερα δόθηκαν κάποιες διευκρινίσεις στην ομιλία σας, που ίσως κατά τη δική μου εκτίμηση δεν αποσαφηνίζουν τα όρια, την ένταση και το μέγεθος αυτής της παρουσίας των γυναικών, αυτής της συμμετοχής των γυναικών.

Νομίζω ότι έχετε δείξει ευαισθησία και κατανοείτε και εσείς, όπως και όλοι εδώ, ότι η γυναίκα του χθες και του σήμερα, η Ελληνίδα της ιστορίας και των αγώνων, η Ελληνίδα της καθημερινότητας, της καθημερινής ζωής, με όλες τις ιδιότητες και τις λειτουργίες, σε όλες τις ηλικίες, εκφράζει την άμυνα, την ειρήνη, την αλληλεγγύη, τα ιδανικά της χώρας μας και την αντίσταση σε κάθε επιβολή εντός και εκτός των τειχών, σε κάθε κίνδυνο. Είναι εκείνη που υπερασπίζεται με γιγαντιαία δύναμη και αντοχή τα εθνικά και ανθρώπινα ιδανικά, είναι εκείνη που επωμίζεται όλα τα βάρη μίας διαρκούς ανισότητας στην κοινωνία μας και βεβαίως επωμίζεται την αδικία από τις πολιτικές, που ενώ μιλούν για την ισότητα, στην ουσία εξυπηρετούν την ανισότητα, πάντα με θύματα τις γυναίκες.

Δεν χρειάζεται να συνεχίσουμε αυτήν την ανισότητα στο όνομα της ισότητας. Ας εφαρμοστεί το δυναμικό, το θελο-ντικό, στο επίπεδο των γυναικών. Ας μην έχουμε εντάξει την υποχρεωτικότητα και ας ενεργοποιηθεί βεβαίως πρώτα όποιος ανενεργός ανδρικός πληθυσμός, γιατί κάθε στιγμή, κάθε φορά, όπου χρειαστεί, οι γυναίκες είναι παρούσες, οι γυναίκες φυλάττουν διαχρονικά Θερμοπύλες.

Αμύνονται δε και υπέρ ιερών και υπέρ οσίων και μόνες και μετά πολλών. Έχουν αποδείξει και τη συλλογικότητα και τη μοναδικότητα της αντοχής τους και της υπεράσπισης των αρχών.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εκτός από τις όποιες τροποποιήσεις και βελτιώσεις, που πιθανώς θα γίνουν στα άρθρα, επί της αρχής θα πρέπει όλα τα κόμματα να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο για την παλλαϊκή άμυνα μας το ζητά ο ελληνικός λαός, οι ακριτικές περιοχές, οι πολίτες, οι θεσμοί αυτής της χώρας και κυρίως μας το ζητά η ίδια η πατρίδα μας. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Άλλο ζητάνε οι ακριτικές περιοχές. **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής):** Ευχαριστούμε την κ. Ζήση.

Ο κ. Βαρβιτσιώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας δέχεται τον τελευταίο καιρό συνεχείς απειλές. Απειλές ισχυρές, απειλές συνεχώς αυξανόμενες και κλιμακούμενες. Και δεν είναι μόνο οι απειλές. Είναι οι συνεχείς προκλητικές ενέργειες. Το τελευταίο περιστατικό των προκλητικών ενεργειών έγινε πριν από λίγες ώρες στην Κάλυμνο.

Τι έγινε στην Κάλυμνο, το διαβάσαμε όλοι. Μια τουρκική θαλαμηγός, στην οποία επέβαινε καθηγητής της ιατρικής σχολής τουρκικού πανεπιστημίου, ο γενικός διευθυντής της Μερσεντές στην Τουρκία, άνθρωποι δηλαδή επιστήμονες και μορφωμένοι και άλλα πρόσωπα, απειραράθηκαν, και σε ένα βαθμό το πέτυχαν, να υψώσουν την τουρκική σημαία στον κεντρικό φανοστάτη της Καλύμνου.

Δεν υπάρχει καμιά ευθύνη της Κυβέρνησεως, η οποία προσπάθησε πάση θυσία να υποβαθμίσει το προκλητικό αυτό γεγονός; Δεν υπέστη ο ελληνικός λαός μια βαριά προσβολή και ποια ήταν η συνέχεια; Η Εισαγγελέας Πρωτοδικών Κω, στην οποία προσήχθησαν οι διαπράξαντες την απρεπή και ασεβή αυτή πράξη, όρισε δικάσιμο για κάποια ημερομηνία του επομένου έτους.

Αντιλαμβάνεσθε, βεβαίως, ότι κανείς από τους κατηγορούμενους δεν πρόκειται να εμφανισθεί στο δικαστήριο. Και θα σταματούσα εδώ, αν δεν υπήρχε η εξίσου και χειρότερα προκλητική δήλωση του Υπουργού της Δικαιοσύνης. Όποιος βγήκε απόψε στην τηλεόραση, ο λαλίστατος κ. Γιαννόπουλος, ο ομιλών περί παντός του επιστητού, για να συγκαρχει δημόσια την Εισαγγελέα Πρωτοδικών.

Κύριε Υπουργέ της Εθνικής Αμύνης, χαίρομαι που είσθε απόψε εδώ, για να τα ακούσετε, ότι η ενέργεια της Κυβέρνησεως εν συνόλω προσέβαλε τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού. Και δεν μπορεί να δεχθεί κανείς άνθρωπος, σε οποιαδήποτε παράταξη, σε οποιοδήποτε κόμμα, σε οποιοδήποτε πολιτικό σχηματισμό και αν ανήκει, αυτήν την προκλητική ενέργεια, η οποία πέρασε με τις ευλογίες του Υπουργού της Δικαιοσύνης της Κυβερνήσεώς σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές οι προκλητικές ενέργειες δεν είναι δυνατό να περνάνε έτσι. Δεν είναι δυνατόν κανείς εχέφρων Έλλην, κανείς Έλλην, οσοδήποτε ειρηνιστής να είναι, να δέχεται αυτές τις ενέργειες, οι οποίες προσβάλλουν το εθνικό μας φρόνημα, προσβάλλουν τη νοημοσύνη μας, προσβάλλουν την εθνική μας αξιοπρέπεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς δεν μπορεί να διαφωνήσει σε μέτρα, τα οποία ενισχύουν την άμυνά μας.

Το ερώτημα είναι: Το παρόν νομοσχέδιο τείνει προς το σκοπό αυτό; Ενισχύει την άμυνά μας; Δημιουργεί τις προϋποθέσεις, ώστε η άμυνά μας να γίνει καλύτερη;

Θα σας κάνω μια ομολογία, κύριοι συνάδελφοι. Το ΠΑΣΟΚ και ειδικότερα ο Ανδρέας Παπαναδρέου, είχαν μια ανεπανόληπτη ικανότητα, την οποία οφείλω να πω ότι ιδιαίτερα ζηλεύω. Έχει το ΠΑΣΟΚ και είχε ο Ανδρέας Παπαναδρέου την ικανότητα να εκτοξεύει ένα πυροτέχνημα, το οποίο στη συνέχεια καλλιεργείται στην κοινή γνώμη και έτσι όλοι γίνονται οπαδοί ενός πυροτεχνήματος, που όλοι μας όμως ξέρουμε ότι πολύ γρήγορα λήγει.

Έτσι λοιπόν κάποτε ο Ανδρέας Παπαναδρέου πέταξε το πυροτέχνημα "παλλαϊκή άμυνα". Έτρεχαν λοιπόν πίσω οι Υπουργοί, οι υπηρεσίες να βρουν τι εννοεί ο Παπαναδρέου με την παλλαϊκή άμυνα. Το 1982 έγινε η εξαγγελία αυτή, ακολούθησαν συσκέψεις στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και

δημιουργήθηκε ογκώδης φάκελος περί παλλαϊκής άμυνας. Στη συνέχεια τα θέματα που προέκυπταν τέθηκαν στον τότε Υπουργό και Υφυπουργό στον κ. Δροσογιάννη, που δυστυχώς απουσιάζει από τη Βουλή, όπως επίσης απουσιάζει σήμερα και ο κ. Χαραλαμπίδης, που θα μας έδιναν τις μαρτυρίες τους. Έτρεχαν λοιπόν οι υπηρεσίες, έτρεχαν τα επιτελεία για να βουν τι εστί παλλαϊκή άμυνα. Έτσι το 1982 μέχρι το 1990 δεν έγινε τίποτε. Συσκέψεις επί συσκέψεων, σχέδια επί σχεδίων, τα πήγαιναν στον Υπουργό κ. Χαραλαμπίδου, τα απέρριπτε διότι ήταν ανεφάρμοστα ή αναποτελεσματικά, ο κ. Δροσογιάννης Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας έλεγε ότι αυτά είναι ανοησίες και το 1991 έγινα εγώ Υπουργός Εθνικής Άμυνας. Σκέφθηκα λοιπόν ότι θα πρέπει αυτή η κινητοποίηση του πληθυσμού να τεθεί σε μια ορθολογικότερη βάση.

Έγιναν συσκέψεις πάλι επί συσκέψεων, μελέτες, άλλος ένας μεγάλος φάκελος επί Υπουργίας μου σχηματίστηκε, ο οποίος φαντάζομαι ότι υπάρχει στα αρχεία και πιστεύω ότι θα τον έχετε μελετήσει, κύριε Υπουργέ, πριν φέρετε το νομοσχέδιο και αν δεν το κάνατε αυτό, θα έπρεπε να τον είχατε αναζητήσει, είναι δική σας ευθύνη αν δεν το κάνατε. Θα βλέπατε λοιπόν τότε τις βαθύτατες επιφυλάξεις για την αποτελεσματικότητα του μέτρου, τις οποίες εξέθεσαν όλα τα επιτελεία και το ΓΕΕΘΑ, που είχε την ευθύνη του συντονισμού. Και ξαφνικά, κεραυνός εν αιθρία, φέρνει ο κ. Τσοχατζόπουλος το νομοσχέδιο περί παλλαϊκής άμυνας.

Αν διαβάσει κανείς το νομοσχέδιο αυτό προσεκτικά, θα συμφωνήσει ότι ωδινεν όρος και έτεκε μυν. Διαβάσαμε το νομοσχέδιο, το συζητήσαμε στην επιτροπή σε τρεις συνεδριάσεις και δεν πείστηκα ότι το μέτρο αυτό είναι αποτελεσματικό. Και όχι μόνο δεν είναι αποτελεσματικό, αλλά θα ήθελα να πω ότι η δήλωση του κ. Τσοχατζόπουλου με εξέπληξε απόψε, διότι το χαρακτήρισε και σημαντικό νομοσχέδιο.

Πού είναι το σημαντικό του νομοσχεδίου; Είπε όμως και κάτι άλλο ο κύριος Υπουργός, το οποίο με εξέπληξε. Είπε: δεν φαντάζομαι στη ρύμη του λόγου, απ' αυτό το βήμα ότι οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι αρμόδιοι για την κινητοποίηση των πολιτών στην πολιτική άμυνα και στην πολιτική προστασία. Αν όμως σ' αυτούς τους δυο καίριους τομείς η ευθύνη είναι των ΟΤΑ, γιατί το νομοσχέδιο εισάγεται από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας και δεν εισάγεται από τον Υπουργό των Εσωτερικών; Γιατί;

Είπε, επίσης, ο κύριος Υπουργός ότι η τοπική άμυνα θα συμβάλει. Μα, πιστεύετε, κύριε Υπουργέ, αλλά και εσείς, κύριοι συνάδελφοι, ότι στην τοπική άμυνα μπορεί να υπάρξει συμβολή με τις διατάξεις του νομοσχεδίου;

Πιστεύω, ειλικρινά, ότι το νομοσχέδιο είναι αναποτελεσματικό.

Μας είπε επίσης ο κύριος Υπουργός ότι με το νομοσχέδιο επιτυγχάνεται συντονισμός. Ποιος συντονισμός; Συντονισμός πέντε Υπουργείων, τα οποία δεν συντονίστηκαν ποτέ; Θέλω ακόμη να πω ότι υπάρχει νομοθετημένος από την Κυβέρνησή σας ο θεσμός της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας. Έχετε τοποθετήσει επικεφαλής έναν ανώτατο αξιωματικό. Πράττει τίποτε αυτή η Γενική Γραμματεία; Γιατί δεν δραστηριοποιείτε τις διατάξεις του νομοσχεδίου, που εσείς οι ίδιοι ψηφίσατε με τόσες τυμπανοκρουσίες πριν από μερικά χρόνια; Το ξέρετε ότι ο θεσμός της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας είναι τελείως ανενεργός; Είναι νεκρός ο θεσμός. Ένας θεσμός που εάν εδραστηριοποιείτο και εάν βελτιωνόταν η δομή του θεσμού και των αρμοδιοτήτων, θα μπορούσε να είναι αποτελεσματικός. Τον έχετε καταστήσει νεκρό, πεθαμένο, ανύπαρκτο.

Αναφερθήκατε όμως, κύριε Υπουργέ, και στα Π.Σ.Ε.Α.. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας πω ότι τα Π.Σ.Ε.Α., με τη δομή που έχουν τώρα, είναι αποτυχημένα. Επικεφαλής των Π.Σ.Ε.Α. οι εκάστοτε Υπουργοί τοποθετούν τους ανεπιθύμητους διευθυντές, αυτούς που επιθυμούν να τους έχουν στο ψυγείο. Μπορούμε, λοιπόν, με ένα θεσμό νεκρό, όπως η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας ή με Π.Σ.Ε.Α. ανύπαρκτα, να δημιουργήσουμε κίνητρο, ώστε να δραστηριο-

ποιηθεί η τοπική κοινωνία;

Μας είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι με τη δραστηριοποίηση της τοπικής κοινωνίας θα υπάρξει δυνατότητα παρεμβάσεως, είτε σε γεγονότα σημαντικά της περιοχής ή ακόμα σε πυρκαγιές.

Προ μηνών είχαμε την πτώση του ουκρανικού αεροσκάφους "ΓΙΑΚΟΦΛΕΦ". Κινητοποιήθηκε κανείς, πλην εκείνων των εθελοντών που έσπευσαν μόνοι τους; Κανείς. Είχαμε τις πολλές πυρκαγιές των δασών. Κινητοποιήθηκε η ευρύτερη περιοχή, ο ευρύτερος πληθυσμός, η ευρύτερη τοπική κοινωνία, παρά μόνο εάν εθίγετο η δική του περιουσία;

Αφήστε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, τα λόγια και ελάτε κοντά στην ελληνική πραγματικότητα. Αφήστε δε, ότι αποτελεί φενάκη, κοροϊδία και εμπαιγμό, όταν λέτε ότι όλοι αυτοί οι οποίοι υποτίθεται ότι θα λάβουν μέρος στη δραστηριοποίηση για την τοπική άμυνα υπό την ευρεία έννοια του όρου...

(Στο σημείο αυτό, κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω. Αφήστε το κουδούνι. Η ώρα είναι 00.45'. Υπάρχουν ακόμη δύο ομιλητές, θα τελειώσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχουμε και δευτερολογίες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ποιες δευτερολογίες; Δεν νομίζω ότι υπάρχει διάθεση για δευτερολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Βαρβιτσιώτη, θα ψηφιστεί απόψε επί της αρχής το νομοσχέδιο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ακούστε, κύριε Πρόεδρε. Η Βουλή έχει αρκετά υποβαθμιστεί. Και μάλιστα, έχει υποβαθμιστεί κατά τρόπο απαράδεκτο από ενέργειες εν πολλοίς και του Προεδρείου. Δώστε μου, λοιπόν, δύο λεπτά ακόμη, μια και είμαι από τους τελευταίους ομιλητές, για να ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν θα σας δώσω άλλο χρόνο, κύριε Βαρβιτσιώτη. Ολοκληρώστε, διότι θα ακολουθήσουν άλλοι δύο ομιλητές.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Τελειώνω, κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας ότι με την τετραήμερη εκπαίδευση ολοκληρώνεται ο εμπαιγμός.

Εγώ δεν θα είχα καμία αντίρρηση να υποστηρίξω κάθε μέτρο το οποίο θα έτεινε στην ισχυροποίηση της άμυνας της χώρας μας. Δυστυχώς αυτό το μέτρο όχι μόνο δεν τείνει, αντιθέτως αποτελεί εμπαιγμό στη λογική και στη νοημοσύνη του ελληνικού λαού. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Καραμηνάς έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΗΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα φέρει τον τίτλο "Παλλαϊκή Άμυνα". Παλλαϊκή άμυνα, τι σημαίνει; Τι είναι; Είναι η ενεργός συμμετοχή στην εθνική άμυνα του διαθέσιμου τοπικού δυναμικού και των δύο φύλων, που μπορεί να προσφέρει υπηρεσίες και δεν συμμετέχει στη συμπλήρωση των Ενόπλων Δυνάμεων και της εθνοφυλακής. Πράγματι, ο τίτλος και μόνο "Παλλαϊκή Άμυνα" είναι ένας τίτλος που συγκινεί και προκαλεί δέος σε όλους τους Έλληνες, πολύ περισσότερο στους ακρίτες, οι οποίοι αισθάνονται έτσι τη φροντίδα και τη μέριμνα του κράτους.

Όσον αφορά, λοιπόν, τον όρο και τη γενική αρχή, δεν έχουμε καμία αντίρρηση. Θα έλεγα μάλιστα ότι η παλλαϊκή άμυνα αποτελεί εθνική αναγκαιότητα. Οτιδήποτε, άλλωστε, βοηθά στην αντιμετώπιση απειλής της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας μας, είναι εκ προοιμίου αποδεκτό, υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι η πρόταση είναι υλοποιήσιμη και βοηθά πράγματι στην άμυνα της χώρας, επιλύει εκκρεμότητες, χωρίς να περιπλέκει καταστάσεις και δεν δημιουργεί περισσότερα προβλήματα από εκείνα που καλείται να επιλύσει.

Διαβάζοντας κανείς το νομοσχέδιο προσεκτικά, βλέπει ότι η παλλαϊκή άμυνα θα ασχοληθεί με την τοπική άμυνα, με την πολιτική άμυνα και με την πολιτική προστασία.

Απ' ό,τι, όμως, όλοι μας γνωρίζουμε, για όλα αυτά υπάρχουν ήδη και άλλοι φορείς που επιλαμβάνονται. Η τοπική άμυνα καλύπτεται από το νόμο του 1952 περί εθνοφυλακής. Η δε πολιτική άμυνα και η πολιτική προστασία καλύπτονται από την

ΠΣΕΑ. Επιπλέον υπάρχουν άνθρωποι που έχουν εκπαιδευτεί ειδικά για το συγκεκριμένο σκοπό και που όταν και όπου χρειάστηκε το απέδειξαν. Εκτός και αν στις προθέσεις της Κυβέρνησης είναι και η κατάργηση, τόσο της εθνοφυλακής όσο και της ΠΣΕΑ και δεν το ομολογεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να σας μεταφέρω τις απόψεις των συμπατριωτών μου Σαμίων, Ικάρων και Φουρνιωτών περί άμυνας και αμυντικής θωράκισης. Αλλά πιστεύω ότι τις ίδιες απόψεις έχουν και οι άλλοι ακρίτες.

Αυτοί οι ηρωικοί άνθρωποι, λοιπόν, που πάντοτε έδωσαν, δίνουν και θα δίνουν το βροντερό παρόν τους, κάθε φορά που η πατρίδα τους το ζητά, πιστεύουν ότι η καλύτερη άμυνα είναι η ανάπτυξη του τόπου τους. Η οικονομική, η πολιτική, η κοινωνική, η πολιτιστική ανάπτυξη, η βελτίωση της υγείας, της παιδείας, της επικοινωνίας, των συγκοινωνιών, τα έργα υποδομής, η ποιότητα ζωής. Γι' αυτούς τους ακρίτες αυτό σημαίνει άμυνα.

Έτσι θα διατηρηθεί ο πληθυσμός στη μεθόριο και την παραμεθόριο. Αυτός ο πληθυσμός που συνεχώς φθίνει, είναι εκείνος που σε τελική ανάλυση θα συμμετάσχει στην παλλαϊκή άμυνα. Όταν οι κάτοικοι των μικρών νησιών τα εγκαταλείπουν, για να εγκατασταθούν στα μεγαλύτερα και αυτοί των μεγαλύτερων νησιών μετακομίζουν στα μεγάλα αστικά κέντρα, τότε διερωτώμαι και ερωτώ και σας ποιοί θα μείνουν στη μεθόριο, για να στελεχώσουν την παλλαϊκή άμυνα; Εδώ οφείλω να επισημάνω ότι αυτή η μετανάστευση αφορά, δυστυχώς, στο μεγαλύτερο της μέρους τους νέους μας, δηλαδή τους φυσικούς υπερασπιστές της χώρας. Και αυτό είναι το πλέον επικίνδυνο σημείο.

Και πως, άλλωστε, θα τους πείσουμε να μείνουν στα σπίτια τους, όταν οι γεωργοί, οι κτηνοτρόφοι και οι αλιείς βλέπουν το μεν κόστος παραγωγής καθημερινά να αυξάνει, οι δε τιμές των προϊόντων τους να παραμένουν στην καλύτερη περίπτωση, σταθερές και πολλές φορές να μειώνονται; Ποιος θα έρθει να μείνει στα νησιά του Αιγαίου και στη Θράκη, όταν το κόστος ζωής είναι υψηλότερο απ' αυτό των μεγάλων αστικών κέντρων; Ποιος από τους νέους μας θα μείνει σε αυτά τα ιερά χώματα, όταν η ποιότητα ζωής καθημερινά υποβαθμίζεται; Ποιος από τους μικρομεσαίους θα μείνει στα νησιά μας, όταν βλέπει καθημερινά το εισόδημά του να συρρικνώνεται και παράλληλα, βλέπει τους υπαλλήλους του ΣΔΟΕ σαν τους μεγαλύτερους εχθρούς του; Ποιος από τους επιδόξους επενδυτές θα έρθει να επενδύσει στη Ζάφο, στην Ικάρια και στους Φούρνους, όταν το κόστος μεταφοράς είναι τεράστιο, όταν οι συγκοινωνίες είναι άθλιες, όταν οι επικοινωνίες είναι προβληματικές;

Κυρίες και κύριοι συναδελφοί, αν πράγματι η Κυβέρνηση πιστεύει στην παλλαϊκή άμυνα, θα πρέπει πρωταρχικά να δώσει κίνητρα για την παραμονή του πληθυσμού στους ακριτικούς νομούς μας. Σαν τέτοια θα ήθελα να αναφέρω, επί παραδείγματι, τους καλύτερους όρους συνταξιοδότησης, την επιδότηση στις μεταφορές, τη μείωση της φορολογικής κλίμακας, τη μοριοδότηση στις προσλήψεις στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, τη μοριοδότηση για την εισαγωγή των νέων στις παραγωγικές στρατιωτικές σχολές, αλλά και την τοποθέτησή τους στον τόπο της καταγωγής τους.

Όταν αυτοί οι κάτοικοι κατανοήσουν, όταν έμπρακτα τους αποδείξετε ότι δεν είναι πολίτες δεύτερης κατηγορίας, που τους θυμάσθε σε περιόδους εθνικών κρίσεων και προεκλογικά, τότε να είστε βέβαιοι ότι θα υπερβάλουν εαυτούς. Και πράγματι, το ηθικό τους θα είναι υψηλό και ακμαίο και θα επιτελέσουν στο ακέραιο την αποστολή τους.

Θα ήθελα, επίσης, να κάνω ορισμένες άλλες παρατηρήσεις επί του σχεδίου νόμου που συζητούμε σήμερα.

Κατ' αρχήν, η αποστολή τοπικής άμυνας, όπως αυτή προσδιορίζεται στο νόμο, είναι ίδια με αυτήν των ταγμάτων εθνοφυλακής, με αποτέλεσμα να υπάρχουν δύο μονάδες και δύο διοικητές για την ίδια πολεμική αποστολή, εκ των οποίων η δεύτερη μονάδα, δηλαδή η ΠΑΜ, θα αποτελείται στο μεγαλύτερο ποσοστό της από γυναίκες, λόγω εμπλοκής των ανδρών στο σχέδιο επιστρατεύσεως κανονικού στρατού και ταγμάτων εθνοφυλακής. Η ίδια μονάδα, η ΠΑΜ, θα έχει

επιπλέον και αποστολές ΠΣΕΑ. Λογικό ερώτημα, που ανακύπτει, είναι: Ποια από αυτές τις δυο βασικές αποστολές θα εκτελέσει, ιδίως σε περίοδο που έχουν αρχίσει οι πολεμικές επιχειρήσεις;

Πέραν αυτού, τίθεται και θέμα συντονισμού στις συγκεκριμένες περιπτώσεις, με δεδομένο ότι για τις πολεμικές επιχειρήσεις ο συντονισμός των μονάδων είναι αρμοδιότητα των επιτόπιων συγκροτημάτων, των στρατιωτικών διοικήσεων δηλαδή, ενώ οι υπηρεσίες μονάδες ΠΣΕΑ, εκ του υφισταμένου νόμου, συντονίζονται από το νομάρχη της περιοχής.

Από το νομοσχέδιο προκύπτει επίσης ότι καλούνται σε υποχρεωτική συμμετοχή άνδρες και γυναίκες από το δέκατο όγδοο έως το εξηκοστό έτος της ηλικίας τους και εθελοντικά νέοι και νέες από δεκαέξι έως δεκαοκτώ ετών, ως και υπερήλικες άνω των εξήντα ετών. Σε αυτούς, μεταξύ των άλλων καθηκόντων, αναθέτει μάχιμες αποστολές, όπως η αυτοάμυνά τους, η επιτήρηση ακτών, προκειμένου να αποφευχθεί η προσέγγιση εχθρικών τμημάτων, η φρούρηση κοινωφελών έργων και εγκαταστάσεων, για να αναφερθούν μερικές μόνον απ' αυτές.

Εδώ, γεννώνται μερικά εύλογα ερωτήματα. Ποια η σύνθεση των τμημάτων ΠΑΜ; Εκτιμάται ότι οι μονάδες αυτές στις παραμεθόριες, χερσαίες και θαλάσσιες περιοχές, όπου και κυρίως συγκροτούνται τα τμήματα ΠΑΜ, θα αποτελούνται, σε ποσοστό εξαιρετικά υψηλό άνω του 80%, μόνον από γυναίκες, δεδομένου ότι οι άνδρες θα έχουν στρατευθεί ή θα συμμετέχουν σε κάποιο από τα σχέδια επιστρατεύσεως των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας.

Ποια είναι η εκπαίδευση των τμημάτων της ΠΑΜ; Καμία. Καθορίζεται στο άρθρο 10 του νόμου ότι γυναίκες και ανήλικοι ή γέροντες, θα καλούνται σε ετήσια σεμινάρια διάρκειας τεσσάρων ημερών και αυτό θα τους μεταβάλει ως εκ θαύματος σε μάχιμους. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι το νομοσχέδιο αυτό δημιουργεί ανισότητες μεταξύ των πολιτών των διαφόρων περιοχών της χώρας, με τον καθορισμό μαχίμου υποχρεώσεως σε περιοχές όπως τα νησιά του Αιγαίου, τη Θράκη, τη Μακεδονία και την Ήπειρο, σε αντίθεση με τις άλλες περιοχές, στις οποίες η υποχρέωση προς συμμετοχή στα ΠΑΜ περιορίζεται σε πολιτική κυρίως ασφάλεια. Επίσης, τα συγκροτούμενα ΠΑΜ δεν φαίνεται σε κανένα σημείο του νόμου ότι αποτελούν ένοπλα τμήματα και επομένως δεν υπάγονται στις σχετικές προστατευτικές διατάξεις των ενόπλων τμημάτων της χώρας. Έτσι ανακύπτουν προβλήματα προστασίας αιχμαλώτων, αλλά και συνταξιοδοτικά, νοσηλευτικά, ποινικά, διοικητικά κλπ.

Τέλος, για το συντονισμό, το διοικητικό και επιχειρησιακό έλεγχο και χρησιμοποίηση των τμημάτων ΠΑΜ, εμπλέκονται σειρά συναρμόδιων Υπουργείων και διοικητικών υπηρεσιών που καθιστούν δυσχερή την αποτελεσματική χρησιμοποίησή τους.

Η εκτίμησή μου είναι ότι το συζητούμενο νομοσχέδιο είναι ανεφάρμοστο στην πράξη, διατηρεί την πολυνομία, αναθέτει τις ίδιες αποστολές σε δύο διαφορετικούς τύπους μονάδων, περιπλέκει αρμοδιότητες και εμπλεκόμενους και δημιουργεί σύγχυση. Η σύγχυση επικρατεί σήμερα και με τη δασοφυλάκηση, τα αποτελέσματα της οποίας νιώθουμε όλοι στο πετσί μας τις τελευταίες ημέρες.

Η πρότασή μας είναι να μην ψηφισθεί το νομοσχέδιο, γιατί σε αντίθετη περίπτωση είναι τόσες οι πολυπλοκότητες και οι αδυναμίες που δημιουργεί, που εκ των πραγμάτων θα παραμείνει στα συρτάρια των συναρμόδιων ως ένα ανενεργό νομοσχέδιο. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Χαϊτίδης. Απών, διαγράφεται.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Θέλω το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ορίστε, κύριε Βαρβιτσιώτη, έχετε το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Είναι 1.00' η ώρα, κύριε Πρόεδρε. Εάν επιμένει η Κυβέρνηση, εγώ θα πρότεινα να το ψηφίσουμε επί της αρχής και να γίνουν οι δευτερολογίες αύριο. Δεν είναι

δυνατόν αυτήν την ώρα να δευτερολογήσουμε, έχουμε καταρρεύσει. Αύριο είναι πρωινή η συνεδρίαση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, η πρόταση του κ. Κόρακα νομίζω ότι είναι πάρα πολύ λογική. Μάλλον θα συζητήσουμε το νομοσχέδιο κατά ομάδες άρθρων ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ως συνήθως.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Θα έχουμε λοιπόν τη δυνατότητα, να γίνουν τοποθετήσεις μεγαλύτερης διάρκειας ξεκινώντας την αυριανή πρωινή συνεδρίαση, οπότε να αποφύγουμε την περαιτέρω συζήτηση, ψηφίζοντας βέβαια επί της αρχής το νομοσχέδιο, όπως ήδη ειπώθηκε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συμφωνούμε λοιπόν ότι επί της πρώτης ενότητας των άρθρων, οι εισηγητές, οι ειδικοί αγορητές και οι συνάδελφοι που θέλουν να δευτερολογήσουν, θα έχουν κάποια άνεση χρόνου, όπως κάνουμε σε κάθε νομοσχέδιο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Βαρβιτσιώτη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ δεν μετέχω στο Τμήμα και είναι ενδεχόμενο αύριο να μην υπάρχει η ευχέρεια της συμμετοχής μου. Θα ήθελα να πω μερικές σκέψεις, δευτερολογών απόψε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΟΤΣΑΚΑΣ: Τότε να δευτερολογήσουμε όλοι. Εάν δεν συμμετέχετε στο Τμήμα, δεν ευθύνεται το Τμήμα, αλλά το κόμμα σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Με συγχωρείτε, δεν ευθύνομαι εγώ για το ότι ο Πρόεδρος της Βουλής επέμενε να φθάσουμε στη 1.00' η ώρα. Εφόσον συνέβη αυτό, να τελειώσουμε τη συνεδρίαση απόψε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συμφωνεί το Τμήμα, να δευτερολογήσει για πέντε λεπτά ο κ. Βαρβιτσιώτης;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Βαρβιτσιώτη, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ως αποκλειστική περίπτωση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ασκών δικαίωμά μου, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Άμυνας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Υπάρχει σύμφωνη γνώμη.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ως διατελέσας Υπουργός Εθνικής Άμυνας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Αφήστε τις δικαιολογίες. Ασκώ δικαίωμα εκ του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Χαριτολογώντας πάντα ο κ. Ιωαννίδης βρίσκει τη μέση, τη χρυσή τομή.

Ορίστε, κύριε Βαρβιτσιώτη. Να κλείσουμε τη συνεδρίαση τουλάχιστον με χαμόγελο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν άκουσα καμιά απάντηση εκ μέρους της Κυβερνήσεως, στα όσα ανέφερα για την Κάλυμνο.

Είναι ένα τεράστιο γεγονός, στο οποίο υποχρεούται η Κυβέρνηση απόψε να απαντήσει και όχι να το αφήσει για την αυριανή πρωινή συνεδρίαση. Διότι δεν μπορεί να υποβαθμιστεί αυτό το γεγονός, το οποίο συνέβη. Φανταστείτε, αν αντίστοιχο γεγονός συνέβαινε στην Αλικαρνασσό, πώς οι πέραν του Αιγαίου δήθεν συμμαχοί μας θα αντιδρούσαν. Έχετε την εντύπωση ότι αν ένα ελληνικό σκάφος πήγαινε στην Αλικαρνασσό και δύο καθηγητές πανεπιστημίου ή δύο διαπρεπείς Έλληνες προσπαθούσαν να ανεβάσουν την ελληνική σημαία, τι θα γινόταν;

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Θα γινόταν πόλεμος, δηλαδή;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δεν θα γινόταν πόλεμος, αλλά

δεν θα τους αφήναν ελεύθερους με δάφνες και τιμές και με τις ευλογίες του Υπουργού Δικαιοσύνης. Αυτό θα γινόταν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Δεν δικάζει ο Υπουργός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ο οποίος Υπουργός βγήκε να επαινέσει την εισαγγελέα για την "ηρωική" της πράξη. Περίμενα, λοιπόν, απάντηση, την οποία δεν πήρα. Αλλά πέραν αυτού...

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Δάκτυλος της "ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ" μπορεί να είναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ναι, κύριε Κόρακα! Μη χαριτολογείτε σε θέματα που δεν σηκώνουν τέτοιου είδους αστειασμούς.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Σοβαρά μιλάω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Αν εσείς δεν αισθάνεστε ταπεινωμένος από αυτό το γεγονός, φαίνεται ότι δεν έχουμε την ίδια εθνική ευαισθησία. Εσείς μπορεί να έχετε περισσότερη, εγώ λιγότερη ή εσείς λιγότερη και εγώ περισσότερη. Πάντως δεν έχουμε την ίδια.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Αλλού την έχουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η "ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ" συνενώθηκε με την "ΚΡΑΙΣΛΕΡ", οπότε είναι και αμερικάνικος δάκτυλος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επισημάνω και ένα άλλο γεγονός. Στην πρωτολογία μου αναφέρθηκα τελείως περιστασιακά στην υποβάθμιση του Κοινοβουλίου. Δεν είχα δει την τροπολογία την οποία κατέθεσε ο κύριος Υπουργός Εθνικής Αμύνης, η οποία επιτείνει αυτήν την υποβάθμιση και συνεχίζει μία παράδοση με την ανοχή και τις ευλογίες του Προεδρείου κατά παράβαση του Συντάγματος και του Κανονισμού.

Η τροπολογία αυτή αναφέρεται σε τροποποιήσεις της εκλογικής νομοθεσίας εν όψει των δημοτικών και κοινοτικών εκλογών.

Μην απορείτε, κύριε Ιωαννίδη. Αυτή η τροπολογία, η οποία κατέθεθη...

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Είναι και πονηρά διατυπωμένη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δεν μπαίνω στην ουσία.

Αυτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 2005 και ειδικό αριθμό 50, την οποία υπογράφουν οι κύριοι Τσοχατζόπουλος, Παπαδόπουλος, Δρυς και Ανθόπουλος, αφορά...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Αφορά την ανάκληση αποστράτων αξιωματικών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Έχει όμως άλλες διατάξεις, που τροποποιούν την εκλογική διαδικασία των δημοτικών και κοινοτικών εκλογών.

Κύριε Πρόεδρε, φαντάζομαι, όχι είμαι βέβαιος, για να μην εκληφθεί το "φαντάζομαι" ως υπαινιγμός, ότι γνωρίζετε τη διάταξη του άρθρου 74, παράγραφος 5, εδάφιο 2, του Συντάγματος. Είμαι βέβαιος, επίσης, ότι γνωρίζετε και τη διάταξη του άρθρου 101, παράγραφος 7, του Κανονισμού, η οποία έχει διατυπωθεί σύμφωνα με τη διάταξη του Συντάγματος. Τι λέει η διάταξη του Συντάγματος; Ότι καμία προσθήκη, καμία τροπολογία δεν εισάγεται για συζήτηση, αν δεν σχετίζεται με το κύριο αντικείμενο του νομοσχεδίου ή της προτάσεως.

Ποιος θα μπορούσε να ισχυριστεί και ο πιο καλόπιστος χειροκροτητής της Κυβερνήσεως, ότι η τροπολογία κατά το μέρος το οποίο αναφέρεται στην τροποποίηση της εκλογικής νομοθεσίας έχει σχέση με το συζητούμενο νομοσχέδιο; Και είναι ευθύνη του Προεδρείου, κύριε Πρόεδρε. Διότι όταν το Σύνταγμα ορίζει "δεν εισάγεται", το Προεδρείο μπορεί να απαγορεύσει την εισαγωγή της. Είναι παλαιά η τακτική, μην αναφερθείτε στο παρελθόν. Έχουν βαρύτατη ευθύνη όλοι οι διατελέσαντες μέχρι σήμερα Πρόεδροι της Βουλής, αλλά κάποτε δεν θα πρέπει να σταματήσει αυτό το φαινόμενο των ασχέτων μεταμεσονυκτίων τροπολογιών;

Είπε ο κ. Κόρακας ότι είναι και πονηρή. Δεν τη διάβασα καν, για να ξέρω αν είναι πονηρή. Αλλά δεν πρέπει, αν θέλουμε και λέμε και ισχυριζόμαστε όλοι και κοιπτόμαστε για την

αναβάθμιση του Κοινοβουλίου, να τηρούμε τουλάχιστον το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής;

Θα ήθελα να παρακαλέσω τον Υπουργό Εθνικής Αμύνης να αποσύρει την τροπολογία κατά το μέρος που δεν αφορά το συζητούμενο νομοσχέδιο. Θα είναι ένα μάθημα, που θα πρέπει ο ίδιος να δώσει, αφού το Προεδρείο δεν ευαισθητοποιείται, αφού το Προεδρείο θεωρεί ότι ορθώς εισάγεται. Αλλά τουλάχιστον η Κυβέρνηση ή ο παρών Υπουργός, να αποσύρει το τμήμα αυτό.

Άλλωστε, οι τροποποιήσεις αυτές που μπορεί να είναι αναγκαίες –δεν ξέρω, αν είναι αναγκαίες– μπορεί να εισαχθούν με αυτοτελές νομοσχέδιο κατά την κατεπείγουσα διαδικασία. Μέσα σε έξι ώρες, αν το θέμα είναι τόσο σοβαρό, μπορεί να ψηφιστεί. Υπάρχει η διαδικασία της κατεπείγουσας ψηφίσεως των νόμων. Γιατί δεν την εφαρμόζει η οποιαδήποτε Κυβέρνηση; Δεν αναφέρομαι στην παρούσα, στην προηγούμενη ή στην επόμενη. Όλες τα ίδια έκαναν. Αλλά τουλάχιστον κάπου να αρχίσει να σταματάει αυτό το κακό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ένα λεπτό, κύριε Υπουργέ, θα σας δώσω το λόγο.

Θα πρέπει να παραδεχθείτε, κύριε Βαρβιτσιώτη, ως παλιός κοινοβουλευτικός σε αυτήν την Αίθουσα, ότι οι τροπολογίες, τουλάχιστον στην περίοδο 1994 και μέχρι σήμερα, έχουν μειωθεί στο ελάχιστο και όλες εισάγονται σύμφωνα με τον Κανονισμό και το Σύνταγμα. Αν υπάρχουν κάποιες εξαιρέσεις, αυτές επιβεβαιώνουν τον κανόνα, ότι πράγματι η Προεδρία του κ. Κακλαμάνη έχει μειώσει τις τροπολογίες, που εισάγονται στα νομοσχέδια, σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δεν το έχω δει αυτό, αλλά εν πάση περιπτώσει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας):

Διαπιστώσαμε πόσο λάθος ήταν που συγκατατεθήκαμε, επειδή ο κ. Βαρβιτσιώτης δεν έχει την πρόθεση αύριο να παρευρεθεί στη συνεδρίαση, να εκμεταλλευθεί μόνος μία παράταση χρόνου, για να μιλήσει όχι επί του νομοσχεδίου, που συζητάμε, αλλά επί μίας γενικής πολιτικής εκτίμησης, για ένα γεγονός που αφορά τη δικαιοσύνη.

Δεύτερον, μας επιπλήττει κατά κάποιον τρόπο, διότι εμείς φέραμε μία τροπολογία. Και μάλιστα τη φέραμε, σύμφωνα με τον Κανονισμό, σύμφωνα με τις όλες διαδικασίες του Κοινοβουλίου, όσον αφορά την κατάθεση τροπολογιών. Ποιο είναι το περίεργο; Δεν το κατάλαβα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ότι οι τροπολογίες, οι οποίες δεν έχουν σχέση με το νομοσχέδιο, δεν εισάγονται.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Σας παρακαλώ, το λόγο έχω εγώ. Δεν έχετε κανένα δικαίωμα να μιλάτε για τροπολογίες τώρα. Με συγχωρείτε. Συζητάμε επί της αρχής. Όταν συζητήσουμε στα άρθρα, να έρθετε αύριο και μεθαύριο, να τις συζητήσουμε. Όχι όμως να χρησιμοποιείτε το χρόνο, για τον οποίο συγκατατεθήκαμε όλοι μας να σας δώσουμε, για να μιλήσετε επί της ουσίας και να μας μιλάτε για μία τροπολογία που θα συζητηθεί μετά από δύο μέρες! Όχι. Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, δεν δέχομαι την παρατήρηση και την τοποθέτηση του κ. Βαρβιτσιώτη. Η τροπολογία έχει κατατεθεί νομοτύπως. Επί της ουσίας να συζητήσουμε ό,τι θέλετε, όταν έρθει η ώρα. Αλλά δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι έχουμε αναφάρετο δικαίωμα, να καταθέσουμε την τροπολογία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κατά παράβαση του Συντάγματος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Δεν υπάρχει καμία παράβαση του Συντάγματος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Διαβάστε το άρθρο 74, παράγραφος 5, του Συντάγματος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Δεν υπάρχει καμία παράβαση απολύτως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Αν δεν το ξέρετε, διαβάστε το.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Με συγχωρείτε, να το διαβάσετε εσείς. Η τροπολογία αφορά βασικά...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Εγώ το ανέγνωσα. Εσείς δεν το ξέρετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ. Ας τηρήσουμε τουλάχιστον τη διαδικασία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Επιμένει να δημιουργήσει θέμα, εκεί που δεν έχει δικαίωμα να δημιουργήσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δικαίωμα έχω ανά πάσα στιγμή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Δεν μπορείτε να συζητάτε όποτε θέλετε. Δεν μπορείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ ή δεν μπορώ να το συζητήσω επί της αρχής του νομοσχεδίου;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Επί της αρχής του νομοσχεδίου να μιλήσετε. Για τις τροπολογίες να μιλήσετε, όταν έρθει η ώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Τελειώσαμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Είστε υποχρεωμένος να τηρείτε τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ. Πρέπει να καταλάβετε ότι με το ύψωμα του τόνου της φωνής, δεν μπορούμε να συζητήσουμε σ'αυτήν την Αίθουσα. Ο κύριος Υπουργός σας άκουσε με θρησκευτική ευλάβεια, δεν σας διέκοψε. Μίλησε ο κύριος Υπουργός και είπε την άποψή του. Εσείς δεν έπρεπε να τον διακόψετε. Από κει και πέρα πρέπει να ξέρουμε ότι το Σύνταγμα έχει μία διάταξη που λέει ότι θα πρέπει να συζητώνται τροπολογίες σύμφωνα με το περιεχόμενο του νομοσχεδίου. Όμως υπάρχει και μία πάγια πρακτική. Αλλά, θα συζητήσουμε επί της ουσίας, όταν θα συζητηθεί η τροπολογία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δεν δικαιούμαι στη συζήτηση επί της αρχής να θίξω αυτό το θέμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν δικαιούσθε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δικαιούμαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν δικαιούσθε να θέτετε θέματα εκτός νομοσχεδίου. Επαφίεται στο Προεδρείο να επαναφέρει τον ομιλητή στο περιεχόμενο του νομοσχεδίου.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: "Παλλαϊκή Άμυνα και άλλες διατάξεις".

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας "Παλλαϊκή Άμυνα και άλλες διατάξεις" έγινε δεκτό επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τετάρτης 5 Αυγούστου 1998, της Πέμπτης 6 Αυγούστου 1998 και της Παρασκευής 7 Αυγούστου 1998 και ερωτάται το Τμήμα, αν τα επικυρώνει.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τετάρτης 5 Αυγούστου 1998, της Πέμπτης 6 Αυγούστου 1998 και της Παρασκευής 7 Αυγούστου 1998 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεσθε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 01.10' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 19 Αυγούστου 1998

και ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής

Άμυνας: "Παλαιαίκή Άμυνα και άλλες διατάξεις", σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ